

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΕ΄

Τετάρτη 24 Οκτωβρίου 2012 (Πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 3225, 3263
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 8ο Δημοτικό Σχολείο Ίλιου, το 27ο Δημοτικό Σχολείο Αχαρνών, το 3ο Δημοτικό Σχολείο Άργους, το Γυμνάσιο Λεχαινών Ηλείας, το Δημοτικό Σχολείο Ροϊτικών Αχαΐας και σπουδαστές πανεπιστημιακών ιδρυμάτων Αμερικής, σελ. 3229, 3231, 3236, 3242, 3248, 3254, 3260
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 3225, 3226, 3227, 3228, 3236, 3238, 3239, 3242, 3246

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 25 Οκτωβρίου 2012, σελ. 3250

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση της από 6 Σεπτεμβρίου 2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, «Τροποποίηση του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1, του άρθρου 3, του ν. 3986/2011 «Επείγοντα μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015» (Α' 152), όπως ισχύει" (Α' 174), της από 7 Σεπτεμβρίου 2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Κατάργησης ελάχιστου ποσοστού Ελληνικού Δημοσίου σε ΕΛΠΕ, ΔΕΗ, ΟΠΑΠ, ΟΔΙΕ, ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ, ΕΛΤΑ, Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς, Θεσσαλονίκης, Αλεξανδρούπολης, Βόλου, Ελευσίνας, Ηγουμενίτσας, Ηρακλείου, Καβάλας, Κέρκυρας, Λαυρίου, Πατρών και Ραφήνας, καθώς και κατάργηση του άρθρου 11 του ν. 3631/2008 (Α' 6)» (Α' 175) και άλλες διατάξεις", σελ. 3225

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. , σελ. 3248 - 3260

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 3260-3263
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 3234-3248
ΝΑΚΟΣ Α. , σελ. 3225-3234

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΑΛΑΒΑΝΗ Ό. , σελ. 3242
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 3225, 3226
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 3226
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 3236, 3238, 3239, 3242, 3246
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 3227, 3228
ΝΑΚΟΣ Α. , σελ. 3225, 3226, 3227, 3228

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 3239
ΒΑΛΑΒΑΝΗ Ό. , σελ. 3228
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 3260
ΓΕΡΜΕΝΗΣ Γ. , σελ. 3233, 3234
ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 3242
ΓΛΕΖΟΣ Ε. , σελ. 3238
ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ Κ. , σελ. 3244, 3245
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 3253
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 3257, 3258, 3259
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 3236
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 3229, 3250
ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Έ. , σελ. 3246
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 3250, 3253, 3254
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 3244
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 3231
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 3247
ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ Α. , σελ. 3234, 3236
ΟΥΖΟΥΝΙΔΟΥ Ε. , σελ. 3240
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 3243
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. , σελ. 3248, 3252
ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ Ι. , σελ. 3250, 3251, 3255, 3259, 3260
ΤΖΑΚΡΗ Θ. , σελ. 3241
ΤΖΑΜΤΖΗΣ Ι. , σελ. 3226
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 3255, 3256, 3259
ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ. , σελ. 3261, 3262, 3263
ΨΥΧΑΡΗΣ Α. , σελ. 3245, 3246

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΕ'

Τετάρτη 24 Οκτωβρίου 2012 (Πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 24 Οκτωβρίου 2012, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.34' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΝΑΚΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 23 Οκτωβρίου 2012 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΝΔ' συνεδριάσεώς του, της 23ης Οκτωβρίου 2012, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Μεταφορά Μαθητών για το σχολικό έτος 2012-2013 (Α'171), μεταφορά αρμοδιότητας στις Περιφέρειες και άλλες διατάξεις».)

Η καθυστέρηση, μέχρι να ειδοποιηθεί ο κύριος Υφυπουργός, οφείλεται στη τηλεδιάσκεψη που είχε ο κύριος Υπουργός.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση της από 6 Σεπτεμβρίου 2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Τροποποίηση του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 3986/2011 "Επείγοντα μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015" (Α'152), όπως ισχύει» (Α' 174), της από 7 Σεπτεμβρίου 2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Κατάργηση ελάχιστου ποσοστού Ελληνικού Δημοσίου σε ΕΛΠΕ, ΔΕΗ, ΟΠΑΠ, ΟΔΙΕ, ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ, ΕΛΤΑ, Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς, Θεσσαλονίκης, Αλεξανδρούπολης, Βόλου, Ελευσίνας, Ηγουμενίτσας, Ηρακλείου, Καβάλας, Κέρκυρας, Λαυρίου, Πατρών και Ραφίνας, καθώς και κατάργηση του άρθρου 11 του ν. 3631/2008 (Α'6)» (Α'175) και άλλες διατάξεις».

Στη Διάσκεψη των Προέδρων αποφασίστηκε η συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο έως τρεις συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής. Εάν χρειαστεί η δεύτερη σημερινή συνεδρίαση, θα υπάρξει εμβόλιμη συνεδρίαση το απόγευμα και θα εξαρτηθεί από τον αριθμό των συναδέλφων που θα εγγραφούν. Θα διακόψουμε το μεσημέρι στις 15.30' και θα επανέλθουμε, εάν χρειαστεί, στις 18.00'.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Να δούμε πρώτα τον κατάλογο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Να εγγραφούν πρώτα. Εάν δεν αρχίσει ο εισηγητής, πώς θα εγγραφούν κύριε Λαφαζάνη;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Να μην αποφασίσουμε από τώρα για 15.30'.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ ορίζει ειδικό αγορητή τον κ. Πάρη Κουκουλόπουλο.

Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων ορίζει ειδικό αγορητή τον κ. Κωνσταντίνο Μαρκόπουλο.

Από τη Χρυσή Αυγή ορίζεται Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και ειδικός αγορητής ο κ. Γεώργιος Γερμενής.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Φώτης Κουβέλης ορίζει ειδική αγορήτρια τη Βουλευτή Θεσσαλονίκης κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάκη.

Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ορίζεται ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος και ειδικός αγορητής ο κ. Χρήστος Κατσώτης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εδώ έχουμε διαδικασίες εξπρές, οι οποίες καταργούν και τα στοιχειώδη στον Κανονισμό. Και θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στο γεγονός ότι ο Κανονισμός της Βουλής στο άρθρο 91 παράγραφος 7, μας λέει ότι η έκθεση της Διαρκούς Επιτροπής διανέμεται στους Βουλευτές τουλάχιστον δύο μέρες πριν από την πρώτη συνεδρίαση της Βουλής που έχει οριστεί για τη συζήτηση του νομοσχεδίου ή της πρότασης νόμου. Και βλέπουμε εδώ την έκθεση με ημερομηνία 23-10, δηλαδή με χθεσινή ημερομηνία. Τουλάχιστον δύο μέρες λέει. Γιατί το κάνετε αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Να διευκρινίσω, κύριε Λαφαζάνη. Τη Δευτέρα το βράδυ σας διενεμήθη. Η άλλη είναι συμπληρωματική. Άρα, ακολουθήθηκε ακριβώς το άρθρο 91 στο οποίο αναφέρεστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μη διακωμωδείτε εδώ τις συζητήσεις μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Δεν έχω καμμία διάθεση, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, με συγχωρείτε. Μα λέτε για συμπληρωματική και ότι διενεμήθη. Να η έκθεση. Λέει Αθήνα 23-10. Είναι η χθεσινή ημερομηνία. Χθες είχαμε 23-10 και σήμερα γίνεται η Ολομέλεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Σημασία έχει η ημερομηνία ή πότε διενεμήθη;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, τώρα μας λέτε πότε διενεμήθη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Εγώ βλέπω ότι η έκθεση γράφει 22 Οκτωβρίου και ότι διενεμήθη τη Δευτέρα το απόγευμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Η έκθεση που έχω εγώ λέει 23 του μηνός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Της επιστημονικής επιτροπής;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Βεβαίως, της επιστημονικής επιτροπής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Πριν από λίγο μιλούσατε για το πρακτικό, για την έκθεση της επιτροπής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Για την έκθεση της επιστημονικής επιτροπής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Η έκθεση, σύμφωνα με τον Κανονισμό, είναι είκοσι τέσσερις ώρες πριν. Το πρακτικό αυτό έχετε δίκιο ότι πρέπει να είναι σύμφωνα με το άρθρο 91. Αυτό όμως διενεμήθη τη Δευτέρα και έχει ημερομηνία 22 Οκτωβρίου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Να το δούμε το πρακτικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ορίστε, είναι στη διάθεσή σας.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Γιατί θέλετε το λόγο, κύριε Μαριά; Επί της διαδικασίας;

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Επί της διαδικασίας, επί του θέματος που τέθηκε προηγουμένως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ορίστε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Κοιτάξτε, υπάρχει ένα σοβαρό ζήτημα που έχει σχέση με το πότε διανέμεται η έκθεση της επιστημονικής επιτροπής, αλλά αυτήν τη στιγμή, νομίζω, ότι το πιο ουσιαστικό ζήτημα αφορά την έκθεση του ΤΑΙΠΕΔ. Σύμφωνα με το μνημόνιο, σε μία επίφαση δημοκρατίας το ΔΝΤ και η Τρόικα έχουν πει ότι θα πρέπει να ενημερώνεται με έκθεση δράσης του ΤΑΙΠΕΔ η Ολομέλεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Αυτό, κύριε Μαριά, δεν είναι διαδικαστικό.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Αφήστε με μισό λεπτό.

Μέχρι στιγμής δεν έχει έρθει καμιά έκθεση του ΤΑΙΠΕΔ. Καλούμε εδώ τους Βουλευτές να ψηφίσουν αποκρατικοποιήσεις, όταν το ίδιο το ΤΑΙΠΕΔ δεν έχει δώσει την έκθεσή του. Αυτά είναι σοβαρά ζητήματα σε συνδυασμό και με το προηγούμενο που τέθηκε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): «Κατάργηση ελάχιστου ποσοστού του ελληνικού δημοσίου λέει.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: ...τα οποία θεωρούμε ότι είναι πάρα πολύ σημαντικά.

Το ΤΑΙΠΕΔ έχει πάρει τις μετοχές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κύριε Μαριά, είστε εκτός θέματος. Παρακαλώ πολύ!

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Το θέτουμε στην κρίση του Προεδρείου. Σας έθεσα το προηγούμενο θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Είστε εκτός θέματος.

Το λόγο έχει ο Εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Ιορδάνης Τζαμτζής.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών που αφορά πρώτον, την κύρωση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου, σχετικά με την τροποποίηση του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1, του άρθρου 3, του ν. 3986/2011 «Επείγοντα μέτρα Εφαρμογής του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015», δεύτερον, την κύρωση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου «Κατάργησης ελάχιστου ποσοστού του Ελληνικού Δημοσίου σε ΕΛΠΕ, ΔΕΗ, ΟΠΑΠ, ΟΔΙΕ, ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ, ΕΛΤΑ, Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς, Θεσσαλονίκης, Αλεξανδρούπολης, Βόλου, Ελευσίνας, Ηγουμενίτσας, Ηρακλείου, Καβάλας, Κέρκυρας, Λαυρίου, Πατρών και Ραφήνας», καθώς και την κατάργηση του άρθρου 11, του ν. 3631/2008 και άλλες επείγουσες διατάξεις». Ο τίτλος του νομοσχεδίου είναι πολύ μικρός σε σχέση με το μέγεθος των διαρθρωτικών αλλαγών που επιφέρουν οι παραπάνω κυρώσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κρίση που σήμερα βιώνει η χώρα μας είναι πρωτόγνωρη. Όλοι οι δείκτες της ελληνικής οικονομίας με εξαίρεση της εξαγωγές, αποτυπώνουν τη συρρί-

κνωση της οικονομικής δραστηριότητας το 2012. Σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ η ιδιωτική κατανάλωση το πρώτο τρίμηνο του 2012 μειώθηκε κατά 7,5%. Οι επενδύσεις μειώθηκαν κατά 21,3%. Οι εισαγωγές αγαθών μειώθηκαν κατά 11,2% και οι εισαγωγές υπηρεσιών κατά 10%. Μόνο οι εξαγωγές αγαθών αυξήθηκαν κατά 9,5% και οι εξαγωγές υπηρεσιών κατά 0,7%. Εκτιμάται ότι η μείωση του ΑΕΠ για το 2012 θα είναι 6,5%. Ο πληθωρισμός υποχωρεί λόγω της χαμηλής ζήτησης και της μείωσης του κόστους εργασίας και υπολογίζεται για το 2012 στο 1,2%, αισθητά χαμηλότερο από το 2011. Η αύξηση του ποσοστού της ανεργίας είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα. Σύμφωνα με τα στοιχεία έρευνας της ΕΛΣΤΑΤ εκτιμάται ότι η ανεργία το 2012 θα είναι στο 23,5% και οι άνεργοι ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες.

Το χρηματοπιστωτικό μας σύστημα βουλιάζει. Η μείωση και η φυγή καταθέσεων, η αβεβαιότητα και η οικονομική ύφεση είχαν ως αποτέλεσμα τη δραστική μείωση χορήγησης δανείων από τις τράπεζες. Η απομείωση της αξίας των ελληνικών κρατικών ομολόγων που έφερε την αποδυνάμωση της κεφαλαιακής βάσης των τραπεζών, καθώς και οι επισφάλειες, που δημιουργούνται λόγω μη εξυπηρέτησης των δανείων αναδεικνύουν το τεράστιο πρόβλημα ασφυξίας που υπάρχει στην ελληνική οικονομία και την ανάγκη να υπάρξει ανακεφαλαιοποίηση του τραπεζικού τομέα, ώστε να υπάρξει ρευστότητα και μέσα απ' αυτή να πάρει ανάσες η ελληνική οικονομία.

Σήμερα είμαστε στον πέμπτο χρόνο ύφεσης και αυτή εκτιμάται στο 6,5%. Η ανάγκη να υπάρξει ρευστότητα στην αγορά είναι πολύ μεγάλη. Καθοριστικής σημασίας είναι οι διαρθρωτικές αλλαγές που πρέπει να γίνουν στην ελληνική οικονομία, ώστε να απελευθερωθούν δυνάμεις ικανές να αντιστρέψουν την ύφεση σε ανάκαμψη της οικονομίας μας.

Είναι διαρθρωτικές αλλαγές που έπρεπε να έχουν ήδη γίνει στην ελληνική οικονομία, διαρθρωτικές αλλαγές που δεν μπορούμε πλέον να αποφύγουμε για να μη συγκρουστούμε με συντεχνίες, να μη χαλάσουμε σχέσεις, να μη χάσουμε ψήφους από βολεμένους ημέτερους, διαρθρωτικές αλλαγές που επιβάλλεται να γίνουν όσο γίνεται πιο γρήγορα, ώστε να μην πληρώσουν οι αύριοι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, για να μην την πληρώνει ο εργαζόμενος στον ιδιωτικό τομέα.

Το κράτος-επιχειρηματίας -και μάλιστα με τη λογική της Αριστεράς- μας οδήγησε σε ελλείμματα, διαφθορά, συντεχνιακές λογικές, παχυλούς μισθούς συνδικαλιστών και ουσιαστικά δημιούργησε μια νομενκλατούρα, η οποία διαφέντεψε και προσπαθεί ακόμα να διαφεντέψει το τσιφλίκι της, το τιμάρει της.

Δείτε κατά το πρόσφατο παρελθόν στον ΟΛΠ, το λιμάνι του Πειραιά, όπου οι βολεμένοι συνδικαλιστές και οι υπάλληλοι, που αντιστέκονταν στο να χάσουν τα προνόμια τους, για να διασφαλίσουν τα 80.000 έως 120.000 ευρώ που κάποιοι έπαιρναν το χρόνο -γράφοντας υπερωρίες στους γερανούς, ενώ ήταν στα σπίτια τους- αντιδρούσαν στην παραχώρηση του προβλήτη στην «COSCO». Σήμερα από την παραχώρηση αυτή τα έσοδα για την οικονομία μας έχουν αυξηθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί. Ο ελληνικός λαός με την ψήφο του στις εκλογές έδωσε ξεκάθαρη εντολή στην Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης του Αντώνη Σαμαρά να προχωρήσει σε πολιτικές που θα φέρουν ξανά την ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον.

Απέναντί μας σήμερα έχουμε το λαϊκισμό της Αριστεράς, του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΚΕ, αλλά και των Ανεξάρτητων Ελλήνων και της Χρυσής Αυγής, οι οποίοι χύνουν κροκοδείλια δάκρυα δήθεν για τα προβλήματα των πολιτών.

Εμείς καταθέτουμε συγκεκριμένες προτάσεις και τολμούμε δύσκολα και επώδυνα μέτρα για να μπορέσει η χώρα να ορθοποδήσει. Τολμούμε αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που ξεβολεύουν πολλούς, αλλά αυτοί που θα ωφεληθούν είναι όλοι οι συμπολίτες μας. Δεν έχουμε μειωμένη κοινωνική ευαισθησία, το αντίθετο μάλιστα.

Όταν τολμούμε να σπάσουμε συντεχνίες και στεγανά σε φορείς όπου οι υπάλληλοι, πέρα από τους παχυλούς μισθούς, απολάμβαναν και ειδικών προνομίων, εμείς έχουμε την κοινωνική ευαισθησία και θέλουμε ίσες ευκαιρίες και ισότητα μεταξύ των εργαζομένων και όχι εσείς, που θέλετε να μην αγγίζει κανείς τί-

ποτα, να μη θίγονται καταστάσεις, γιατί η νομενκλατούρα των υπαλλήλων και των συνδικαλιστικών αυτών φορέων ανήκει πολιτικά πλέον στο ΣΥΡΙΖΑ. Είναι οι μεταγραφές από το ΠΑΣΟΚ, που τώρα βρήκαν φωλιά στο ΣΥΡΙΖΑ. Τώρα τελευταία βέβαια κάποιοι πηγαίνουν και στο άλλο άκρο, τη Χρυσή Αυγή.

Οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα, ενώ δουλεύουν σκληρά, δεν απολαμβάνουν αυτών των προνομίων. Εσείς, όμως, μιλάτε ακόμα για προσλήψεις στο δημόσιο τομέα και αγωνίζεστε να μη γίνει καμμία αποκρατικοποίηση, να μη θιγούν τα κεκτημένα κάποιων που είναι στελέχη σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η Κυβέρνηση αγωνίζεται πρώτον να κρατήσει την Ελλάδα μέσα στην Ευρώπη και την Ευρωζώνη. Επαναδιαπραγματεύεται τους όρους της δανειακής σύμβασης και την επιμήκυνση. Δημιουργεί ένα νέο οικονομικό και φορολογικό πλαίσιο για την ανάκαμψη της οικονομίας μας.

Αποκτήσαμε αξιοπιστία στο εξωτερικό και άλλαξε το κλίμα στην Ευρώπη. Γίνεται σκληρή διαπραγμάτευση για τα μέτρα. Τα μέτρα είναι επώδυνα. Είναι μέτρα δύσκολα που κανείς δεν θέλει, είμαστε όμως υποχρεωμένοι να τα νομοθετήσουμε για να πάρουμε τη δόση των 44 δισεκατομμυρίων ευρώ για να αναπνεύσει η οικονομία μας. Όλα τα υπόλοιπα έρχονται δεύτερα.

Για να μπορέσουμε να οδηγήσουμε την ελληνική οικονομία σε ανάκαμψη προχωρούμε σε νοικοκύρεμα των οικονομικών του κράτους με περιστολή της σπατάλης, με μείωση του δημόσιου τομέα μέσα από καταργήσεις φορέων που δεν έχουν ουσιαστικό λόγο λειτουργίας και συγχωνεύσεις, με ένα νέο, δίκαιο φορολογικό σύστημα, με αποκρατικοποιήσεις δημοσίων οργανισμών και αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το πρώτο άρθρο του σχεδίου νόμου αντιμετωπίζονται θέματα λειτουργίας του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου, του ΤΑΙΠΕΔ. Τροποποιείται άμεσα η διαδικασία ορισμού Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου του ΤΑΙΠΕΔ για να εναρμονιστεί με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 49 Α΄ του Κανονισμού της Βουλής.

Με το δεύτερο άρθρο κυρώνεται η από 7 Σεπτεμβρίου 2012 πράξη νομοθετικού περιεχομένου, σχετικά με την κατάργηση ελάχιστου ποσοστού του ελληνικού δημοσίου σε ΕΛΠΕ, ΔΕΗ, ΟΠΑΠ, ΟΔΙΕ, ΕΥΔΑΠ, ΕΛΤΑ, ΟΛΠ, ΟΛΘ και στους οργανισμούς λιμένων, καθώς και κατάργηση του άρθρου 11 του ν.3631/2008, με την οποία ρυθμίστηκε το κρίσιμο θέμα των ειδικών μετοχών του ελληνικού δημοσίου στις υπό αποκρατικοποίηση εταιρείες και για να αντιμετωπιστούν κατεπείγοντα θέματα επιτάχυνσης των αποκρατικοποιήσεων.

Η κατάργηση της νομοθετικής υποχρέωσης του δημοσίου για τη διατήρηση ελάχιστου ποσοστού στις εν λόγω ΔΕΚΟ είναι ειλημμένη υποχρέωση της ελληνικής δημοκρατίας ήδη από το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, τον ν.3985/2011.

Το τρίτο άρθρο περιλαμβάνει ρυθμίσεις με τις οποίες επιδιώκεται η συμπλήρωση και η τροποποίηση διατάξεων του ν. 3986/2011, αλλά και άλλων διατάξεων, ώστε να διευκολυνθεί και να επιταχυνθεί η διαδικασία αξιοποίησης των ακινήτων του δημοσίου. Με τις προτεινόμενες αλλαγές αντιμετωπίζονται σημαντικά προβλήματα που ανακύπτουν κατά τη διαδικασία αξιοποίησης των δημοσίων ακινήτων, καθυστερώντας και εντέλει εμποδίζοντας την επίτευξη του τελικού σκοπού, που είναι η μείωση του δημοσίου χρέους.

Στο τέταρτο άρθρο περιλαμβάνονται κατεπείγουσες ρυθμίσεις των Υπουργείων Οικονομικών, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού. Οι διατάξεις του σχεδίου νόμου έχουν στόχο να λύσουν προβλήματα που διαπιστώθηκαν, να βελτιώσουν το ν. 3986 και να δημιουργήσουν θεσμούς για την αποτελεσματική αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας με γνώμονα το όφελος των Ελλήνων πολιτών.

Με το πέμπτο άρθρο πραγματοποιούνται τροποποιήσεις διατάξεων του π.δ. 237/1986 για το Επικουρικό Κεφάλαιο Ασφάλισης Ευθύνης από Ατυχήματα Αυτοκινήτων.

Με το έκτο άρθρο καθιερώνεται ενιαίος συντελεστής Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στο πετρέλαιο κίνησης, θέρμανσης, στο φωτιστικό πετρέλαιο κίνησης και θέρμανσης και στο βιοντίζελ, με στόχο την αντιμετώπιση του λαθρεμπορίου στα καύσιμα απ΄

όπου το κράτος χάνει περίπου 2 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο.

Ακόμη καθορίζεται η καταβολή επιδόματος θέρμανσης στους καταναλωτές πετρελαίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συμπολίτες μας πρέπει να γνωρίζουν ότι από τις αποκρατικοποιήσεις και την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας θα ωφεληθεί το σύνολο της κοινωνίας, διότι θα υπάρξει κοινωνική και οικονομική σταθερότητα.

Οι θετικές συνέπειες στην εθνική οικονομία θα προέλθουν ακόμη από την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας. Θα προκύψουν νέες επενδυτικές ευκαιρίες κι αυτές θα δώσουν νέες θέσεις εργασίας. Αποτέλεσμα όλων αυτών θα είναι η ανάπτυξη της οικονομίας της χώρας.

Η Αντιπολίτευση είναι αντίθετη στις αποκρατικοποιήσεις και συχνά μιλά για «ασημικά» που ξεπουλιούνται. Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, δεν λέτε τίποτε για το ποια είναι η πρότασή σας και πώς θα βγούμε από την κρίση, αλλά και για το πώς και από πού θα πληρωθούν όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι αλλά και οι άλλοι, που θα προκύψουν από κρατικοποιήσεις που θέλετε να κάνετε, αλλά κι από άλλες επιπλέον προσλήψεις χιλιάδων ατόμων.

Τίποτε δεν λέτε για την περιουσία του κράτους που είναι σε τέλμα και κάποια τμήματά της, κάποιοι επιτήδριοι τα λυμαίνονται.

Η Αντιπολίτευση λαϊκίζει και επιδιώκει με έωλες υποσχέσεις να βγάλει τους πολίτες στο δρόμο απέναντι στη Κυβέρνηση. Τους καλώ να καταθέσουν πρώτα την πρότασή τους στους πολίτες που και πώς θα βρουν τα χρήματα για μισθούς, συντάξεις και ανάκαμψη της οικονομίας. Θα είναι μέσα ή έξω από την Ευρωζώνη; Ελλάδα με ευρώ ή με δραχμή;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σήμερα κρίσιμες στιγμές της χώρας μας. Περιθώρια για λαϊκισμό, παχιά λόγια και χείρμα αυτών δεν υπάρχει. Οι πολίτες ζητούν από όλους μας να είμαστε ειλικρινείς και αποτελεσματικοί. Η συντριπτική πλειοψηφία των συμπολιτών μας, ενώ υποφέρει ταυτόχρονα, υπομένει και θέλει να βγούμε από την κρίση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δυστυχώς είναι μονόδρομος τα μέτρα. Η άμεση προώθηση των αποκρατικοποιήσεων και η ορθολογική και αποτελεσματική αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας θα βελτιώσει την οικονομία και θα ελαφρύνει το βάρος που έχουν οι συμπολίτες μας στις πλάτες τους.

Δεν υπάρχει για εμάς κανένα περιθώριο για παλινωδίες και πισωγυρίσματα. Εμείς τολμούμε και προχωρούμε μπροστά. Τολμούμε και παίρνουμε μέτρα για να σώσουμε την Ελλάδα.

Εσείς, είστε απέναντι και θέλετε να αποτύχει η Κυβέρνηση. Εάν αποτύχει όμως, η Κυβέρνηση αλίμονο, θα αποτύχει η χώρα. Και δυστυχώς, εσείς αυτό θέλετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ώρες είναι κρίσιμες για την πατρίδα μας και το μέλλον των παιδιών μας. Γι' αυτό σας καλώ όλους να ψηφίσετε το παρόν σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Θέλω να σας ενημερώσω ότι μέχρι στιγμής έχουν εγγραφεί τριάντα τρεις ομιλητές. Αυτό σημαίνει ότι πρώτον, θα υπάρξει εμβόλιμη συνεδρίαση, θα σταματήσουμε στις 16.00' και θα ξαναξεκινήσουμε στις 18.00'. Και επίσης, ότι θα πρέπει πιθανόν να περιορίσουμε το χρόνο των ομιλητών.

Σε καμμία περίπτωση βέβαια δεν μπορεί να υπάρξει ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Οι ομιλητές δεν θα μιλήσουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Μα, θα συνεχίσει η εγγραφή. Είπα μέχρι στιγμής. Δεν θα το ανακοινώνουμε συνέχεια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θέλετε με αυτό το νομοσχέδιο να μειώσουμε το χρόνο και να μιλήσουμε για τρία λεπτά; Καταπληκτική ιστορία είναι αυτή, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Δεν μειώσαμε, κύριε Μαρκόπουλε, το χρόνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, το πρώτο πράγμα που είπατε ήταν αυτό. Όταν ξεκινάμε από τον δεύτερο ομιλητή να συζητάμε για μείωση του χρόνου ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Η έκκληση είναι να μην γίνεται υπέρβαση του χρόνου και το πήρα με αφορμή τον κ. Τζαμτζή, που έκανε υπέρβαση του χρόνου. Δεν πρέπει να γίνει η έκκληση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εσείς μιλήσατε για περιορισμό του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Θα το δούμε, είπα, εάν συμφωνήσουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό για το ελληνικό κοινό που κατάλαβε είναι...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ολονύχτια συνεδρίαση, να μην σταματήσουμε καθόλου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Η κ. Όλγα-Νάντια Βαλαβάνη έχει το λόγο, για δεκαπέντε λεπτά.

ΟΛΓΑ-ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση μας εισάγει ουσιαστικά στο τρίτο μνημόνιο, το οποίο θα ολοκληρωθεί με το συμφωνημένο με την τρόικα πακέτο των νέων αβάσταχτων μέτρων μέσα στις επόμενες μέρες στη Βουλή.

Με το σημερινό νομοσχέδιο επιχειρείται η ολοκλήρωση των διαδικασιών για την εκποίηση των ΔΕΚΟ και όλης της ακίνητης ιδιωτικής και δημόσιας κρατικής περιουσίας και των κάθε είδους συναφών δικαιωμάτων του δημοσίου. Ανοίγει ο δρόμος για καταστροφικές παρεμβάσεις στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον. Επιχειρείται η αναδρομική νομιμοποίηση της διοίκησης του ΤΑΙΠΕΔ που λειτουργεί ως ατζέντης των δανειστών.

Προετοιμάζεται ένας παγωμένος χειμώνας για εκατοντάδες χιλιάδες ελληνικές οικογένειες και δεκάδες άλλα τέτοια μέτρα, που συνθέτουν ένα εφιαλτικό σενάριο για το λαό και τη χώρα.

Η δήλωση του κ. Στουρνάρα ότι η ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου είναι προαπαιτούμενο για τη δόση, μου θύμισε μια στροφή από ένα ποίημα του 18ου αιώνα του Γουίλιαμ Μπλέικ. «Ποια είναι η τιμή της εμπειρίας; /Την αγοράζουν οι άνθρωποι με ένα τραγούδι; /Όχι. Στην τιμή αγοράζεται όλων όσων οι άνθρωποι έχουν, /με το σπίτι τους, με τη γυναίκα τους, με τα παιδιά τους.»

Στη δική μας περίπτωση, αν ο Μπλέικ ζούσε στη σημερινή Ελλάδα του 21ου αιώνα, πιθανόν να έγραφε: «Ποια είναι η τιμή της δόσης; /Την αγοράζουν οι άνθρωποι ως δάνειο; /Όχι. Στην τιμή αγοράζεται όλων όσων οι άνθρωποι και η χώρα έχουν, /με το σπίτι τους, με όλη τη δημόσια περιουσία, γη και επιχειρήσεις, με τη δημοκρατία /και προπαντός με τα παιδιά τους.» Γιατί πριν απ' όλα τα παιδιά μας και οι γενιές που έρχονται μετά από αυτά, είναι αυτοί που θα πληρώσουν το μεγαλύτερο κόστος.

Αν η τιμή της δόσης ως προς τα μέτρα ισοδυναμεί με κοινωνικό ολοκαύτωμα για τα αμέσως επόμενα χρόνια, η τιμή της ως προς το παρόν νομοσχέδιο ισοδυναμεί με δέσμευση και προκαθορισμό του μέλλοντος των ανθρώπων και της χώρας.

Η αποχώρηση του δημοσίου από το σύνολο των δημοσίων επιχειρήσεων και της περιουσίας του, θα κάνει κάποιους μέσα και προπαντός έξω από την Ελλάδα πολύ πλούσιους, με κατάθεση του γλίσχρου αντίτιμου κατευθείαν στον ειδικό λογαριασμό της Τράπεζας της Ελλάδος για δήθεν αποπληρωμή ενός μη βιώσιμου χρέους που αποτελεί μαύρη τρύπα, καθώς μέσα του εξαφανίζεται ό,τι το ταΐζουν, σε αυτό αποσκοπεί.

Με την κύρωση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου της 6-9-2012 που προβλέπεται με το Πρώτο Άρθρο, επιχειρείται να αναιρεθεί το γεγονός ότι η Κυβέρνηση δεν κατάφερε να εξασφαλίσει την απαιτούμενη πλειοψηφία των 2/3 στην επιτροπή για τις ΔΕΚΟ στη Βουλή, ώστε να προτείνει νομίμως στη γενική συνέλευση του ΤΑΙΠΕΔ τη νέα διοίκηση του ταμείου.

Με ακαριαία ρύθμιση σε ΦΕΚ ίδιας ημερομηνίας, ώστε να έχει αναδρομική ισχύ, φρόντισε να αλλάξει την απαιτούμενη πλειοψηφία σε απλή, χωρίς να μπει στον κόπο να επαναληφθεί η ψηφοφορία. Γι' αυτό ρώτησα προχθές τον κύριο Υπουργό Οικονομικών ποια είναι τελικά η τιμή της δόσης, αλλά και ποια η τιμή της δημοκρατίας, αν μπορεί αυτή να αποτυπωθεί ταμειακά.

Η πράξη διορισμού της νέας διοίκησης του ΤΑΙΠΕΔ ωστόσο πάσχει από ακυρότητα, καθώς υπάρχει έλλειψη ουσιαστικού τύπου, έλλειψη γνωμοδότησης. Κατά συνέπεια, για όλες τις μέχρι σήμερα πράξεις της νέας διοίκησης του ΤΑΙΠΕΔ υπάρχει

πρόβλημα νομιμότητας. Και για την Κυβέρνηση υπάρχει επίσης ένα πολύ σοβαρό πολιτικό πρόβλημα.

Με το Δεύτερο Άρθρο κυρώνεται η διδυμη πράξη νομοθετικού περιεχομένου, με την οποία καταργείται το ελάχιστο ποσοστό του ελληνικού δημοσίου σε ΕΛΠΕ, ΔΕΗ, ΟΠΑΠ, ΟΔΙΕ, ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ, ΕΛΤΑ, στους Οργανισμούς Λιμένων Πειραιώς, Θεσσαλονίκης, Αλεξανδρούπολης, Βόλου, Ελευσίνας, Ηγουμενίτσας, Ηρακλείου, Καβάλας, Κέρκυρας, Λαυρίου, Πατρών και Ραφήνας, καθώς και το άρθρο 11 του ν. 3631/2008. Οι στρατηγικές σημασίας επιχειρήσεις κοινής ωφελείας και τα λιμάνια θα μπορούν έτσι να παραχωρηθούν πλήρως στο μεγάλο διεθνές και ελληνικό κεφάλαιο, με πώληση για τις επιχειρήσεις και ενενηταενιάχρονη μίσθωση για τα λιμάνια.

Με τη ρύθμιση αυτή σηματοδοτείται και διευκολύνεται η απόσυρση του δημοσίου από το σύνολο των ΔΕΚΟ και των στρατηγικού χαρακτήρα επιχειρήσεων, όπως και από την πιο κερδοφόρα ανάμεσα στο σύνολο των κρατικών και ιδιωτικών επιχειρήσεων στην Ελλάδα, που είναι ο ΟΠΑΠ, αλλά και η μεταβίβαση δημόσιας περιουσίας του δημοσίου, όπως είναι τα λιμάνια, που κανονικά από το Σύνταγμα δεν μεταβιβάζονται, και η ιδιωτικοποίησή τους θέτει επιπρόσθετα σοβαρά θέματα εθνικής ασφάλειας.

Μια τέτοια ρύθμιση, πέρα από όλα τα άλλα, θα οδηγήσει στη λεηλασία της δημόσιας περιουσίας, καθώς επιχειρήσεις με πραγματικά περιουσιακά στοιχεία αξίας δισεκατομμυρίων ευρώ και σοβαρά συρρικνωμένη μετοχική βάση ως αποτέλεσμα μιας καταστροφικής πενταετούς ύφεσης και έντονης υποτιμητικής κερδοσκοπίας, μπαίνουν στο στόχαστρο διεθνών distress funds, που «ψωνίζουν» ακριβώς σε τέτοιες συγκυρίες. Για γρήγορη απόσβεση και μεγάλα κέρδη εκμεταλλεύονται τα έτοιμα, χωρίς να επενδύουν ούτε καν για συντήρηση, και επιδίδονται σε «μετοχικό ακτιβισμό» και στα λεγόμενα «παιχνίδια αναδιάρθρωσης»- «restructuring plays».

Το τι επακολουθεί, το περιγράφει η διεθνής εμπειρία από τις ιδιωτικοποιήσεις: Συρρίκνωση των επιχειρήσεων για να γίνουν δήθεν πιο ανταγωνιστικές, απολύσεις εργαζομένων και εκποίηση ακίνητης περιουσίας για να έχουν γρήγορα κέρδη οι μέτοχοι, δημιουργία πολλών ταχυτήτων παροχής υπηρεσιών σε βάρος των απομακρυσμένων περιοχών και της υπαίθρου, μεγάλες αυξήσεις των τιμολογίων και πολλά-πολλά προβλήματα ποιότητας και ασφάλειας.

Είναι τραγικό να ετοιμάζεται η ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ και της ΕΥΑΘ, σε τιμή μάλιστα χαμηλότερη και από το κόστος κατασκευής των δύο γιγάντιων εργοστασίων επεξεργασίας λυμάτων της πρώτης, όταν στο Παρίσι το 2009 και σε πολλούς δήμους της Γερμανίας τα τελευταία χρόνια το νερό επανακρατικοποιήθηκε, καθώς είχε φτάσει να μην πίνεται.

Καταθέτω εδώ και τη σχετική επιστολή προς τη Βουλή πέντε δημάρχων της περιφέρειας των εκβολών του Μόρνου.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Νάντια - Όλγα Βαλαβάνη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ή να ετοιμάζεται η ιδιωτικοποίηση του ΟΣΕ, όταν σήμερα στη Βρετανία γίνεται συζήτηση για επανακρατικοποίηση των σιδηροδρόμων. Εξίσου τραγικό είναι να ετοιμάζεται η ιδιωτικοποίηση ακόμα και των δικτύων της ΔΕΗ, όταν τα δίκτυα πανευρωπαϊκά είναι κρατικά. Και αντί σε αυτές συνθήκες να εντείνεται η κρατική αξιολόγηση, ουσιαστικά εξαλείφεται με την κατάργηση ακόμα και των λειψών κριτηρίων αξιολόγησης του άρθρου 11 του ν. 3631/2008.

Να θυμίσω τις δύο ιδιωτικές εταιρείες-παράσιτα πάνω στο σώμα της ΔΕΗ, που έκλεισαν αφήνοντας τεράστιους απλήρωτους λογαριασμούς στη ΔΕΗ και έχοντας εξάγει στην Ελβετία ακόμα και τα χαράτσια που είχαν εισπράξει; Η τρικομματική Κυβέρνηση φαίνεται, επίσης, να ξεχνάει ότι στην πιο επιθετική μορφή τους αυτοί οι επενδυτές ονομάζονται vulture funds, «αρπακτικά».

Με τη δραστική μείωση της ικανότητας οικονομικής παρέμβασης και στρατηγικού σχεδιασμού του κράτους σε συνδυασμό με την πολιτική για τις τράπεζες επιχειρείται να ακρωτηριαστεί η ικανότητα μιας αυριανής κυβέρνησης, που δεν θα δεσμεύεται

από μνημόνια και μεσοπρόθεσμο, να ανακόψει την πορεία καταστροφής της χώρας και να σχεδιάσει μια ευρεία παρέμβαση παραγωγικής ανασυγκρότησης φιλικής στο περιβάλλον και στον εργαζόμενο άνθρωπο.

Η πλήρης και απόλυτη αποξένωση του ελληνικού δημόσιου από τη συμμετοχή του στην στρατηγικής σημασίας κοινωφελείς επιχειρήσεις, όπως προσδιορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 106 του Συντάγματος, εξαντλεί και καταργεί πλήρως τη συνταγματική αρχή του κρατικού παρεμβατισμού.

Εξαιρετικά αμφίβολης νομιμότητας αναδεικνύεται, όμως, και η προβλεπόμενη ρύθμιση αναδρομικής νομιμοποίησης του περάσματος «πακέτων» μετοχών δημοσίων επιχειρήσεων και λιμανιών στο ΤΑΙΠΕΔ, για τις οποίες έχουν κατατεθεί δεκάδες αιτήσεις ακύρωσης των πράξεων μεταβίβασης των μετοχών στο ταμείο από ενδιαφερόμενους πολίτες.

Με το τρίτο άρθρο γίνονται συμπληρωματικές ρυθμίσεις των διατάξεων του ν. 3986/2011 και κυρίως εισάγονται νέες, επαχθέστερες για το δημόσιο και το εθνικό συμφέρον, διατάξεις. Προστίθενται στο ν. 3986 έξι νέα άρθρα με τα οποία θεσμοποιούνται μεθοδολογίες πρωταρχικής καπιταλιστικής συσσώρευσης αποικιακού τύπου. Η παραγωγική αξιοποίηση της ιδιωτικής περιουσίας του δημόσιου είναι ένας μύθος. Δεν υπάρχει κανένας τέτοιος προσανατολισμός.

Η εμμονή της Κυβέρνησης να εγκλωβίσει ανεπίστρεπτα όλη τη δημόσια περιουσία στο ΤΑΙΠΕΔ δημιουργεί εκ των πραγμάτων ένα ταμείο εμπράγματα της εγγυοδοσίας για τους δανειστές. Με τον τρόπο αυτό το κράτος στερείται τα αναγκαία μέσα για την άσκηση της δημοκρατικής δημόσιας εξουσίας και των εσωτερικών λειτουργιών του. Και έτσι αποδυναμώνεται η εσωτερική κυριαρχία του.

Η απόσυρση από τον κύριο Υπουργό του άρθρου 5Α με το οποίο όλα τα ιδιόκτητα κτήρια του δημοσίου, των ΝΠΔΔ -ταμείων, νοσοκομείων, ΑΕΙ, Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης- και δημοσίων επιχειρήσεων, τα οποία στεγάζουν ή προορίζονται να στεγάζουν δημόσιες υπηρεσίες, περνούσαν στο ΤΑΙΠΕΔ, είναι πολύ σημαντική. Η κοινωνία, όμως, που είχε αρχίσει να κινητοποιείται ξεκινώντας από τα ΑΕΙ καλό είναι να παραμείνει σε επαγρύπνηση, γιατί τέτοιοι σχεδιασμοί έχουν στρατηγικό χαρακτήρα και σύντομα θα επανακάμψουν.

Ας μη μας διαφεύγει, επίσης, ότι μπορεί να αποσύρθηκε η γενική ρύθμιση, αλλά με την τροπολογία-«σκούπα» περνούν στο ΤΑΙΠΕΔ τα κτήρια των Υπουργείων Δικαιοσύνης, Παιδείας και Υγείας, αλλά και τρεις κτιριακές ενότητες στο Ελληνικό έκτασης μεγαλύτερης από διακόσιες χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα, από τις οποίες η πρώτη, ιδιοκτησίας ΕΟΤ, περιλαμβάνει όλα τα κτήρια του πρώην Ανατολικού Αερολιμένα, ενώ η δεύτερη είναι ιδιοκτησίας ΕΛΤΑ και η τρίτη της Περιφέρειας Αττικής -ανοίγοντας την όρεξη για ό,τι ήθελε ακολουθήσει.

Εισάγεται η νέα γενική κατηγορία χρήσεων σε εκτός σχεδίου περιοχές και σε μικρούς οικισμούς υπό τον παραπλανητικό τίτλο «παραθεριστικό-τουριστικό χωριό», με ένα θηριώδη συντελεστή δόμησης 0,2, που γίνεται μέσος συντελεστής 0,4 για το οικοδομήσιμο μέρος της επένδυσης και 0,6 για τα «Επιχειρηματικά Πάρκα», δηλαδή, δόμηση πόλης. Και μαζί ένα σύμπαν πρωτοφανών χρήσεων, συμπεριλαμβανομένης κατασκευής γηπέδων γκολφ και τουριστικών λιμανιών, ακόμη και αν υπάρχουν άλλα σε απόσταση ενός χιλιόμετρου, εκτός αν επιλεγεί η απαλλοτρίωση των υπαρχόντων λιμανιών.

Παράλληλα, παραχωρείται αποκλειστική χρήση αιγιαλού μέχρι ενενήντα εννιά χρόνια, που μπορεί να μεγεθυνθεί μέσω προσχώσεων και με επαναπροσδιορισμό της ακτογραμμής. Για πρώτη φορά προβλέπεται η δυνατότητα παραχώρησης παρόχθιας ζώνης για δημιουργία μαρίνων σε λίμνες και ποτάμια. Θεσμοθετείται η απαλλοτρίωση για τον ιδιώτη επενδυτή, εφόσον εκείνος το επιθυμεί, ζωνών ιδιωτικών εκτάσεων ευρύτερων από τη ζώνη της επένδυσης.

Εισάγεται και επιτρέπεται για πρώτη φορά η ιδιωτική χωροταξία. Ο επενδυτής πρώτα αγοράζει τη δημόσια γη ή αποκτά «δικαίωμα επιφάνειας», που επεκτείνεται από τα πενήντα στα ενενήντα εννιά χρόνια με δικαιώματα κυριότητας, αλλά με φορολογικό καθεστώς επικαρπίας. Η χρήση γης, με βάση πολεοδο-

μική μελέτη του επενδυτή, χωρίς υποχρέωση εισφοράς σε γη και χρήμα, καθορίζεται με απλή ΚΥΑ τριών Υπουργών αντί προεδρικού διατάγματος. Τα συμφέροντα του επενδυτή κατοχύρουν ως εθνικού συμφέροντος έναντι οποιουδήποτε άλλου σχεδιασμού ή δημόσιου ή ιδιωτικού συμφέροντος.

Οι συνέπειες για το περιβάλλον, για τη χώρα και για τη ζωή των ανθρώπων -ιδιαίτερα στις μικρές κοινωνίες, οι οποίες χάρη στη λογική all inclusive, δεν θα επωφεληθούν ούτε καν από τη δημιουργία θέσεων εργασίας, ενώ θα υποστούν όλες τις συνέπειες- θα είναι ιδιαίτερα βλαβερές και ανεπίστρεπτες βραχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, διαλύοντας κάθε δυνατότητα για ήπια τουριστική ανάπτυξη.

Καταθέτω εδώ δύο σχετικές, εξαιρετικά σημαντικές αναλυτικές ανακοινώσεις του Συλλόγου Ελλήνων Πολεοδόμων και Χωροτακτών και της WWF.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Όλγα-Νάντια Βαλαβάνη καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες ανακοινώσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Για όλους τους παραπάνω λόγους είναι αυτονόητο ότι δεν θα καταψηφίσουμε απλώς το νομοσχέδιο επί της αρχής και επί των άρθρων, αλλά με σκεπτικό που θα αναπτύξουν άλλοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, θέτουμε και θέματα αντισυνταγματικότητας σε κρίσιμα σημεία του.

Θέλω, επίσης, να ενημερώσω την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι θα θέσουμε θέμα ονομαστικών ψηφοφοριών για τα άρθρα πρώτο, δεύτερο και τρίτο. Επίσης και για το τέταρτο άρθρο, κυρίως λόγω του οικονομικού στραγγαλισμού του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας και την οικονομική λεηλασία Πολυτεχνείων και Πανεπιστημίων. Για το πέμπτο Άρθρο, που αφορά το Επικουρικό. Για το έκτο Άρθρο για την εξίσωση του φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης και κίνησης. Και, φυσικά, για την τροπολογία -«σκούπα» για σημαντικές διατάξεις της, όπως για τη δημόσια περιουσία που περνάει στο ΤΑΙΠΕΔ -Υπουργεία, το Ελληνικό, το Γουδί- για την αύξηση πάνω από 300 ευρώ το χρόνο για κάθε αγρότη των ασφαλισμένων του ΟΓΑ και για την αναγκαστική ένταξη στο χρεοκοπημένο ΕΟΠΥΥ των τελευταίων βιώσιμων Ταμείων Υγείας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, άκουσα χθες τον κύριο Πρωθυπουργό να απευθύνεται στον ελληνικό λαό, λέγοντας το εξής: «Θα σώσουμε την Ελλάδα όσοι τολμήσουμε».

Εμείς λέμε, αντίθετα, στις Ελληνίδες και στους Έλληνες το εξής: «Κανένας δεν πρόκειται να σας σώσει. Πάρτε αγωνιστικά στα δικά σας χέρια την υπόθεση της δικής σας ζωής. Μόνο έτσι θα σωθεί ο εργαζόμενος λαός, οι άνεργοι, η νέα γενιά και η ίδια η τιμή της πατρίδας μας».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Πριν δώσω το λόγο στον ειδικό αγορητή του ΠΑΣΟΚ κ. Πάρη Κουκουλόπουλο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι τρεις μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 8ο Δημοτικό Σχολείο Ιλίου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Πάρις Κουκουλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να συνεχίσω από εκεί που σταμάτησε η εισηγήτρια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Για την τιμή της πατρίδας γίνονται όλα και τιμή έχει ό,τι υπάρχει, γιατί αν βρεθείς στην άβυσσο, τιμή δεν έχει. Το ζήτημα, λοιπόν, είναι να υπάρχει, η χώρα και να έχει μία συντεταγμένη πορεία και τροχιά.

Το συζητούμενο σήμερα νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολλαπλά κρίσιμο, τόσο αυτό καθεαυτό από το περιεχόμενό του και τις διατάξεις του, όσο και γιατί η συγκυρία τα έφερε να συζητείται σε μία περίοδο που πολλά θέματα ύπαρξης της χώρας φαίνονται να κρέμονται από μία κλωστή.

Είναι κρίσιμο αυτό καθεαυτό, όπως είπα, γιατί έχει ιδιαίτερα

σημαντικές διατάξεις, για τις οποίες υπάρχει ευαισθησία από το σύνολο της κοινής γνώμης και απολύτως δικαιολογημένη. Το νομοσχέδιο σχετίζεται ευθέως και άμεσα με το κρίσιμο θέμα της ανάπτυξης και το ρόλο του κράτους. Ποιος είναι ο ρόλος του κράτους στην ανάπτυξη; Πού πρέπει να έχει την πρωτοβουλία; Πού πρέπει να έχει το σύνολο της ευθύνης; Πού πρέπει να ασκεί εποπτικό, συντονιστικό, κανονιστικό ρόλο και χαρακτήρα; Ποιοι είναι οι στρατηγικοί τομείς σε μία σύγχρονη οικονομία, όπου το κράτος δεν μπορεί και δεν πρέπει να περιορίζεται σ' έναν εποπτικό ρόλο, αλλά θα πρέπει να έχει έναν πιο ενεργό ρόλο; Η οπτική με την οποία βλέπουμε τα πράγματα σε ό,τι αφορά αυτό το ζήτημα είναι η οπτική της περασμένης δεκαετίας ή τριακονταετίας; Έχουν αλλάξει τα πράγματα; Μετακινούνται σήμερα που μιλάμε προς μία άλλη κατεύθυνση; Όλα αυτά είναι ιδιαίτερα κρίσιμα ζητήματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Το δεύτερο ζήτημα που έχει σχέση με το περιεχόμενο του νομοσχεδίου αφορά ένα υπερευαίσθητο ζήτημα που ακούει στο όνομα «δημόσια γη». Είπα και στην επιτροπή πολλές φορές και όχι μία ότι οι διατάξεις του άρθρου 3, εάν θέλουμε να είμαστε ρεαλιστές, σχεδόν στο σύνολό τους –οι κρίσιμότερες τουλάχιστον απ' αυτές– θα κριθούν τελικά στα δικαστήρια. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Για το λόγο αυτό έχουμε καταθέσει και πάρα πολλές συγκεκριμένες βελτιώσεις και τροπολογίες –πιστεύω να γίνει γνωστό αργότερα αν γίνονται αποδεκτές ή όχι– ακριβώς για να προστατεύσουμε από μία τέτοια περιπέτεια μία σειρά διατάξεων.

Όμως, το πρόβλημα με τη δημόσια γη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι τόσο αυτά που έχει ή δεν έχει ως περιεχόμενο το άρθρο 3. Κάθε εχέφρων άνθρωπος λέει «ναι, πρέπει να αξιοποιηθεί», γιατί η Ελλάδα ως συντεταγμένη πολιτεία και με την κεντρική και με την αποκεντρωμένη της μορφή έχει ένα δημόσιο πλούτο ακίνητης περιουσίας που δεν συναντάται εύκολα σε άλλο κράτος οπουδήποτε στην Ευρώπη. Αυτή, βέβαια, η αξιοποίηση πρέπει να γίνει με όρους διαφάνειας, περιβαλλοντικής ευαισθησίας, κ.ο.κ.. Όμως, το πραγματικό πρόβλημα εδώ και σαράντα χρόνια είναι πως ό,τι και αν ξεκίνησε, όπου και αν ξεκίνησε, τηρώντας τις αρχές του σεβασμού του περιβάλλοντος και της διαφάνειας, κατά κανόνα δεν έχει τελεσφορήσει. Έχει εμπλακεί στα δικαστήρια. Δεν είναι τυχαίο ότι η Παγκόσμια Τράπεζα στην τελευταία έκθεσή της λέει πως το 50% του προβλήματος ανταγωνιστικότητας της χώρας μας οφείλεται στην αργή απονομή δικαιοσύνης.

Αυτό είναι που θέλω, κύριε Υπουργέ, να επισημάνω. Γι' αυτό και θα επαναλάβω και στην Ολομέλεια αυτό που σας είπα και στην επιτροπή. Το Υπουργείο Οικονομικών ως επισπεύδον Υπουργείο για το κρίσιμο θέμα της οικονομίας, όπως και το Υπουργείο Ανάπτυξης μαζί με το ΥΠΕΚΑ –και είμαστε στη διάθεσή σας να συνδράμουμε– θα πρέπει να προχωρήσουν σε ριζική απλούστευση της νομοθεσίας σε ό,τι αφορά πολεοδομικές και χωροταξικού χαρακτήρα πράξεις, αλλάζοντας το επίπεδο ελέγχου του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Δεν μπορεί και δεν πρέπει το Συμβούλιο της Επικρατείας ως ανώτατο δικαστήριο να ελέγχει το επίπεδο των πολεοδομικών μελετών. Πρέπει ο έλεγχός του να πάει σε πιο επιτελικό στρατηγικό επίπεδο, αυτό του γενικού πολεοδομικού σχεδίου του ρυθμιστικού του ΣΧΟΟΑΠ.

Έτσι έχουμε σχεδόν υποδεκαπλασιασμό των υποθέσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας κι έχουμε την απαραίτητη επιτάχυνση σε αυτές τις διαδικασίες. Αυτό είναι το ζήτημα της χώρας. Όχι με διατάξεις που όπως λένε θα ταλαιπωρηθούν ξανά τα δικαστήρια, με fast track διαδικασίες να προσπαθούμε να δώσουμε λύσεις και να εγείρονται μία σειρά ζητήματα. Υπάρχει και το ζήτημα των τουριστικών χωριών, όπου έχουμε καταθέσει συγκεκριμένες ενστάσεις. Θα τις επαναφέρουμε όταν θα γίνει η κατ' άρθρον συζήτηση, πόσω μάλλον που υπάρχουν και ονομαστικές ψηφοφορίες.

Το τρίτο ζήτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που είναι ιδιαίτερα κρίσιμο, είναι το ζήτημα της κοινωνικής συνοχής. Δεν χρειάζονται επιχειρήματα. Δοκιμάζεται πολύ σκληρά εδώ και δυόμισι, τρία χρόνια η ελληνική κοινωνία και ιδιαίτερα τα ασθενέστερα οικονομικά στρώματα.

Το ζήτημα του πετρελαίου θέρμανσης για όλους τους Έλληνες και ακόμα πιο πολύ γι' αυτούς που κατοικούν σε περιοχές με δυσμενείς καιρικές συνθήκες είναι ένα κρίσιμο ζήτημα, για το οποίο επιβάλλεται να στείλουμε ένα μήνυμα από τη Βουλή, ότι ο φόρος θα επιστραφεί στο σύνολό του. Διότι στόχος της διάταξης που θεσμοθετήθηκε πέρσι με τον ν.3986 με το μεσοπρόθεσμο ήταν το λαθρεμπόριο κι όχι βέβαια η επιβάρυνση με πρόσθετη φορολογία των λαϊκών στρωμάτων.

Έχουμε καταθέσει σχετική πρόταση με την οποία δεν επιστρέφεται φόρος βέβαια στα ιδιαίτερα πλούσια εισοδήματα, στις πολύ μεγάλες κατοικίες, πολυτελείς εγκαταστάσεις, πισίνες κ.λπ., γιατί εκεί υπάρχει προστασία του πλαφόν ανά περιοχή, όλα τα άλλα όμως πρέπει να απλουστευθούν με βάση την πρότασή μας, για να υπάρχει επιστροφή συνολικά του φόρου σε όλους τους καταναλωτές. Περισσότερα θα πούμε στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Υπάρχουν και μία σειρά άλλα θέματα, που δεν έχουν βέβαια τη μεγάλη σημασία των τριών ενότητων που προανέφερα, αλλά δεν στερούνται καθόλου σημασίας. Είναι ο ρόλος του ΤΕΕ, η δυνατότητά μας και η απόφασή μας να λύνουμε προβλήματα υπαρκτά και να μην τα διώχνουμε από μπροστά μας, όπως το επικουρικό, αλλά να τα λύνουμε με τρόπο που έχει σχέση και με την ελληνική πραγματικότητα κι όχι μόνο με την ευρωπαϊκή, με δεδομένες δικαστικές αποφάσεις κι ούτω καθεξής. Θα δούμε και την τροπολογία, τη βελτίωση που κάνατε, κύριε Υπουργέ, για να τοποθετηθούμε, διότι την πήραμε πολύ αργά χτες το βράδυ.

Θα αναφερθώ και στα θέματα της διευκόλυνσης στη λειτουργία των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης που ο ρόλος τους είναι κρίσιμος σε αυτές τις ημέρες της κοινωνικής κρίσης, γιατί είναι ο πλησιέστερος στον πολίτη θεσμός.

Επίσης υπάρχουν κρίσιμα ζητήματα που αφορούν την αρχή της συνέχειας της πολιτείας και αναφέρομαι στη διάταξη για το Ταμείο Τραπεζοϋπαλλήλων, κύριε Υπουργέ, που δεν γίνεται δεκτή από εμάς –παρακαλώ την προσοχή σας– αν δεν έρθει εδώ η έκθεση της αναλογιστικής αρχής.

Η διάταξη του Απριλίου είπε πολύ καθαρά ότι δεν μπαίνουν στον ΕΟΠΥΥ ταμεία τα οποία δεν τυγχάνουν οποιασδήποτε μορφής κρατικής ενίσχυσης και κάνουν προς τοίτο αναλογιστική μελέτη. Κατατέθηκε 1η Οκτωβρίου. Ποια είναι τα σχόλια της αναλογιστικής αρχής; Σας το είπαμε και στην επιτροπή. Δεν μπορούμε να παρακάμπουμε την αρχή της συνέχειας, πρέπει να δούμε τα πράγματα καθαρά. Ας έρθει η έκθεση. Αν η έκθεση λέει πως η αναλογιστική μελέτη δεν έχει κανένα νόημα τότε ναι, να ψηφίσουμε τη διάταξη. Διαφορετικά δεν μπορούμε να την ψηφίσουμε.

Το ίδιο βέβαια ισχύει για ό,τι έχει σχέση με τις αλλαγές των προϊσταμένων. Πήραμε μόλις τώρα τη βελτιωτική διάταξη που σας ζητήσαμε, κύριε Υπουργέ. Προφανώς δεν πρόλαβα να τη δω. Θα τα πούμε στη συνέχεια. Απλώς θέλω να επισημάνω πολύ καθαρά από το Βήμα της Βουλής ότι οποιαδήποτε διάταξη αφορά αλλαγές προϊσταμένων δεν μπορεί να αφίσταται και να καταργεί τις αρχές της διαφάνειας, της αξιοκρατίας και κυρίως της αξιολόγησης, που έχουν θεσμοθετηθεί από την προηγούμενη Βουλή με μία σειρά νόμων.

Θέλετε να κάνουμε μικρότερο το διάστημα που αξιολογούμε αυτές τις τόσο νευραλγικές θέσεις που έχουν σχέση με τα δημόσια έσοδα; Να πούμε «ναι». Να μην κρίνονται κάθε δεκαοκτώ μήνες, να κρίνονται κάθε δώδεκα, κάθε έξι μήνες, αν θέλετε, οι προϊστάμενοι, αλλά να αξιολογούνται, όπως ο νόμος ορίζει. Καθαρές κουβέντες, για να έχουμε και καθαρές σχέσεις.

Και βέβαια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άφησα στο τέλος το κρίσιμότερο ζήτημα που αντιμετωπίζει σήμερα η ελληνική κοινωνία, το ζήτημα της ρευστότητας και με το οποίο σχετίζεται το νομοσχέδιο.

Τα 31,5 δισεκατομμύρια δεν είναι «η δόση μας», όπως απαξιωτικά λένε κάποιοι. Και έχω και κάποιες ενστάσεις, κύριε Υπουργέ και με την οπτική που θέσατε στην επιτροπή τη Δευτέρα, που λέει ότι αν δεν πάρουμε τη δόση, θα πεινάσουμε. Η δόση των 31,5 δισεκατομμυρίων αποκαθιστά μια συνέχεια που ξεκίνησε τη 12η Φεβρουαρίου σε μια ιστορική συνεδρίαση της Βουλής, όπου ως συνέπεια είχαμε τη μείωση του χρέους με το κούρεμά του,

το χαμήλωμα των επιτοκίων και την επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής. Το δεύτερο απαραίτητο βήμα είναι η εξυγίανση των τραπεζών και η ολοκλήρωση της κεφαλαιοποίησής τους, έτσι ώστε να αποκατασταθεί η ρευστότητα στην πραγματική οικονομία και οι τράπεζες να τεθούν υπό δημόσιο έλεγχο, για να μπει τέρμα στις αθέμιτες τραπεζικές πρακτικές. Αυτό είναι το κυρίως ζήτημα που προκύπτει ως αποτέλεσμα από τη δόση των 31,5 δισεκατομμυρίων και κανένας δεν μπορεί να μιλάει απαξιωτικά γι' αυτή τη δόση και να κάνει διάφορους υπαινιγμούς του στυλ «δώστε μας τη δόση» και όλα τα υπόλοιπα. Αυτό είναι το κρίσιμότερο ζήτημα της πραγματικής οικονομίας.

Είναι όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κρίσιμη η συνεδρίαση και το νομοσχέδιο που συζητάμε και για λόγους συγκυριακούς, όπως είπα, γιατί η συζήτησή μας σχετίζεται ευθέως και άμεσα με το κεντρικό δίλημμα της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα δίλημμα έχει η χώρα. Ή θα μείνει στην Ευρώπη με δύσκολα χρόνια και με την προοπτική που φαίνεται ή θα πάει στην άβυσσο της δραχμής. Καθαρές κουβέντες. Άλλος δρόμος δεν υπάρχει. Όσοι θέλουν να ωραιοποιούν καταστάσεις, ας μας πουν τη δική τους εκδοχή. Όσοι επιθυμούν να μιλούν στο όνομα της Ευρώπης -γιατί το 75% του ελληνικού λαού είπε «ναι» στην Ευρώπη στις εκλογές- αλλά υπαινίσσονται μια Ευρώπη «à la carte», πρέπει να μιλήσουν καθαρά με αφορμή συγκεκριμένες διατάξεις του νομοσχεδίου. Όσοι μιλάνε για μια άλλη Ευρώπη, πρέπει να μας πουν πού τη διαπραγματεύονται. Αυτοί που θυμούνται όταν διαδηλώνουν οι Έλληνες πολίτες τον Μπέρτολτ Μπρεχτ, πρέπει να μας απαντήσουν στο εξής: Τις κυβερνήσεις που είναι νεοφιλελεύθερες στην Ευρώπη δεν τις εκλέγουν πολίτες; Εκεί τι να κάνουμε; Να αλλάξουμε εκείνους τους λαούς; Δεν είναι «à la carte», λοιπόν, η Ευρώπη.

Όποιοι θέλει να παλέψει για μια άλλη Ευρώπη, πρέπει να ξέρει ότι αυτή αλλάζει με συγκεκριμένη προσπάθεια και αγώνα. Και εμείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ ξέρουμε καλύτερα από τον καθένα ότι πρέπει να αλλάξουν οι συσχετισμοί στην Ευρώπη, γιατί ξέρουμε καλά ότι ο υφεσιακός χαρακτήρας του προγράμματος που μας επιβλήθηκε από το 2010 έχει σχέση με το νεοφιλελεύθερο συσχετισμό στην Ευρώπη. Ο μικρός χρόνος, δηλαδή, για την απαραίτητη κατά τα άλλα δημοσιονομική προσαρμογή. Το ΠΑΣΟΚ ήδη σε λίγες εβδομάδες διοργανώνει σύσκεψη των άλλων τεσσάρων «αδερφών κομμάτων» των ευρωσοσιαλιστών του Νότου για να συμπτύξουν ένα μέτωπο. Και αναφέρομαι στα σοσιαλιστικά κόμματα της Πορτογαλίας, της Ισπανίας, της Ιταλίας, της Γαλλίας και της Ελλάδας. Έτσι αλλάζουν οι συσχετισμοί στην Ευρώπη και όχι αλλάζοντας τους λαούς στην Ευρώπη, όπως λέει ο αγαπημένος Μπέρτολτ Μπρεχτ.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι το συζητούμενο νομοσχέδιο είναι πολλαπλά κρίσιμο και χρήσιμο, γιατί μας επιτρέπει -αν δεν μας επιβάλλει κιάλας- να στείλουμε εδω από τη Βουλή συγκεκριμένα μηνύματα.

Μας σχετίζει, λοιπόν, να στείλουμε ένα μήνυμα αποφασιστικότητας, σχετικά με το ότι μπορούμε να επιλύσουμε προβλήματα και να πάμε τα πράγματα μπροστά, αλλά και να στείλουμε και ένα μήνυμα αισιοδοξίας. Και αναφέρομαι στη διάταξη για το πετρέλαιο. Μας επιτρέπει να στείλουμε το μήνυμα ότι έχουμε επίγνωση των λαϊκών προβλημάτων και ότι μπορούμε να δίνουμε απαντήσεις, έστω και στα στενά δημοσιονομικά περιθώρια που υπάρχουν. Επίσης, μας επιτρέπει να δώσουμε ένα μήνυμα σοβαρότητας και συνέχειας. Και αναφέρθηκα εκτενώς σε ό,τι σχετίζεται με τη σοβαρότητα και τη συνέχεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και τέλος, θέλω να μείνω -και μ' αυτό θα ολοκληρώσω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε- στο κρίσιμότερο θέμα που αφορά το άρθρο 2 της διάταξης που αφορά την αποκρατικοποίηση, όπου υπάρχει μια θέση που την έχουμε αναλύσει εκτενώς στην επιτροπή που λέει πολύ απλά, οι αποκρατικοποιήσεις των φορέων του άρθρου 2 να έρχονται μία-μία για σύμφωνη γνώμη στην Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής -και αν η επιτροπή κρίνει και αλλού- διότι αυτό δεν υπηρετεί μόνο τις αρχές της δημοσιότητας και της διαφάνειας, αλλά μας θέτει και όλους προ των ευθυνών μας.

Η συζήτηση για οποιαδήποτε αποκρατικοποίηση της ΔΕΗ, για παράδειγμα, επιβάλλει στον καθένα να πει πώς βλέπει την ενέργεια στη χώρα, τι πιστεύει για τη μικρή ή τη μεγάλη ΔΕΗ, ποιες είναι οι συνέπειες στην τιμή της Kwh, στην ασφάλεια ενεργειακού εφοδιασμού και πάει λέγοντας. Πρέπει να τοποθετηθούν όλοι γιατί όλοι έχουν ευθύνη.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω με το ζήτημα της ευθύνης. Στις εκλογές της 6ης Μαΐου όλες οι πολιτικές δυνάμεις πέρασαν καλά γιατί δεκαεπτά κόμματα έδειχναν «με το δάχτυλο» το ΠΑΣΟΚ. Υπάρχει ένα μείζον παράδειγμα που σ' όλη τη διάρκεια αυτής της Βουλής εγώ θα το λέω και στις επιτροπές και στην Ολομέλεια: Το 2001 ήλθε ένα ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Ποιος στην Αίθουσα, πλην από κάποιους εξ ημών του ΠΑΣΟΚ, μπορεί να σηκώσει το χέρι και να πει ότι είπε «ναι» σ' εκείνο το ασφαλιστικό; Μία ολόκληρη κοινωνία και όλες οι πολιτικές δυνάμεις που δείχνουν άλλους «με το δάχτυλο» είπαν ένα μεγάλο «όχι».

Το ασφαλιστικό μέχρι το 2014 έχει έλλειμμα 195 δισεκατομμύρια ευρώ, το μισό χρέος πριν το «κούρεμα». Είστε άμοιροι ευθυνών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το πρόβλημα της χώρας για να υιοθετείτε τη λογική «έτσι που τα κάνατε, λύστε τα μέχρι να έλθουμε εμείς»;

Μην υιοθετείτε τις πιο κακές πλευρές της Ελλάδας της Μεταπολίτευσης, κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις πλευρές που οδήγησαν το πολιτικό σύστημα στην αναξιοπιστία. Η ανάκαμψη και η ανάταξη της χώρας και του πολιτικού συστήματος περνάνε μόνο μέσα από την καθαρή αλήθεια και τις καθαρές θέσεις.

Μ' αυτήν την οπτική καλούμε όλους τους συναδέλφους να ψηφίσουν επί της αρχής το συζητούμενο νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσής και λειτουργίας της Βουλής, εξήντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το 27ο Δημοτικό Σχολείο Αχαρνών.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής των Ανεξάρτητων Ελλήνων, κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ να αφήσω ασχολίαστο το τελευταίο περί ασφαλιστικού συστήματος και δημοσιονομικής πολιτικής από τον εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, κ. Κουκουλόπουλο. Οι τελευταίοι σ' αυτή την Αίθουσα που μπορούν να υπεραμύνονται της δημοσιονομικής προσαρμογής της χώρας και κυρίως οι τελευταίοι που μπορούν να υπεραμύνονται και μάλιστα να δίνουν και μαθήματα πολιτικής για το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, λες και θα σωζόταν αν κάποιος από μας το 2001 -ή από σας γιατί εγώ δεν ήμουν- είχαν ψηφίσει ή όχι το ασφαλιστικό νομοσχέδιο του ΠΑΣΟΚ, είναι το ίδιο το ΠΑΣΟΚ. Οι τελευταίοι που μπορούν «να χύνουν κροκοδείλια δάκρυα» για το ασφαλιστικό σύστημα είναι όσοι ψήφισαν το μνημόνιο, διότι το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, αν είχε επανακεφαλαιοποιήσει τα 12,5 δισεκατομμύρια τα οποία είχε χάσει, δεν θα είχε σήμερα πρόβλημα. Σήμερα έχει το πρόβλημα ότι έχασε τα 12,5 δισεκατομμύρια και έχει ακόμα μεγαλύτερο πρόβλημα διότι η διαρκής ύφεση, με την ασύλληπτη ανεργία που έχει το κράτος, στερεί από πάρα πολλά έσοδα το ασφαλιστικό σύστημα.

Όλα αυτά θα σας αναγκάσουν σε λίγο ως Κυβέρνηση -αν είστε Κυβέρνηση, αν «ζήσει» η τρικομματική Κυβέρνηση, αν αντέξει τους εσωτερικούς κραδασμούς, άλλους πραγματικούς και άλλους φαινομενικούς, θα το αναλύσουμε σε λίγο αυτό- σ' ένα νέο ασφαλιστικό νόμο, διότι τα νούμερα ακόμα και του προσχεδίου του προϋπολογισμού τα οποία συζητήσαμε στην αρμόδια επιτροπή δείχνουν ολοφάνερα τι πρόκειται να συμβεί στον τόπο.

Ας μη μιλάμε λοιπόν για σωτηρία του τόπου και για παραμονή στο ευρώ και ότι, αν δεν εφαρμόσει το πρόγραμμα, η τιμωρία, το «μαστίγιο» για τον ελληνικό λαό θα είναι η δραχμή. Η δραχμή

και η χρεοκοπία της χώρας δυστυχώς έρχονται, η χρεοκοπία των πολιτών, η χρεοκοπία των αριθμών και η διάσπαση της συνοχής αυτής της κοινωνίας από την ασύλληπτη αποτυχία ενός σχεδίου για το οποίο σας μιλούν όλοι σ' όλο τον κόσμο, μόνο που εκεί δεν ακούτε, μόνο που εδώ μάς αναμεταδίδετε αυτά τα οποία βολεύουν εσάς.

Έχω να σας πω ότι οι κόκκινες γραμμές των τριών της Συγκυβέρνησης χαράχτηκαν στην άμμο και τις πήρε το κύμα. Εισάγετε στην ελληνική κοινωνία τις αρχές και τις προϋποθέσεις του φρενοκομείου. Αυτή είναι η πολιτική που εφαρμόζετε. Αυτά είναι τα αποτελέσματα. Τα αποτελέσματα είναι ολοφάνερα έξω.

Η αναμέτρηση για εργασιακά ή άλλα θέματα εκ μέρους κάποιων από την τρικομματική Συγκυβέρνηση είναι μια σκιά και μια στάχτη. Μη μου πει κανείς, απ' αυτούς που διαμαρτύρονται για τα εργασιακά, που αφορούν στις τριετίες -που είναι υπογεγραμμένες στο μνημόνιο 2 και θα έπρεπε να το έχετε διαβάσει αγαπητοί συνάδελφοι της Δημοκρατικής Αριστεράς- ότι είναι κάτι που δεν το έχει συμφωνήσει ο Πρωθυπουργός και ο προηγούμενος Υπουργός Οικονομικών, κ. Βενιζέλος. Μη μου πείτε ότι η σωτηρία αυτής της κοινωνίας είναι το ύψος των αποζημιώσεων. Δε θα μαλώσουμε σ' αυτήν την Αίθουσα γι' αυτούς που θα απολυθούν από την ύφεση που θα καταπιεί τη δουλειά τους, αλλά θα αναμετρηθούμε σ' αυτή την Αίθουσα για την ανύπαρκτη ανάπτυξη, για το ανύπαρκτο στρατηγικό σχέδιο της Κυβέρνησης, ή μάλλον για την ονομασία σαν ανάπτυξη της αποκρατικοποίησης.

Και έρχομαι στο σχέδιο νόμου. Κύριε Υπουργέ, από τότε η αποκρατικοποίηση έγινε ανάπτυξη; Η πώληση, δηλαδή, των χρυσασφικών μιας χώρας ή μιας οικογένειας που δεν έχει να ζήσει τα παιδιά της από τότε είναι ανάπτυξη; Ανάλογα τα ζούμε εδώ. Στην ίδια Αίθουσα μιλάμε και για τα δυο πράγματα. Αν, δηλαδή, μια οικογένεια πουλήσει τα χρυσασφικά της κυρίας για να μπορέσει να βγάλει τους επόμενους τρεις ή έξι μήνες, μετά από έξι μήνες τι εγγυάται από την πολιτική σας ή από την εισοδηματική πολιτική της οικογένειας ότι μπορεί να επιβιώσει τους επόμενους έξι μήνες; Άλλο τόσο η αποκρατικοποίηση εγγυάται ανάπτυξη και νέες θέσεις εργασίας.

Είναι μια απλή πώληση. Δεν υπάρχει καμμία εγγυοδοσία για νέες θέσεις εργασίας ούτε νέο κύκλο εργασιών. Με την ύφεση, κύριε Υπουργέ, η ΔΕΗ που θέλετε να την αποκρατικοποιήσετε θα αναγκαστεί να παράγει λιγότερο ρεύμα. Ήδη η κατανάλωση των νοικοκυριών έπεσε στο τρέχον έτος 12,5%. Και λίγο λιγότερο έπεσε η βιομηχανική κατανάλωση. Για όλα αυτά φταίει η ύφεση. Και τι θα γίνει άμα πουλήσετε τη ΔΕΗ; Θα παράγει περισσότερο ρεύμα; Θα πάρει περισσότερες εργολαβίες; Θα αποκτήσει περισσότερους ιδιωτικούς υπαλλήλους; Τι ακριβώς θα συμβεί στη ΔΕΗ αν πουληθεί;

Θα σας πούμε όμως τι θα χάσει το κράτος. Το κράτος θα χάσει τη μεγίστη δυνατότητα ρύθμισης των τιμολογίων για τους άπορους και τους φτωχότερους. Θα απολέσει τη δυνατότητα να ρυθμίζει το βιομηχανικό ρεύμα για να στηρίζει τη χαμένη ανταγωνιστικότητα της ελληνικής βιομηχανίας, όποιος ελληνικής βιομηχανίας έχει μείνει. Πολύ απλά ο ιδιώτης θα ενδιαφέρεται και εκείνος για το δικό του κέρδος. Και είναι λογικό. Δεν είναι παραλογισμός. Αυτό θα συμβεί στην ελληνική οικονομία.

Καλείστε, λοιπόν, εδώ να μας αποδείξετε, όχι φιλοσοφικά αλλά πολιτικά αν προτιμάτε ένα δημόσιο μονοπώλιο ή αν προτιμάτε ένα ιδιωτικό μονοπώλιο. Διότι το κράτος, δι' όλων των κυβερνήσεων, απέτυχε να δημιουργήσει ανταγωνισμό στη ΔΕΗ. Και όταν πήγε να το δημιουργήσει στην κατανάλωση με τις δυο εταιρείες που έκλεισαν το μόνο που κάλυψε να υπηρετήσει ήταν τη διαφθορά. Διαφθορά, λοιπόν, για δυο ιδιωτικές εταιρείες των οποίων οι διευθύνοντες σύμβουλοι κάνουν διακοπές στα νησιά Μπαρμπάντος ή αλλού. Ατιμωρησία και 200 εκατομμύρια λιγότερα στο ΛΑΓΗΕ που πήγατε να τα βρείτε από άλλους πόρους. Σήμερα μας φέρατε την αποκρατικοποίηση της ΔΕΗ και τη μείωση του ποσοστού του κράτους.

Δεν υπηρετείτε απολύτως τίποτα. Υπηρετείτε όμως έναν ασύλληπτο εκβιασμό που υπόκειται η χώρα έναντι του οποίου σε δεκαπέντε μέρες -όπως είπε ο Πρωθυπουργός- τα ταμειακά αποθέματα της χώρας θα έχουν τελειώσει. Και έναντι αυτού του εκβιασμού, χάριν στην αποτελεσματικότητα των μεταξύ σας συ-

νεννοήσεων, της τρικομματικής κυβέρνησης, όπου χάσατε έξι μήνες για να αναμετρηθείτε μεταξύ σας ποιος είναι ο καλύτερος, έχουμε την πολιτική διακόρευση, στην κυριολεξία, όλων των όρων -και των δεκαοκτώ- της προγραμματικής συμφωνίας. Φτάσατε στο τέλος, στο παρά πέντε, για να εκβιάσετε τον ελληνικό λαό ότι σε λίγο -θα μας το πείτε και αυτό- δεν θα έχει γάλα, δε θα έχει φάρμακα, δε θα έχει δουλειά. Γιατί, έχει, κύριε Υπουργέ; Έχουν φάρμακα σήμερα οι Έλληνες συνταξιούχοι; Έχουν φάρμακα οι άνεργοι; Έχουν φάρμακα οι εργαζόμενοι; Υπάρχει ΕΟΠΥΥ; Έχουν δουλειά; Έχουν προοπτική; Έχουν όραμα; Έχουν ελπίδα; Στεγνώνει το δάκρυ στα μάτια; Όχι. Πού είναι η σωτηρία;

Και φέρντε εδώ στην ελληνική Βουλή, ενώπιον όλων των Βουλευτών, όλων των κομμάτων, ένα σχέδιο νόμου για κύρωση πράξης νομοθετικού περιεχομένου, ενώ ξέρετε πολύ καλά -το είπατε στην επιτροπή και αυτό σας τιμάει, γιατί είστε ειλικρινής- ότι θα έπρεπε μέχρι τέλος Οκτωβρίου το ΠΕΔ να έχει λογοδοτήσει στην ελληνική Βουλή και να πει τι ακριβώς σχεδιάζει.

Σήμερα, λοιπόν, ζητάτε από τους Έλληνες Βουλευτές όλων των κομμάτων λευκή επιταγή. Για να κάνετε τι;

Ξέρει κανείς Βουλευτής τι θα δοθεί από τη ΔΕΗ; Πείτε μου, υπάρχει ένας Βουλευτής εδώ που ξέρει αν θα δοθεί η παραγωγή, αν θα δοθεί η διανομή, αν θα δοθεί η μεταφορά; Τι θα δοθεί; Κανείς δεν ξέρει. Και δεν ξέρω αν γνωρίζετε εσείς, για να μας ενημερώσετε.

Σας παρακάλεσα και στην επιτροπή. Δεν το κάνατε επακριβώς. Παρακαλώ να το κάνετε στην Ελληνική Αντιπροσωπεία. Τουλάχιστον να ξέρουν αυτοί που θα υπερψηφίσουν, τι υπερψηφίζουν.

Να μην περάσουν πάνω από τις γραμμές ή κάτω από τις συμφωνίες, αγαπητοί συνάδελφοι της Δημοκρατικής Αριστεράς. Διότι θα κληθείτε να υπηρετήσετε πράγματα που δεν τα ξέρετε. Αν, δηλαδή, αύριο πουληθεί η μεταφορά ή η διανομή είστε σύμφωνοι; Αν αύριο η τιμολογιακή πολιτική της ΔΕΗ αυξήσει κατά 30% το ρεύμα, γιατί είναι ήδη πίσω τα έσοδα της ΔΕΗ χάριν στη διαφθορά, την ατιμωρησία, το μη έλεγχο -και θα σας αποδείξω μετά τι σημαίνει «μη έλεγχος», γιατί έχω κάποια στοιχεία στα χέρια μου- τι θα υπηρετήσετε σε αυτήν την Αίθουσα; Θα χύσουμε πάλι κροκοδείλια δάκρυα; Και τι θα πούμε στον ελληνικό λαό; Ότι μας ξέφυγε η μεζούρα πάλι; Πόσες φορές αντέχουμε να μας ξεφύγει η μεζούρα; Πόσες φορές, δηλαδή, σε αυτή την Αίθουσα, θα επαληθεύουμε ή θα διαψεύδουμε τον εαυτό μας;

Ζητάτε, επομένως, από την Κυβέρνηση λευκή επιταγή για ένα πρόγραμμα που δεν το ξέρουμε. Δεν την έχετε από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, όχι μόνο γιατί δεν πιστεύουμε στο αποτυχημένο μνημόνιο, αλλά κυρίως γιατί δεν σας έχουμε εμπιστοσύνη για το τι μπορείτε να κάνετε. Διότι μας είπατε για διαπραγμάτευση και αποτύχατε. Μας είπατε ότι έχετε ισοδύναμα και αποτύχατε. Μας είπατε ότι έχετε κόκκινες γραμμές και περάσατε από κάτω. Τις κάνατε κόκκινες κορδέλες. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και αυτό το ζει ο ελληνικός λαός.

Είπε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, ο κ. Τζαμτζής, ότι κάποιοι εύχονται να αποτύχει η Κυβέρνηση. Λάθος! Λάθος! Κάποιοι αγωνιούν σε αυτήν την Αίθουσα να πετύχει η Ελλάδα. Εδώ αγωνιζόμαστε για την Ελλάδα. Δεν αγωνιζόμαστε για τα χρώματά μας. Εδώ δεν είναι Ολυμπιακός - Παναθηναϊκός. Το μαχαίρι έχει φτάσει στο κόκκαλο. Και πρέπει να μας αποδείξετε με αριθμούς και να πείτε στους Βουλευτές της Πλειοψηφίας, τι ακριβώς τους ζητάτε να ψηφίσουν. Να το πείτε, για να ξέρουν οι αγαπητοί συνάδελφοι, τους οποίους σέβομαι και εκτιμώ, τι είναι αυτό που ψηφίζουν, για να πάνε να το πουν στις περιφέρειές τους. Να πάνε, δηλαδή, να πουν στις περιφέρειές τους ότι, αυτά που συμφωνήσαμε, θα σώσουν τη χώρα και ότι ο συνταξιούχος του ΟΓΑ, που θα πληρώσει μεγαλύτερη εισφορά σε αυτά που έχετε συμφωνήσει, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, τουλάχιστον μέσα στη φτώχεια του, θα έχει τα φάρμακά του.

Είπατε, λοιπόν, ότι θα πάρετε -και το εγγυάστε- τα 31,5 δισεκατομμύρια. Τα 25 δισεκατομμύρια θα πάνε στις τράπεζες. Αφήνω το γεγονός ότι στα άλλα κράτη τα αντίστοιχα 25 δισεκατομμύρια δεν μήνηκαν στο χρέος. Σε εμάς μήνηκαν. Το ξεπερνά, αλλά το σημειώνω, διότι αυτό και μόνο φτάνει για τη μη βιωσιμότητα του χρέους. Μένουν άλλα 6,5 δισεκατομμύρια. Ξέρετε τι

χρωστάτε; Χρωστάτε 7,2 δισεκατομμύρια στους προμηθευτές του δημοσίου, 2,5 δισεκατομμύρια στον ΕΟΠΥΥ. Δύο δισεκατομμύρια είναι τα έσοδα του κράτους τα οποία θα πέσουν έξω φέτος. Τέσσερα δισεκατομμύρια είναι τα ομόλογα που δεν έχουν κουρευτεί και πρέπει να πληρωθούν μέσα στους επόμενους τρεις, τέσσερις μήνες. Και 6 δισεκατομμύρια είναι οι επόμενες δόσεις. Κάντε λογαριασμό. Περίπου 45 δισεκατομμύρια.

Πείστε με, σας παρακαλώ, για να ψηφίσω ή να στηρίξω ή να ελπίζω ότι τα 31,5 φτάνουν για να συμπληρωθούν τα 45 δισεκατομμύρια.

Πείστε μας ότι το πρόγραμμα θα βγάλει μεγάλα πλεονάσματα. Όχι όπως ο Παπακωνσταντίνου που έλεγε ότι το 2011 θα βγούμε στις αγορές και το 2012 θα βγάλουμε και λεφτά να τα μοιράζουμε. Πείστε μας εσείς, για να πιστέψουμε και να πιστέψουν και οι Βουλευτές της Πλειοψηφίας.

Εάν αυτά δεν επαληθευθούν, τότε αυτό σημαίνει ότι σε λίγο θα έχουμε άλλο μεσοπρόθεσμο, θα έχουμε άλλο νόμο για το ασφαλιστικό, θα έχουμε νέες περικοπές, θα έχουμε λουκέτα, θα έχουμε απολύσεις. Και δεν θα πρέπει να μαλώνουμε για τις αποζημιώσεις –το επαναλαμβάνω- αλλά για τις δουλειές.

Σας μιλήσα πριν για διαφθορά. Θέλετε, λοιπόν, να μειώσετε το ποσοστό του κράτους. Και θέλουμε να προχωρήσει η ΔΕΗ.

Εγώ, λοιπόν, σας λέω ότι στο περίφημο και απόλυτα αναγκαίο για την ανάπτυξη του προγράμματος της ΔΕΗ υποβρύχιο καλώδιο, το οποίο θα ενώσει τα νησιά του Αιγαίου με την ηπειρωτική Ελλάδα ύψους 400.000.000 χωρίς ΦΠΑ -κοντά στα 500.000.000 δηλαδή- η ΑΔΜΗΕ έχει κάνει ό,τι μπορεί για να πετάξει έξω τις ελληνικές εταιρείες έναντι κάποιων ξένων. Έχει κάνει ό,τι μπορεί για να μη δώσει το δικαίωμα σε καμία ελληνική εταιρεία να έχει εμπειρία εν όψει των επόμενων δουλειών. Κι έχει κάνει ό,τι μπορεί για να παραβιάσει την κοινή λογική.

Εδώ, σας έχω ένα φάκελο, ο οποίος θα γίνει επίκαιρη ερώτηση στον αρμόδιο Υπουργό. Η χώρα για να σωθεί πρέπει πρώτα να στηρίξει τους Έλληνες, την ελληνική επιχειρηματικότητα, την ελληνική εργασία, την ελληνική επιστήμη και τους Έλληνες επιστήμονες και την ελληνική ευρηματικότητα. Μη ψάχνετε να βρείτε αλλού σωτήρες. Έχει αποδειχθεί ότι δεν υπάρχουν.

Το κάθε κράτος, μέσα στην ενωμένη Ευρώπη, που τη θέλουμε και την αγαπάμε, κάνει ό,τι μπορεί πρώτα για να σώσει τον εαυτό του, μετά για να βγάλει λεφτά και μετά για να σώσει την ιδέα της Ευρώπης.

Εμείς έχουμε αποφασίσει –φαίνεται- μέσω της Κυβέρνησης –εγώ αυτό αντιλαμβάνομαι- να σώσουμε την Ευρώπη, εμείς που δεν μπορούμε να σώσουμε τον εαυτό μας. Κοιτάμε κάθε φορά να είμαστε τα πολύ καλά παιδιά. Και κάθε φορά κάνουμε βήματα προς τα πίσω.

Έπρεπε από τις προγραμματικές δηλώσεις, να έχετε ενώσει το πολιτικό σύστημα, αντί να το διχάσετε σε «δραχμοοπαδούς» και «ευρωοπαδούς». Θα έπρεπε να έχετε επιχειρήσει να ενώσετε πολιτικές δυνάμεις και να μοιράσετε ρόλους. Θα έπρεπε σε αυτή τη δύσκολη προσπάθεια να έχετε τη δύναμη και την πολιτική οραματικότητα να μη βλέπετε εχθρούς εκεί που δεν υπάρχουν, αλλά φίλους. Θα έπρεπε να μη φοβάστε τις φωνές τις αντίθετες, αλλά να τις χρησιμοποιείτε στη διαπραγμάτευση. Και θα έπρεπε να μην προσπαθείτε να πρεσάρετε και να εξαφανίσετε τις αντίθετες φωνές, αλλά να τις χρησιμοποιήσετε.

Κάνετε εξαιρετικά το αντίθετο. Είναι αλαζονεία; Το ερώτημα δεν είναι προσωπικό. Αναφέρομαι στην Κυβέρνηση. Είναι έλλειμμα πολιτικής παιδείας; Είναι έλλειμμα δημοκρατικότητας; Αυτό θα το βρείτε μόνοι σας στη δική σας αυτοκριτική.

Για εμάς, αυτό είναι η επιτομή της πολιτικής αποτυχίας αυτής της Κυβέρνησης. Για εμάς, είναι η επιτομή της αποτυχίας των τριών που συζητούν μεταξύ τους, οι οποίοι αλληλοαναιρούνται, αλληλοδιαψεύδονται και καταστρέφουν την επόμενη συμφωνία έναντι της επόμενης. Είναι η άτακτη υποχώρηση ενός κράτους απέναντι σ' ένα οικονομικό πρόβλημα. Είναι το μεγάλο πείραμα που γίνεται στην Ελλάδα, με την Ελλάδα να συμμετέχει συνειδητά σε έναν άπιστευτο πειραματισμό.

Δεν είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νεοφιλελεύθερη η Ευρώπη. Το λέω αυτό, επειδή το άκουσα από ορισμένους συναδέλφους. Η μόνη νεοφιλελεύθερη χώρα με ισοπεδωμένο και

γονατισμένο το κοινωνικό κράτος για τους φτωχότερους και τους άπορους, δυστυχώς, είναι η Ελλάδα. Όλες οι χώρες της Ευρώπης, ακόμη και στις πιο δύσκολες στροφές της οικονομικής τους ιστορίας, φρόντισαν να στηρίξουν το κοινωνικό κράτος και να κάνουν μεταρρυθμίσεις –όπως οφείλετε να κάνετε και πράγματι πρέπει να γίνουν μεταρρυθμίσεις- προσπαθώντας τους πιο φτωχούς και δίνοντας ελπίδα σε αυτούς που δεν έχουν δουλειά. Εσείς κάνετε το αντίθετο. Σε κάθε μεταρρύθμιση φωλιάζει ένα ποσοστό ανεργίας. Κάθε αλλαγή αφαιρεί από το κοινωνικό κράτος. Όταν πέφτει έξω ο προϋπολογισμός, αφαιρείται είτε από τις δημόσιες δαπάνες είτε από το κοινωνικό κράτος είτε από την υγεία είτε από την παιδεία.

Αυτή είναι η συνταγή και η επιτομή της φιλελεύθερης πολιτικής, την οποία πιστά εφαρμόζετε κατά απόλυτη αντίθεση με την καρδιά του ευρωπαϊκού πολιτισμού της ευρωπαϊκής πολιτικής και της ευρωπαϊκής κατεύθυνσης.

Δεν σας ψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο, γιατί δεν σας δίνουμε λευκή επιταγή να κάνετε πράγματα, τα οποία δεν περιλαμβάνονται εδώ μέσα. Εδώ, υπάρχουν μόνο ποσοστά αφαίρεσης δυνατοτήτων του δημοσίου. Δεν είναι ούτε αφαίρεση πλούτου, ούτε πρόσθεση πλούτου. Είναι μια πολιτική σκοτεινή, ακόμη και για τους Βουλευτές που στηρίζουν αυτήν την Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Καλούμε όλους τους Βουλευτές, τουλάχιστον, να ζητήσουν να έρθει το ΤΑΙΠΕΔ να μας πει τι θα κάνει, για να μπορέσετε να πάρετε τις ψήφους, τις οποίες ζητάτε. Διαφορετικά όσοι ψηφίσουν, έχουν μια ευθύνη απέναντι σ' ένα αόρατο χέρι, μια ανείπωτη και άγραφη στρατηγική πολιτική, την οποία θα την υπηρετήσουν ερήμην τους. Διότι από εκεί και πέρα, όλες οι αποφάσεις για τις αποκρατικοποιήσεις εκφεύγουν της Βουλής, εκτός από τα τελικά σχέδια που θα έρθουν πάλι με τη δαμόκλειο σπάθη της δραχμής ή του ευρώ.

Διαλέξετε, λοιπόν, στην πραγματικότητα, αν υπηρετείτε το ευρώ ή αν υπηρετείτε τη χρεοκοπία της χώρας μέσα από την παράδοση των τελευταίων σταγόνων πλούτου που υπάρχουν γι' αυτό το κράτος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής κ. Γεώργιος Γερμενής.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, καλούμαστε σε αυτήν την Ολομέλεια της Βουλής να καταψηφίσουμε ένα από τα πιο ανθελληνικά νομοσχέδια που έχουν περάσει από το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Το γενικό πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων, αποκρατικοποιήσεων δεν επιχειρείται για να ξεφύγουμε από την κρίση, αφού βοηθάει στη μονιμοποίηση της και στο βάθεμά της. Εξυπηρετεί στόχους του μνημονίου και συμφέροντα ξένα προς τη χώρα και την κοινωνία. Με το παρόν νομοσχέδιο καταργούνται όλοι οι νόμοι και οι διατάξεις που προέβλεπαν απαγορευτικές δεσμεύσεις σε ό,τι αφορά τη μεταβίβαση ποσοστών άνω του 49% σε μείζονος σημασίας οργανισμούς και υπηρεσίες, όπως των ΔΕΗ, ΕΛΠΕ, ΟΠΑΠ, ΟΔΙΕ, ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ, ΕΛΤΑ, Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς κ.λπ..

Με το παρόν σχέδιο νόμου καλούμαστε να συναινέσουμε σε μία αρπαγή της ίδιας μας της χώρας να δώσουμε προς πώληση τον εθνικό μας πλούτο και τα δημόσια αγαθά που με τόσο κόπο έχουμε αποκτήσει. Ζητάμε να ξεπουλήσουμε τη ΔΕΗ, την ΕΥΔΑΠ, υπηρεσίες στρατηγικής και εθνικής σημασίας και φυσικά δεν μπορούμε να ξεχάσουμε ότι οι δύο αυτές υπηρεσίες αφορούν το ρεύμα και το νερό του Έλληνα που είναι αναγκαίο για την επιβιώσή του. Και γνωρίζουμε πολύ καλά τι μέλλει γενέσθαι.

Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε ότι σε όλες τις χώρες που ιδιωτικοποιήθηκε η αντίστοιχη ΔΕΗ υπήρξε αύξηση της τιμής της ΚWh. Αντιλαμβάνεστε τι θα γίνει στην Ελλάδα σύμφωνα με τις προβλέψεις με μια περαιτέρω αύξηση της τιμής του ρεύματος, χωρίς την κρατική παρέμβαση, που να μπορεί να συγκρατήσει τις τιμές σε χαμηλά επίπεδα.

Σύμφωνα τώρα με μελέτη της ICAP για την πορεία των επιχειρήσεων το 2011 στις πέντε κορυφαίες βάσεις κερδών περιλαμβάνονται ο ΟΠΑΠ και τα Ελληνικά Πετρέλαια. Και ό,τι αφορά την «ΟΠΑΠ Α.Ε.» είναι από τις λίγες εταιρείες που δεν πρέπει να πουληθούν, γιατί είναι η πιο κερδοφόρα επιχείρηση του ελληνικού δημοσίου και από τις πιο κερδοφόρες της Ευρώπης.

Η «ΟΠΑΠ Α.Ε.» προσέφερε στο ελληνικό δημόσιο από τις δραστηριότητές της 769 εκατομμύρια ευρώ το 2009, 781 εκατομμύρια ευρώ το 2010. Επομένως, τα χρήματα που θα εισπράξει το ελληνικό δημόσιο από την πώληση της «ΟΠΑΠ Α.Ε.», στην ουσία θα τα πάρει από τις δραστηριότητές της μέσα σε δύο με τρία χρόνια, ενώ η ΕΛΠΕ με κέρδη 156,8 εκατομμυρίων ευρώ είναι στην πέμπτη θέση.

Το ξεπούλημα των λιμανιών θα έχει σημαντικές συνέπειες στις τιμές των εισιτηρίων στον τουρισμό, στην πρωτογενή παραγωγή που θα είναι ανάλογες με αυτές των μνημονιακών μέτρων που όλα αυτά τα δύομις χρόνια δεν έχουν βελτιώσει τίποτα, αλλά αντίθετα έχουν καταβαρυνθεί την ελληνική κοινωνία.

Αλλά το σημαντικότερο όλων είναι η εθνική ασφάλεια της χώρας μας και θα ήθελα να σας πληροφορήσω ότι σε πρόσφατη συνέντευξη του στην εφημερίδα «HABERTURK», ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Πολοδομίας της Τουρκίας Ερντογάν Μπαϊρακτάρ, προανήγγειλε την υιοθέτηση νομοθετικής ρύθμισης με την οποία θα επιβάλλονται περιορισμοί στην αγορά ακινήτων και αγροτεμαχίων στα μικρασιατικά παράλια από Έλληνες υπηκόους, ενώ αντίστοιχες ρυθμίσεις θα ισχύσουν για υπηκόους Ρωσίας στις ακτές του Εύξεινου Πόντου, αλλά και για Αρμενίους και Εβραίους σε άλλες περιοχές.

Συγκεκριμένα για τους Έλληνες, εξαιρουμένου φυσικά των μουσουλμάνων της Θράκης που έχουν ελληνική υπηκοότητα, θα απαγορευθεί η πώληση ακινήτων σε είκοσι οκτώ περιοχές, μεταξύ των οποίων η Κωνσταντινούπολη, η Σμύρνη, η Αδριανούπολη, τα Δαρδανέλια. Την ίδια στιγμή δύο τουρκοί επιχειρηματικοί όμιλοι, «GLOBAL YATIRIM» και «DOGUS HOLDING» εκδήλωσαν επίσης ενδιαφέρον για τη συμμετοχή τους στους διαγωνισμούς για την παραχώρηση είκοσι τριών λιμένων και τουριστικών λιμένων, μαρίνων της Ελλάδας. Αρκετοί από τους υπό πώληση λιμένες βρίσκονται σε ιδιαίτερα ευαίσθητες για την εθνική ασφάλεια περιοχές, όπως στη Χίο, στη Σκύρο, στην Κω, στην Ρόδο και στη Σούδα, αλλά και για την ιστορική μας μνήμη, όπως στην Ύδρα.

Από τα παραπάνω προκύπτουν εύλογα ερωτήματα. Μήπως η Κυβέρνηση οφείλει να αποκλείσει ρητά και άμεσα οποιαδήποτε τουρκική συμμετοχή στους διαγωνισμούς του ΤΑΙΠΕΔ έως ότου αρθούν οι απαγορεύσεις για την πώληση τουρκικών ακινήτων στους Έλληνες πολίτες; Έχει αντιληφθεί η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης τους κινδύνους από την πιθανή παραχώρηση λιμένων μελλοντικά και αεροδρομίων σε εθνικά ευαίσθητες περιοχές, ενδεικτικά στη Σούδα πλησίον του Ναυστάθμου Κρήτης και της 115 πτέρυγας μάχης όπου έχουν καταγραφεί περιστατικά τουρκικής κατασκοπείας σε Ρόδο και Κω όπου υπάρχουν οι γνωστές τουρκικές διεκδικήσεις; Μήπως γνωρίζει γιατί οι Ένοπλες Δυνάμεις λαμβάνουν σοβαρά υπ' όψιν ακόμη και τον ελλειμενισμό φορτηγών πλοίων τουρκικών συμφερόντων κατά τη διάρκεια ασκήσεων;

Φυσικά τα λέω όλα αυτά χωρίς να είναι εδώ καν ο Υπουργός. Έτσι;

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Εδώ είναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Πού; Τον βλέπετε πουθενά;

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Άνοιξε την πόρτα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Έχει πιο σοβαρές δουλειές να κάνει μάλλον.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Τα λέτε σε εμάς και σας ακούμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Ειδικά σε εσάς.

Σύμφωνα με το ν. 2971/2001 αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις, ΦΕΚ 285 Α', ο αιγιαλός και η παραλία είναι πράγματα κοινόχρηστα και ανήκουν κατά κυριότητα στο δημόσιο το οποίο τα προστατεύει και τα διαχειρίζεται. Η προστασία του οικοσυστήματος, των ζωνών αυτών είναι ευθύνη του κράτους. Ο κύριος δε προορισμός τους είναι η ελεύθερη και ακώλυτη πρόσβαση προς αυτές.

Δεν μπορεί ο αιγιαλός και η παράλια ζώνη να μπουν προς αξιοποίηση. Δεν μπορεί η μείωση δημόσιου χρέους να γίνει με την πώληση του αιγιαλού. Αποτελεί ένα σκανδαλώδες σχέδιο. Καταργείται κάθε πολεοδομικός όρος και επιτρέπεται σε επενδυτές να κτίζουν μεγάλα τουριστικά συγκροτήματα σε παραλίες με την κατάργηση των όρων περί αιγιαλού, σε όχθες ποταμών και λιμνών, με αναγκαστικές απαλλοτριώσεις αλλά και αποπομπή ιδιών που παρεμποδίζουν την αξιοποίηση ή την επένδυση. Μετατρέπεται έτσι με ταχύτατους ρυθμούς ολόκληρη η Ελλάδα σε μπανανία και η ειδική οικονομική ζώνη με την εκδίωξη των κατοίκων της χώρας και σε ένα μεγάλο θέρετρο για τους VIP τουριστικούς και παρατρεχάμενους όπως γίνεται σε τριτοκοσμικές χώρες τύπου Ταϊλάνδης και Σεύχελων. Ετοιμάζεται η έξωση από μισθωμένες μαρίνες μέσα σε ένα εξάμηνο με παράλληλη αποζημίωση τους προκειμένου αυτές να ενταχθούν σε άλλα επενδυτικά σχέδια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Καταψήφισαμε την πώληση της χώρας μας, την παραχώρηση της γης μας στα απρόσκοπτα συμφέροντα των δανειστών μας, που θα επενδύσουν σε μια εξαθλιωμένη Ελλάδα για ένα κομμάτι ψωμί και θα εκμεταλλευτούν την ομορφότερη χώρα του κόσμου και θα έχουν τον ελληνικό λαό υπόδουλο να εργάζεται με μισθούς Βουλγαρίας προκειμένου οι μεγαλοκαρχαρίες να πλουτίζουν, να χαίρονται τις θάλασσες μας και εμείς να ζούμε για άλλη μια φορά το ραγιαδισμό στο πετσί μας. Λυπάμαι, που είμαι μέλος αυτού του Κοινοβουλίου που ξεπουλά τη χώρα μου και εγώ αρκούμαι μόνο να καταψηφίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει η κ. Ασπμίνη Ξηροτύρη-Αικατερινάρη, ειδική αγορήτρια της Δημοκρατικής Αριστεράς.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα την κύρωση δυο πράξεων νομοθετικού περιεχομένου στις οποίες προστέθηκαν τροπολογίες και πρόσφατα μια αρκετά μεγάλη τροπολογία. Συζητάμε επομένως πολύ βασικά θέματα. Θα έλεγε κανείς ότι είναι θέματα τόσο σοβαρά που συνδέονται και με τις σοβαρότερες αποφάσεις για την οριστικοποίηση των μέτρων που θα πάρουμε για τη σωτηρία της χώρας.

Θα ήθελα να αναφερθώ ιδιαίτερα στο δεύτερο και πολύ σημαντικό άρθρο αυτού του νομοσχεδίου που αφορά στην κατάργηση του ελάχιστου ποσοστού του ελληνικού δημοσίου σε ΕΛΠΕ, ΔΕΗ, ΟΠΑΠ, ΟΔΙΕ, ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ, ΕΛΤΑ, Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς, Θεσσαλονίκης, Αλεξανδρούπολης κ.λπ.. Όταν ήρθε αυτή η πράξη νομοθετικού περιεχομένου στη δημοσιότητα, είχαμε εκφράσει την αντίθεσή μας και πολλές επιφυλάξεις. Σήμερα και μετά τη συζήτηση στη Βουλή εξακολουθούμε να έχουμε πολύ σοβαρές επιφυλάξεις για τους λόγους που θα αναφέρω παρακάτω.

Στις προγραμματικές της θέσεις η Δημοκρατική Αριστερά για τις αποκρτικοποιήσεις, μεταξύ των άλλων, επισημαίνει ότι αυτές πρέπει να συνδέονται με την ανάπτυξη και όχι μόνο με εισπρακτικούς λόγους και ότι σε κάθε περίπτωση στις ΔΕΚΟ που διαχειρίζονται φυσικούς πόρους και δημόσια αγαθά το δημόσιο πρέπει να διατηρήσει το στρατηγικό του ρόλο και έλεγχο. Αλλά και στην προγραμματική συμφωνία των τριών κομμάτων για τις αποκρτικοποιήσεις έχουν τεθεί σημαντικές προϋποθέσεις, όπως κατά τη διαδικασία των αποκρτικοποιήσεων να παρέχονται όλες οι εγγυήσεις διαφάνειας, να υπάρξει σύνδεση με την ανάπτυξη και όχι μόνο για εισπρακτικούς στόχους, να δημιουργηθεί το θεσμικό πλαίσιο για τις ρυθμιστικές αρχές των ΔΕΚΟ και -το κρίσιμότερο- να διασφαλιστεί ότι το δημόσιο διατηρεί την κυριότητά του στα δίκτυα.

Οι βασικές αυτές προϋποθέσεις σε καμία περίπτωση δεν διασφαλίζονται από μία γενική ρύθμιση, όπως αυτή που συζητάμε σήμερα, της κατάργησης δηλαδή του ελάχιστου ποσοστού του ελληνικού δημοσίου σε μία σειρά σημαντικών ΔΕΚΟ και μάλιστα διαφορετικής κοινωνικής και στρατηγικής σημασίας. Δηλαδή, εταιρείες που διαχειρίζονται φυσικούς πόρους, όπως η ΕΥΑΘ και η ΕΥΔΑΠ, είναι στρατηγικής σημασίας για τη χώρα, όπως η ΔΕΗ

και τα λιμάνια, αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο, οριζόντια, με εταιρείες που δεν είναι μείζονος κοινωνικής σημασίας και δημόσιας ωφέλειας, αλλά κυρίως οικονομικής σημασίας, όπως ο ΟΔΙΕ, ο ΟΠΑΠ κ.λπ..

Η ρύθμιση δεν εξασφαλίζει την κυριότητα του δημοσίου στα δίκτυα για τις εταιρείες, οι οποίες δεν έχουν διαχωρίσει το έργο της λειτουργίας και εκμετάλλευσης που εκτελούν ως ανώνυμες εταιρείες, από τα δίκτυα και τις υποδομές που πρέπει να περιέλθουν σε νομικά πρόσωπα για να μπορέσουν να παραμείνουν στο δημόσιο, για παράδειγμα η ΔΕΗ. Τα δίκτυα της ηλεκτρικής ενέργειας, τα υδροηλεκτρικά έργα, οι σταθμοί, τα δίκτυα του νερού και της αποχέτευσης, το φράγμα του Μόρνου, οι εγκαταστάσεις αποχέτευσης, οι μεγάλες εγκαταστάσεις των λιμένων και τα μεγάλα έργα που κατασκευάστηκαν για τη διασύνδεση αυτών, όπως και το ειδικό καθεστώς που τα διέπει είναι η μεγάλη περιουσία του ελληνικού λαού, άρρηκτα συνδεδεμένη με την ανάπτυξη της χώρας και σωστά το Σύνταγμά μας για τους λιμένες, παραδείγματος χάριν, διασφαλίζει την κυριότητα του δημοσίου στις εγκαταστάσεις τους, όπως και τα νομικά πρόσωπα της ΕΥΑΘ παγίων και της ΕΥΔΑΠ που διασφαλίζουν τα δίκτυα. Αλλά για όλες τις εταιρείες που φέρνεται εδώ δεν διασφαλίζεται η κυριότητα του δημοσίου στα δίκτυα.

Δεν δημιουργήθηκε επίσης για τις περισσότερες ΔΕΚΟ το θεσμικό πλαίσιο για να αποκτήσουν τις ρυθμιστικές τους αρχές, παραδείγματος χάριν, για το νερό, για τα λιμάνια, ώστε να διασφαλίζεται η απρόσκοπτη λειτουργία τους, αλλά και η επάρκεια των παρεχόμενων κοινωνικών αγαθών ανά την επικράτεια σε περιόδους κρίσης και έκτακτων αναγκών και να μην καταστεί τελικά υπέρμετρη και σε βάρος του κοινωνικού συνόλου η χρήση του κριτηρίου του κέρδους.

Αλλά ακόμη και αν ήμασταν υπέρ αυτής της κατάργησης του ελαχίστου ποσοστού, με ποια κριτήρια σήμερα -και όταν μάλιστα καταργείται και το άρθρο 11- η Διυπουργική Επιτροπή Αποκρατικοποιήσεων θα προχωρήσει στην ιδιωτικοποίηση και ειδικότερα στην εκχώρηση μεγάλου ποσοστού μετοχών; Σήμερα δεν υπάρχει και ούτε φαίνεται να υπάρξει σύντομα χωριστά για κάθε ΔΕΚΟ ένας ολοκληρωμένος σχεδιασμός, ένα στρατηγικό σχέδιο για την ανάπτυξη και την αξιοποίηση της κάθε εταιρείας μετά από λεπτομερή αξιολόγηση και των εναλλακτικών προτάσεων για τους τομείς και το βαθμό της αποκρατικοποίησης της.

Καλούμαστε σήμερα να κυρώσουμε αυτή την πράξη, χωρίς όμως να έχουμε υπ' όψιν μας -και δεν έγινε αυτό στη συζήτηση στην επιτροπή- τις στρατηγικές και κεντρικές κατευθύνσεις για τις εταιρείες δημόσιας ωφέλειας και στρατηγικής σημασίας για τη χώρα, ώστε να θέσουμε και τις απαραίτητες προϋποθέσεις και τις δικλίδες ασφαλείας σε κάθε μια διαδικασία αποκρατικοποίησης και τη μετέπειτα λειτουργία του φορέα για την απρόσκοπτη, ασφαλή και ποιοτική παροχή των υπηρεσιών, τη διαφύλαξη των δικτύων και των δημόσιων εγκαταστάσεων, τη διαφύλαξη των θέσεων εργασίας, τη φερεγγυότητα των εταίρων και τη διασφάλιση της λειτουργίας της εταιρικής σχέσης, τα αντισταθμιστικά και μελλοντικά οφέλη για την οικονομία και την ανάπτυξη της χώρας.

Η κατάργηση του άρθρου 11, το οποίο επέβαλε ως προϋπόθεση για την πώληση μετοχών άνω του 20% του μετοχικού κεφαλαίου επιχειρήσεων εθνικής στρατηγικής σημασίας μονοπωλιακού χαρακτήρα, πρέπει να λάβει υπ' όψιν της μια σειρά κριτηρίων. Αυτή τη στιγμή με την κατάργησή της δεν διασφαλίζεται ότι η διυπουργική επιτροπή του ν.3049 πράγματι θα χρησιμοποιήσει αυτά τα κριτήρια.

Η επισημάνση, μεταξύ των άλλων, του κυρίου Υπουργού ότι σε κάθε περίπτωση η κατάργηση του ελάχιστου ποσοστού δεν προδικάζει με κανέναν τρόπο το καθεστώς ιδιοκτησίας και δεν συνεπάγεται την απώλεια κάθε συμμετοχής ή ελέγχου του δημοσίου επί των υπό αποκρατικοποίηση εταιρειών και ότι το ποσοστό που θα διατηρήσει το δημόσιο, καθώς και άλλη δικλδα ασφαλείας, για την παροχή υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, θα καθοριστούν περαιτέρω κατά το στάδιο διαπραγμάτευσης κάθε επιμέρους σύμβασης, είναι μια αόριστη τοποθέτηση και θα έλεγα ότι επιβεβαιώνει αντί να άρει τις παραπάνω επιφυλάξεις μας.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θέλουμε να φτά-

σουμε σε κάθε επιμέρους σύμβαση πριν συζητήσουμε για το τι θέλουμε γι' αυτές τις ΔΕΚΟ κοινής ωφέλειας και στρατηγικής σημασίας για τη χώρα. Θα πρέπει τα συντεταγμένα όργανα της πολιτείας, η Κυβέρνηση, η Βουλή, οι αρμόδιοι Υπουργοί, οι ΔΕΚΟ με τις προτάσεις που έχουν, όλοι αυτοί να καθορίσουν τι θέλουν για μια μερική αποκρατικοποίηση και στη συνέχεια να γίνει αυτό που γίνεται τώρα. Η πρόταση του κ. Κουκουλόπουλου του ΠΑΣΟΚ είναι βοηθητική.

Εμείς όμως δεν θέλουμε τώρα να δώσουμε μια λευκή επιταγή και για κάθε σύμβαση που θα έρχεται στη Βουλή. Δεν είναι αυτό το θέμα. Η Βουλή δεν μπορεί να επικυρώνει συμβάσεις που δεν εξελίσσονται μέσα από μια διαδικασία που έχει το κράτος γι' αυτές τις επιχειρήσεις και για άλλα θέματα.

Ανήκει και αυτό στο πλαίσιο της διαφάνειας που πρέπει να υπάρχει. Αυτό όμως που πρέπει να γίνει είναι να υπάρξει ο στρατηγικός σχεδιασμός και να γίνουν ρυθμιστικές αρχές και οι άλλες διατάξεις που θα διασφαλίζουν τα δίκτυα κ.ο.κ.. Γι' αυτό εμείς επιμένουμε στις επιφυλάξεις μας.

Ζητήσαμε να εξαιρεθούν τουλάχιστον από αυτήν τη ρύθμιση οι Δημόσιες Επιχειρήσεις Κοινής Ωφέλειας και στρατηγικής σημασίας, όπως είναι η ΔΕΗ, η ΕΥΔΑΠ, η ΕΥΑΘ, οι μεγάλοι λιμένες, να μην καταργηθεί δηλαδή το άρθρο 11. Αφού δεν γίνεται αυτό, εμείς θα καταψηφίσουμε το άρθρο 2.

Άρθρο 3, ρυθμίσεις για την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου. Το άρθρο αυτό συμπληρώνεται και τροποποιείται προκειμένου να καλυφθούν αδυναμίες, κυρίως καθυστερήσεων του αντίστοιχου άρθρου του εφαρμοστικού ν. 3986, που αφορούσε τις ρυθμίσεις αξιοποίησης από το ΤΑΙΠΕΔ της ακίνητης περιουσίας.

Οι αλλαγές που έφεραν οι εφαρμοστικοί νόμοι του μεσοπρόθεσμου και ειδικότερα ο ν.3986 για το ΤΑΙΠΕΔ και την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας έχουν ήδη γίνει.

Με το εν λόγω τρίτο άρθρο απλώς γίνονται κάποιες διορθώσεις και συμπληρώσεις, θετικές ή μη, που επιβεβαιώνουν την ισχύ και τη φιλοσοφία του ν. 3986. Με τις ρυθμίσεις του τρίτου άρθρου δίνεται η δυνατότητα πολεοδομικής και εκμετάλλευσης δημοσίων ακινήτων με ευνοϊκούς όρους, ελαχιστοποιώντας πολεοδομικά και άλλα εμπόδια και ανοίγει ο δρόμος για την αξιοποίηση δημοσίων ακινήτων από το ταμείο.

Με την ευκαιρία της συζήτησης θα ήθελα να επισημάνω τα προβλήματα στον τομέα αυτόν, τις σημαντικές καθυστερήσεις που παρατηρούνται στον χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό, όσο και το έλλειμμα πολιτικής του αρμόδιου Υπουργείου, του ΥΠΕΚΑ, που σήμερα μ' αυτήν τη ρύθμιση περιορίζονται οι αρμοδιότητες του στη λογική «πονάει κεφάλι, κόβει κεφάλι», αντί να επιταχύνουμε το έργο του. Υπάρχουν πράγματι πολλές παραλείψεις κι έλλειψη σημαντικών εργαλείων. Χωρίς Δασικό Κτηματολόγιο, χωρίς καταγραφή της δημόσιας περιουσίας, χωρίς αξιόπιστα και λογικά κριτήρια και κατευθύνσεις για τη γεωργική γη, για τη γη υψηλής παραγωγικότητας οι εκτάσεις αυτές χαρακτηρίζονται ως «περιβαλλοντικής προσασίας» με απόδοση πολύ αυστηρών και περιεκτικών όρων και περιορισμών δόμησης.

Έχουμε δηλαδή ένα έλλειμμα στην εφαρμογή του χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού μας. Έτσι εκ των υστέρων θεσπίζονται ad hoc νόμοι και διαδικασίες, όπως ο εν λόγω εφαρμοστικός, προκειμένου να αντιμετωπιστούν αυτές οι παραλείψεις και να αξιοποιηθούν με διαδικασίες fast track τμήματα της δημόσιας γης. Πρόκειται όμως για διατάξεις που μπορεί να οδηγήσουν στο άλλο άκρο, αφού παρακάμπτεται σε πολλά σημεία το νομικό πλαίσιο του χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού κι υποβαθμίζονται οι υπηρεσίες και τα γνωμοδοτικά όργανα του Υπουργείου Περιβάλλοντος.

Με τη διαδικασία ένταξης στο Περιφερειακό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης επιτυγχάνεται αποτελεσματικότερα η κοινωνική συναίνεση και η χωρίς νομοθετικά προβλήματα ένταξη στο χωροταξικό πλαίσιο. Γι' αυτό κι εμείς είπαμε -και έχουμε καταθέσει σημαντικές τροπολογίες για το θέμα αυτό- ότι μέσα από τις διατάξεις και αυτού του νομοσχεδίου θα πρέπει να τεκμηριώνεται με σχετική μελέτη πως η επικείμενη επένδυση ενσωματώνεται στην περιβάλλουσα περιοχή, πως συμβάλλει στην εθνική και περιφερειακή ανάπτυξη και είναι συμβατή

με την εθνική και περιφερειακή ανάπτυξη και τους στόχους, όπως προκύπτουν από τα εθνικά ειδικά πλαίσια και από τα περιφερειακά πλαίσια, έστω κι αν μερικά απ' αυτά δεν έχουν ολοκληρωθεί ακόμη. Όμως προβλέπουμε να ολοκληρωθούν πάρα πολύ σύντομα.

Γι' αυτό λοιπόν έχουμε επισημάνει με τις τροποποιήσεις μας ότι και αυτή η διαδικασία των μελετών πρέπει να ενσωματωθεί στις τροπολογίες που λέμε, ούτως ώστε να εξασφαλίζουν αυτή την τεκμηρίωση, αλλά κι ένα ειδικό όργανο που να τις συνδέει με το ΥΠΕΚΑ πρέπει να δημιουργηθεί και σ' αυτήν τη διαδικασία.

Όσον αφορά τα θέματα των χρήσεων για το παραθεριστικό τουριστικό χωριό, εμείς δεν θεωρούμε ότι αυτή πρέπει να είναι μία ρύθμιση η οποία πραγματικά να μας οδηγήσει σε σοβαρές αποκλίσεις από θεσμοθετημένες διαδικασίες πολεοδομικής, να επιφέρει σημαντικά πλήγματα και στο δίκτυο παραθεριστικής και τουριστικής κατοικίας, αλλά και να επηρεάσει βραχυπρόθεσμα αρνητικά την κατεύθυνση επενδύσεων προς τον ουσιαστικό παραγωγικό τουρισμό. Γι' αυτό αν δεν καταργηθούν, πρέπει να τεθούν ορισμένα ουσιαστικά κριτήρια, κριτήρια περιορισμού για τη δυνατότητα ανάπτυξης μεικτών χρήσεων, ιδιαίτερα εκεί όπου αναπτύσσονται παραθεριστικά χωριά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου δύο λεπτά ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Πολλά είναι. Θα σας δώσω ένα λεπτό, διότι μέχρι τώρα είναι εγγεγραμμένοι πενήντα και πλέον συνάδελφοι και αντιλαμβάνεστε που πάμε.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Έχουμε κάποιες σημαντικές αντιρρήσεις για τα θέματα του αιγιαλού και της παραλίας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τα υπόλοιπα θα τα πείτε στη δευτερολογία σας.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου ένα λεπτό, για να κλείσω την ομιλία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εντάξει, συνεχίστε.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Για τις τροπολογίες θα αναφερθώ στη δευτερολογία μου: και για την τροπολογία για το Επικουρικό Κεφάλαιο, με την οποία εξακολουθούμε να διαφωνούμε, και για το πολύ σημαντικό θέμα της εξίσωσης πετρελαίου θέρμανσης και κίνησης και για τη μεγάλη τροπολογία, η οποία έρχεται και θα τη συζητήσουμε φαντάζομαι αύριο, καθώς και για σημαντικά θέματα του άρθρου 4.

Και κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να επισημάνω σε αυτήν τη συζήτηση -γιατί πραγματικά στη σημερινή μέρα ήταν λογικό να υπάρξουν όλες αυτές οι τοποθετήσεις- ότι η Δημοκρατική Αριστερά συμμετέχει στη συγκρότηση αυτής της Κυβέρνησης και εργάζεται συστηματικά σε σχέση με το πακέτο μέτρων, με την κατάθεση εναλλακτικών προτάσεων για να ενισχυθούν οι διαστάσεις της εξυγίανσης και του εξορθολογισμού και να υπάρξει η μικρότερη δυνατή επιβάρυνση σε μισθούς, συντάξεις και επιδόματα. Επιμένουμε -με τις προτάσεις μας και με τα ισοδύναμα μέτρα και με τη ρήτρα ισοδυνάμου, με τον αγώνα μας για την επιμήκυνση- η όλη διαδικασία να μην παραμείνει στην τρoκή και να μεταφερθεί η όλη διαπραγμάτευση στα πλαίσια των εταίρων μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επιμένουμε για την ενίσχυση της αναπτυξιακής διαδικασίας.

Επιτέλους κάποια όργανα, όπως η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, να επιτελέσουν αυτά για τα οποία έχουν δεσμευτεί, σε σχέση με την ταχύρυθμη από εμάς αξιοποίηση του ΕΣΠΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τελειώστε, κυρία συνάδελφε.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γι' αυτό, λοιπόν, εμείς αντιδρούμε -και συνεχίζουμε να αντιδρούμε- σε πρόσθετες απαιτήσεις της τρόικας που αφαιρούν τα εργασιακά δικαιώματα. Τα εργασιακά δικαιώματα είναι ήδη ισοπεδωμένα και δεν μπορούμε να προχωρήσουμε περαιτέρω.

Είμαστε τολμηροί, κύριοι συνάδελφοι. Είμαστε τολμηροί! Και επιτρέψτε μου να πω ότι έχουμε και αρετή. Και δίνουμε αυτή τη μάχη. Και αυτή τη μάχη θα τη δώσουμε και στην Ευρωπαϊκή

Ένωση. Και αυτή τη μάχη θα τη δώσουμε, γιατί και οι λαοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης θέλουν τους εργαζόμενους να είναι αξιοπρεπείς και όρθιοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, πενήντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί τους, από το 3ο Δημοτικό Σχολείο Άργους, το Πρώτο Τμήμα.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους ευχόμεθα καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κατωτής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΩΤΗΣ: Κύριε Κουκουλόπουλε, φαντάζομαι ότι αυτή η θέση δεν είναι μόνο δική σας, είναι και της Κυβέρνησης. Ρίξτε τις ευθύνες σε όλους αυτούς που κινητοποιήθηκαν ενάντια στο ασφαλιστικό και προφανώς βέβαια και ενάντια στην πολιτική που σήμερα ασκεί η Κυβέρνηση. Εδώ ταιριάζει γάντι αυτό που λέει ο λαός μας, «Εκεί που μας χρωστάγανε, μας πήραν και το βόδι».

Κύριοι της Συγκυβέρνησης, κύριε Υπουργέ, η πολιτική σας οδηγεί πεντακάσιες χιλιάδες παιδιά να πεινάνε, το 68% των Ελλήνων να έχει εισόδημα κάτω από τα όρια της φτώχειας, το 25% να είναι άνεργοι, οι συντάξεις για την πλειοψηφία να μην φτάνουν για το ψωμί και τα φάρμακα, χιλιάδες να βρίσκονται στις ουρές για συσσίτια.

Η Κυβέρνηση με τη διαδικασία του επείγοντος έρχεται να κυρώσει την από 7 Σεπτεμβρίου 2012 πράξη νομοθετικού περιεχομένου για κατάργηση του ελάχιστου ποσοστού που κατέχει το δημόσιο στα ΕΛΠΕ, τη ΔΕΗ, τον ΟΠΑΠ, τον ΟΔΙΕ, την ΕΥΔΑΠ, τα ΕΛΤΑ, τον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς, Θεσσαλονίκης και άλλα περιφερειακά λιμάνια της χώρας. Παραδίδει εκτάσεις γης, μαρίνες, παραλίες, αιγιαλό, παρόχθιες ζώνες στο μεγάλο κεφάλαιο. Προβλέπει τη δημιουργία παραθεριστικών, τουριστικών χωρών σε ακίνητα και περιοχές ανεκτίμητης αξίας, πέρα και έξω από κάθε πολεοδομική ρύθμιση. Η εμπειρία για τις περιοχές που έχουν ιδρυθεί τέτοιες επιχειρήσεις είναι ο αφανισμός μικρών επαγγελματιών και η απασχόληση των εργαζομένων σε αυτά να είναι μεσαίωνας. Όποια επιταγή και αν δώσετε, κυρία Ξυροτύρη, ο λαός θα την πληρώσει.

Φέρνει επίσης, απαράδεκτες τροπολογίες, όπως:

Την εξίσωση του πετρελαίου θέρμανσης, με την κίνηση. Αποτέλεσμα, η τιμή να είναι απαγορευτική για το λαό. Ένας στους τρεις με βάση έρευνα θα βάλει φέτος πετρέλαιο στην Αττική.

Την τεράστια αύξηση των εισφορών για τον ΟΓΑ. Αυτό είναι άλλο ένα χτύπημα για τη φτωχή αγροτιά, η οποία καλείται να πληρώσει αυξημένα ασφάλιστρα κατά 76,59%.

Επίσης, παίρνετε άλλα 86 εκατομμύρια ευρώ από αυτούς που τους έχετε ξεκληρίσει με την εφαρμογή της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής που αδυνατούν να καλύψουν βασικές ανάγκες. Μειώνετε έως και καταργείτε τις αποζημιώσεις από το επικουρικό κεφάλαιο για τα ατυχήματα, εξασφαλίζοντας περισσότερα κέρδη στις ασφαλιστικές εταιρείες.

Παρακρατείτε τους θεσμοθετημένους πόρους από τους δήμους, τους οδηγείτε σε δάνεια για τη λειτουργία τους και αποφασίζετε να συνεχίσετε την ίδια πολιτική που σας οδηγεί στην τροπολογία που προβλέπει την παράταση αποπληρωμής των δανειακών συμβάσεων για οκτώ χρόνια, φορτώνοντας στην πλάτη των εργαζομένων νέα βάρη, αφού μετακυλίνουντα μέσω των δημοτικών φόρων και τα ρίχνουν στο λαό.

Ράβετε και ξηλώνετε τις διαδικασίες επιλογής των ελεγκτών βεβαίωσης και είσπραξης των εσόδων του κράτους. Με τις αξιολογήσεις τούς θέλετε πιο αδιάτακτους, για να επιβάλουν τη φοροληστεία στους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα.

Ενοποιείτε τα ταμεία των τραπεζοϋπαλλήλων στον ΕΟΠΥΥ

οδηγώντας προς τα κάτω τις παροχές υγείας και περίθαλψης των εργαζομένων. Παρατείνετε τις διμερείς συμφωνίες με τους ιδιωτικές νηογνώμονες που λειτουργούν στη βάση του κέρδους, υπονομεύοντας έτσι τα ελάχιστα επίπεδα ασφάλειας των πλοίων, σε αντίθεση με την πρόταση των ναυτεργατών για νηογνώμονες δημόσιους, μη κερδοσκοπικούς, που θα εποπτεύονται από το κράτος και θα συμβάλουν στην έρευνα και την τεχνολογική αναβάθμιση.

Με τροπολογία επικαλείστε ειδικές συνθήκες και επιλέγετε τις fast track διαδικασίες για την κατάθεση νομοσχεδίων, πιστεύοντας ότι με αυτό τον τρόπο θα αποφύγετε την έκφραση της αντίθεσης απέναντι στην αντιδραστική σας πολιτική.

Με άλλη παράγραφο ρυθμίζετε την κυριότητα όλων των χώρων και των εγκαταστάσεων στο Ελληνικό με 46.600 τετραγωνικά μέτρα στεγασμένους χώρους του ΕΟΤ και των ΕΛΤΑ καθώς και έκταση 40.419 τετραγωνικά μέτρα ιδιοκτησίας της Περιφέρειας Αττικής, γιατί προφανώς προτιμούν ενιαίο το χώρο τα αρπακτικά. Επίσης, με άλλες παραγράφους ρυθμίζετε θέματα που αφορούν άλλες εκτάσεις, όπως το Γουδί, τη ΣΕΛΕΤΕ-ΑΣΠΑΙΤΕ του Εκθεσιακού και Συνεδριακού Κέντρου των Αθηνών.

Ύστερα από όλα αυτά, επικαλείστε τη διαφάνεια του ΤΑΙΠΕΔ και προβλέπετε, πέραν των εξαμηνιαίων οικονομικών καταστάσεων και του ετήσιου ισολογισμού, το μέτρο που θα διασφαλίσει δήθεν τη διαφάνεια που είναι η σύνταξη τριμηνιαίων αναφορών για τις δραστηριότητες που θα αναρτώνται στην ιστοσελίδα τους. Και αυτά καταδεικνύουν την ταξική πολιτική, το ποιον υπηρετεί και αυτή η συγκυβέρνηση.

Το ΤΑΙΠΕΔ, σύμφωνα με το πλαίσιο της ίδρυσης, θέτει τη διαδικασία αποκρατικοποιήσεων εκτός πολιτικού παρεμβατισμού και θα την αναπτύξει σε ένα απόλυτο επαγγελματικό πλαίσιο, όπως αναφέρετε. Στο διοικητικό συμβούλιο έχουν οριστεί εκτός των άλλων δύο παρατηρητές, ένας από την Ευρωζώνη και ένας από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή που έχουν πλήρη εξουσία σχετικά με τις αποφάσεις των αποκρατικοποιήσεων. Ο διευθύνων σύμβουλος έχει την απόλυτη ευθύνη για τη λειτουργία του ταμείου και εισηγείται τις αποκρατικοποιήσεις στο διοικητικό συμβούλιο για τη λήψη των αποφάσεων.

Με το σημερινό νομοσχέδιο που κυρώνει την πράξη νομοθετικού περιεχομένου, η Κυβέρνηση κάνει το ΤΑΙΠΕΔ παντοδύναμο με τη δημόσια περιουσία, χωρίς εκείνες τις διατάξεις που μπαίνουν εμπόδιο στην ιδιωτικοποίηση, αφού προβλέπεται η κατάργησή τους. Σε λίγο καιρό, σε λίγους μήνες ή χρόνια θα μιλούμε για το μεγάλο σκάνδαλο του ΤΑΙΠΕΔ. Το ΤΑΙΠΕΔ όμως δεν θα είναι αποτέλεσμα της εγκληματικής σας πολιτικής; Δεν θα είναι αποτέλεσμα αυτής της σημερινής απόφασης;

Σε προηγούμενη φάση του καπιταλισμού βόλευε το κεφάλαιο η ανάπτυξη επιχειρήσεων από το κράτος ή η κρατικοποίηση επιχειρήσεων από τους επιχειρηματίες, με το αζημίωτο βέβαια γι' αυτούς, χρήμα που πλήρωσαν οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα. Τότε προβλέφθηκε η αποκλειστική συμμετοχή και εποπτεία του κράτους σε επιχειρήσεις κοινής ωφελείας.

Τα κόμματα που ήταν εναλλάξ στην κυβέρνηση, τα κόμματα που συμφωνούν και στηρίζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις πολιτικές της εδώ και είκοσι χρόνια, με τις δυσκολίες λόγω των λαϊκών αντιδράσεων, προχώρησαν σε αποκρατικοποιήσεις μέσα από τη μετοχοποίηση ή όπως αλλιώς τις ονόμαζαν κάθε φορά.

Τώρα, σε αυτή τη φάση, επιλέγετε την καθολική αποκρατικοποίηση, με επιτάχυνση των διαδικασιών, όπως ζήτησε ο Υπουργός, γιατί βιάζεται να ικανοποιήσει τις ανάγκες των τρωκτικών, τις πολυεθνικές και τους διάφορους επιχειρηματικούς ομίλους που είναι έτοιμοι να αρπάξουν αυτές τις επιχειρήσεις-φιλέτα για να αυξήσουν την κερδοφορία τους.

Τα ακίνητα, οι εκτάσεις γης που απέκτησαν τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου όπως πανεπιστήμια, νοσοκομεία, ασφαλιστικά ταμεία, σύμφωνα με την παράγραφο 24α, με το επιχείρημα της αξιοποίησης παραχωρούνται και αυτά για ιδιωτικοποίηση. Αλήθεια, θα παραδώσετε το χώρο του Νοσοκομείου «Σωτηρία», του Σισμανόγλειου, του Ασκληπιείου, το χώρο της Γεωπονικής, του Πολυτεχνείου, τα ακίνητα των ασφαλιστικών ταμείων κ.α. που αγοράστηκαν από τις εισφορές των εργαζομένων στο μεγάλο κεφάλαιο;

Αλήθεια, ποιον υπηρετεί η παραχώρηση της κρατικής περιουσίας στα μονοπώλια και τους επιχειρηματικούς ομίλους; Υπηρετεί το λαό; Υπηρετεί τη μείωση των τιμών στα αναγκαία αγαθά, όπως είναι το νερό, το τηλέφωνο, το πετρέλαιο, το ρεύμα;

Η σημερινή Κυβέρνηση ας μας φέρει και μια αποτίμηση, σε τι ωφέλησαν τον ελληνικό λαό αυτές οι αποκρατικοποιήσεις. Σε τι ωφέληθηκε ο λαός από την είσοδο της «DEUTSCHE TELECOM», από την είσοδο των Αράβων στα ναυπηγεία του Σκαρामαγκά, από την είσοδο των Κινέζων με την «COSCO», και αλλού;

Όχι, το ΚΚΕ δεν συμφωνεί με αυτό το δημόσιο τομέα που υπηρετεί τα μονοπώλια και τις ανάγκες του. Είμαστε, όμως, και κάθεται αντίθετοι, καταψηφίζουμε, καταγγέλλουμε την Κυβέρνηση για το έγκλημα που διαπράττει με αυτό το νομοσχέδιο. Καλούμε τους εργαζόμενους, το λαό να μπουν εμπόδιο στην παράδοση της δημόσιας περιουσίας στο μεγάλο κεφάλαιο, γιατί οι επιπτώσεις θα είναι πολύ μεγάλες.

Βέβαια, η ελευθερία της αγοράς που είναι νόμος του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης, τον οποίο στηρίζετε και υπηρετείτε, απαιτεί να ικανοποιούνται κάθε φορά οι ανάγκες των μονοπωλίων, των επιχειρηματικών ομίλων για νέους δρόμους κερδοφορίας. Αυτοί οι νέοι δρόμοι κερδοφορίας άνοιξαν με ταχύτερους ρυθμούς από τη συνθήκη του Μάαστριχτ και μετά, με την παραχώρηση δημόσιων επιχειρήσεων στο κεφάλαιο, στους «σωτήρες» της χώρας. Και πρόσφατα είδαμε ότι με πολύ μεγάλη ευκολία οι Έλληνες επιχειρηματίες –και αυτό είναι ένα θέμα που το έχει λύσει η Ευρωπαϊκή Ένωση– μετέφεραν τις έδρες τους εκεί που θα έχουν λιγότερους φόρους ή εκεί που θα είναι μεγαλύτερη η ασφάλειά τους, όπως η «ΦΑΓΕ» στο Λουξεμβούργο και η «COCA COLA» στην Ελβετία.

Μιλάτε για ανάπτυξη και παρουσιάζετε την καπιταλιστική ανάπτυξη ως μονόδρομο και ωφέλιμη για όλους. Η καπιταλιστική ανάπτυξη είναι ανάπτυξη για τα μονοπώλια. Τους εργαζόμενους τους οδηγεί στη σχετική και απόλυτη εξαθλίωση. Αυτός ο δρόμος φέρνει τις κρίσεις και δεν παίρνει γιατρεία.

Προβλέπεται στο νομοσχέδιο η διατήρηση της κυριότητας των δικτύων του κράτος. Η παραχώρηση της χρήσης των υποδομών θα είναι μέχρι ενενήντα εννιά χρόνια. Οι υποδομές που έχουν γίνει με κρατικούς πόρους, θα τις αξιοποιεί ο «σωτήρας» επενδύτης. Σύμφωνα με το νομοσχέδιο θα επιδοτείται για την επέκταση των υποδομών, αφού αυτές δεν θα είναι ιδιόκτητες. Η μακροχρόνια χρήση δεν αναιρεί καμιά από τις αρνητικές συνέπειες της πώλησης. Νομοτελειακά οδηγεί σε απαξίωση των υποδομών. Η συντήρησή τους θα γίνεται με γνώμονα την κερδοφορία του κεφαλαίου για το χρονικό διάστημα της παραχώρησής του, χωρίς να λαμβάνονται μέτρα μακροχρόνιας αποκατάστασης της φθοράς.

Η Κυβέρνηση προβάλλει ως πρόσχημα τις θέσεις εργασίας. Οι αποκρατικοποιήσεις που θα γίνουν και όσες έχουν γίνει μέχρι σήμερα όχι μόνο δεν έχουν συνοδευτεί με νέες θέσεις εργασίας, αλλά με θεατρική περικοπή των θέσεων εργασίας.

Οι επιπτώσεις στα λαϊκά εισοδήματα θα είναι πολλαπλές. Θα έχουμε αυξήσεις τιμών σε μια σειρά εμπορευμάτων και υπηρεσιών που παρέχονται από τις ιδιωτικοποιημένες επιχειρήσεις. Θα οδηγήσουν στην εκτίναξη των τιμών στο νερό, στις μεταφορές, στα εισιτήρια του τρένου, στα τέλη σε αεροδρόμια και λιμάνια που κατά συνέπεια θα οδηγήσουν σε αυξήσεις σε ακτοπολικά και αεροπορικά εισιτήρια και σε νέα διόδια.

Επίσης, θα οδηγήσει σε αύξηση στα ταχυδρομικά τέλη και στα τέλη του φυσικού αερίου, στη τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος, στην αλλαγή των εργασιακών σχέσεων, στη μετατροπή των συμβάσεων σε σχέση ιδιωτικού δικαίου και σε μεγάλο κύμα απολύσεων, όπως προβλέπεται και από την έκθεση της Κομισιόν, μετά τη δωδεκάμηνη εργασιακή εφεδρεία.

Θα έχουμε καταστροφή του περιβάλλοντος και επιδείνωση των συνθηκών ζωής των εργαζομένων, όπως και απώλεια και των τελευταίων αδόμητων εκτάσεων που θα μπορούσαν να χρησιμοποιούν για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, όπως στο Ελληνικό.

Θα υπάρξει αλλαγή χρήσης σε εκτάσεις που τώρα αξιοποιούνται με ήπιες χρήσεις και παρέχουν σχετικά φθηνές υπηρεσίες, όπως είναι τα κάμπινγκ. Ο κίνδυνος για τις αμυντικές ανάγκες

της χώρας είναι μεγάλος με την ιδιωτικοποίηση μονάδων παραγωγής όπλων, πυρομαχικών και ανταλλακτικών. Η πώληση μεταλλευτικών δικαιωμάτων, όπως του χρυσού στη Χαλκιδική, όπου παραδίδετε την εξόρυξη αποκλειστικά στο καπιταλιστικό συμφέρον, είναι ασυμβίβαστη με τα κριτήρια προστασίας του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας.

Η δρομολογούμενη ολοκλήρωση της πώλησης των ΕΛΠΕ δίνει προίκα στον αγοραστή το πλουσιότερο Αρχείο Υποθαλάσσιων Ερευνών, που σχετίζεται με δικαιώματα άντλησης υποθαλάσσιων υδρογονανθράκων. Το κλείσιμο του ΙΓΜΕ συνεπάγεται την κατάργηση ενός κρατικού φορέα διεύθυνσης των σχετικών μεταλλευτικών αποθεμάτων.

Το ΚΚΕ είναι κάθετα αντίθετο στην απελευθέρωση της αγοράς στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είμαστε υπέρ του να υπάρχουν ενιαίοι, αποκλειστικά κρατικοί φορείς σε όλους τους τομείς στρατηγικής σημασίας, όπως είναι η ενέργεια, οι μεταφορές, το νερό, οι οποίοι θα αποτελούν λαϊκή περιουσία και θα υπηρετούν τις λαϊκές ανάγκες, όπως τη σταθερή απασχόληση, την ασφάλεια των εργαζομένων, την προστασία του περιβάλλοντος, την κατοχύρωση της επικοινωνίας, της μεταφοράς, της ενέργειας ως κοινωνικών αγαθών και όχι ως εμπορευμάτων, τη φθηνή και τη γρήγορη πρόσβαση του λαού σε όλες αυτές τις υπηρεσίες.

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε ιδιωτικοποίηση κρατικής περιουσίας, γης, υποδομών και επιχειρήσεων. Να μην πουληθεί καμιά μονάδα της ΔΕΗ, κανένα λιγνιτικό πεδίο στα χέρια μονοπωλιακών ομίλων. Να καταργηθούν τα διόδια. Καμμία ιδιωτικοποίηση Μέσων Μαζικής Μεταφοράς. Καμμία ιδιωτικοποίηση κρατικών κτηρίων. Τα αχρησιμοποίητα κτήρια του δημοσίου να αξιοποιηθούν να καλύψουν τις ανάγκες στέγασης πολιτιστικών συλλόγων, ερασιτεχνικών αθλητικών σωματείων, επιστημονικών συλλόγων και άλλες ανάγκες. Όχι στην πώληση ή ιδιωτικοποίηση ενεργειακών κοιτασμάτων, υδρογονανθράκων στην ξηρά και στη θάλασσα, στην οποία προχωρά η Κυβέρνηση. Καμμία ιδιωτικοποίηση του μεταλλευτικού πλούτου της χώρας. Όχι στην πώληση της «ΛΑΡΚΟ». Όλα αυτά είναι ζητήματα πάλης και συσχετισμού δύναμης.

Μπροστά στη βαθιά κρίση, στην αντιδραστική πολιτική, το ΚΚΕ στο ερώτημα «ανάπτυξη για ποιον;» απαντά και δρα για την ανάπτυξη για το λαό και όχι για τα μονοπώλια. Ο αγώνας με γραμμή ρήξης και ανατροπής αυτής της πολιτικής είναι όσο ποτέ αναγκαίος. Είναι ο αγώνας για αλλαγή τάξης στην εξουσία, για άλλη μορφή οργάνωσης, με κεντρικό πανεθνικό σχεδιασμό των κοινωνικοποιημένων, συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, μέσω των οποίων θα αξιοποιηθούν οι πλουτοπαραγωγικές πηγές και οι δυνατότητες της χώρας, με εργατικό έλεγχο, με αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, με μονομερή διαγραφή του χρέους.

Είναι η πολιτική μας πρόταση, που απευθύνεται στην εργατική τάξη και στα λαϊκά στρώματα. Στο πλαίσιο αυτής της εξουσίας και της οικονομίας, όλοι οι επιχειρήσεις, οι πλουτοπαραγωγικές πηγές, το ακίνητο, ο φυσικός πλούτος θα αποτελούν λαϊκή περιουσία και η λειτουργία τους, η ανάπτυξή τους θα έχουν στόχο την ευημερία του λαού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Καλούμε τους εργαζόμενους και συνολικά το λαό σε αγώνα ανατροπής αυτής της πολιτικής. Να ανοίξει ο δρόμος για άλλη μορφή οργάνωσης της οικονομίας και της κοινωνίας. Στις κινητοποιήσεις των εργαζομένων χρειάζεται να ενταχθούν τα ζητήματα των αποκρατικοποιήσεων. Αφορούν όλο το λαό.

Σαν ΚΚΕ, καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο συνολικά και κατ'άρθρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Εισερχόμεθα τώρα στις ομιλίες των εγγεγραμμένων ομιλητών.

Κύριοι συνάδελφοι, ο συνάδελφος κ. Μανώλης Γλέζος, ο οποίος είναι εγγεγραμμένος και έχει σειρά τριάντα επτά, ζήτησε να τον διευκολύνουμε και προταχθεί να μιλήσει, επειδή έχει κάποια απασχόληση και δεν θα μπορέσει να είναι εκείνη την ώρα να μιλήσει. Προτείνω να γίνει δεκτό το αίτημα από τη Βουλή. Το

Σώμα συμφωνεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Γλέζο, έχετε το λόγο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Αγαπητέ Πρόεδρε, Βουλευτές και Βουλευτίνες, σας ευχαριστώ που κάνετε αποδεκτή την πρότασή μου. Είναι ανεπιλημμένες οι υποχρεώσεις σε οργανώσεις λαού και ήταν πάρα πολύ δύσκολο να μπορώ να ανταποκριθώ και στα δύο.

Αγαπητέ συνάδελφε, εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, απευθύνατε το λόγο σε μας στο ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ και μας είπατε ότι δεν υπάρχει άλλη λύση, γιατί δεν έχετε κα μμία άλλη πρόταση να κάνετε. Δεν έχετε να κάνετε προτάσεις. Δέχομαι την ανάγνωση άλλου τύπου σ' αυτό το ερώτημα. Δηλαδή, αναγνωρίζετε ότι μόνο εμείς είμαστε ικανοί να κάνουμε νέες προτάσεις; Δηλαδή, όλοι οι άλλοι εσείς δεν έχετε την ικανότητα νέων προτάσεων και λέτε «μόνο εσείς, ο ΣΥΡΙΖΑ, έχετε την ικανότητα να κάνετε προτάσεις»;

Δεν θα αυτοϊκανοποιηθούμε γι' αυτήν την αναγνώριση και απαιτούμε ευθέως: Έχουμε προτάσεις, τις έχουμε πει επανειλημμένως και τις αγνοούν και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και, δυστυχώς, τις αγνοείτε και εσείς.

Οι προτάσεις μας είναι δύο επιπέδων. Στο πρώτο επίπεδο. Πρώτη πρόταση είναι η εξής: Ζητούμε να ζητήσετε σεισάχθεια. Ελληνικός είναι ο όρος. Εδώ, στην Ελλάδα εφαρμόστηκε. Ας μην ξεχνάμε ότι έχουμε κάποια σχέση με εκείνη την ιστορία των αρχαίων Ελλήνων που πολλοί λειτουργήσαν τη δημοκρατία και γνωρίζουν τι μπορεί να γίνει. Γιατί δεν ζητάτε σεισάχθεια; Δεν έχετε το σθένος; Γιατί δεν ζητάτε τότε την εφαρμογή της πολιτικής που ανέπτυξαν οι σύμμαχοι απέναντι στη Γερμανία το 1953, δηλαδή και χρεοστάσιο που κράτησε σαράντα δύο χρόνια και βοήθεια προς τη Γερμανία, όπου συνέδραμε και η ίδια η Ελλάδα; Μπορείτε να το φανταστείτε; Η ίδια η καθημαγμένη Ελλάδα συνέδραμε σ' αυτή την υπόθεση!

Είναι απλό το ερώτημα. Σεισάχθεια δεν έχετε το σθένος να ζητήσετε. Χρεοστάσιο και βοήθεια γιατί δεν έχετε το σθένος να ζητήσετε; Γιατί δύο μέτρα και δύο σταθμά απέναντι στο ίδιο θέμα που έχει προκύψει; Αυτό είναι το ένα επίπεδο.

Ας αναφερθούμε στο άλλο επίπεδο. Πείτε ότι αυτά δεν τα κάνουν δεκτά. Τι προτείνετε; Εμείς έχουμε πει επανειλημμένα και προτείνουμε πρώτον: ορθολογιστική διαχείριση των δημόσιων οικονομικών, τα οικονομικά, του δημοσιονομικού τομέα. Είναι γνωστό ότι υπάρχουν δύο σκέλη, τα έσοδα και τα έξοδα. Στα έσοδα, προτείνουμε πάταξη της φοροδιαφυγής, όχι στη φοροαπαλλαγή φοροείσπραξη. Εδώ θέλω να αναφέρω ότι η Ζουηδία αναλογικά έχει διπλάσιο αριθμό εισπρακτόρων, φοροεισπρακτόρων και εμείς τους μειώνουμε! Για ποιο λόγο;

Έχω τονίσει επανειλημμένως ότι στην πατρίδα της μάνας μου, την Πάρο, όπου είχα διατελέσει δημοτικός σύμβουλος, οι ξένοι έχουν χτίσει χίλιες τριακόσιες βίλες που τις νοικιάζουν 750 ευρώ την ημέρα! Γιατί; Ως τώρα ενέεια πρώην και νυν Υπουργοί διακοπών στην Πάρο! Δεν το βλέπουν αυτό; Δεν το είδαν; Πού είναι αυτή η είσπραξη της φοροδιαφυγής; Και μόνο από την είσπραξη της φοροδιαφυγής και μόνο από την πάταξη της φοροαπαλλαγής, μπορούν να εξοικονομηθούν –το γνωρίζει πολύ καλά ο Υπουργός Οικονομικών– αρκετά χρήματα, ώστε να αντιμετωπίσουμε όλα τα προβλήματα που έχει το Υπουργείο Οικονομικών, ώστε εμείς να τα βγάσουμε πέρα, παρ' όλο που θα καθυστερούν τη δόση. Για σκεφτείτε να γίνει κανονική φοροείσπραξη! Αυτό είναι το θέμα!

Ως προς τα έξοδα, η διασπάθιση, η σπατάλη του δημοσίου χρήματος είναι ολοφάνερη. Πέρα από τους επίορκους δημοσίους υπαλλήλους, οι οποίοι θα μπορούσαν να είχαν απολυθεί παρ'αρχήμα, υπάρχουν οι πολυθεσίτες, οι υψηλόβαθμοι, οι αργόμισθοι. Αν καταργηθούν αυτοί, υπάρχει και από εκείνη την πλευρά εξοικονόμηση δημοσίου χρήματος. Όποιος τολμήσει, αν θέλει, να καθίσουμε σε ένα τραπέζι να δούμε εάν μόνο από τα δημοσιονομικά μπορούμε να αντιμετωπίσουμε οποιοδήποτε πρόβλημα. Εκτός, βέβαια, από το χρέος. Αυτό είναι άλλη ιστορία.

Το χρέος για εμάς καταργείται, δεν υπάρχει, το διαγράφουμε. Δεν υπάρχει χρέος. Μην αρχίσω και λέω από το 1824 πόσες φορές έχουμε πληρώσει το πρώτο δάνειο που έκανε υπόδουλη

την Ελλάδα στους ξένους. Ας μην το αρχίσω όμως, αυτό. Μην μου λέτε λοιπόν, για χρέη. Εδώ μιλάμε για το αν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τα θέματα.

Το ένα λοιπόν, ζήτημα είναι η σωστή διαχείριση των δημόσιων οικονομικών και το δεύτερο είναι οι οφειλές της Γερμανίας στην Ελλάδα.

Αγαπητέ Υπουργέ, επιμένω στο θέμα ότι μπορούμε να έρθουμε σε διαπραγμάτευση με τη Γερμανία, η οποία έχει αποπληρώσει όλες τις επανορθώσεις όλων των κρατών εκτός από την Ελλάδα. Έχει εκπληρώσει και τα δύο δάνεια στη Γιουγκοσλαβία και την Πολωνία και δεν εκπληρώνει το δικό μας.

Μα, θα μου πείτε: Θα μπορούμε σε διαδικασίες; Μέσα σ' ένα μήνα δικηγόροι του Διεθνούς Δικαίου μπορούν να εισπράξουν αμέσως τα 3,5 δισεκατομμύρια δολάρια, που αντιστοιχούν σήμερα σε 54 δισεκατομμύρια ευρώ χωρίς τους τόκους. Αυτό σ' ένα μήνα αν δεν δεχτούν κανονικές διαπραγματεύσεις οι Γερμανοί.

Τελείωσε όμως, ο χρόνος μου. Έχω άλλους τρεις τρόπους. Δεν επιμένω να τους αναπτύξω τώρα. Όποιος θέλει ας τους αναπτύξει, γιατί θέλω να είμαι συνεπής με το χρόνο που έχει οριστεί.

Τονίζω, λοιπόν: Υπάρχει θέληση ή δεν υπάρχει; Αυτό είναι το θέμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Θα παρακαλούσα τους συναδέλφους, να μιμηθούμε τον κ. Γλέζο, όσον αφορά την τήρηση του χρόνου. Ήταν συνεπέστατος. Μόνος του είπε ότι κατεβαίνω. Ούτε το κουδούνι του χτύπησε ούτε παρακάλεσε.

Το λόγο έχει η κ. Ευγενία Ουζουνίδου.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επόμενη είναι η κ. Άννα-Μισέλ Ασημακοπούλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Με συγχωρείτε. Η κ. Άννα-Μισέλ Ασημακοπούλου έχει το λόγο.

Συγγνώμη, κυρία συνάδελφε, το παρέβλεψα γιατί είναι λίγο ανακατεμένα εδώ.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν το παίρνω προσωπικά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όχι, παρακαλώ. Την ευθύνη την έχω εγώ.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σταθώ στο θέμα των αποκρατικοποιήσεων βεβαίως γιατί, όπως προαναφέρθηκε από τους συναδέλφους οι αποκρατικοποιήσεις στην παρούσα συγκυρία είναι πάρα πολύ απλά η μόνη εναλλακτική λύση στις οριζόντιες περικοπές και στα μέτρα. Οι αποκρατικοποιήσεις θα έχουν και δημοσιονομικά και αναπτυξιακά οφέλη για τη χώρα μας και θα προσφέρουν και μία προοπτική ανακούφισης του τεράστιου προβλήματος της ανεργίας.

Για να αντιληφθούμε το μέγεθος του οφέλους, παραθέτω στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, σύμφωνα με τα οποία οι ξένες άμεσες επενδύσεις στη χώρα μας από το 2003 έως το 2011 ανήλθαν συνολικά στο ποσό των 37,7 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Σύμφωνα με πρόσφατες εκτιμήσεις του ΤΑΙΠΕΔ οι συνολικές επενδύσεις ως αποτέλεσμα των αποκρατικοποιήσεων θα είναι σχεδόν διπλάσιες, θα είναι 60 δισεκατομμύρια ευρώ με πολλαπλασιαστικά βεβαίως οφέλη. Οι αποκρατικοποιήσεις αναμένεται να αυξήσουν το ΑΕΠ κατά 1% ανά έτος, να προσθέσουν πενήντα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας ανά έτος και να αποφέρουν άμεσα φορολογικά έσοδα 3 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως.

Θα υπέθετε λοιπόν, κανείς ότι θα συμφωνούσαμε μεταξύ μας, τουλάχιστον επί της αρχής, ότι πρέπει να επισπεύσουμε τις αποκρατικοποιήσεις και βεβαίως να άρουμε όποια εμπόδια υπάρχουν. Όμως δεν συζητάμε αυτήν τη στιγμή λεπτομέρειες για τον καλύτερο δυνατό τρόπο για να το κάνουμε αυτό διότι όπως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπε ο Σεφέρης η Ελλάδα είναι η χώρα των παράλληλων μονολόγων. Και παρά το γεγονός ότι στις αποκρατικοποιήσεις θα έπρεπε οι μονολόγοι αυτοί να τέμνονται μεταξύ τους, γιατί αν δεν τέμνονται, θα έχουμε απλά άλλα μέτρα, σήμερα ακούμε αντιπολιτευτικούς μονολόγους που εκπορεύουν-

ται από παρωχημένες ή και ακραίες ιδεολογικές αντιλήψεις, εμπλουτισμένες με διάφορες ακαδημαϊκές θεωρίες, συνωμοσιολογία, ακόμα και απειλές σε όσους έχουν την τόλμη να την στηρίζουν.

Και θα ήθελα να κάνω μια παρένθεση και να πω ότι δεν με ενοχλούν οι θεωρίες και οι αναφορές στο λόρδο Σκιντέλσκι που ακούσαμε στην επιτροπή και δεν με φοβίζουν οι απειλές.

Σήμερα όμως πρέπει να πω ότι η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ με προσέβαλε. Και δεν με προσέβαλε ως Βουλευτή, αλλά έκανε κάτι χειρότερο, με προσέβαλε δηλαδή σαν μάνα, γιατί είπε ότι είμαι εδώ για να πουλήσω τα παιδιά μου. Αν είμαι εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την απόλυτη επίγνωση ότι αυτά που θα τολμήσω να κάνω με κάνουν πολιτικά αναλώσιμη, είμαι εδώ για το μέλλον των παιδιών μου και για το μέλλον όλων των παιδιών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Επίσης θα ήθελα να πω, επειδή αναφέρθηκε στον Γουίλιαμ Μπλέικ μια φράση που του αποδίδεται και την έχουν πει πολύ πιο σπουδαίοι άνθρωποι από εμένα, όπως είναι ο Αϊνστάιν -και αυτό προσπαθώ να μάθω στο παιδί μου- ότι το μέλλον δεν είναι δώρο, αλλά επίτευγμα.

Αντί όμως να συζητάμε για επιτεύγματα -εσείς δεν θέλετε επιτεύγματα- εσείς αυτό που θέλετε είναι ένα στείο αντιπολιτευτικό μονόλογο και αυτός στη δεδομένη χρονική στιγμή φτάνει να αμφισβητήσει ακόμα και το αν θέλουμε επενδύσεις από Έλληνες και από ξένους στη χώρα μας και ότι οι αποκρατικοποιήσεις αποτελούν ένα αναπόσπαστο μέρος αυτής της προσπάθειας.

Επιστρέφοντας λοιπόν στα άχαρα νούμερα -αλλά καμιά φορά η λογική βρίσκεται στα νούμερα- σημειώνω ότι σύμφωνα με μία τελευταία έκθεση, η χώρα μας το 2011 υποχώρησε και άλλο, στη θέση εκατόν σαράντα δύο στην κατάταξη ανάμεσα στις εκατόν ογδόντα μία χώρες του ΟΗΕ, όσον αφορά τη δυνατότητά της να προσελκύσει ξένες επενδύσεις.

Και στο σημείο αυτό θα ήθελα να σας δώσω την εικόνα. Ενδεικτικά αναφέρω μερικές χώρες οι οποίες είναι σε καλύτερη θέση από εμάς, όπως είναι η Τουρκία, η Αλβανία, τα Σικάγια, το Τζιμπουτί, ενώ σε απόσταση αναπνοής πίσω από εμάς είναι το Μπαγκλαντές.

Ευτυχώς βεβαίως χάριν στην προσπάθεια της Κυβέρνησης, με την οποία η αξιοπιστία μας αυξάνεται όλο και περισσότερο διεθνώς, είχαμε χθες στο φως της δημοσιότητας κάποια θετικά στοιχεία από την έκθεση «Doing Business 2013» της Παγκόσμιας Τράπεζας που λένε ότι ναι, αναγνωρίζεται διεθνώς ότι κάνουμε τις σωστές κινήσεις για να βοηθήσουμε την προσέλκυση επενδύσεων.

Όμως και εγώ ερωτώ ευθέως, κυρίες και κύριοι, το εξής: Θέλουμε ή δεν θέλουμε να προσελκύσουμε επενδύσεις; Θέλουμε ή δεν θέλουμε να δημιουργήσουμε τις συνθήκες που θα εμπνεύσουν πιθανούς επενδυτές να έρθουν στη χώρα μας; Θέλουμε ή δεν θέλουμε να αξιοποιήσουμε τη δημόσια περιουσία μέσα από αποκρατικοποιήσεις για να αποφύγουμε και άλλες οριζόντιες περικοπές και μέτρα;

Αν η απάντηση είναι ότι θέλουμε -και πώς θα μπορούσε να μην είναι, άλλωστε;- είναι δυνατόν να μη στηρίξουμε αυτό το νομοσχέδιο επί της αρχής; Διότι οι αποκρατικοποιήσεις είναι ένα μόνο βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Θέλει πολλή δουλειά για να φτάσουμε σε άλλα διεθνή παραδείγματα, από τη Σιγκαπούρη ως το Λουξεμβούργο, για να φτιάξουμε εκείνο το ευνοϊκό κλίμα το οποίο θα έχει και τις σωστές παροχές και τη φορολογία και ένα σωρό άλλα πράγματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική κοινωνία σήμερα υποφέρει και καλείται να κάνει και νέες μεγάλες θυσιές. Και θα τις κάνει, γιατί αυτή η χώρα είναι αποφασισμένη να αλλάξει προς το καλύτερο. Μέσα στον αγώνα της ψάχνει απεγνωσμένα την ελπίδα. Οι αποκρατικοποιήσεις και οι αλλαγές που προτείνονται μέσα σ' αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα φως στην άκρη του τούνελ, ένα φως που αυτήν τη στιγμή είναι πολύ σημαντικό να εκπέμψει και στο εσωτερικό της χώρας και στο εξωτερικό, για να σηματοδοτήσει ότι το κλίμα στην Ελλάδα αλλάζει και να προτρέψει τους επενδυτές να στρέψουν το βλέμμα τους προς τα εδώ.

Εν μέσω παρωχημένων αντιπολιτευτικών μονολόγων και φωνα-

σκούντων υπερασπιστών κεκτημένων προνομίων που απειλούν ανοιχτά να δυναμιτίσουν την κοινωνική συνοχή, εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να κάνουμε όλες τις πολιτικές και ιδεολογικές υπερβάσεις που μπορούμε, για να υπερψηφίσουμε νομοσχέδια όπως το σημερινό, προκειμένου το φως στην άκρη του τούνελ να γίνει ένας φάρος που θα φωτίζει ξεκάθαρα το δρόμο της εξόδου από την κρίση και ίσως ακόμα και για να σηματοδοτήσει αυτό το φως το τέλος ενός ιδεολογικού και πολιτικού σκοταδισμού που έφερε τη χώρα εδώ που είμαστε σήμερα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει η κ. Ευγενία Ουζουνίδου.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΟΥΖΟΥΝΙΔΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και συναδέλφισσες, την ίδια ώρα που η κοινωνία μοιάζει με καζάνι έτοιμο να εκραγεί, την ίδια στιγμή που οι αντιδράσεις των πολιτών ενάντια στην καταστροφική πολιτική των μνημονίων κορυφώνονται και αναζητούν την ανατροπή των βάρβαρων και μεσαιωνικού τύπου πολιτικών, η συγκυβέρνηση με την καθοδήγηση της τρόικας ετοιμάζεται να προχωρήσει στο πλήρες ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου της χώρας. Ετοιμάζεται να μετατρέψει σε εμπόρευμα κάθε δημόσιο αγαθό, να εκχωρήσει την εθνική μας ανεξαρτησία και κυριαρχία.

Οι κυβερνήτες, χωρίς να παραδειγματιστούν στο ελάχιστο από τα αποτυχημένα νεοφιλελεύθερα παραδείγματα και μοντέλα σε άλλα σημεία της υφελίου όπου οι ίδιες επιλογές που ακολουθούνται τώρα στην Ελλάδα γνώρισαν την πλήρη αποτυχία, είναι αποφασισμένοι να τοιχοκολλήσουν πωλητήριο για σημαντικότερες επιχειρήσεις στις οποίες ασκούσε έλεγχο μέχρι και σήμερα, με τον έναν ή τον άλλο βαθμό το ελληνικό δημόσιο, όπως είναι η ΔΕΗ, η ΕΛΠΕ κ.λπ..

Οι ιδιωτικοποιήσεις της τελευταίας εικοσαετίας είναι ολοφάνερο πως ούτε νέες επενδύσεις έφεραν ούτε βέβαια δημιούργησαν νέες θέσεις εργασίας. Σημαντικότερο αποτέλεσμα των ιδιωτικοποιήσεων και γενικότερα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής είναι από τη μία μεριά η παράδοση των δημόσιων επιχειρήσεων σε ιδιώτες σε αρκετά χαμηλές τιμές που όχι απλώς δεν έφεραν όφελος για τους πολίτες, όπως ευαγγελίζονταν η προηγούμενη και η τωρινή μνημονιακή κυβέρνηση, αλλά τη χειροτέρευση των προσφερόμενων υπηρεσιών, τη δυσβάσταχτη για τα λαϊκά στρώματα εκτίναξη των τιμών, των προσφερόμενων υπηρεσιών και αγαθών.

Ταυτόχρονα εγκαταλείπονται οι δημόσιοι φορείς που δεν ιδιωτικοποιήθηκαν, όπως οι ερευνητικοί και οι αναπτυξιακοί φορείς. Την ίδια ώρα οι εργασιακές σχέσεις κατεδαφίζονται και ισοπεδώνονται. Δυστυχώς για τα κόμματα της συγκυβέρνησης και τους ηγέτες τους, η πραγματικότητα είναι αμείλικτη και διαψεύδει τους ισχυρισμούς τους ότι με τις παρεμβάσεις τους θα άμβλυαν τις ασκούμενες πολιτικές.

Σ' ό,τι αφορά το παρόν νομοσχέδιο, έχει συνταχθεί καθ' ύποδεικν επενδυτών. Κάθε άρθρο του μόνο αυτούς κατοχυρώνει, τα κεφάλαια και τα κέρδη τους. Το δημόσιο καλείται για τον επόμενο αιώνα να πληρώνει τις πιθανές ζημιές των επενδυτών από ακυρωτικές νομοθετικές πράξεις των επόμενων κυβερνήσεων. Πέραν της εκποίησης, ακρωτηριάζει την ικανότητα μιας αυριανής κυβέρνησης να ανακόψει τη σημερινή πορεία καταστροφής της χώρας, όπως και να σχεδιάσει μία ευρεία παρέμβαση παραγωγικής ανασυγκρότησης, φιλικής προς το περιβάλλον και τους εργαζομένους.

Το δε τραγικότερο όλων είναι ότι εάν ο επενδυτής αποτύχει, το δημόσιο θα έχει πληρώσει τις απαλλοτριώσεις που ο αποτυχών επενδυτής του είχε υποδείξει να κάνει. Παράλληλα μ' αυτό το νομοσχέδιο θα έχουμε την εξής εξωφρενική κατάσταση: Οι μέλλοντες επενδυτές δεν θα χρειάζεται να βάλουν ούτε ένα ευρώ από την τσέπη τους. Αυτό γίνεται με το «shell sale and leaseback».

Σ' ό,τι αφορά το θέμα που θέλω να θίξω ιδιαίτερα, τη ΔΕΗ, το σήριαλ της απελευθέρωσης της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας που ξεκίνησε με την Οδηγία 92 του 1996 της Ευρωπαϊκής Ένω-

σης, αποδείχθηκε τεράστια εισπρακτική επιτυχία για ξένους και ντόπιους επιχειρηματικούς ομίλους. Η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού με το υστέρημα του ελληνικού λαού και τον κόπο των εργαζομένων της έχτισε αυτήν την τεράστια κοινωνική υποδομή. Πρέπει για κάποιους να πάψει να υπάρχει. Η απόσχιση και η ιδιωτικοποίηση των δικτύων, η πώληση και το κλείσιμο των λιγνιτικών κοιτασμάτων, ορυχείων και μονάδων, η παραχώρηση των υδροηλεκτρικών, η αναγόρευση της ανεξάρτητης ΡΑΕ σε γκαουλάτερ δεν αφήνουν αμφιβολία ούτε στον πλέον καλόπιστο ότι ο στόχος της συνέχισης της πολιτικής των απελευθερώσεων-ιδιωτικοποιήσεων είναι η διάλυση και η εξαφάνιση της δημόσιας επιχείρησης, γιατί η ύπαρξή της συνεχίζει να θυμίζει στον ελληνικό λαό ότι το ηλεκτρικό ρεύμα όπως και το νερό, οι συγκοινωνίες, η παιδεία, η υγεία, είναι κοινωνικά αγαθά και όχι εμπορεύματα.

Οι υπέρμαχοι της απελευθέρωσης των αγορών επί είκοσι χρόνια χρησιμοποιούν το ίδιο επιχειρήμα: «Οι δημόσιες επιχειρήσεις επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό και τους Έλληνες φορολογούμενους. Αν τις μετοχοποιήσουμε, τις πουλήσουμε και ανοίξουμε τις αγορές στους ιδιώτες, θα απαλλαγεί η οικονομία από τα υπέρλογα κόστη τους». Γι' αυτό και το 2000 με το ν. 2773/1999 για την απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας έσπασαν το επάρατο κρατικό μονοπώλιο της ΔΕΗ σε δύο μετοχοποιημένες επιχειρήσεις, τη «ΔΕΗ Α.Ε.» και τη «ΔΕΣΜΗΕ».

Αν κάνουμε όμως το ταμείο της απελευθέρωσης και μόνο για το 2010, πρώτο έτος του πετσοκόμματος των εργατικών δικαιωμάτων και εισοδημάτων στο όνομα του χρέους, βλέπουμε ότι το όφελος του ελληνικού δημοσίου είναι 93,5 εκατομμύρια ευρώ. Η επιβάρυνση όμως του ελληνικού δημοσίου και του Έλληνα φορολογούμενου για άμεσες και έμμεσες επιδοτήσεις σε όφελος των απελευθερωμένων ιδιωτικών επιχειρήσεων είναι 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ. Κατά τα άλλα η Κυβέρνηση ψάχνει κάτι εκατομμύρια ευρώ για την τρύπα του χρέους και σχεδιάζει ξεπούλημα και άλλου 17% της ΔΕΗ. Μια περιουσία δηλαδή, 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ για 500 εκατομμύρια.

Πολλοί λένε ότι η διεκδίκηση σήμερα να επανεθνικοποιηθεί η ΔΕΗ και να δουλεύει ολόκληρη η ηλεκτρική ενέργεια για τα συμφέροντα του λαού είναι δύσκολη, ξεπερασμένη, ουτοπική και ανέφικτη. Το ξεπούλημα της χώρας και της δημόσιας περιουσίας είναι προφανώς πιο εύκολο. Πέρα απ' αυτό, σοβαρό θέμα προκύπτει για τις απαλλοτριωμένες εκτάσεις στην περιοχή της Δυτικής Μακεδονίας.

Υπάρχει ένα πολύ σοβαρό θέμα εδώ. Γνωρίζετε όλοι σας ότι για την ανάπτυξη της εξορυκτικής δραστηριότητας της ΔΕΗ έγιναν αναγκαστικές απαλλοτριώσεις. Υπήρχε τότε ο ν. 1280/82 που με το άρθρο 1 προέβλεπε την επαναπόδοση των εκτάσεων χωρίς αντάλλαγμα στο δημόσιο. Με τη μετοχοποίηση όμως της ΔΕΗ και την εισαγωγή στο Χρηματιστήριο τροποποιήθηκε και αντικαταστάθηκε αυτός ο παραπάνω νόμος με τον ν. 2941/2001, άρθρο 9 και έγινε η ακύρωση της επαναπόδοσης των απαλλοτριωμένων εδαφών στην τοπική κοινωνία και στο δημόσιο, αφού βεβαίως είχε γίνει και η αποκατάστασή τους.

Με τούτον εδώ το νόμο ουσιαστικά, κύριοι, μας λέτε ότι μια ολόκληρη λεκάνη εκατόν ογδόντα χιλιάδων στρεμμάτων, απαλλοτριωμένων στο εθνικό σύνολο, σήμερα θα περάσουν σε ιδιωτικά χέρια. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι θα δημιουργηθούν τσιφλίκια ιδιωτών σε μια ολόκληρη περιοχή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τελειώνετε, κυρία συνάδελφε.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΟΥΖΟΥΝΙΔΟΥ: Τελειώνω σε ένα λεπτό.

Δεν πρέπει να σκεφτούμε σοβαρά τους υδάτινους πόρους της Δυτικής Μακεδονίας; Μια ολόκληρη περιοχή στα σπλάχνα της οποίας πάτھے ολόκληρη η ανάπτυξη της χώρας μας σήμερα βρίσκεται στο σημείο να κινδυνεύει να δημιουργηθούν εκεί φέουδα. Αυτοί οι άνθρωποι εκεί που ζουν, μέσα σε έναν περιβαλλοντολογικό εφιάλτη, στον εφιάλτη της ανεργίας του 30%, σήμερα θα βρεθούν στη δυσάρεστη θέση να πουν: «Ξέρετε; Δεν έχουμε τόπο να πατήσουμε. Δεν μπορούμε να ζήσουμε».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε

πολύ.

Το λόγο έχει η κ. Θεοδώρα Τζάκρη, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σύσταση του ΤΑΙΠΕΔ πριν από ενάμιση σχεδόν χρόνο είχε ως αποκλειστικό σκοπό να ενώσει σε μια υπηρεσία μιας στάσης όλες εκείνες τις διαδικασίες και τους γραφειοκρατικούς μηχανισμούς που εμπόδιζαν την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας ή δεν ήταν αρκούντως αποδοτικοί, όπως όριζαν οι έκτακτες συνθήκες που βίωνε και βιώνει ακόμα η χώρα μας.

Σκοπός ήταν –επαναλαμβάνω– η αξιοποίηση και όχι το ξεπούλημα. Στήθηκε λοιπόν ένας νέος μηχανισμός που, στα χαρτιά τουλάχιστον, θα διευκόλυνε την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Έως σήμερα βέβαια, αντί των σημαντικών αποτελεσμάτων έχουν πετύχει μόνο σημαντικές δαπάνες και φτωχό έργο. Διαβάζουμε σε δημοσιεύματα –και το παραδέχθηκε και ο ίδιος ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών στη Βουλή– για χορό εκατομμυρίων σε συμβούλους, για σύναψη συμβάσεων εκτός διαδικασιών και δημοσίου ελέγχου και εσχάτως για τη δήθεν αποκρατικοποίηση του ΙBC, του Διεθνούς Ραδιοτηλεοπτικού Κέντρου, που μόνο αποκρατικοποίηση δεν μπορεί να θεωρηθεί.

Και εξηγώ ακριβώς τι εννοώ. Το ελληνικό δημόσιο μέσω της εταιρείας «ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ» είχε ήδη ενεργή σύμβαση μίσθωσης με την ίδια εταιρεία που κέρδισε δήθεν το διαγωνισμό με τα εξής χαρακτηριστικά: Η σύμβαση ήταν διάρκειας σαράντα ετών με ετήσιο μίσθωμα τα 7 εκατομμύρια ευρώ, το οποίο αναπροσαρμόζονταν κατά 2% ετησίως. Σήμερα το μίσθωμα ήταν περίπου στα 8 εκατομμύρια.

Στην δήθεν αποκρατικοποίηση του ΤΑΙΠΕΔ τι συνέβη, ακριβώς; Ένα ακίνητο από το οποίο ήδη λάμβανε το δημόσιο μίσθωμα και άρα το αξιοποιούσε, δόθηκε ή να πω καλύτερα χαρίστηκε για πολύ περισσότερα χρόνια με πολύ χαμηλότερο μίσθωμα. Συγκεκριμένα το ακίνητο επανανοικιάστηκε για ενενήντα χρόνια στην ίδια εταιρεία στο ποσό των 80 εκατομμυρίων ευρώ και μάλιστα όχι μόνο το ήδη εκμισθωμένο ακίνητο, αλλά και επιπλέον είκοσι δύο χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα.

Δηλαδή, αντί το δημόσιο να εισπράξει σε σαράντα χρόνια 340 εκατομμύρια ευρώ περίπου για ένα κομμάτι του ακινήτου, θα εισπράξει 80 εκατομμύρια ευρώ σε 90 χρόνια για όλο το ακίνητο. Το αφήνω στη διακριτική σας ευχέρεια να το χαρακτηρίσετε όπως εσείς επιθυμείτε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η Βουλή και το ΠΑΣΟΚ δεν θα αφήσουν, μετά βεβαιότητας, τη χώρα να γίνει το Ελ Ντοράντο των αποκρατικοποιήσεων, όπως τουλάχιστον ονειρεύεται ο νυν Πρόεδρος του ΤΑΙΠΕΔ. Εδώ είναι ευρωπαϊκή χώρα και όχι η Λατινική Αμερική. Και δυστυχώς, για κάποιους η χώρα μπορεί να καταρρέει οικονομικά, αλλά δεν θα καταρρεύσει και ηθικά.

Γι' αυτό και το ΠΑΣΟΚ, συντασσόμενο με τη λογική ότι η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας είναι αναγκαία, αλλά πως εξίσου αναγκαία είναι και η νομιμότητα και η διαφύλαξη του δημοσίου συμφέροντος, προτείνει να εισαχθεί ως όρος εκ των ων ουκ άνευ, της μείωσης του ελαχίστου ποσοστού που διακρατεί το δημόσιο στις δημόσιες επιχειρήσεις, η όλη διαδικασία να εγκρίνεται από την Ολομέλεια της Βουλής.

Για εμάς ο όρος αποδοχής του συνόλου του νομοσχεδίου είναι κάθε αποκρατικοποίηση να γίνεται χωριστά. Επίσης το στάδιο της διακήρυξης και της σύμβασης να εγκρίνεται από την Ολομέλεια της Βουλής και για όλα τα ενδιάμεσα στάδια να υπάρχει διαφάνεια και κοινωνική λογοδοσία, κάτι που απέχει, βέβαια, πολύ από το φανταστικό Ελ Ντοράντο που επιχειρούν κάποιοι να στήσουν.

Ξέρουμε ότι θα στενοχωρήσουμε πολλούς που ονειρεύονταν να τους στείλουμε τις ΔΕΚΟ τυλιγμένες σε πακέτο, να τις «αξιοποιήσουν» κατά το δοκούν. Αλλά ας κάνουν την καρδιά τους πέτρα και ας αρκεστούν στο μικρό Ελ Ντοράντο που πρόλαβαν με την πρώτη δήθεν αποκρατικοποίηση.

Δεν θα επιτρέψουμε σε καμμία περίπτωση να επαναληφθεί το φαινόμενο της «ΔΩΔΩΝΗΣ», όπου μία κερδοφόρα επιχείρηση, με 10 εκατομμύρια κέρδη προ φόρων, ξεπουλιέται 21 εκατομμύρια, με συνοπτικές διαδικασίες, στο μεγαλύτερο οφειλέτη της.

Αυτή η Βουλή κι εμείς οι Βουλευτές έχουμε υποχρέωση να διαφυλάξουμε τα συμφέροντα του ελληνικού λαού, να δώσουμε

προοπτική στον τόπο συνολικά και όχι σε ορισμένα συμφέροντα που προσδοκούν την εκμετάλλευση, ακόμα και αυτήν την ύστατη ώρα της δεινής οικονομικής θέσης της πατρίδας μας, για να γίνουν ακόμα ισχυρότερα και να διασωθούν από την οικονομική κρίση, εκμεταλλευόμενα προσοδοφόρες δημόσιες επιχειρήσεις.

Γι' αυτό κανένα πακέτο δημοσίων επιχειρήσεων δεν θα πάει πουθενά. Η Βουλή θα εγκρίνει μία – μία τις αποκρατικοποιήσεις και όλες τις σχετικές διαδικασίες, με διαφάνεια και προς όφελος του συμφέροντος των Ελλήνων πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό ψήφιση νομοσχέδιο αφορά όμως και άλλα ζητήματα εξίσου σημαντικά, όπως η εξίσωση των φόρων του πετρελαίου κίνησης και θέρμανσης.

Είναι αλήθεια ότι η τρικομματική κυβέρνηση Παπαδήμου είχε ψηφίσει την εν λόγω ρύθμιση το Μάρτιο του 2012. Είναι όμως εξίσου αλήθεια ότι ήδη από το 2011, κύριε Υπουργέ, με την πρώτη αύξηση των φόρων, η μείωση της κατανάλωσης ήταν μεγάλη και πως υπήρξαν σημαντικές περιβαλλοντικές συνέπειες από την αύξηση της καύσης καυσόξυλων και τη λαθρούλοτομία.

Φανταστείτε επομένως τι θα συμβεί φέτος με την εκτόξευση της τιμής του πετρελαίου λόγω της εξίσωσης στα 1,32 – 1,34 λεπτά το λίτρο.

Συνοπτικά σας αναφέρω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόνο ορισμένες από τις συνέπειες της εξίσωσης:

Θα εκτροχιάσει τους οικογενειακούς προϋπολογισμούς –κυρίως στη Βόρεια Ελλάδα– και θα καταστήσει αδύνατη την προμήθεια πετρελαίου θέρμανσης από τα νοικοκυριά.

Θα εκτινάξει την τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος, καθώς είναι γνωστό ότι η τιμή της ΚΩΗ συνδέεται με ρήτρα τιμής καυσίμου.

Θα επιφέρει δυσμενείς συνέπειες για το περιβάλλον από την εκτενέστερη χρήση κλιματιστικών για θέρμανση, καθώς το περιβαλλοντικό αποτύπωμα της καύσης λιγνίτη είναι αρκετά μεγαλύτερο από αυτό της καύσης υδρογονανθράκων.

Ενδέχεται να επιφέρει σοβαρή οικολογική καταστροφή από την εκτίναξη του φαινομένου της παράνομης υλοτόμησης.

Θα δημιουργήσει σοβαρά οικονομικά και επιχειρησιακά προβλήματα στην ίδια τη ΔΕΗ, που δεν είναι έτοιμη να ανταποκριθεί σε μία υψηλή αύξηση ζήτησης ούτε αντέχει μία μεγάλη αύξηση του κόστους της προμήθειας των πρώτων υλών.

Θα μειώσει, εντέλει, τους εισπραττόμενους φόρους με την αναμενόμενη μείωση της ζήτησης, όπως κι εσείς, κύριε Υπουργέ, παραδεχθήκατε μέσα στη Βουλή.

Τέλος θα εκτροχιάσει τους προϋπολογισμούς των ήδη υπερχρεωμένων ΟΤΑ για την προμήθεια πετρελαίου θέρμανσης για τα σχολεία και για τα λοιπά δημόσια κτήρια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνω ότι το μέτρο της εξίσωσης το ψήφισε το Μάρτιο του 2012 το ΠΑΣΟΚ με το πιστόλι στον κρόταφο. Και όλα τα μέτρα ψηφίστηκαν με το ίδιο σκεπτικό που ισχύει ακόμα και σήμερα, πως η πατρίδα θα χρεοκοπήσει και πρέπει, αν είναι να αποφύγουμε τα χειρότερα, να ψηφίσουμε ένα μη ανταποδοτικό κι εντέλει ανορθολογικό μέτρο.

Ωστόσο και οι δύο πυλώνες αιτιολόγησης της αναγκαιότητας της εξίσωσης των φόρων δεν στέκουν. Για παράδειγμα, λόγω της ύπαρξης μειωμένου φόρου στο ναυτιλιακό πετρέλαιο, η παραοικονομία των καυσίμων θα συνεχίσει ακάθεκτη να πλουτίζει, βαπτίζοντας πετρέλαιο κίνησης και θέρμανσης το ναυτιλιακό. Και τέλος πάντων, δεν είναι δυνατόν, για να μπορούν ορισμένοι πλοιοκτήτες να έχουν μικρότερο κόστος, να πεθαίνουν από το κρύο εκατομμύρια συμπολίτες μας ή να εκτροχιαστεί η τιμή του ρεύματος ή να καταστραφεί το φυσικό μας περιβάλλον, μετατρέποντας τα δάση μας σε καυσόξυλα.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προτείνω από αυτό εδώ το βήμα, αντί να σκαρφιζόμαστε περίπλοκα μέτρα επιστροφής φόρων, που είναι καταδικασμένα να αποτύχουν και αντί να επιβαρύνουμε τους καταναλωτές λόγω της παραοικονομίας των καυσίμων, να παρακολουθήσουμε την πορεία των εσόδων κι εάν αυτά είναι κάτω από τα αναμενόμενα –όπως είναι βέβαια– να προχωρήσουμε το Δεκέμβριο σε μία μείωση των φόρων στα προ του 2010 επίπεδα. Αλλιώς θεωρώ πως το μέτρο είναι καθαρά τιμωρητικό για την ελληνική κοινωνία και είναι σαφώς ένα λάθος που το ΠΑΣΟΚ πρέπει να διορθώσει.

Τέλος θέλω να εκφράσω τη λύπη μου για τη μακιαβελική δια-

χείριση τής μισθοδοσίας των δημοσίων υπαλλήλων, που από τη μία, με πρόσχημα την ίση αμοιβή για ίσες υπηρεσίες και ίσα προσόντα, ψηφίζουμε το ενιαίο μισθολόγιο και από την άλλη, καταστρατηγούμε, με την πρώτη ευκαιρία, το ίδιο επιχείρημα και την ίδια τη λογική, αν θέλετε, του ενιαίου μισθολογίου, που μας οδήγησαν σε αυτό το πολύ σημαντικό μέτρο.

Αναφέρομαι, κύριε Υπουργέ, όπως αντιλαμβάνεστε, στη διάταξη με την οποία εξαιρούνται από την εφαρμογή του ενιαίου μισθολογίου οι δημόσιοι υπάλληλοι τεσσάρων Υπουργείων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και θα κλείσω με αυτό– η πατρίδα –γιατί άκουσα πολλούς σήμερα να μιλάνε για την πατρίδα μέσα σε αυτήν την Αίθουσα– δεν είναι μια αφηρημένη έννοια. Η πατρίδα είναι οι Έλληνες πολίτες. Αν θέλουμε να σώσουμε την πατρίδα, πρέπει να προσπαθούμε να έχουμε πάντα το μυαλό μας στην ευημερία των πολιτών και των Ελλήνων νοικοκυraίων που πλήττονται βαθειά από την οικονομική κρίση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί από το δεύτερο τμήμα του 3ου Δημοτικού Σχολείου Άργους.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΟΛΓΑ- ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Για ποιο λόγο, κυρία Βαλαβάνη;

ΟΛΓΑ- ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, σας ζητώ το λόγο για κάτι, το οποίο δεν είναι ακριβώς επί της διαδικασίας, αλλά συγγενεύει πάρα πολύ. Θα χρειαστώ μόνο μισό λεπτό, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Και λιγότερο.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΟΛΓΑ- ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ανέφερε ο κ. Κουκουλόπουλος ότι ο κ. Στουρνάρας έχει δώσει μια τροπολογία για το Επικουρικό, που την περιμένουμε όντως, από το τέλος της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων. Είχε υποσχεθεί ο Υπουργός ότι θα την έφερνε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα αναζητηθεί, κυρία Βαλαβάνη, και θα διανεμηθεί.

ΟΛΓΑ- ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Την έχει την τροπολογία αυτή και η κ. Ξηροτύρη, αλλά εγώ δεν μπορώ να τη βρω πουθενά. Πρέπει να την πάρουμε εγκαίρως, όχι τα μεσάνυχτα, για να μπορούμε να τοποθετηθούμε αύριο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα τη βρούμε και θα διανεμηθεί σε όλους τους συναδέλφους.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αναρωτιέμαι: Έχουμε ιστορική συνείδηση του τι ακριβώς συμβαίνει αυτήν τη στιγμή στην πατρίδα; Έχουμε ελληνική ταυτότητα αναγνωρισμένη, σαρκωμένη ή αρκούμαστε σε φιλελληνικά λογύδρια έτσι, όπως κάποτε στήθηκε αυτό το κράτος μετά το 1821;

Έχω την εντύπωση ότι υπάρχει ένας αόρατος εγγαστρίμυθος κάπου εκεί στο Υπουργείο Οικονομικών και κάθε Υπουργός που έρχεται, λέει τα ίδια πράγματα. Βλέπεις τα χείλια να ανοιγοκλείνουν και νομίζεις ότι είναι η φωνή του Παπακωνσταντίνου, του Βενιζέλου, του Σαχινίδη, τώρα του νυν Υπουργού. Λένε τα ίδια ακριβώς πράγματα.

Θα ήθελα να κάνω μια ρητορική ερώτηση στον κύριο Υπουργό: Σε τι διαφέρετε από τον κ. Παπακωνσταντίνου; Πείτε μου για να το καταλάβω, να το εννοήσω, να το εμπεδώσω και να το ψηφίσω, αν χρειαστεί.

Ακούμε πάλι την απειλή ότι δεν έχουμε λεφτά για συντάξεις. Ακούμε πάλι την απειλή ότι αυτή είναι η καταστροφή της χώρας. Πάλι έχουμε επένδυση στο φόβο. Είμαστε πάλι στο ίδιο έργο θεατές. Πρέπει ξανά να υποταχθεί το Κοινοβούλιο, οι Βουλευτές και ο λαός στον ίδιο φόβο. Με αυτήν την προπαγάνδα, η οποία είναι πραγματικά οδυνηρή, υπαρπάζετε στις εκλογές την ψήφο.

Έρχεται μια σχεδίαση νόμου στη Βουλή προς ψήφιση που είναι τρομακτική. Δεν μπορώ να αναλογιστώ, ποιος σκέφτηκε, ποιος οργάνωσε, πώς τα έφερε όλα αυτά, ποιοι τα συμφώνησαν, τότε βρήκατε την άκρη σε όλους αυτούς τους οργανισμούς και να αφαιρεθεί εντελώς το ελληνικό δημόσιο.

Αν δούμε τις αιτιολογικές εκθέσεις, τότε που ιδρύονταν αυτές οι εταιρείες, θα απορήσει κανείς με τι πατριωτισμό θέλαμε να είναι το ελληνικό δημόσιο μέσα. Θέλαμε το ελληνικό δημόσιο να είναι πάντα εκεί και να προστατεύει, να υπερασπίζεται το δημόσιο συμφέρον.

Σήμερα με μια μονοκονδυλιά ερχόμαστε και λέμε «όχι, δεν θέλουμε». Τι δε θέλουμε; Έλεγε προηγουμένως η κ. Τζάκρη για το «GOLDEN HALL». Αυτό το κτήριο, λοιπόν, το «GOLDEN HALL» –ένα κτήριο– το πήρε το ΤΑΙΠΕΔ και ενώ είχε τριακόσια πενήντα εκατομμύρια αξία το ενοίκιό του για τα εξήντα χρόνια, κάποιος τώρα αποφάσισε που θέλει το συμφέρον του ελληνικού κράτους, να το κάνει για τριάντα χρόνια περισσότερο, μόνο με ογδόντα εκατομμύρια τίμημα. Αυτό είναι προς όφελός μας;

Μας βλέπετε να είμαστε κρετινοί και άνθρωποι που δεν καταλαβαίνουμε; Δεν μπορώ να εννοήσω με ποια λογική συνεχίζετε και προσαθεείτε να μας πείσετε ότι αυτό θα είναι τελικά προς όφελός μας.

Να μιλήσω για τις άλλες αποκρατικοποιήσεις που έρχονται τώρα, όπως το Επικουρικό Κεφάλαιο; Αυτός –ξέρετε– είναι ένας κουμπάρς, τον οποίο όφειλαν οι ασφαλιστικές εταιρείες να τον έχουν εκεί, για να μπορούν, όταν προκαλούνται ατυχήματα, να αποζημιώνονται οι άνθρωποι από τους ανασφάλιστους; Αντί να κυνηγήσετε τα ανασφάλιστα οχήματα, αντί να επιβάλλετε πραγματικά να πληρώνονται αυτά τα χρήματα, εσείς κάνετε το εντελώς αντίστροφο, το εντελώς απίθανο:

Λέτε ότι τώρα δεν θα πληρώνει ούτε το Επικουρικό. Τιμωρώντας, ποιους; Εκείνους που είναι συνεπείς στα ασφαλιστρά τους. Αυτά τα πράγματα δεν χωρούν στην κοινή λογική. Σε ένα δεκαπενταμελές σχολείου να τα λέγαμε, θα έλεγαν, «όχι παιδιά, είναι απαράδεκτα, πάρτε τα πίσω». Και όμως, έρχεστε εδώ και μας λέτε, «ψηφίστε το». Δεν μπορούμε να το ψηφίσουμε αυτό. Και μάλιστα έρχεται ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας και μας λέει ότι είμαστε οι καταστροφείς της χώρας. Λέει ότι θέλουμε να αποτύχει η Κυβέρνηση και θέλουμε την καταστροφή.

Σε ποιους μιλάτε; Σε εμάς; Εσείς μιλάτε σε εμάς για την καταστροφή της χώρας; Έχουμε συναίσθηση για τι μιλάμε; Ποιοι κυβερνούν τα τελευταία σαράντα χρόνια; Ποιοι έφεραν την παιδεία εδώ σ' αυτό το χάλι; Ποιοι έφεραν αυτούς τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης να πνίγονται από τα χρέη; Ποιοι είναι αυτοί οι άνθρωποι, οι οποίοι καταλήστεψαν τον τόπο; Ποιοι είναι αυτοί οι άνθρωποι οι οποίοι πήραν την Αγροτική Τράπεζα και την έδωσαν για 90 εκατομμύρια ευρώ, όσο κάνουν τα πατζούρια του κτηρίου τής οδού Αριστοτέλους στη Θεσσαλονίκη; Και έρχεστε εσείς σήμερα και μιλάτε σε εμάς για καταστροφή;

Αυτά τα πράγματα δεν μπορεί να συμβαίνουν. Αυτά τα πράγματα δεν μπορεί να συνεχίζονται, γιατί παίρνετε τη λέξη, ως πούμε «θεσμός» και την έχετε αναγάγει να ίπταται μέσα σ' αυτό το Κοινοβούλιο, μέσα σε αυτήν την Αίθουσα και δεν έχετε ούτε την ευγένεια να πείτε ότι έχει αναπτυχθεί ένας εσμός, ένα σμάρι ανθρώπων, οι οποίοι έρχονται και λυμαίνονται. Ένα σμάρι σφηκών, βδελλών που έρχονται και κατατρώγουν τον ελληνικό λαό.

Ξέρετε, είναι η στιγμή που περνά ένα ποτάμι μέσα από τα σπία μας και δεν υπάρχει ένας θεσμός στον οποίο να κρατηθούμε, γιατί εσείς δεν τον αφήσατε όρθιο. Δεν υπάρχει θεσμός στην υγεία, στη δικαιοσύνη, στην παιδεία, στην άμυνα, στην εξωτερική πολιτική. Δεν υπάρχει «λευκή βίβλος». Εσείς και οι πολιτικές σας

μάς έφθασαν μέχρι εδώ και εμείς δεν έχουμε από πού να πιαστούμε τώρα.

Κι έρχεστε σήμερα εσείς, οι αρχιτέκτονες όλου αυτού του οικοδομήματος -εσείς που είστε οι μηχανικοί, οι τοπογράφοι, που σχεδιάζατε αυτά τα χρόνια τις διοικήσεις των ανθρώπων που ήταν στα ασφαλιστικά ταμεία και έπαιξαν στα κουμάρια τους κουμπαραδες μας και στα cds ό,τι αποθησαύριζε από το μισθό του ο Έλληνας δημόσιος υπάλληλος- εσείς που δεν αφήσατε τίποτε όρθιο, να μας σώσετε με το ΤΑΙΠΕΔ.

Αυτή είναι η Κυβέρνηση του ελληνικού κράτους και ακούστε μία έκσταση ειλικρίνειας στο ΠΑΣΟΚ που ζητάει το αυτονόητο. Άκουσα τον κ. Κουκουλούπουλο και την κ. Τζάκρη που λέει, «ναι, ό,τι αποφασίζει το ΤΑΙΠΕΔ να έρχεται στη Βουλή των Ελλήνων». Να πάρουμε μυρωδιά, μία ψίχα, κάτι. Ούτε αυτό το δέχεστε. Η Βουλή δεν πρέπει να ξέρει ούτε αυτό το πράγμα.

Αυτή λοιπόν η συνθλιπτική συνθήκη πρέπει να σταματήσει. Όλη αυτή η κατάντια πρέπει να λήξει το συντομότερο. Δεν είστε εσείς οι άνθρωποι εκείνοι, οι οποίοι μπορείτε να επικαλείστε ότι θα σώσετε την πατρίδα. Γονείς είμαστε όλοι. Δεν ήρθα να πολεμήσω με κανέναν. Είμαι γονιός, κυρία Ασημακοπούλου, όπως είστε και εσείς. Δεν δέχομαι ότι είναι κανείς υπερπατριώτης περισσότερο από εσάς ή από κάποιον άλλον. Δέχομαι όμως μόνο ένα πράγμα: ότι οι ιδέες είναι αδιάτρητες. Διατρήσατε το φρόνημα αυτού του λαού, διατρήσατε τους θεσμούς, διατρήσατε τα κτήρια, τις διαδικασίες, τα Υπουργεία, τα διοικητικά συμβούλια, τα συνδικάτα και έρχεστε να μας σώσετε.

Σώστε ό,τι νομίζετε ότι μπορεί να σωθεί και κυρίως τον εαυτό σας. Οι ιδέες για τις οποίες πολεμάμε είναι αδιάτρητες και θα μείνουν αδιάτρητες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα απ' ό την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Ηλίας Παναγιώταρος.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ακούσαμε τον εισηγητή της εγχώριας τρόικας να μας εξηγεί την επιτακτική ανάγκη υπερψήφησης τού εν λόγω νομοσχεδίου, χρησιμοποιώντας τα ίδια επιχειρήματα που χρησιμοποιούνται εδώ και τρία χρόνια, για να μας πείσουν για όλα όσα γίνονται αυτήν τη στιγμή στην πατρίδα μας. Επιχειρήματα τα οποία αυτοδιαψεύδονται συνεχώς.

Έκανε μνεία πρώτα για το χρηματοπιστωτικό σύστημα που βουλιάζει, τα δάνεια που δεν εξυπηρετούνται και αναρωτιόταν γιατί.

Γιατί κατ' αρχάς, αυτοί που διέλυσαν το χρηματοπιστωτικό σύστημα, είναι οι ίδιοι που τους έχετε κάνει Υπουργούς, Πρωθυπουργούς και πάει λέγοντας. Είναι γιατί τόσα χρόνια, δεκαετίες τώρα, μπαίνουν διάφοροι κολλητοί, απατεώνες πολλοί από αυτούς αποδεδειγμένα και οδήγησαν μεγάλο μέρος του τραπεζικού συστήματος στην κατάρρευση, ξεκινώντας παλιά από την Τράπεζα Κρήτης, συνεχίζοντας με την PROTON, συνεχίζοντας με διάφορες συνεταιριστικές, συνεχίζοντας με τον κ. Ψωμιάδη τής «ΑΣΠΙΣ» κ.λπ.. Να γιατί το τραπεζικό σύστημα κατέρρευσε.

Φυσικά να μην ξεχνάμε και τους κολλητούς διαφόρων τραπεζών. Μιλάμε για το ξεπούλημα της Αγροτικής. Ναι, είναι ξεπούλημα αυτό το οποίο συμβαίνει, αλλά την ίδια ώρα προφανώς κάποιοι έδιναν τα λίζινγκ και η Αγροτική Τράπεζα δεν εισέπραττε ποτέ τίποτα. Το 90% και κάτι ήταν στα αζήτητα.

Άρα το πρόβλημα δεν είναι ο κακός δημόσιος τομέας ή ο κακός ιδιωτικός τομέας, όπως λέει και ο ΣΥΡΙΖΑ. Τα λαμόγια βρίσκονται παντού. Τριάντα επτά χρόνια τώρα τους εκτρέφετε, τους στηρίζετε, τους βοηθάτε, είναι αυτοί που μπαινόβγαιναν στα διάφορα κόμματα εξουσίας με τις βαλίτσες, με τα κλεμμένα και τις μίζες, αποδεδειγμένα και που όλο το πολιτικό σύστημα το έκανε γαργάρα, προκειμένου να συνεχίσει η «απρόσκοπτη» λειτουργία του συστήματος. Είναι αυτοί που έκλειναν δουλειές με το δημόσιο, πάντοτε εις βάρος του, προς όφελος δικό τους, των τραπεζικών λογαριασμών τους, αλλά και των τραπεζικών λογαριασμών των πολιτικών τους φίλων, διεφθαρμένων μέχρι το μεδοδύλι.

Ίσως με αυτά θα έπρεπε να έχουμε ασχοληθεί τρία χρόνια τώρα, ώστε να μην είμαστε στην κυριολεξία με την πλάτη στον

τοίχο και να ψάχνουμε να δούμε πώς θα βρούμε λεφτά για την επόμενη μέρα, όπως μας λέτε. Γιατί τα ληστευμένα, τα κλεμμένα είναι πάρα πολλά, τόσα όσα δεν φαντάζεται κανείς. Βγαίνουν συνεχώς κι άλλα στοιχεία. Όποιο κομμάτι του δημόσιου τομέα και να πιάσουμε, είναι ένα σκάνδαλο. Όποια σύμβαση και να πιάσουμε είναι μία λοβιτούρα.

Θα έπρεπε επίσης, να έχουμε ασχοληθεί σοβαρά –να έχετε ασχοληθεί αφού είστε στην Κυβέρνηση ή στη συγκυβέρνηση- με τα παρανόμως αποκτηθέντα και εξαχθέντα στο εξωτερικό των διαφόρων λιστών και ληστών του ελληνικού δημοσίου και του ελληνικού λαού.

Θα έπρεπε να έχετε ζητήσει διεθνή λογιστικό έλεγχο γι' αυτό το χρέος που δεν έχουμε καταλήξει ακόμα στο νούμερο του. Υποτιθέμενο είναι για εμάς κατά το μεγαλύτερο μέρος του, όπως και για πολλούς άλλους. Εφόσον όμως δεν υπάρχει λογιστικός έλεγχος, ο καθένας θα μπορεί να λέει ό,τι θέλει. Να μπορούσαμε να δούμε πόσο είναι, ποιοι το δημιούργησαν, ποιοι υπέγραψαν, σε ποιους τραπεζικούς λογαριασμούς πήγαιναν πολλά λεφτά για τις διάφορες συμφωνίες και συμβάσεις και να δούμε, το πιο σημαντικό, πόσο είναι το τοκογλυφικό κομμάτι του.

Θα έπρεπε να ζητήσετε επιτακτικά την επιστροφή του κατοχικού δανείου, το οποίο έχει κεφάλαιο δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ και μαζί με τους νόμιμους τόκους φτάνει σε νούμερα αστρονομικά. Εδώ όμως ούτε μία εξωδικαστική λύση με τη «SIEMENS» δεν μπορέσατε να βγάλετε σωστή. Μας παρουσιάσατε ως φοβερή επιτυχία αυτό τον εξωδικαστικό συμβιβασμό με την «SIEMENS», ότι για τα τόσα δισεκατομμύρια των μισών και των κλοπών, θα πάρουμε κάποια εκατομμύρια υπό μορφή επενδύσεων. Πάρ' τ' αυγό και κούρευ' το!

Θα έπρεπε να κάνετε διαρθρωτικές αλλαγές. Εσείς το είπατε. Ναι, να γίνουν αλλά προς όφελος του έθνους και του κράτους και όχι να ξεπουλάτε προς όφελος τρίτων. Με τα μέτρα σας δεν πρόκειται να πληξέτε τους κηφίνες του δημοσίου -ναι, συμφωνούμε υπάρχουν και τέτοιοι- ούτε τους συνδικαλιστές. Τρία χρόνια ανέγγιχτοι είναι όλοι οι εργατοπατέρες, αλλά αυτοί οι οποίοι αισθάνονται τη μέγγενη, στραγγαλίζονται, είναι οι απλοί μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, κάποιοι ελεύθεροι επαγγελματίες, άνθρωποι μικρομεσαίοι. Το πραγματικό καρκίνωμα είναι αλώβητο και ίσως να είναι και πιο διογκωμένο.

Μας μιλήσατε και μας είπατε για κροκοδείλια δάκρυα. Μήπως εννοούσατε τα κροκοδείλια δάκρυα των συγκυβερνώντων Βουλευτών σαν τον κ. Λοβέρδο, ο οποίος προχθές σε επίκαιρη ερώτηση έλεγε για το PSI και τους μικροομολογιούχους; Μα αυτός τα ψήφιζε. Αυτά είναι κροκοδείλια δάκρυα.

Μας μιλήσατε για αξιοπιστία. Ποια αξιοπιστία; Μας μιλήσατε για σκληρή διαπραγμάτευση. Αφού όλοι ξέρουμε ότι όλα έχουν γίνει και είναι για την «παπάτσα», για την τηλεθέαση. Αφού θα ψηφιστούν τα μέτρα και από τα τρία κόμματα.

Μας μιλήσατε για δίκαιο φορολογικό σύστημα. Ποιο δίκαιο φορολογικό σύστημα; Που στραγγίζετε τους μικρούς και αφήνετε αλώβητους τους μεγάλους;

Τα άρθρα είναι διαδικαστικά, διαδικαστικά, διαδικαστικά. Μιλάτε για το επικουρικό που το καταστρέψανε διάφοροι τύποι σαν τον Ψωμιάδη. Λέτε για κατεπείγουσες ρυθμίσεις για να γίνει η δουλειά γρήγορα, για ενιαίο συντελεστή φόρου πετρελαίου. Αφού δεν έχετε τη δυνατότητα να βρείτε το παράνομο, λέτε ότι θα κόψουμε το χέρι. Πονάει χέρι, κόβει χέρι αντί να βρούμε το πρόβλημα.

Μας μιλήσατε για οφέλη όλης της κοινωνίας, για ανταγωνιστικότητα, επενδυτικές ευκαιρίες και νέες θέσεις. Μα, εδώ η ανεργία έχει φτάσει το 26%.

Μιλήσατε για ειλικρίνεια και αποτελεσματικότητα. Είπατε ότι τα μέτρα είναι μονόδρομος. Είπατε ότι δεν πρέπει να έχουμε παλινωδίες και πισωγυρίσματα. Δεν είναι πισωγυρίσματα ότι αυτοί που παίρνουν αυτά τα μέτρα είναι αυτοί που κυβερνούν σαράντα χρόνια αυτόν τον τόπο και τον έχουν φέρει εδώ;

Μας μίλησε συνάδελφός σας για σκοταδισμό. Μα εσείς κυβερνάτε αυτόν τον τόπο. Δεν τον κυβερνά κανένας άλλος. Να διώξουμε το σκοταδισμό.

Να μην αποτύχει η Κυβέρνηση, είπατε. Ε, λοιπόν, αυτή η Κυβέρνηση πρέπει να αποτύχει, γιατί όσο θα υπάρχουν όλα αυτά,

η χώρα θα καταρρέει.

Και κάτι τελευταίο. Πολλοί αναφέρθηκαν σε κάποιες ρήσεις συγγραφέων κ.λπ.. Εμείς θα πούμε μία ρήση του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη: «Φωτιά και τσεκούρι στους προσκυνημένους».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει η κ. Μανωλάκου.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Το νομοσχέδιο και η πολιτική σας δίνουν γη και ύδωρ. Τα πάντα για τη σωτηρία των κερδών του κεφαλαίου. Να μη χάσει τίποτε και να κερδίσει και άλλα από τη λεηλασία της δημόσιας περιουσίας περιφρονώντας, ποδοπατώντας αυτά που αφορούν και εξυπηρετούν πτυχές της υγείας, της παιδείας, της πρόνοιας, του περιβάλλοντος, της ζωής του λαού. Τα αρπάζετε με εκβιασμούς και τρομοκρατία. Ουσιαστικά τα ληστεύετε. Γι' αυτό είναι τόσο ωμή, ταξικά άγρια η πολιτική σας. Όλα για το κεφάλαιο ποδοπατώντας τις λαϊκές ανάγκες. Και το ταμείο τι ειρωνεία; Το ονομάζετε Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου. Κοροϊδεύετε και από πάνω, γιατί είναι αξιοποίηση για την κερδοφορία του κεφαλαίου και μόνο του κεφαλαίου.

Είναι ένα ακόμη πολιτικό έγκλημα που δεν πρόκειται να νομιμοποιηθεί στη συνείδηση του λαού, ακόμη και να ψηφιστεί αυτό το έκτρωμα. Ακίνητη περιουσία και υποδομές στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης ακόμη και του NAT, αλλά και των υπόλοιπων ασφαλιστικών ταμείων που έχουν χτιστεί από τον ιδρώτα και το αίμα των ναυτεργατών, όπως και των άλλων εργαζομένων, τα λεηλατείτε με τη βάρβαρη πολιτική σας.

Και δεν έχετε την έγκριση ή στοιχειώδη στήριξη από κανέναν. Ομόφωνες είναι όλες οι καταδίκες σε όλα τα σωματεία, ακόμη και από τη διοίκηση του NAT. Και σήμερα οι εργαζόμενοι είναι στους δρόμους, από τα νοσοκομεία, τους τραπεζοϋπάλληλους, από το ΙΓΜΕ, από παντού. Το ίδιο ισχύει και με το ΕΤΑΑ και τα άλλα ταμεία. Γιατί στόχο έχετε τη λεηλασία των αποθεματικών τους, ό,τι απέμεινε από το κούρεμα. Αυτά θέλετε να τα βάλετε στο χέρι.

Γι' αυτό η πολιτική συνολικά των αποκρατικοποιήσεων το μόνο σίγουρο είναι, ότι θα φέρει εξαθλίωση στους εργαζομένους, ενώ νομοτελειακά οδηγεί σε απαξίωση των δημόσιων υποδομών, αφού η αξιοποίησή τους από τους ιδιώτες γίνεται με γνώμονα απλώς και μόνο το καπιταλιστικό κέρδος.

Παραδείγματα χάριν, η άμεση ιδιωτικοποίηση συγκεκριμένων λιμανιών και μάλιστα των μεγαλύτερων, όπως και των μαρινών, που υλοποιούν συνδυασμένες οικονομικές δραστηριότητες, μεταφορές, ενέργεια, τουρισμό, αλιεία κ.λπ. και είναι κρίκοι στρατηγικής και εθνικής σημασίας και η παράδοσή τους στους μονοπωλιακούς ομίλους, θα έχει τραγικές συνέπειες σε βάρος των λαϊκών αναγκών και των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας με κατακόρυφη άνοδο λιμενικών τελών και νέων δυσκολιών στη σύνδεση με το ηπειρωτικό σύμπλεγμα. Οι εισαγωγές-εξαγωγές θα είναι στον έλεγχο των μονοπωλίων. Στα ιδιωτικοποιημένα λιμάνια θα επικρατήσει βεβαίως εργασιακός μεσαίωνας και γκετοποίηση, ενώ θα υπάρξει αποκλεισμός των παραλιμένων δήμων από το θαλάσσιο μέτωπο.

Τις συνέπειες της ιδιωτικοποίησης των λιμανιών ζουν σήμερα στο πετσί τους οι λιμενεργάτες με μειώσεις εισοδήματος στο 65% των μισθών σε σχέση με το 2009, όπως και των δικαιωμάτων τους. Ταυτόχρονα στις ιδιωτικές μαρίνες, στην κρουαζιέρα, στα ιστιοπλοϊκά επικρατεί εργασιακός μεσαίωνας, οργιάζει η μαύρη ανασφάλιστη εργασία. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της «COSCO», που έχει μετατρέψει ένα μέρος του λιμανιού του Πειραιά, το σταθμό συμφορευματοκιβωτίων, την Προβλήτα 2, σε εργασιακό κάτεργο, συμβάλλοντας στο να χαθούν χιλιάδες θέσεις εργασίας σε ναυτιλιακές εταιρείες που έκλεισαν, σε μικρές μεταφορικές εταιρείες, συσκευαστήρια κ.λπ., στην περιοχή του Θρακίου.

Εξάλλου, η εκποίηση της δημόσιας περιουσίας είναι βασικό συστατικό, ο πυρήνας της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ενίσχυση των μονοπωλίων και των επιχειρηματικών ομίλων και αυτό κάνει η τρικομματική Κυβέρνηση. Μάλιστα, οι μην υποκρίνονται και τα άλλα κόμματα του ευρωμονόδρομου ότι δεν καταλαβαίνουν από πού προέρχεται και αυτή η πολιτική. Σε ό,τι αφορά τις δήθεν αυξήσεις στις θέσεις εργασίας από τις ιδιωτι-

κοποιήσεις, όπως υποστήριξε στη συζήτηση στην επιτροπή ο Υπουργός Οικονομικών, είναι σκέτη κοροϊδία. Είναι προσπάθεια συγκάλυψης επαχθών ληστρικών μέτρων, όπως και ο ωμός εκβιασμός «μέτρα ή πείνα». Σε αυτό απαντάμε ότι η βάρβαρη πολιτική σας και τα μέτρα σας φέρνουν πείνα στο λαό, γι' αυτό πρέπει να ανατραπεί.

Αυτό κάνει και το σημερινό νομοσχέδιο, που επιχειρεί να αρθούν και τα τελευταία εμπόδια, χωροταξικά, πολεοδομικά και άλλα, προκειμένου να διευκολυνθεί και να επιταχυνθεί το μεγάλο φαγοπότη της δημόσιας ακίνητης περιουσίας. Εξάλλου δεν είναι τυχαίο ότι μέσα και από τη δήθεν αναδιοργάνωση του δημοσίου τομέα που προωθεί η τρόικα και η τρικομματική Κυβέρνηση με την καθοδήγηση της Task Force του Ράιχενμπαχ, στα σχέδια είναι και η διάλυση της Γενικής Διεύθυνσης Δασών, ουσιαστικά της δημόσιας δασικής υπηρεσίας, προκειμένου δάση και ορεινοί όγκοι που έχουν και περιβαλλοντικό, αλλά και ορυκτό πλούτο να βρεθούν άμεσα και γρήγορα στις εταιρείες για τον πλουτισμό τους. Εξάλλου αυτά τα καταγγέλλουν και τα ίδια τα συνδικάτα και των δασολόγων και του ΙΓΜΕ και αλλού. Αυτήν τη λογική περνάει και στο νομοσχέδιο όπου δικαιώματα περιέρχονται χωρίς ανταλλάγματα στο περιβόητο ταμείο. Και μιλάμε για περιουσιακά στοιχεία πανεπιστημίων, νοσοκομείων, μέχρι και τα πανεπιστημιακά δάση στο Πεττούλι.

Σε ό,τι αφορά τις τροπολογίες, είναι προκλητική και ταυτόχρονα απαράδεκτη η αύξηση κατά 70% των εισφορών για το κλάδο υγείας στον ΟΓΑ για τους αγρότες.

Αλήθεια, δεν ξέρετε ότι το εισόδημά τους έχει συρρικνωθεί από τα δικά σας χαράτσια που τελειωμό δεν έχουν και την εκμετάλλευση των καρτέλ που δρουν με τις δικές σας ευλογίες και πολιτικές και στον αγροτικό χώρο; Δεν ξέρετε ότι το 30% των ασφαλισμένων στον ΟΓΑ δεν έχει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, γιατί δεν έχει να πληρώσει τις εισφορές; Και έρχεσθε εσείς να τις αυξήσετε κατά 70%!

Τι θέλετε τελικά να αυξήσετε; Τον αριθμό των ανασφάλιστων κι άλλο; Αυτή όμως είναι η εξαθλίωση που ταχύτατα προωθείτε. Αυτή είναι η αγριότητα της πολιτικής σας που εκφράζεται και σ' αυτό το νομοσχέδιο. Η πολιτική όμως αυτή δεν βελτιώνεται, δεν φτasiaδύνεται, αλλά ανατρέπεται. Αργά ή γρήγορα ο λαός θα το κάνει. Η ανάγκη θα τον εξαναγκάσει να γκρεμίσει τη σαπίλα του συστήματός σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Δερμιτζάκης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν πήρα στα χέρια μου το παρόν νομοσχέδιο είχα την αίσθηση ότι αναρτήθηκε ένα τεράστιο πωλητήριο πάνω από την πατρίδα μας. Πωλείται η Ελλάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και έχουμε ιστορικές ευθύνες γι' αυτά που συντελούνται στο πολιτικό σκηνικό.

Φαντασθήτε πόσες θυσίες, πόσους κοινωνικούς αγώνες έχει δώσει ο λαός μας, όλοι οι εργαζόμενοι για τη δημοκρατία, για την κοινωνική δικαιοσύνη, για τα δικαιώματά τους, για να ζήσουν καλύτερα αυτοί και τα παιδιά τους. Και έρχεστε εσείς με τα μνημόνια, με τα βάρβαρα μέτρα, με το ξεπούλημα που επιχειρείτε, να βάλετε οριστική ταφόπλακα στην προοπτική και την ελπίδα, τορπιλίζοντας και υποθηκεύοντας τις όποιες μελλοντικές προσπάθειες θα κάνει ο λαός μας, συνοδοιπορώντας με μια κυβέρνηση που δεν θα έχει τις δικές εξαρτήσεις, τις δικές σας δεσμεύσεις.

Πώς είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι να ξεπουλιέται ο εθνικός μας πλούτος, υγιέστατες και βιωσιμότερες κοινωνικές επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας που είχαν διαδραματίσει και διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη της χώρας και αναφέρομαι στη ΔΕΗ, την ΕΥΔΑΠ, στα ΕΛΤΑ, στα λιμάνια και σε όλα αυτά που ξεπουλάτε.

Το ονομάζω μέγα ξεπούλημα γιατί ούτε την πραγματική αξία τους δεν θα εισπράξετε, αν κρίνουμε τον τρόπο με τον οποίο μεθοδεύσατε και χαρίσατε -χαρίσατε, ναι- κυριολεκτικά την ΑΤΕ στον κ. Σάλα, διαπράττοντας ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα των τελευταίων χρόνων, όπως και από τον τρόπο που μεθοδεύετε το ξεπούλημα του Ταχυδρομικού Ταμειευτηρίου, αφού

πρώτα το απαξιώνετε.

Ο κύριος Υπουργός Οικονομικών στην προχθεσινή του τοποθέτηση στην Επιτροπή Οικονομικών στην Βουλή, μας προειδοποίησε ξανά ότι πρέπει να βιαστούμε να πάρουμε τα μέτρα, να προχωρήσουμε τις αποκρατικοποιήσεις για να μη χάσουμε τη δόση. Μας προειδοποίησε ακόμα ότι κάποιες άλλες χώρες καιροφυλακτούν κοιτάζοντας να επωφεληθούν. Ειλικρινά απίστευτη ευρωπαϊκή μερκελική –θα την ονόμαζα- αλληλεγγύη. Μας είπε ακόμα κινδυνολογώντας, ότι τα ταμειακά αποθέματα τελειώνουν και δεν φτάνουν για μισθούς και συντάξεις και αν δεν πάρουμε τη δόση, τελικά θα πεινάσουμε.

Λυπάμαι ειλικρινά για το επίπεδο των επιχειρημάτων. Η μέθοδος αυτή δεν πείθει και κυρίως δεν φοβίζει πλέον κανέναν. Πόσες φορές αλήθεια έχουμε ακούσει τα ίδια λόγια, το ίδιο σενάριο, το ίδιο κακοπαιγμένο θεατρικό έργο, με αποκορύφωμα τις εκλογές του Ιουνίου, για να μπορέσετε με εκφοβισμούς και παραπληροφόρηση να αποσπάσετε μια ισχυρή πλειοψηφία;

Από τον Ιούνιο λέγατε ότι δεν υπάρχουν διαθέσιμα και τώρα μετά από πέντε μήνες δεν έχουν τελειώσει. Αλήθεια, τότε μας λέγατε την αλήθεια, τότε ή τώρα; Πότε μας λέτε ψέματα; Διακρίνω μια απίστευτη βία στην να ολοκληρώσετε το έργο σας, αυτό που ονόμασα και προηγούμενως μεγάλο ξεπούλημα. Αντιλαμβάνεστε, κύριοι της συγκυβέρνησης, ότι βουλιάζετε, ότι μετράτε τις τελευταίες σας μέρες ως Κυβέρνηση.

Είναι σημαντικό αυτό που επισημάνθηκε στην Επιτροπή Οικονομικών από πολλούς Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ, ότι και αυτά τα ελάχιστα χρήματα που θα εισπραχθούν, θα πάνε για την αποπληρωμή ενός μη βιώσιμου χρέους, θα ριχθούν στον πύθο των Δαναΐδων, σε ένα πιθάρι δίχως πάτο.

Είναι σημαντικό αυτές οι δημόσιες επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας να διατηρήσουν το δημόσιο χαρακτήρα τους και για το γεγονός ότι οι ιδιώτες, έχοντας αποκλειστικό γνώμονα μόνο το κέρδος, δεν ενδιαφέρονται για τον κοινωνικό ρόλο και την αποστολή τους. Και όμως η ύπαρξη ενός τηλεφώνου ή του ηλεκτρικού ρεύματος σ' ένα απομακρυσμένο χωριό, σ' ένα μετόχι, όπως ανέφερα και στην τοποθέτησή μου στην επιτροπή –«μετόχια» λέμε κάποιους μικρούς οικισμούς στην Κρήτη- έχει να κάνει στην κυριολεξία με την ανθρώπινη ζωή και την επιβίωση που πρέπει, σε μια ευνομούμενη δημοκρατία, να είναι πάνω από τα κέρδη.

Η ανεπιτόρητη μεταβίβαση της δημόσιας περιουσίας και μετοχών του ελληνικού δημοσίου στο ΤΑΙΠΕΔ, όσον αφορά κοινωφελείς επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας, είναι εκτός των άλλων αντισυνταγματική, διότι καταργεί εντελώς τη συνταγματική αρχή του κρατικού παρεμβατισμού και το άρθρο 106 του Συντάγματος. Κυρίως εγκαταλείπεται παντελώς η αναγκαστική συμμετοχή του κράτους ή άλλων δημοσίων φορέων σε επιχειρήσεις μονοπωλιακού χαρακτήρα και η σημαντική σημασία και αποστολή που έχουν στην αξιοποίηση του κοινωνικού πλούτου και στην παροχή υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο.

Πρέπει δε, να ληφθεί σοβαρά υπ' όψη ότι οι αποκρατικοποιήσεις που είχαν να κάνουν με το νερό στο Παρίσι και σε κάποιες γερμανικές πόλεις, επέφεραν μεγάλη υποβάθμιση της ποιότητας του νερού, με παράλληλη τεράστια αύξηση της τιμής του και έχει αρχίσει ήδη μια διαδικασία επανακρατικοποίησης των επιχειρήσεων αυτών.

Αντίστοιχα, η ίδια αποτυχία υπήρχε στην ιδιωτικοποίηση των σιδηροδρόμων της Μεγάλης Βρετανίας. Κι εκεί έχει αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση.

Στο τρίτο άρθρο με την εισαγωγή του όρου «παραθεριστικό - τουριστικό χωριό» εισάγεται μια νέα κατηγορία χρήσεων γης που πιστεύω ότι εγείρει σοβαρά ζητήματα συνταγματικότητας όσον αφορά τους συντελεστές δόμησης, την παραχώρηση για ενενήντα εννιά χρόνια του αιγιαλού, της παραλίας, της παράκτιας ζώνης και του δικαιώματος εκτέλεσης χρήσης και εκμετάλλευσης λιμενικών έργων, όπως μαρίνες, που μπορούν να κατασκευαστούν ακόμη και σε απόσταση ενός χιλιόμετρου από τις ήδη υπάρχουσες.

Προβλέπεται η παραχώρηση του αιγιαλού για αποκλειστική χρήση για ενενήντα εννιά χρόνια και μάλιστα χωρίς οι πολίτες να έχουν δικαίωμα πρόσβασης, εφόσον αυτό προβλέπεται στη σύμβαση.

Επιτρέπεται ακόμη –και είναι πρωτοφανές- η επέκταση του αιγιαλού με προσχώσεις, με καταστροφή της ακτογραμμής.

Παρόμοιες ρυθμίσεις ισχύουν για τις παρόχθιες ζώνες λιμνών και ποταμών.

Σ' αυτά τα τουριστικά χωριά προβλέπονται χώροι συνάντησης κοινού, χώροι εστίασης, αναψυχής κ.λπ., χωρίς να καθορίζεται αν μπορούν οι πολίτες να χρησιμοποιούν τους χώρους αυτούς.

Η δημιουργία αυτών των χώρων, σύμφωνα με το Σύλλογο Ελλήνων Χωροτακτών και Πολεοδόμων, θα λειτουργήσει βραχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα εις βάρος των τοπικών κοινωνιών, του περιβάλλοντος και της χώρας. Θα λειτουργήσουν ανταγωνιστικά στους υπάρχοντες παραδοσιακούς οικισμούς που βρίσκονται σε φθίνουσα πορεία λόγω οικονομικής κρίσης, καθώς επίσης και στις πολλές παραθεριστικές κατοικίες, που ένας πολύ μεγάλος αριθμός απ' αυτές είναι ήδη απούλητες λόγω έλλειψης ζήτησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου τριάντα δευτερόλεπτα ακόμη, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Κυρίως όμως με την αύξηση του συντελεστή πολεοδομικής προσβάλλει και λεηλατεί το περιβάλλον, τους πόρους, τα μέσα και τις προοπτικές μιας ήπιας ανάπτυξης που θα γίνεται με τη σύμφωνη γνώμη των τοπικών κοινωνιών και θα σέβεται το περιβάλλον, το μικροκλίμα, τα ιστορικά και πολιτιστικά στοιχεία και θα εναρμονίζεται με τις δυνατότητες του κάθε τόπου, με γνώμονα την προοπτική και το καλό της κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο λαός αυτά τα σχέδια θα τα ακυρώσει στην πράξη με τον αγώνα του. Δεν θα μπορέσετε να τον ξεγελάσετε ξανά με κακοστημένες θεατρικές παραστάσεις περί δήθεν αντιρρήσεων στην τρόικα ούτε με επικοινωνιακά τεράτσια. Είναι φανερό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πρέπει κανείς να βάλει το χέρι στην καρδιά πριν ψηφίσει αυτά τα μέτρα που υποθηκεύουν το μέλλον της πατρίδας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Ψυχάρης έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΨΥΧΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κρίση έχει ένα πλεονέκτημα αυτήν τη στιγμή. Μπορούμε να αναδιοργανώσουμε το κράτος. Κι επειδή δεν είμαστε ένα σοβιετικό κράτος, το κράτος δεν μπορεί να είναι επιχειρηματίας.

Με τον τρόπο αυτό όταν έχουμε δικές μας επιχειρήσεις ουσιαστικά αντί να κερδίζουμε, χάνουμε έσοδα. Έχουμε παραπάνω έξοδα από ό,τι έσοδα και χάνουμε φορολογικά έσοδα.

Επίσης επιτρέπουμε τη δημιουργία κατεστημένων και συστημάτων τύπου Φωτόπουλου, τα οποία απειλούν την κοινωνία. Πέρασαν οι εποχές που ο Φωτόπουλος και ο κάθε κ. Φωτόπουλος, μπορούσε να κατεβάσει τους διακόπτες όποτε ήθελε, λες και η ΔΕΗ ήταν κτήμα του. Αλλά βέβαια για να το κάνει, προφανώς θεωρούσε ότι είναι, διότι δεν εργαζόταν, διότι έκανε ταξιδάκια με τα χρήματα του ελληνικού λαού και έχει και το θράσος αυτήν τη στιγμή να ζητάει ένα είδος αντάρτικου. Αυτό λοιπόν το σύστημα, αυτό το κατεστημένο πρέπει να το αλλάξουμε.

Μίλησε πριν ο κ. Μαρκόπουλος –και εγώ θα ήθελα να το σχολιάσω- και είπε ότι διαφωνεί με το μνημόνιο και την πολιτική της Κυβέρνησης. Αυτό το δέχομαι και κάθε πολιτική θέση είναι σεβαστή. Διαφωνεί όμως ο κ. Μαρκόπουλος με την τήρηση της τάξης και με το νόμο; Θεωρεί ότι ο κάθε κ. Φωτόπουλος μπορεί να κατεβάξει διακόπτες;

Υπάρχουν θέματα με τα οποία μπορούμε να συμφωνήσουμε και πρέπει να το κάνουμε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Να απαγορευτεί η απεργία διά του Συντάγματος!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΨΥΧΑΡΗΣ: Η απεργία, ακούστε με επιειδή επεμβαίνετε...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Η απεργία ...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΨΥΧΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ πάρα πολύ να μη διακόπτετε τον ομιλητή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΨΥΧΑΡΗΣ: Η απεργία ...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε,...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ήρεμα! Παρακαλώ, πρέπει να υπάρχει σεβασμός.

Κύριε συνάδελφε, συνεχίστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΨΥΧΑΡΗΣ: Σας ευχαριστώ.

Η απεργία δεν είπα ότι πρέπει να απαγορευθεί, αλλά πρέπει να απαγορευθεί κάποιος να παίρνει το νόμο στα χέρια του, πρέπει να απαγορευθεί κάποιος να κατεβάζει τους διακόπτες με το έτσι θέλω. Πρέπει να απαγορευθεί να το κάνει κάποιος, ο οποίος δεν εργάζεται και ο οποίος δεν εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον. Αυτό πρέπει να απαγορευθεί. Επιτέλους, να σεβόμαστε τα δικαιώματα όλων.

Και εδώ θα ήθελα να θυμίσω κάτι επειδή κάνατε μια παρέμβαση. Αναφέρθηκε πριν ο εισηγητής του ΚΚΕ στον ΟΤΕ, ότι τον πήραν οι Γερμανοί. Αν θυμάστε, επειδή και οι δύο έχουμε παρόμοια ηλικία, στον ΟΤΕ πριν από δεκαπέντε, είκοσι χρόνια χρειάζονταν μέσο για να πάρεις τηλεφωνική γραμμή. Σήμερα ο οιοσδήποτε μπορεί να πάρει τηλεφωνική γραμμή άμεσα και για οποιοδήποτε πρόβλημα έχει, παίρνει τη γραμμή εξυπηρέτησης πελατών και λύνει το πρόβλημά του αμέσως. Αυτό το γνωρίζω γιατί το έκανα. Αυτό λοιπόν είναι μια καλή εξέλιξη προς το συμφέρον του πολίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτό ήταν το 1990.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε συνάδελφε, και εσείς προς το Κοινοβούλιο απευθύνεστε και όχι στον συγκεκριμένο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΨΥΧΑΡΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, δεν αναμένω ότι θα σας πείσουμε, αλλά πάντως θα υπάρχει πρόοδος, διότι εμείς θέλουμε ένα υγιές κράτος όπου ο επιχειρηματίας μπορεί να αναπτυχθεί και να έχουμε μια ελεύθερη αγορά.

Τέλος θα πω κάτι πολύ σημαντικό. Κύριε Υπουργέ, εμείς θα το ψηφίσουμε το νομοσχέδιο. Αλλά αυτό που απαιτείται είναι, εσείς μετά να προχωρήσετε άμεσα στις αποκρατικοποιήσεις, ώστε να επωφεληθεί το κράτος και από τις αποκρατικοποιήσεις έστω κι αν είναι χαμηλό το κόστος, γιατί έχει υποβαθμιστεί αυτήν τη στιγμή η ελληνική αγορά, αλλά επίσης να επωφεληθούμε φορολογικά αργότερα.

Και αναμένω απ' όλους εμάς που θα υπερψηφίσουμε το νομοσχέδιο, να μην το υπερψηφίσουμε μόνο για σήμερα, αλλά αύριο, όταν η Κυβέρνηση θα φέρει την εκάστοτε διάταξη για την εκάστοτε επιχείρηση, να βοηθήσουμε και να την υπερψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Η κ. Κουντουρά έχει το λόγο.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα έχουμε το σχέδιο νόμου το οποίο φέρνει κυρώσεις και πράξεις νομοθετικού περιεχομένου που σχετίζονται με τα επείγοντα μέτρα εφαρμογής μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής πολιτικής του 2012-2015.

Μέχρι σήμερα η ελληνική Κυβέρνηση είναι ανακόλουθη απέναντι στις δεσμεύσεις της. Έχει πει ψέμματα στον ελληνικό λαό για να κλέψει πάνω απ' όλα την ψήφο του. Πού είναι η διαπραγμάτευση; Πού είναι τα ισοδύναμα; Πού είναι οι «κόκκινες» γραμμές;

Διαπραγματεύεστε με ποιο τρόπο θα μας σκοτώσετε, δηλαδή αν θα χρησιμοποιήσετε όπλο ή μαχαίρι; Γιατί εμείς αυτό που θέλαμε, ήταν να διαπραγματευτείτε πώς θα μας σώσετε. Μας τρομοκρατείτε ότι θα πεινάσουμε αν δεν ληφθούν αυτά τα σκληρά, επώδυνα μέτρα, τα μέτρα εξαθλίωσης και γίνεται και ένα απίστευτο θέατρο τις τελευταίες μέρες τάχα μου, για τα εργατικά, που δεν τα βρίσκουν στη συγκυβέρνηση μεταξύ τους. Αυτό θέλω να το τονίσω γιατί τα εργατικά, όπως πολύ σωστά έχει ειπωθεί, έχουν ήδη ψηφιστεί. Είναι μέσα στο μνημόνιο.

Άρα τι προσπαθείτε να κάνετε; Να τραβήξετε την προσοχή του

κόσμου από το πραγματικό πρόβλημα, ότι δηλαδή θα γίνουν ορίζοντες περικοπές 13,5 δισεκατομμυρίων σε μισθούς, συντάξεις, μια άδικη και σκληρή φορολογία, κατάργηση επιδομάτων των ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων που θα φέρουν συμφορά και δυστυχία στην ελληνική οικογένεια; Προσπαθείτε να οδηγήσετε αλλού την οργή του κόσμου, δηλαδή να πουν «α, εντάξει τα εργατικά» και να ξεχάσουν όλα τα υπόλοιπα;

Δεν λέω, τα εργατικά είναι πάρα πολύ σοβαρά, αλλά όταν θα κάνει πίσω πλέον η συγκυβέρνηση, ο κ. Κουβέλης, ο οποίος έχει στυλώσει τα πόδια και διεκδικεί, θα πούμε «ουφ, εντάξει ησυχάσαμε». Τι θα γίνει τότε; Επειδή εσείς ήσασταν ανίκανοι και ανεπαρκείς και δεν έχετε και την πολιτική βούληση να καταπολεμήσετε τη σπατάλη, τη φοροδιαφυγή και το λαθρεμπόριο, θα τιμωρήσετε πάλι για να πληρώσει το λογαριασμό ο απλός Έλληνας, αυτός ο φουκαράς που σήμερα τον κατεστραμμένο μικρομεσαίο τον πάνε με χειροπέδες αυτόφωρο, τον διασύρουν στην οικογένειά του, στον περίγυρό του, γιατί καταστράφηκε από την οικονομική κρίση που εσείς δεν μπορέσατε να τον προστατεύσετε.

Επίσης δεν μπορείτε να αντιμετωπίσετε και θέματα όπως του ελεύθερου επαγγελματία που έχει βάλει λουκέτο στο μαγαζί του γιατί ο άνθρωπος έκοψε τα τιμολόγια του, πλήρωσε το ΦΠΑ, σφραγίστηκαν όμως οι επιταγές που θα εισέπραττε –γιατί καταστράφηκαν οι υπόλοιποι προμηθευτές του– και καλείται, άνεργος πια, χωρίς μία, με αντικειμενική αδυναμία πληρωμής να φθάσει στο σημείο να μην μπορεί να πληρώσει τίποτα από όλα αυτά και να κινδυνεύει να πάει και φυλακή.

Είναι πάρα πολλά τα θέματα που θα μπορούσα να θέσω, τα οποία μου μεταφέρουν όλοι αυτοί οι αγανακτισμένοι σήμερα Έλληνες πολίτες, οι οποίοι είναι άνεργοι, οι οποίοι βλέπουν να χάνουν τους κόπους μιας ζωής και όχι μόνο αυτό, αλλά βλέπουν να κινδυνεύει το σπίτι τους, το κεραμίδι, αυτό που ο Έλληνας προσπάθησε να φτιάξει όλα αυτά τα χρόνια με σκληρή δουλειά, να φοβάται πλέον ότι θα μείνει στο δρόμο και αυτός και τα παιδιά του.

Το πρώτο άρθρο στοχεύει –λέει– να αντιμετωπίσει επείγοντα θέματα λειτουργίας του ταμείου. Εγώ θα σας πω αυτό το μικρό σημείο που επί της ουσίας θέλει να τροποποιήσει το νόμο έτσι, ώστε να μπορέσει να διορίσει τον Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο, τον κ. Αθανασόπουλο, γιατί δεν κατάφερε να πάρει την πλειοψηφία. Αντί λοιπόν να αλλάξουν τον πρόεδρο του ΤΑΙΠΕΔ –επειδή θέλουν επιμόνως να βάλουν το συγκεκριμένο κύριο– αποφάσισαν να αλλάξουν το νόμο για να έχουν την πλειοψηφία.

Το δεύτερο άρθρο είναι το ξεπούλημα fast track, κατάργηση ελάχιστου ποσοστού του ελληνικού δημοσίου σε μια πληθώρα οργανισμών και ανώνυμων εταιρειών, όπως είναι η ΕΥΔΑΠ και η ΕΥΑΘ, προς το ΤΑΙΠΕΔ, για να τα κάνει σύννομα.

Αυτό λοιπόν που συμβαίνει και στο τρίτο άρθρο –ουσιαστικά τα περικλείουν όλα σε ένα άρθρο– είναι ότι δημιουργεί ιδιωτικά μονοπώλια στη χώρα χωρίς ανταγωνισμό. Με αυτόν τον τρόπο λοιπόν χάνονται κυρίαρχες και ουσιαστικές δυνατότητες παρέμβασης του κυρίαρχου κράτους σε πολιτικές ενέργειες πολιτικής διαχείρισης υδάτων, της ΔΕΗ κ.λπ.. Για παράδειγμα, ο κερδοφόρος ΟΠΑΠ απ' ό,τι ακούγεται, συζητείται να πωληθεί λιγότερο από τα κέρδη που έχει ετησίως.

Στο τρίτο άρθρο υπάρχουν διάφορες διευθετήσεις για την αξιοποίηση ακίνητης δημόσιας περιουσίας. Κύρια ζητήματα είναι οι διαδικασίες αναγκαστικών απαλλοτριώσεων, παραχώρησης αιγιαλού και παραλίες. Δεν λέω, μπορεί σε κάποια να πρέπει να γίνουν και να είναι λογικά. Τα περισσότερα όμως, δυστυχώς, είναι φωτογραφικά και χαριστικά και όπως σας είπα έρχονται σε ένα άρθρο «όλα ή τίποτα».

Το τέταρτο άρθρο αποδίδει στον τακτικό προϋπολογισμό έμμεσους φόρους και έσοδα που κατευθύνονται στο Πανεπιστήμιο και Πολυτεχνείο Αθηνών, την Ακαδημία Αθηνών, το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Εάν λοιπόν κανείς συνυπολογίσει την άθλια οικονομική κατάσταση των ΑΕΙ μετά το κούρεμα των ομολόγων, αντίλαμβάνετε το βάρος αυτής της ρύθμισης.

Τέλος να θεωρήσουμε και να δεχτούμε ότι κάποιες αποκρατικοποιήσεις είναι σωστές. Θα σας πω το εξής: Τριακόσια πενήντα δισεκατομμύρια είναι αυτά τα οποία χρωστάμε. Δύο, τρία ή τέσ-

σερα δισεκατομμύρια θα είναι αυτές οι αποκρατικοποιήσεις; Να μην τσακωθούμε και για την τιμή πώλησης. Να πάμε όμως στο σημείο και να πούμε, αυτές οι αποκρατικοποιήσεις που θα πάνε; Θα πέσουν στον κοινό λογαριασμό, δηλαδή τα έσοδα του κράτους και τα δάνεια, με προτεραιότητα, να πληρωθούν πρώτα οι δανειστές.

Και τι θα μέινει; Εάν αυτά τα χρήματα των αποκρατικοποιήσεων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πάνε στην πραγματική οικονομία, δεν πάνε στην πραγματική αγορά να αρχίσουμε να παράγουμε χρήματα, να μπορούμε να κάνουμε αυτήν την περιβόητη ανάπτυξη που όλοι συζητάτε και λέτε, αλλά μένει μόνο στα γραπτά και στη θεωρία, δεν θα μπορέσουμε πραγματικά να βγούμε απ' αυτήν την κρίση.

Και κάτι ακόμα. Τα είκοσι πέντε δισεκατομμύρια από τα τριάντα ένα δισεκατομμύρια που θα πάρουμε –εάν τα πάρουμε και όταν τα πάρουμε– θα πάνε στις τράπεζες. Στις υπόλοιπες χώρες αυτά τα χρήματα δεν μπήκαν στο χρέος των λαών. Σε εμάς όμως μπαίνουν στο χρέος των λαών, του ελληνικού λαού για να το κάνουμε πιο συγκεκριμένο. Τα 7,5 δισεκατομμύρια που χρωστά στους ιδιώτες, τα υπόλοιπα 6 δισεκατομμύρια σε ομόλογα, τα 2,5 δισεκατομμύρια στον ΕΟΠΥΥ, τα έσοδα τα οποία χάνονται;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ψηφίσουμε το νομοσχέδιο ούτε επί της αρχής ούτε επί των άρθρων, γιατί αυτά τα νομοσχέδια και γενικότερα τα μέτρα σκοτώνουν την ελληνική οικογένεια και δολοφονούν τα όνειρα των παιδιών μας σε ένα μνημόνιο, το οποίο όλοι παραδέχονται ότι πραγματικά, μαθηματικά, μας οδηγεί στη χρεοκοπία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Μητσotάκης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μπω στον πειρασμό να σχολιάσω τις δύο πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, τις οποίες η Βουλή έρχεται να κυρώσει. Οι απόψεις μου για τα ζητήματα του ελάχιστου ποσοστού ιδιοκτησίας του δημοσίου σε αυτές τις επιχειρήσεις, είναι γνωστές.

Θα αξιοποιήσω το χρόνο μου, μιλώντας λίγο πιο αναλυτικά για το άρθρο τρίτο του σχετικού νομοσχεδίου, το οποίο μάλιστα αποτελεί καινούργια νομοθετική πρωτοβουλία και το οποίο, κύριε Υπουργέ, τροποποιεί και συμπληρώνει διατάξεις του ν. 3986/2011, του περιβόητου μεσοπρόθεσμου, ώστε να διευκολυνθεί και να επιταχυνθεί η διαδικασία αξιοποίησης των ακινήτων του δημοσίου.

Είναι ένα άρθρο με μία ιδιαίτερη σημασία, καθώς αποτελεί δηλωμένη πρόθεση της Κυβέρνησης, η αξιοποίηση των ακινήτων του δημοσίου στην προσπάθεια την οποία καταβάλλει, για να μειώσει το δημόσιο χρέος.

Κύριε Υπουργέ, μιλώντας στην επιτροπή της Βουλής –γιατί τότε δεν μου είχε δοθεί η δυνατότητα να μιλήσω στην Ολομέλεια για το μεσοπρόθεσμο στις 28 Ιουνίου 2011– είχα εκφράσει τις επιφυλάξεις μου τότε για την ευνοϊκή πολεοδομική και χωροταξική μεταχείριση που ο νομοθέτης επιφυλάσσει στα ακίνητα του δημοσίου. Πρέπει να σας πω ότι αυτές οι επιφυλάξεις ισχύουν και σήμερα ακόμα. Και θα ήθελα με την ευκαιρία της συζήτησης αυτού του νομοσχεδίου να σας τις εκθέσω εν συντομία.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας θεωρεί ότι κάθε επέμβαση η οποία γίνεται στον εξωαστικό χώρο, απαιτεί πρόβλεψη ολοκληρωμένου χωροταξικού σχεδιασμού. Ένας από τους λόγους για τους οποίους αρκετές από τις επενδύσεις οι οποίες είχαν επιχειρηθεί να γίνουν στην Ελλάδα, είχαν καταπέσει στο Συμβούλιο της Επικρατείας, ήταν ακριβώς ότι δεν υπήρχε αυτό το πλαίσιο του ολοκληρωμένου χωροταξικού σχεδιασμού με την ιεράρχηση που το Σύνταγμα επιτάσσει. Αυτό το πλαίσιο αυτήν τη στιγμή το έχουμε στη διάθεσή μας.

Έρχεται λοιπόν το μεσοπρόθεσμο και ο συγκεκριμένος νόμος, ο οποίος εξειδικεύει διατάξεις του μεσοπρόθεσμου, να εισάγει ένα καινούργιο εργαλείο, τα ειδικά σχέδια χωρικής ανάπτυξης δημοσίων ακινήτων, τα οποία –για να το πούμε με απλά λόγια– δεν είναι τίποτε άλλο, παρά η δυνατότητα στο νομοθέτη να κάνει

σημειακές χωροθετήσεις. Οι σημειακές χωροθετήσεις εξ ορισμού, κύριε Υπουργέ, παρακάμπτουν το χωροταξικό σχεδιασμό, ένα χωροταξικό σχεδιασμό ο οποίος εκπονείται από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, ενώ για τα ΕΣΧΑΔΑ, αυτές τις σημειακές χωροθετήσεις, επισπεύδων Υπουργός είναι το Υπουργείο Οικονομικών.

Άρα στην ουσία, έχουμε και μία μετακίνηση της αρμοδιότητας της χωροθέτησης από το Υπουργείο Περιβάλλοντος στο Υπουργείο Οικονομικών και είναι δεδομένο ότι με αυτά τα ΕΣΧΑΔΑ γίνονται κάποιες πολύ συγκεκριμένες εκπτώσεις στα χωροταξικά και πολεοδομικά δεδομένα τα οποία ισχύουν για την υπόλοιπη επικράτεια. Και ποιες είναι αυτές οι εκπτώσεις; Έχουμε υπερβάσεις συντελεστών σε σχέση με το τι ισχύει για τα δημόσια ακίνητα. Παραδείγματος χάριν, αν σε ένα τουριστικό-παραθεριστικό χωριό δίνουμε συντελεστή 0,2, αυτό σημαίνει ότι μπορούμε να κτίσουμε σε εκατό στρέμματα είκοσι χιλιάδες μέτρα. Είναι μία πυκνή δόμηση σε σχέση με το τι θα ίσχυε για ένα ιδιωτικό οικόπεδο.

Έχουμε χαλάρωση των προϋποθέσεων επενδύσεων σε περιοχές που χρήζουν αυξημένης προστασίας, όπως παραδείγματος χάριν, είναι η παρόχθια ζώνη και έχουμε και μία διάταξη, κύριε Υπουργέ –την οποία θα ήθελα να δείτε με προσοχή– η οποία ορίζει στο συγκεκριμένο νόμο ότι πολεοδομικές μελέτες εγκρίνονται πια όχι με προεδρικό διάταγμα, αλλά με κοινή υπουργική απόφαση, πάλι με επισπεύδον το Υπουργείο Οικονομικών.

Εκεί πέρα, κύριε Υπουργέ, έχω μια ουσιαστική διαφωνία και η ουσιαστική διαφωνία δεν είναι απλά μια προσωπική άποψη, αλλά πηγάζει από την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, το οποίο με απόλυτη σαφήνεια στην απόφαση 3661/2005 ορίζει ότι η έγκριση και τροποποίηση πολεοδομικών σχεδίων μπορεί να γίνει μόνο με προεδρικό διάταγμα. Καταθέτω την περίπτωση της σχετικής απόφασης στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Μητσotάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα σας ζητήσω, κύριε Υπουργέ, το συγκεκριμένο άρθρο να το ξαναδείτε. Και να το ξαναδείτε όχι μόνο διότι ανααιρούμε, στην ουσία, την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, αλλά διότι επί της ουσίας κινδυνεύουμε στην προσπάθειά μας να προσελκύσουμε επενδυτές, να τους παρέχουμε ένα νομικό πλαίσιο το οποίο δεν είναι ασφαλές.

Θα ήθελα τη συγκεκριμένη διάταξη με τους συνεργάτες σας να την επανεξετάσετε και αν δεν υπάρχει πειστικός λόγος γιατί αυτή η τροποποίηση πρέπει να γίνει με κοινή υπουργική απόφαση, παρακαλώ να αφαιρέσετε το σχετικό άρθρο.

Ερχόμαστε, λοιπόν και λέμε –για να επανέλθω στον πυρήνα της επιχειρηματολογίας μας– ότι θέλουμε, στην προσπάθειά μας να αξιοποιήσουμε δημόσια ακίνητα, να χαλαρώσουμε το πολεοδομικό και χωροταξικό πλαίσιο. Και λέω εγώ ότι είμαστε σύμφωνοι σε αυτήν την προσπάθεια, να το κάνουμε, διότι είναι ο μόνος λόγος, αν θέλετε, η επίκληση του ευρύτερου δημόσιου συμφέροντος, που θα μπορεί να επιτρέψει και να υποστηρίξει μια τέτοια χαλάρωση.

Το ερώτημα όμως που θέτω, κύριε Υπουργέ, είναι το εξής: Αυτή η χαλάρωση πρέπει να αφορά συνολικά όλα τα ακίνητα του δημοσίου ανά την επικράτεια; Διότι καταλαβαίνετε ότι με τον τρόπο με τον οποίο εξειδικεύεται η νομοθεσία σε αυτό το συγκεκριμένο άρθρο, δημιουργούνται επί της ουσίας δύο κατηγορίες ακινήτων: Υπάρχουν τα δημόσια ακίνητα –όλα τα δημόσια ακίνητα– στα οποία υπό προϋποθέσεις μπορεί κάποιος να κτίσει με πολύ πιο ελκυστικούς όρους και υπάρχουν και όλα τα υπόλοιπα ακίνητα τα οποία ανήκουν στους ιδιώτες.

Σας ρωτώ εγώ, παίρνοντας ένα παράδειγμα από τον τόπο καταγωγής μου, τα Χανιά. Ας υποθέσουμε ότι θέλει ένας επενδυτής να έρθει και να κάνει μία μεγάλη επένδυση στα Χανιά και υπάρχει ένα δημόσιο ακίνητο και υπάρχουν και πολλά ιδιωτικά ακίνητα. Με την ευνοϊκή μεταχείριση την οποία δίνετε στα δημόσια ακίνητα δεν υπάρχει καμμία απολύτως περίπτωση ο επενδυτής να ενδιαφερθεί για το ιδιωτικό ακίνητο. Καμμία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρό-

εδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ**)

Τίθεται λοιπόν εδώ πέρα και ένα ζήτημα, αν θέλετε, ισονομίας, αλλά τίθεται και ένα ζήτημα διαμόρφωσης μιας αγοράς ακινήτων δύο ταχυτήτων. Υπάρχει κίνδυνος αυτή η συνολική χαλάρωση που αφορά τα δημόσια ακίνητα, να επηρεάσει και άλλο μια αγορά γης, μια αγορά οικοπέδων η οποία ούτως ή άλλως, είναι ήδη πάρα πολύ προβληματική.

Εγώ θα προτιμούσα, κύριε Υπουργέ, αυτές οι ρυθμίσεις να γίνονταν πραγματικά σημειακά. Να λέγαμε, δηλαδή: Έχουμε δέκα μεγάλα projects. Ποια είναι αυτά; Στοιχειοθετείται από το επενδυτικό σχέδιο μία χαλάρωση των πολεοδομικών όρων; Και αν ναι, να το κάνουμε όμως για συγκεκριμένα projects και όχι αφηρημένα, για όλα τα ακίνητα του ελληνικού δημοσίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πιστεύω -και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- ότι θα συνυπολογίσετε αυτές τις παρατηρήσεις στον προβληματισμό σας. Πραγματικά ελπίζω αυτή η δυνατότητα την οποία δίνουμε για όλα τα ακίνητα του δημοσίου, να μην αποβεί τελικά εις βάρος της ποιότητας του περιβάλλοντος, που αποτελεί και το βασικό συγκριτικό πλεονέκτημα το οποίο έχουμε στη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της, πενήντα μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Λεγκαίων Ηλείας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η κυρία Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Η ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, οι ιδιωτικοποιήσεις και οι εξαγορές-συγχωνεύσεις αναμφισβήτητα είναι η ναυαρχίδα της σύγχρονης -και όχι μόνο- καπιταλιστικής βαρβαρότητας και είναι και καίριο στρατηγικό στοιχείο και των δύο μνημονίων και της δανειακής σύμβασης.

Ωστόσο θέλουμε να διαφοροποιηθούμε και από εκείνα τα κόμματα που θα καταψήφισαν τις ιδιωτικοποιήσεις και την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων. Μπορεί ως αριθμός αυτός να είναι θετικός -υπέρ, κατά, κ.λπ. και ευχόμαστε να καταψηφιστούν και από τη Βουλή, μακάρι να γινόταν έτσι- αλλά έχει σημασία η επιχειρηματολογία και η εξήγηση.

Ενέχεται το μνημόνιο στην ανατροπή των εργασιακών σχέσεων και στις ιδιωτικοποιήσεις; Σημειωτέον, οι εργασιακές σχέσεις συνδέονται και με τις ιδιωτικοποιήσεις. Βεβαίως και ενέχονται τα μνημόνια και πολύ σωστά έχει τονιστεί και από προηγούμενους ομιλητές ότι πολλά απ' αυτά έχουν ψηφιστεί. Μπορεί να μην πέρασαν στην πράξη και να μην έχουν ενεργοποιηθεί. Όμως σε καμία περίπτωση δεν είναι τα μνημόνια και η κρίση που καθόρισαν αυτήν τη στρατηγική. Και αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία, διότι όλη η επιχειρηματολογία απόρριψης -δικαιολογημένη απόρριψης, με την οποία όμως δεν συμφωνούμε- και της ανατροπής των εργασιακών σχέσεων και των ιδιωτικοποιήσεων, γίνεται ως ένα βαθμό, με επίκληση υπαρκτών αντιλαϊκών συνεπειών -που βεβαίως θα υπάρχουν- αλλά και από το γεγονός ότι οι ιδιωτικοποιήσεις, για παράδειγμα, πηγαίνουν όλες για το χρέος και όχι για την ανάπτυξη ή είναι αναποτελεσματικές ως προς το χρέος.

Ε λοιπόν, εμείς ξεκαθαρίζουμε το εξής: Οι όροι με τους οποίους γίνονται τώρα οι ιδιωτικοποιήσεις -και αυτούς υπηρετεί και η πράξη νομοθετικού περιεχομένου- αυτά τα γρήγορα, τα συνοπτικά, ή άρση οποιωνδήποτε στοιχειωδών εμποδίων, καθορίζονται βεβαίως από τα μνημόνια, από την κρίση και από τους παράγοντες της κρίσης. Όμως η ίδια η ιδιωτικοποίηση και η ανατροπή

των εργασιακών σχέσεων δεν καθορίζονται από την κρίση ούτε, αν θέλετε, από το ίδιο το χρέος, ανεξάρτητα του ότι γίνεται τροποποίηση ώστε ένα μέρος των ιδιωτικοποιήσεων να υπηρετήσει το χρέος.

Ξεκαθαρίζουμε το εξής: Πότε άρχισε η ανατροπή των εργασιακών σχέσεων στην Ελλάδα; Άρχισε στα μέσα της δεκαετίας του 1980. Δεν έχω τώρα καιρό ούτε θέλω να σας πω λεπτομέρειες, αλλά το 1986, επί κυβέρνησης Ανδρέα Παπανδρέου, άρχισε με δειλό τρόπο, με προσχήματα τους εποχικούς κλάδους και την εποχική απασχόληση, η εφαρμογή της ελαστικής, αλλά κυρίως της μερικής απασχόλησης, η οποία μάλιστα απευθυνόταν στους φοιτητές, στους σπουδαστές και στις γυναίκες, νέες μητέρες.

Εμείς από τότε είχαμε πει σε ανύποπτο χρόνο ακόμα και με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ ολοκληρωμένα, όπως τη γνωρίσαμε, ότι εδώ επίκειται ανατροπή των εργασιακών σχέσεων. Και τότε -δεν είναι τυχαίο- ήταν η προετοιμασία της ενιαίας εσωτερικής αγοράς, της πρώτης φάσης για την επιβολή της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Πότε ξεκίνησαν οι ιδιωτικοποιήσεις; Ξεκίνησαν, όταν ολοκληρώθηκε ο κύκλος των καπιταλιστικών κρατικοποιήσεων. Αυτές έδωσαν ό,τι είχαν να δώσουν στους καπιταλιστές επιχειρηματίες και τα μονοπώλια και ήρθε η ώρα να πάμε στο αντίθετο, στις αποκρατικοποιήσεις. Φανερά, καθαρά και επίσημα καθιερώνεται με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Το γεγονός ότι δεν ολοκληρώθηκε η ανατροπή των εργασιακών σχέσεων και των ιδιωτικοποιήσεων έγκαιρα οφείλεται στον παράγοντα «λαός», «λαϊκό κίνημα», στους δισταγμούς των κυβερνήσεων κάτω από πιέσεις δικών τους πολιτικών χώρων, κ.λπ., αλλά και στο γεγονός ότι για να λειτουργήσουν και να ανέβει η παραγωγικότητα με την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, πρέπει να υπάρχει μία ολόκληρη προετοιμασμένη υποδομή στις επιχειρήσεις, το δημόσιο, κ.λπ.

Δίχως την εφαρμογή νέων τεχνολογιών παντού και στην παραγωγή και στις υπηρεσίες δεν είναι δυνατόν οι ανατρεπόμενες εργασιακές σχέσεις να ανεβάζουν την παραγωγικότητα.

Θυμίζω το εξής: Ποια χώρα ξεκίνησε πιο ολοκληρωμένα τη μερική απασχόληση, την ελαστική απασχόληση, όλες αυτές τις νέες εργασιακές σχέσεις; Η Ισπανία. Και παρενέβη εκεί η Ένωση των Βιομηχανών -δεν ξέρω αν λέγεται έτσι ακριβώς, αλλά δεν έχει σημασία- και είπαν «εδώ έπεσε η παραγωγικότητα», γιατί δεν είχε προετοιμαστεί η οργάνωση και η διεύθυνση της παραγωγικής διαδικασίας ούτως, ώστε να ανέβει η παραγωγικότητα με μερικά απασχολούμενους, με εναλλαγή του προσωπικού.

Επομένως βεβαίως να βάλουμε στο στόχαστρο το μνημόνιο, βεβαίως να βάλουμε στο στόχαστρο την τρόικα, δηλαδή την Ευρωπαϊκή Ένωση το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, αλλά για εμάς η ουσία της αντιπολίτευσης, αν θέλουμε πραγματικά να μην αφήνουμε επιχειρήματα στην τρικομματική Κυβέρνηση, ώστε να αποπροσανατολίζει το λαό και να σπέρνει συγχύσεις, πρέπει να αφορά τον ίδιο τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης, πράγμα το οποίο, κατά τη γνώμη μας, μόνο το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει ειλικρινή διάθεση να τον αποκαλύψει και να τον αντιπαλέψει ως κόμμα. Βεβαίως αυτήν την πρόσκληση την κάνει και στο λαό.

Να ξεκαθαρίσουμε λοιπόν τα πράγματα. Για εμάς δεν είναι ζήτημα οι όροι της αποκρατικοποίησης. Ακόμα κι αν δεν γίνονταν όλα αυτά τα φαύλα που βλέπουμε, που γίνονται με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου -άλλωστε αναφέρθηκε και από προηγούμενους ομιλητές και από το Κομμουνιστικό Κόμμα και από άλλα κόμματα- σ' αυτήν καθαυτή την πώληση είτε κάποιος τη λέει ξεπούλημα είτε ωραίο πούλημα, εμείς είμαστε ριζικά αντίθετοι.

Να το ξεκαθαρίσουμε. Απορρίπτουμε την άποψη που λέει ότι η εκποίηση γίνεται, γιατί το κράτος αποδείχθηκε ότι μέσω του κρατικού τομέα είναι διάτρητο στις μίζες, γιατί εκεί γίνεται κρατική ρουσφετολογία κ.λπ., κ.λπ..

Ρουσφετολογία και μίζες υπάρχουν και στον ιδιωτικό τομέα. Μην ξεχνάτε πως όλες αυτές οι ιδιωτικές επιχειρήσεις, ναυπηγεία κ.λπ., που κρατικοποιήθηκαν επί Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ τι ήταν; Ήταν επιχειρήσεις ιδιωτικές, υπερχρεωμένες, με παλιά υποδομή, με καθυστερημένη υλικοτεχνική υποδομή και

κρατικοποιήθηκαν για να εξυγιανθούν. Ορισμένες απ' αυτές βεβαίως εκσυγχρονίστηκαν και εξυγιάνθηκαν κατά την αντίληψη των κρατούντων.

Φέρτε μου μία ιδιωτική επιχείρηση που δεν έχει ρουσφετολογία. Είναι άλλο πράγμα. Στην ιδιωτική επιχείρηση υπάρχει ρουσφετολογία –με συγχωρείτε για την έκφραση που θα χρησιμοποιήσω- της ρουφιανιάς. Ο διευθυντής, ο επικεφαλής, ο τμηματάρχης, ο προσωπάρχης έχουν τους δικούς τους μηχανισμούς και με τα δικά τους κριτήρια λειτουργούν. Στον κρατικό τομέα μπορεί να είναι ο πολιτικός προϊστάμενος, ο ανθυπολιτικός προϊστάμενος κ.λπ..

Στο κάτω-κάτω και τη ρουσφετολογία και τις μίζες του ιδιωτικού τομέα πάλι ο εργαζόμενος τις πληρώνει. Δεν είναι ότι τις πληρώνει μόνο το κράτος. Δηλαδή μόνο τις κρατικές επιχειρήσεις κακώς πλήρωσε ο εργαζόμενος; Πληρώνει και τις ιδιωτικές, μόνο που αυτές δεν φαίνονται. Βέβαια αν θες να το βγάλεις στην επιφάνεια, το βγάζεις και φαίνονται, αλλά με πρώτη ματιά δεν φαίνονται. Για τις κρατικές επιχειρήσεις, τις υπερχρεωμένες από κακή διαχείριση, από παραχωρήσεις στο ιδιωτικό κεφάλαιο κ.λπ., με μία σειρά τρόπους που διοικούνται με στόχο να βοηθήσουν τα ιδιωτικά μονοπώλια, αυτά πάλι τα πληρώνει ο λαός. Ξαναλέω όμως ότι του μεν κράτους φαίνονται, του ιδιωτικού τομέα δεν φαίνονται.

Γιατί γίνονται οι ιδιωτικοποιήσεις; Διότι πρέπει να απελευθερωθεί χώρος για να πιάσουν δουλειά και να αξιοποιήσουν και κρατικές επιχειρήσεις με τον ένα ή άλλο τρόπο είτε με τη μορφή της εκμετάλλευσης είτε της ιδιοκτησίας, οι ιδιώτες, για να διοχετευθούν υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια.

Ποιος αγοράζει μία επιχείρηση μη συμφέρουσα; Για να την αγοράσει κάποιος, την αγοράζει επειδή έχει συμφέρον.

Μπορεί να αγοράσει κάποιος μια επιχείρηση που δεν τον συμφέρει; Με συγχωρείτε, δηλαδή. Γιατί να την αγοράσει; Δεν είναι και τόσο τρελοί οι επιχειρηματίες. Μα και οι πιο επιτόλαιοι επιχειρηματίες και οι πιο ριψοκίνδυνοι για ό,τι αγοράζουν, ξέρουν ή έχουν βάσιμες ελπίδες ότι θα κερδίσουν. Επομένως, αγοράζουν κερδοφόρα τμήματα και όχι ζημιόγωνα γι' αυτούς ή για το λαό. Αυτή είναι η ουσία των ιδιωτικοποιήσεων και γι' αυτό γίνεται. Και βέβαια, έχουμε και εξαγορές και συγχωνεύσεις, την απελευθέρωση των επαγγελματιών κ.λπ.. Στην Ελλάδα υπάρχει σημαντικό ζωνικό χώρος τον οποίο δεν έχουν αξιοποιήσει τα ιδιωτικά μονοπώλια, ξένα και ελληνικά. Σήμερα λοιπόν είναι η καλύτερη ευκαιρία.

Γιατί ανατρέπονται οι εργασιακές σχέσεις, με ό,τι αυτό συνεπάγεται; Για να ξεπεραστεί η κρίση; Μα δεν ξεπερνιέται η κρίση με την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων. Είναι η ελπίδα του καπιταλιστή είτε αυτός είναι εγχώριος είτε ξένος, ότι όταν θα κάνει επενδύσεις στην Ελλάδα, θα εξασφαλίσει τουλάχιστον την ίδια κερδοφορία που είχε προ κρίσης ή ότι, εν πάση περιπτώσει, θα έχει λιγότερη ζημιά. Άρα θέλει πιο φθηνή εργατική δύναμη.

Δεν είναι σωστό να λέμε ότι αυτά τα πράγματα οφείλονται στην κρίση και στα μνημόνια. Απλώς τα μνημόνια οξύνουν, αν θέλετε, τους αρνητικούς όρους και επιδεινώνουν βεβαίως την κατάσταση. Όμως και με την κατάργηση των μνημονίων –γιατί το ακούμε και αυτό, ότι καταργούνται τα μνημόνια μέσα από πρόγραμμα επενδύσεων και ότι έτσι λύνονται τα προβλήματα- με συγχωρείτε, αλλά δεν θα έρθει κανένας να κάνει επένδυση στην Ελλάδα στις σημερινές συνθήκες που βεβαίως ο λαός δεν έχει καμμία σχέση ούτε με την ιδιοκτησία ούτε με την εξουσία, αν δεν εξασφαλίσει τη μέγιστη κερδοφορία. Γιατί να έρθει; Και οι τομείς που ενδιαφέρονται και η κ. Μέρκελ να υπάρξει κερδοφορία, είναι αυτοί που από χέρι έχουν κέρδος, όπως είναι, για παράδειγμα, η διαχείριση των απορριμμάτων και η περιβαλλοντική βιομηχανία. Αυτά καθυστερούν στην Ελλάδα, ενώ υπάρχει κέρδος. Ποιος θα το πληρώσει; Εμείς μέσα από τα δημοτικά και άλλα τέλη και μέσα από τους φόρους.

Χρειάζονται να γίνουν σύγχρονα συστήματα, όπως χωματερές, κομποστοποίηση κ.λπ.; Βεβαίως και χρειάζονται. Πού κάνουν τις επενδύσεις; Τις κάνουν στην αιολική ενέργεια και στα δίκτυα μεταφοράς πετρελαίου και φυσικού αερίου κ.λπ. Όσον αφορά τις θέσεις απασχόλησης, θα δημιουργηθούν. Πόσες; Άκουγα κάποιον οικονομικό παράγοντα που έλεγε ότι μπορεί να δημιουργ-

ηθούν και τριάντα χιλιάδες θέσεις απασχόλησης. Τριάντα χιλιάδες θέσεις θα δημιουργηθούν για την κατασκευή. Για τη λειτουργία, άντε να είναι δύο με τρεις χιλιάδες θέσεις εργασίας. Ίσως ούτε και τόσες. Εδώ το ηλιακό πάρκο στην Κρήτη λειτουργεί με έναν άνθρωπο. Πατάς ένα κουμπί και λειτουργεί. Οκτακόσιες θέσεις χρειάζονται για την κατασκευή. Οι κατασκευές στις μέρες μας τελειώνουν μέσα σε έξι μήνες και ένα χρόνο. Ποιος κατασκευάζει σήμερα με τα χρόνια, όπως κάποτε που ήθελες για ένα σπίτι δύο με τρία χρόνια; Τώρα τελειώνουν γρήγορα, μέσα σε έξι μήνες, ιδιαίτερα όλα τα εργοστάσια είναι προκάτ.

Όντως όλα αυτά που γίνονται, δεν πρόκειται να μειώσουν το χρέος, κάτι που ξέρει και η τρόικα. Και έχουμε ξεχάσει τι είναι η τρόικα. Η τρόικα είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Τώρα αν είναι ο Τόμσεν εκπρόσωπος ή δεν είναι, δεν έχει καμμία σημασία. Ούτε είναι υπάλληλος ο Τόμσεν. Δεν είναι χαζοί να βάλουν ως υπεύθυνο, έναν υπάλληλο της σειράς, αν δεν έχει και μετοχές ο άνθρωπος σε μεγάλες επιχειρήσεις. Και αυτό το λέω, γιατί λένε ότι είναι υπαλληλίσκοι. Δεν είναι καθόλου υπαλληλίσκοι. Ξέρουν ποιους βάζουν. Όμως ας το αφήσουμε αυτό. Ξέρουν λοιπόν και αυτοί ότι το χρέος δεν θα μειωθεί. Ξέρετε σε τι ελπίζουν και δεν κάνουν πίσω; Ελπίζουν στην ανάκαμψη της κερδοφορίας. Και η προϋπόθεση για να γίνουν επενδύσεις, είναι να περάσουν όλα αυτά.

Επίσης δεν πιστεύουμε πως επειδή ο κ. Κουβέλης –ο οποίος δυσανασχετεί με δύο, τρία σημεία από το πακέτο των μέτρων- και ο κ. Βενιζέλος –ο οποίος έχει υπογράψει τα πάντα και τώρα ανακάλυψε ότι αυτά είναι αντιλαϊκά- απειλούν ότι δεν θα ψηφίσουν τα μέτρα, ότι τελικά αυτά δεν θα περάσουν. Κοιτάξτε να δείτε, μπορεί να γίνει ένας συμβιβασμός. Ας φέρουν τα μέτρα το Φλεβάρη και τον Απρίλη. Ήδη η έκθεση που έγραψε η τρόικα προς το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο –η οποία διέρρευσε και έχει δημοσιευθεί- λέει καθαρά ότι τα μέτρα θα περάσουν Φλεβάρη και Απρίλη. Και τι θα πουν στο λαό; Ας πουν ότι μέχρι το τέλος του χρόνου δεν θα αλλάξει τίποτα σ' αυτό, για παράδειγμα στον τρόπο καταβολής των αποζημιώσεων. Μα, σε λίγο μπαίνουμε στο Νοέμβριο. Τι είναι μέχρι το τέλος του χρόνου; Δύο μήνες!

Και θέλω να σταθώ και σε ένα άλλο ζήτημα –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- που αφορά την ακίνητη περιουσία των οργανισμών κ.λπ..

Όποιος το ακούσει, αμέσως θα βγάλει το συμπέρασμα ότι αυτή η ακίνητη περιουσία είναι άνευ αξίας, ότι δεν έχει καμμία αξία για το δημόσιο ή για το λαό και γι' αυτό πρέπει να την πουλήσουμε και σε ορισμένες περιπτώσεις να την ξαναοικιάσει το δημόσιο.

Εδώ πρέπει να μας απαντήσετε. Παραδείγματος χάριν, τι γίνεται με την ακίνητη περιουσία του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας; Είναι τεράστια ακίνητη περιουσία. Κατ' αρχάς να μη σας πω ότι δεκατέσσερις χιλιάδες πεντακόσια παραχωρητήρια δεν έχουν δοθεί στους οικισμούς, γιατί υπάρχουν περιβαλλοντικά και δεν ξέρω τι άλλα ζητήματα. Τα οικόπεδα που έχει ο ΟΕΚ είναι πέντε εκατομμύρια τετραγωνικά μέτρα. Έχει ιδιότητα γραφεία σε δέκα πόλεις συνολικής επιφάνειας δέκα χιλιάδων πεντακοσίων τετραγωνικών μέτρων. Έχει χίλια διακόσια σαράντα έξι καταστήματα και διακόσιες σαράντα επτά αίθουσες, επιφάνειας πάνω από εκατό χιλιάδες τετραγωνικά. Νοικιάζονται σε ιδιώτες. Έχει πολυιατρεία, πολιτιστικούς συλλόγους, παιδικούς σταθμούς κ.λπ., μία τεράστια περιουσία. Τι θα γίνει αυτή η περιουσία; Θα πουληθεί για ένα κομμάτι ψωμί και θα αξιοποιηθεί. Καρβέλια θα βγάλει αυτός που θα την πάρει και θα βρεθούν αγοραστές. Δεν θα πάρουν την περιουσία του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας, γιατί δεν έχει αξία, θα την πάρουν ακριβώς γιατί έχει πάρα πολύ μεγάλη αξία. Ποιος θα χάσει απ' αυτά; Εγώ σας λέω ότι ένα μέρος θα το πάνε στο χρέος.

Εδώ ανακαλύφθηκε ο ειδικός λογαριασμός. Θύμωσε ο κ. Βενιζέλος που τον υπέγραψε όταν ήταν Υπουργός γιατί –λέει- και το πρωτογενές πλεόνασμα το οποίο γίνεται στις πλάτες τις δικές μας θα πηγαίνει για τα χρέη. Λέμε ότι πρόκειται για αποπροσανατολισμό, λέμε ότι από «ψιλό γαζί» περνάνε το λαό.

Θέλω όμως να ξεκαθαρίσουμε το εξής: Οι εργασιακές σχέσεις και οι ιδιωτικοποιήσεις είτε υπήρχε κρίση είτε δεν υπήρχε,

είναι κεντρικό ζήτημα και αν το αντιμετωπίσει κανείς υψώνοντας μόνο τη «σημαία» του μνημονίου, τότε η Κυβέρνηση θα έχει τη δυνατότητα να κοροϊδέψει το λαό και αυτό το λέω απευθυνόμενη στα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, που τα θεωρούν όλα μνημονιακά μέτρα. Βεβαίως.

Θα το ξαναπώ για να μην παρεξηγηθώ: Οι όροι που γίνονται αυτά, η ταχύτητα, η αδιαφάνεια που υπάρχει, καθορίζονται από το μνημόνιο, αλλά η στρατηγική καθορίζεται από το κεφάλαιο και επομένως ή με το λαό θα είσαι ή με τα μονοπώλια. Οποιαδήποτε κυβέρνηση και να έλθει, την ίδια πολιτική θα συνεχίσει. Θα είναι πιο φιλική, πιο καλή, πιο γλυκιά; Μπορεί. Μην ξεχνάτε όμως ότι και με το μπαμπάκι μπορείς να σφάξεις άνετα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 25ης Οκτωβρίου 2012.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 480/22-10-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Θεσπρωτίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντωνίου Μπέζα προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την παράταση της λειτουργίας των υφιστάμενων τακτικών διεθνών λεωφορειακών γραμμών μεταξύ της Ελλάδας και χωρών που δεν είναι μέλη της Ε.Ε.

2. Η με αριθμό 493/22-10-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Αθήνας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Νικολάου Βούτση προς τον Υφυπουργό στον Πρωθυπουργό, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αναβάθμιση και την αξιοποίηση του ανθρωπίνου δυναμικού της ΕΡΤ Α.Ε.

3. Η με αριθμό 494/22-10-2012 επίκαιρη ερώτηση του πρώην Προέδρου της Βουλής και Βουλευτή Β' Αθήνας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Απόστολου Κακλαμάνη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης περί παράτασης της ισχύουσας αναστολής διενέργειας πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας.

4. Η με αριθμό 478/22-10-2012 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Μαγνησίας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Μαρίνας Χρυσοβελώνη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με την εξοικονόμηση χρημάτων από το Ελληνικό Δημόσιο από αχρεωστήτως καταβληθείσες συντάξεις σε αλλοδαπούς.

5. Η με αριθμό 490/22-10-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Μιχαήλ Αρβανίτη προς τους Υπουργούς Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τις ελλείψεις στα μέτρα ασφαλείας στα Δικαστήρια.

6. Η με αριθμό 497/22-10-2012 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Θεσσαλονίκης της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Αικατερίνης Μάρκου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με το ποσό χρέωσης για κάθε τηλεφωνικό ραντεβού στο Νοσοκομείο Παπαγεωργίου.

7. Η με αριθμό 495/22-10-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Μωραϊτή προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την ιδιωτικοποίηση της γαλακτοβιομηχανίας «ΔΩΔΩΝΗ».

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 481/22-10-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Κορινθίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρίστου Δήμα προς τον Υπουργό Ναυτιλίας και Αιγαίου, σχετικά με τις αυξανόμενες μεταναστευτικές πιέσεις στα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου.

2. Η με αριθμό 487/22-10-2012 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Λαρίσης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Ηρούς Διώτη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την εκχώρηση δημόσιων αγαθών για αξιοποίηση από τους ιδιώτες.

3. Η με αριθμό 482/22-10-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βου-

λευτή Επικρατείας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Πύρρου Δήμα προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με τα Εθνικά Κέντρα Ολυμπιακής Προετοιμασίας.

4. Η με αριθμό 479/22-10-2012 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Α' Θεσσαλονίκης των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Χρυσούλας-Μαρίας Γιαταγάνη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με την ανάγκη Συνταγματικής Αναθεώρησης και την τήρηση της Νομιμότητας στις Προαγωγές στο Δικαστικό Σώμα.

5. Η με αριθμό 491/22-10-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθήνας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Παναγιώταρου προς τους Υπουργούς Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Υγείας, σχετικά με τη λειτουργία παράνομων τζαμιών στο Λεκανοπέδιο της Αττικής.

6. Η με αριθμό 489/22-10-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Νικολάου Τσούκαλη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την παρέμβαση των Επιτρόπων του Ελληνικού Δημοσίου στα προνόμια των golden boys των Τραπεζών.

7. Η με αριθμό 496/22-10-2012 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Πειραιά του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Διαμάντως Μανωλάκου προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Οικονομικών, σχετικά με τη στήριξη των αμπελοκαλλιεργητών και της Κεντρικής Συνεταιριστικής Ένωσης Αμπελοοικονομικών Προϊόντων (ΚΕΟΣΟΕ).

Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομικών κ. Ιωάννης Στουρνάρας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα προσπαθήσω να απαντήσω σε ορισμένα από τα ερωτήματα που ετέθησαν ή να σχολιάσω μερικές από τις τοποθετήσεις πριν μπω στο σημερινό νομοσχέδιο.

Κατ' αρχάς πολλοί έκαναν κριτική. Η κ. Βαλαβάνη ρώτησε ξανά στην αρχή ποια είναι η τιμή της δόσης. Της εξήγησα στην επιτροπή ότι είναι πάρα πολύ υψηλή, ότι είναι άπειρη, ότι θα πεινάσουμε χωρίς τη δόση.

Σας προκαλώ: Υπάρχει άλλη λύση; Υπάρχει άλλος τρόπος να επιβιώσουμε, να καλύψουμε το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών ή ακόμα το πρωτογενές έλλειμμα του δημόσιου τομέα; Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Σας το έχω πει.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ)

Ο κ. Κουκουλόπουλος είπε ότι ένα από τα σημαντικότερα θέματα για την ανταγωνιστικότητα είναι οι καθυστερήσεις στην απονομή δικαιοσύνης. Όντως, όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε -το είπε πριν και η κ. Ασημακοπούλου- ότι χθες είχαμε επιτέλους μία καλή είδηση μετά από πολλά άσχημα νέα. Ανεβήκαμε είκοσι δύο θέσεις στην κλίμακα ανταγωνιστικότητας της Διεθνούς Τράπεζας. Ήμασταν στη θέση εκατό και σήμερα είμαστε στη θέση εβδομήντα οκτώ. Αυτό είναι μία σημαντική εξέλιξη, είναι ένα σημαντικό θετικό νέο για την Ελλάδα.

Ο κ. Κουκουλόπουλος έθεσε το θέμα του ΕΟΠΥΥ και είπε ότι διαφωνεί να πάει εκεί το ταμείο των τραπεζουπαλλήλων. Γιατί διαφωνείτε, κύριε συνάδελφε;

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Να έλθει αναλογιστική μελέτη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Για ποιο λόγο να έχουμε Έλληνες δύο ταχυτήτων, ασχέτως αναλογιστικής μελέτης; Θα υπάρχει απάντηση από την αναλογιστική αρχή, αλλά οι τράπεζες σήμερα είναι στην ουσία κρατικές. Έχουν πάρει επιχορήγηση από το δημόσιο που καλύπτει πολύ παραπάνω από το μισό του μετοχικού κεφαλαίου. Οι τράπεζες επιχορηγούν τα ταμεία υγείας τους.

Λοιπόν, αυτό δεν είναι λόγος τα ταμεία να πάνε στον ΕΟΠΥΥ; Δεν είναι λόγος για να πάνε στον ΕΟΠΥΥ, ότι τα ταμεία χρησιμοποιούν τις υποδομές του ΕΣΥ;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και η ιδιοκτησία των τραπεζών στο κράτος. Και η ιδιοκτησία και η διαχείριση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Μα, επί της ουσίας αυτό έχουμε. Γιατί θέλουμε να εξαιρεθούν;

Ο κ. Μαρκόπουλος, όπως και ο κ. Τσακαλώτος προχθές με ρώτησαν αν είναι ανάπτυξη οι αποκρατικοποιήσεις. Και η κ. Παπα-

ρήγα σήμερα το ίδιο ρώτησε.

Βεβαίως είναι ανάπτυξη οι αποκρατικοποιήσεις. Με τις αποκρατικοποιήσεις γίνονται δυο πράγματα: Πρώτον, μειώνεται το χρέος και η μείωση του χρέους έχει ένα θετικό πολλαπλασιαστικό στην οικονομία. Ανεβαίνει η παρούσα αξία της περιουσίας της χώρας. Και δεύτερον, για κάθε ευρώ που έρχεται και που θα έρθει για να επενδυθεί σε αξιοποίηση γης, άλλα τρία ευρώ θα επενδυθούν πάνω σ' αυτή τη γη. Αυτό είναι κατ' εξοχήν ανάπτυξη με ένα πάρα πολύ μεγάλο πολλαπλασιαστή. Το δημόσιο συμφέρον διασφαλίζεται κυρίως από σωστές ρυθμιστικές αρχές. Το ιδιοκτησιακό καθεστώς δεν εξασφαλίζει δημόσιο συμφέρον. Σας έφερα τα παραδείγματα των κρατικών αμερικάνικων τραπεζών από τις οποίες ξεκίνησε η κρίση των ισπανικών τραπεζών, των γερμανικών landesbank.

Ο κ. Μαρκόπουλος είπε ότι χρειαζόμαστε 41 δισεκατομμύρια και η δόση θα είναι 31 δισεκατομμύρια. Λάθος. Μέχρι το τέλος του προγράμματος έχουμε λαμβάνειν ακόμα 90 δισεκατομμύρια ευρώ. Είναι σημαντικά και καλύπτουν τις ανάγκες μας. Τριάντα ένα δισεκατομμύρια είναι μόνο η δόση που θα πάρουμε τώρα.

Κυρία Ξηροτύρη, είναι ευπρόσδεκτη η προσπάθεια της ΔΗΜΑΡ να βρει ισοδύναμα. Όλοι όμως, προσπαθούμε. Σήμερα το πρωί μετά από ολονύχτια προσπάθεια η τρόικα υποχώρησε σε δυο βασικά ζητήματα: στο θέμα των αποζημιώσεων και στο θέμα της προειδοποίησης. Άρα η διαφορά σήμερα είναι περιόλου σκιάς. Ελπίζω να συναινέσετε σ' αυτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δηλαδή, τι αποφασίσατε;

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Τώρα πρέπει να σου το πει, δηλαδή;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ο αγαπητός Μανώλης Γλέζος μίλησε για σεισάχθεια. Για μια χώρα που ακόμα έχει πολύ μεγάλο έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών – ακόμα και αν βγάλεις τους τόκους – και που ακόμα έχει πρωτογενές έλλειμμα στον προϋπολογισμό, θα ήταν αυτοκτονία. Ξεχνάω τα ηθικά επιχειρήματα. Μια χώρα που έχει ακόμα 5% του ΑΕΠ πρωτογενές έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών και έχει ακόμα 1,5% πρωτογενές έλλειμμα στον προϋπολογισμό, θα ήταν αυτοκτονία αν κάνει μονομερή σεισάχθεια. Άλλο το να διαγράψεις χρέος με συμφωνία των δανειστών και άλλο να προχωρήσεις μόνος σου.

Θα σας πω μια ιστορία η οποία είναι χαριτωμένη σήμερα, την εποχή εκείνη δεν ήταν καθόλου. Δημοσιεύθηκε στους NEW YORK TIMES το 1930 και επαναδημοσιεύθηκε πριν από λίγους μήνες.

Όταν έγινε η μπολσεβίκικη επανάσταση είπαν στον Λένιν σύμβουλοί του να διαγράψουν εξωτερικό χρέος. Καλεί λοιπόν, το δικηγόρο της κεντρικής τράπεζας της νέας Σοβιετικής Ένωσης και τον ρώτησε πότε δημιουργήθηκε το εξωτερικό χρέος. Αυτός του είπε επί τσάρου. Είπε και ο Λένιν λοιπόν: «Άρα το χρέος διαγράφηκε γιατί πέθανε με τους τσάρους». Το επόμενο διάστημα όμως οι ξένοι στρατοί περικύκλωναν τη Μόσχα. Είπε ο Λένιν ένα πρωί «τα κανόνια μας δεν ακούγονται». Του είπαν ότι δυστυχώς, αγοράζαμε τα βλήματα από μια χώρα και σήμερα δεν έχουμε το ξένο συνάλλαγμα για να αγοράσουμε βλήματα από τη χώρα αυτή, γιατί διαγράψαμε το χρέος της. Και είπε: «Για φωνάξτε τις ξένες τράπεζες για να συμβιβαστούμε». Αυτή είναι σήμερα μια χαριτωμένη ιστορία. Τότε, όμως δεν ήταν.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Τι ωραίο παράδειγμα!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ξεχάστε τα κανόνια και ας πάμε σε μια χώρα, σαν τη δική μας σήμερα, που δεν έχει ούτε καν αυτοδυναμία στην παραγωγή τροφίμων. Εισάγουμε κρέας ενός δισεκατομμυρίου ευρώ. Εισάγουμε φάρμακα, εισάγουμε πετρέλαιο.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ποιος φταίει γι' αυτό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Άρα τι είδους σεισάχθεια να έχουμε;

Ο κ. Δερμιτζάκης ρώτησε γιατί δεν χρεοκοπήσαμε ακόμα. Μάλιστα το είπαν και άλλοι Βουλευτές προχθές από τον ΣΥΡΙΖΑ. Είπαν: «Μας λέγατε ότι θα χρεοκοπήσουμε τον Ιούνιο. Δεν χρεοκοπήσαμε. Τον Αύγουστο. Δεν χρεοκοπήσαμε». Δεν χρεοκοπήσαμε γιατί έχουμε ακόμα αποθέματα από την προηγούμενη δόση. Και επειδή πάμε αρκετά καλά αρχίζουμε και πηγαίνουμε αρκετά καλά στον προϋπολογισμό.

Η κ. Κουντουρά ρώτησε πού είναι η διαπραγμάτευση. Θα σας πω αμέσως.

Κατ' αρχάς, τα εύσημα και στην προηγούμενη κυβέρνηση. Το επιτόκιο του δανεισμού σήμερα από το EFSF είναι δώδεκα μονάδες βάσης πάνω από τη Γερμανία, πάνω από το κόστος του EFSF. Η Ελλάδα, δηλαδή σήμερα, δανείζεται με επιτόκιο χαμηλότερο απ' ό,τι δανείζεται η Ισπανία, η Πορτογαλία, η Ιταλία, ακόμα και η Αυστρία, όσον αφορά το δάνειο από το EFSF.

Τι πετύχαμε σήμερα; Πετύχαμε επιμήκυνση. Χωρίς την επιμήκυνση θα έπρεπε το 2014 να πετύχαμε πρωτογενές πλεόνασμα, σύμφωνα με το προηγούμενο πρόγραμμα, ύψους 4,5% του ΑΕΠ. Εάν δεν πετυχαίναμε την επιμήκυνση, σήμερα δεν θα έπρεπε να πάρουμε μέτρα ύψους μόνο 13,5 δισεκατομμυρίων, αλλά 18,5 δισεκατομμυρίων.

Τι άλλο επιτύχαμε: Η τρόικα στην αρχή ήθελε το κομμάτι των δαπανών, αυτό που λέει «σκληρά μέτρα» – δηλαδή μείωση συντάξεων, μείωση κοινωνικών δαπανών, επιδομάτων και μείωση μισθών – να είναι ακριβώς το ίδιο με το ποσοστό αυτών των τριών στο σύνολο των πρωτογενών δαπανών του δημόσιου τομέα.

Εάν ήταν έτσι, τότε θα έπρεπε από τα 11,5 δισεκατομμύρια, τα 9 δισεκατομμύρια να ήταν μείωση μισθών, συντάξεων και κοινωνικών επιδομάτων. Τώρα είναι μόνο 6,5.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μόνο!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Μόνο.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο:

Η προώθηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων είναι ο κεντρικός άξονας της πολιτικής σήμερα. Στόχος μας είναι να προχωρήσουμε άμεσα και αποφασιστικά στη δημιουργία ασφαλούς επενδυτικού κλίματος, με απελευθέρωση των αγορών και την εγκαθίδρυση συνθηκών ανταγωνισμού, για να επιτύχουμε πολλαπλασιαστικά οφέλη σε όλα τα μέτωπα της οικονομίας.

Το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων, όπως σας είπα, θα συνεισφέρει σημαντικά στην ανάγκη ελάφρυνσης του χρέους. Δεν έχει όμως αυτοτελώς εισπρακτικό σκοπό. Και είμαστε τυχεροί που η Ελλάδα έχει μεγάλη ακίνητη περιουσία.

Υπ' αριθμόν ένας στόχος σήμερα είναι η χαλάρωση της θηλιάς που λέγεται «δημόσιο χρέος». Η Αριστερά παλαιότερα μιλούσε για εξάρτηση από το εξωτερικό χρέος. Αυτό κάνουμε τώρα. Προσπαθούμε να χαλαρώσουμε αυτήν τη θηλιά.

Η επιτυχία του προγράμματος έγκειται στη δημιουργία νέων και ποιοτικών θέσεων εργασίας, διότι η ανεργία πλέον έχει φτάσει σε απαράδεκτα υψηλά επίπεδα για ένα αναπτυγμένο κράτος και οφείλουμε να δώσουμε διέξοδο και προοπτική ιδίως σε νέους ανθρώπους.

Ταυτόχρονα θέλουμε να δημιουργήσουμε αναπτυξιακή ώθηση, να αναδείξουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα και την προστιθέμενη αξία στις τοπικές κοινωνίες που δραστηριοποιούνται και βρίσκονται οι εν λόγω εταιρείες και κυρίως τα λιμάνια.

Προς το σκοπό αυτό προσπαθούμε να υπερβούμε κάθε γραφειοκρατικό εμπόδιο και διαδικαστικό φόρτο. Σε καμιά περίπτωση όμως δεν θα παρακαμφθεί η ανάγκη για διαφάνεια και πλήρη δημοσιότητα σε κάθε στάδιο της διαδικασίας.

Το ΤΑΙΠΕΔ, που έχει την ευθύνη και τη γνώση να «τρέξει» τις διαγωνιστικές διαδικασίες και να πετύχει τους καλύτερους δυνατούς όρους για το ελληνικό δημόσιο, θα έχει και την ευθύνη ενημέρωσης της Βουλής κάθε φορά που ρητά απαιτείται ή όταν αυτό θα του ζητηθεί.

Σε αυτό το πλαίσιο, η διοίκηση του ΤΑΙΠΕΔ, σε συνεννόηση με τη Βουλή, θα προσέλθει την επόμενη εβδομάδα στην αρμόδια επιτροπή να ενημερώσει, με κάθε δυνατή λεπτομέρεια, για το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων 2012 – 2016.

Αυτό μάλιστα απαιτεί προαπαιτούμενη δράση για την καταβολή της επόμενης δόσης.

Παράλληλα, καταγράφοντας τους προβληματισμούς που εξέθεσαν οι Βουλευτές όλων των κομμάτων στην Επιτροπή Οικονομικών, θα καταθέσω κατά τη διάρκεια της συζήτησης, σχετική προσθήκη που θα ρυθμίζει τη διαβούλευση της Βουλής με το ΤΑΙΠΕΔ για όλα τα ζητήματα των αποκρατικοποιήσεων.

Επίσης, ανταποκρινόμενος στο αίτημα κατάθεσης εγγράφων, που υπέβαλε προφορικά η εισηγήτρια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η κα Βαλαβάνη, των πρακτικών της γενικής συνέλευ-

σης του ΤΑΙΠΕΔ, με θέμα το διορισμό του διοικητικού συμβουλίου, θα ήθελα να καταθέσω στο Σώμα τα σχετικά Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομικών κ. Ιωάννης Στουρνάρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου επέρχονται σημαντικές βελτιώσεις στο θεσμικό πλαίσιο αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας.

Κυρώνεται η από 6η Σεπτεμβρίου 2012 πράξη νομοθετικού περιεχομένου, με την οποία τροποποιείται άμεσα η διαδικασία ορισμού του προέδρου και διευθύνοντος συμβούλου του ΤΑΙΠΕΔ.

Με αυτό τον τρόπο γίνεται τροποποίηση της συστατικής πράξης του ταμείου, ώστε να συμμορφωθεί νομικά με τις διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής, ο οποίος προβλέπει ρητά τις περιπτώσεις και τη διαδικασία παροχής γνώμης από την αρμόδια επιτροπή της Βουλής.

Συγκεκριμένα, εναρμονίζεται με το άρθρο 49 του Κανονισμού της Βουλής που προβλέπει ότι η διατύπωση γνώμης από την αρμόδια επιτροπή γίνεται με απλή πλειοψηφία.

Κυρώνεται η από 7ης Σεπτεμβρίου 2012 πράξη νομοθετικού περιεχομένου με τίτλο «Κατάργηση ελάχιστου ποσοστού ελληνικού δημοσίου σε μια σειρά ΔΕΚΟ και λιμάνια». Ήδη το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, δηλαδή, ο ν. 3985/2011 προέβλεπε ότι ένα ποσοστό της συμμετοχής του δημοσίου στις εν λόγω εταιρείες θα πρέπει να διατεθεί στο πλαίσιο του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων.

Η συγκεκριμένη κατάργηση της νομοθετικής υποχρέωσης του δημοσίου για τη διατήρηση ελάχιστου ποσοστού στις εν λόγω ΔΕΚΟ και λιμάνια δημιουργεί το πλαίσιο για πιο συμφέρουσες επιλογές για τις εν λόγω εταιρείες, αίροντας τα νομικά εμπόδια και τους δύσκαμπτους όρους για την προσέλκυση νέων επενδυτών.

Όπως τόνισα και στην αρμόδια επιτροπή, η κατάργηση του ελάχιστου ποσοστού δεν προδικάζει με κανένα τρόπο το καθεστώς ιδιοκτησίας και δε συνεπάγεται την απώλεια συμμετοχής ή ελέγχου του δημοσίου επί των υπό κρατικοποίηση εταιρειών, ιδιαίτερα δε στις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, όπως το νερό και ο ηλεκτρισμός.

Σε κάθε περίπτωση, με βάση το δίκαιο περί ανωνύμων εταιρειών, ακόμα και μια μειοψηφική συμμετοχή, παρέχει στον κάτοχο της ευρύτατα δικαιώματα. Όπου κριθεί αναγκαίο, η Κυβέρνηση εξασφαλίζει δημόσια εποπτεία στην αδιάκοπη παροχή στους πολίτες των αγαθών και υπηρεσιών κοινής ωφέλειας και στις υποδομές εθνικής σημασίας.

Θα χρησιμοποιηθεί κάθε δικλίδα ασφαλείας και θα ενισχυθούν ρυθμιστικό πλαίσιο και οι αρχές για την εξασφάλιση της παροχής των αγαθών κοινής ωφέλειας, της καθολικότητας των υπηρεσιών, της λελογισμένης τιμολογιακής πολιτικής.

Η Αξιοματική Αντιπολίτευση μας κατηγορεί ότι ξεπουλάμε το δημόσιο πλούτο της χώρας και ότι επιχειρήσεις με πάγια αξίας δισεκατομμυρίων ευρώ μπαίνουν στο στόχαστρο διεθνών εταιρειών. Δεν θα πρέπει να δημιουργούνται λάθος κρίσεις και παρανοήσεις για την τύχη εταιρειών στρατηγικού χαρακτήρα.

Για να μιλήσω με παραδείγματα, σε ό,τι αφορά την ΕΥΑΘ παγίων και την ΕΥΔΑΠ παγίων που είναι και οι κάτοχοι των κυριότερων παγίων περιουσιακών στοιχείων, όπως είναι τα φράγματα, οι ταμιευτήρες, εξωτερικά υδραγωγεία και αντλιοστάσια, καθώς και άλλες εγκαταστάσεις που εξασφαλίζουν την ασφαλή μεταφορά νερού μέχρι τις εγκαταστάσεις της επεξεργασίας τους, δεν αποτελούν μέρος των συναλλαγών και θα παραμείνουν υπό τον πλήρη και αποκλειστικό έλεγχο του δημοσίου.

Να μιλήσουμε για τα λιμάνια; Με βάση το Σύνταγμα, η ιδιοκτησία όλων των λιμένων, δηλαδή η γη, ο εξοπλισμός, τα κτήρια κ.τλ. ανεξαρτήτως προτύπου αξιοποίησης παραμένουν στο ελληνικό δημόσιο.

Επίσης με την ίδια πράξη νομοθετικού περιεχομένου καταργείται η προϋπόθεση έγκρισης από τη διυπουργική επιτροπή της μεταβίβασης δικαιωμάτων ψήφου άνω του 20% σε άλλο μέτοχο, όταν αφορά ανώνυμες εταιρείες στρατηγικής σημασίας. Η κα-

τάργηση αυτής της διάταξης επιβάλλεται ήδη από την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Αντίστοιχες ρυθμίσεις που υπήρχαν στις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών έχουν κριθεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι αντιβαίνουν στην ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων και την ελευθερία εγκατάστασης.

Για τη συγκεκριμένη ρύθμιση κινδυνεύουμε με καταδίκη στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω προσφυγής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και η απόφαση αναμένεται στις αρχές Νοεμβρίου.

Παράλληλα με το παρόν νομοσχέδιο προωθούμε ως βασική πολιτική την αξιοποίηση των ακινήτων του δημοσίου. Στον τομέα αυτό, το κράτος θα πρέπει, επιτέλους, να λειτουργήσει με κριτήρια ιδιωτικοοικονομικά, να καταγράψει και να αξιολογήσει τα περιουσιακά του στοιχεία και να φροντίσει μέσα από επικερδείς επιλογές και συμφωνίες να περικόψει δαπάνες και να αντλήσει έσοδα που έστω και μακροπρόθεσμα μπορούν να φέρουν σημαντικά δημοσιονομικά οφέλη.

Σε μια περίοδο κρίσιμη για την επίλυση των δημοσιονομικών προβλημάτων της χώρας αντί της συνεχούς επιβάρυνσης των φορολογουμένων, ιδιωτών και επιχειρήσεων επιβάλλεται το δημόσιο να αναζητήσει νέους πόρους εσόδων. Η μόνιμη αναζήτηση εσόδων μέσω αυξανόμενης φορολόγησης και μείωσης μισθών, συντάξεων και κοινωνικών παροχών θα πρέπει να παύσει να είναι μονόδρομος. Δεν έχουμε φτάσει ακόμη εκεί, αλλά αυτό επιδιώκουμε.

Οι Βουλευτές της μείζονος Αντιπολίτευσης ερμηνεύουν την προσπάθεια αξιοποίησης των εθνικών περιουσιακών στοιχείων ως την πλήρη αποξένωση του δημοσίου από την περιουσία του. Είμαι της άποψης ότι το δημόσιο αποξενώνεται από την περιουσία του, όταν την αφήνει να ρημάζει και να γίνεται λεία και πεδίο πολλαπλών καταπατήσεων.

Περαιτέρω, θα ήθελα να τονίσω, μεταξύ άλλων, τη σημαντική καινοτομία της νέας γενικής κατηγορίας χρήσεων υπό τον τίτλο «Παραθεριστικό, τουριστικό χωριό» που περιβάλλεται με διαδικαστικές και ουσιαστικές εγγυήσεις νομιμότητας, ώστε η ανάπτυξη που επιδιώκεται με την πραγμάτωση του παραθεριστικού, τουριστικού χωριού να εναρμονίζεται με τις βασικές επιλογές του εθνικού χωροταξικού σχεδιασμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και να παραμένει στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας.

Επίσης ανατίθεται στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας η ευθύνη για την καταγραφή σε Ενιαίο Μητρώο Ακίνητης Περιουσίας όλης της ακίνητης περιουσίας φορέων του δημοσίου τομέα.

Τέλος, με το παρόν σχέδιο ρυθμίζονται λοιπά κατεπείγοντα θέματα των Υπουργείων Οικονομικών, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Εντός της ημέρας θα υποβληθούν μία σειρά νομοτεχνικών προσηκών, με βάση τις παρατηρήσεις που έχουν υποβάλει τα μέλη του Κοινοβουλίου. Στη συζήτηση κατ' άρθρον θα μας δοθεί η δυνατότητα να αναλύσουμε περαιτέρω αυτά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Έχει ζητήσει το λόγο η κ. Παπαρήγα, για ένα λεπτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αν μου επιτρέπετε, μία ερώτηση, κυρία Παπαρήγα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, γιατί έχω δώσει ήδη το λόγο στην κ. Παπαρήγα. Αμέσως μετά θα πάρετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Το παράδειγμα που φέρατε για τον Λένιν φαντάζομαι ότι δεν το απευθύνετε σε εμάς, γιατί εμείς ξέρετε, δεν λατρεύουμε τα μεσοβέζικα μέτρα. Ιδιαίτερα στο πεδίο της οικονομίας δεν υπάρχουν μεσοβέζικα μέτρα.

Ξεχάστε όμως να πείτε το εξής πράγμα ή σκεφθείτε το. Ότι το νεαρό σοβιετικό κράτος επεξέτεινε εκείνης της λαίλαπας και

στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο η ανθρώπινη και η πολεμική του μηχανή συνέβαλε σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι οι άλλοι σύμμαχοι στην απελευθέρωση της Ευρώπης.

Να συμφωνήσουμε λοιπόν στο εξής πράγμα: Και εμάς μας απασχολεί, όταν ο λαός θα βρεθεί στην εξουσία –γιατί κάποια στιγμή θα βρεθεί– τι θα έχει γίνει, πού θα βρίσκονται οι εσωτερικές αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας, χωρίς να είμαστε υπέρ του εθνικού απομονωτισμού, γιατί καμιά χώρα δεν μπορεί να είναι πλήρως αυτάρκης. Αλλά εάν οι εσωτερικές αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας έχουν καταστραφεί ή έχουν υπονομευθεί, η ανασυγκρότηση θα είναι πολύ πιο δύσκολη και γι' αυτό εμείς υποστηρίζουμε ότι ο πλούτος υπάρχει στην Ελλάδα πρέπει να κοινωνικοποιηθεί, όχι να κρατικοποιηθεί.

Από εκεί και πέρα, όσον αφορά αυτά που λένε άλλα κόμματα, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ και ακούμε ότι θα επιστρέψουν οι καταθέσεις από το εξωτερικό, θα γίνει μεγάλη αλλαγή στην Ελλάδα και θα φέρουν τα κεφάλαια τους μέσα, εμείς δεν περιμένουμε απ' αυτό. Ο λαός πρέπει να πάρει το συσσωρευμένο πλούτο που υπάρχει –λίγος ή πολλός– μέσα στην Ελλάδα –εδώ θα κριθούν τα ζητήματα και γι' αυτό χρειάζεται και η αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση– με όρους λαϊκής εξουσίας.

Αυτά ήθελα να πω. Καλό πάντως ήταν το παράδειγμα για τον Λένιν. Ήταν πολύ καλό, δεν ήταν καθόλου άστοχο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κύριε Πρόεδρε, είπατε ότι θέλετε το λόγο για μια ερώτηση;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θέλω να πω στον κύριο Υπουργό ότι εγώ λυπάμαι, δεν μπόρεσα να τον χειροκροτήσω, διότι ανέμενα μία συγκεκριμένη θέση στο ζήτημα που καίει περισσότερο από οτιδήποτε άλλο αυτήν τη στιγμή στη Βουλή και ιδιαίτερα μιλάω για εμάς για το ΠΑΣΟΚ.

Θα θυμάστε ότι στην Επιτροπή των ΔΕΚΟ, όταν ήρθατε με τον πρόεδρο και τον διευθύνοντα σύμβουλο του Ταμείου Αποκρατικοποιήσεων κ.λπ., σας είπα κάποια πράγματα.

Εάν κάποιοι νομίζουν είτε στην Ευρώπη είτε στην Ελλάδα πως ό,τι υπάρχει σε αυτόν τον τόπο θα μπορούν ως υλικά κατεδαφίσεως να τα πάρουν στην κυριότητά τους και την εκμετάλλευσή τους, κάνουν λάθος. Θα σας παρακαλώ να μην κάνετε και εσείς το λάθος να θεωρήσετε κάτι για το ΠΑΣΟΚ που επί τρία χρόνια προσπαθούσε για να σωθεί αυτή η χώρα και είναι καθημαγμένο αυτήν τη στιγμή. Πάρα πολλές πλευρές προσπαθούν να κόψουν κομμάτια από το ΠΑΣΟΚ και να το διαλύσουν. Το ΠΑΣΟΚ δεν πρόκειται να διαλυθεί.

Σας λέω καθαρά και ξάστερα, ότι αυτό που έπρεπε τέσσερις μήνες να είχατε κάνει με τους δανειστές είναι ότι αντί να μιλάτε με τους υπαλλήλους που λένε ότι είναι η τρόικα, στο επίπεδο το δικό σας, να μιλάτε με τον κ. Σόμπλε και ο Πρωθυπουργός με την καγκελάριο της Γερμανίας. Φθάσαμε στο παρά πέντε με την Ελλάδα στον τοίχο, για να ερχόμαστε τώρα εδώ να πούμε, τι; Ελάτε, «ελευθερά Κέρκυρα» εδώ; Δεν γίνεται.

Σας παρακαλώ, επειδή ακούσατε και τον εισηγητή μας και τον εκπρόσωπο μας και τους Βουλευτές μας, η Βουλή να κρίνει κατά περίπτωση, γιατί δεν μπορεί η «Neolia» που τη διώχνουν από τη Γαλλία να έχει τον άνθρωπό της τώρα στην ΕΥΔΑΠ και εγώ να περιμένω τη διαφάνεια της οποιασδήποτε Επιτροπής Αποκρατικοποιήσεων, για να ξέρω αν η δουλειά που δεν μπόρεσε να γίνει ούτε επί ΠΑΣΟΚ ούτε επί Νέας Δημοκρατίας, θα γίνει τώρα. Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα.

Κατά συνέπεια, πριν μας φέρετε την τροπολογία που είπατε, θα σας παρακαλούσα να σκεφθείτε πάρα πολύ διότι εμείς δεν αρκούμεθα σε μία απλή ενημέρωση. Εξηγημένα πράγματα. Διότι την ενημέρωση την περιμένουμε και για τα μνημόνια. Στο μεταξύ έχει προχωρήσει το πράγμα. Αρκετά. Ως εδώ και μη παρέκει, κύριε Πρόεδρε!

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Λαφαζάνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όλα τα περιμέναμε σε αυτόν τον

κόσμο, αλλά να εμφανίζεται και ο κ. Στουρνάρας ως λενινιστής, νομίζω ότι είναι μία πολύ μεγάλη έκπληξη.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Σας πήρε το ψωμί;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, προσπαθείτε να μας κάνετε το μαύρο άσπρο και να μας πείτε ότι όλα αυτά τα οποία πράττετε, τα κάνετε για να μην πεινάσει ο ελληνικός λαός. Δηλαδή πρέπει να πάρουμε τη δόση και να βάλετε μέτρα 14 δισεκατομμυρίων ευρώ για να μην πεινάσει ο ελληνικός λαός; Αυτό μας λέτε; Δεν έχετε καταλάβει ότι με τις δόσεις και τα μνημόνια που συνοδεύουν τις δόσεις έχει αρχίσει και πέφτει η πείνα και η εξαθλίωση στον ελληνικό λαό; Δεν το έχετε αντιληφθεί αυτό; Πού ζείτε; Σε άλλον πλανήτη είστε; Δεν είστε στην Ελλάδα; Εδώ δεν μπορείτε να κυκλοφορήσετε πλέον στους κεντρικούς δρόμους των μεγάλων πόλεων, ιδιαίτερα στην Αθήνα. Δεν μπορείτε να κυκλοφορήσετε γιατί βλέπετε στο δρόμο τους άστεγους, τους πεινασμένους, τους εξαθλιωμένους, τους επαίτες. Γυρίσαμε σε εποχές που είχαν περιγράψει στους «Αθλίους». Και εσείς μου λέτε ότι με τις δόσεις δεν θα πεινάσει ο ελληνικός λαός;

Αν είναι να πάρете τις δόσεις, με τα 14 δισεκατομμύρια που λέτε, θα δώσετε τη χαριστική βολή στην εξαθλίωση του ελληνικού λαού. Τις δόσεις με τους όρους που μας τις δίνουν, τις δίνουν ακριβώς για να πεινάσει ο ελληνικός λαός, για να εξαθλιωθεί, για να φτωχοποιηθεί, για να περάσουμε σε εργασιακές και κοινωνικές σχέσεις Ασίας. Όχι Βουλγαρίας πλέον, αλλά Ασίας.

Μας είπατε εδώ για τα εργασιακά ότι βρήκατε έναν συμβιβασμό με την τρόικα ή ότι έκανε κάποια υποχώρηση η τρόικα. Δεν το αντελήφθη. Δεν μας είπατε τι κάνατε ακριβώς. Πρέπει να ενημερώνετε και τη Βουλή, εάν έχετε τέτοια μεγάλη επιτυχία. Πρέπει να ενημερώνετε τι πετύχατε, γιατί παίζεται μία κωμωδία γύρω από τα εργασιακά. Παίζεται μία φαρσοκωμωδία όπου επενδύουν επικοινωνιακά πολλοί προκειμένου να διαμορφώσουν εντυπώσεις και να έρθετε εδώ να μας κάνετε τον νικητή και τον τροπαιούχο.

Ξέρετε τι υπάρχει στην Ελλάδα σήμερα; Το λέω, διότι αγνοείτε αυτήν τη χώρα; Υπάρχει μία εργασιακή ζούγκλα όπου δεν εφαρμόζεται ίχνος εργασιακού και εργατικού δικαίου. Δεν εφαρμόζεται τίποτε, ιδιαίτερα στον ιδιωτικό χώρο.

Αυτήν την ώρα ισχύει ένας νόμος στον ιδιωτικό χώρο, ο νόμος του κεφαλαίου. Ο νόμος του κεφαλαίου είναι αδυσώπητος και αδιάστακτος. Για ποιες αποζημιώσεις μάς μιλάτε; Δεν δίνονται πλέον αποζημιώσεις ούτε χρόνος προειδοποίησης υπάρχει. Ούτε τριετία τολμάει να ζητήσει ο εργαζόμενος. Το φάσμα της απόλυσης συντριβεί τα πάντα. Η ανεργία που καλπάζει διαλύει και αποσυνθέτει. Και εσείς έρχεστε εδώ να μας πείτε ότι υποχώρησε η τρόικα στα εργασιακά, όταν έχουν συντριβεί τα πάντα;

Σας λέω, παίζετε επικοινωνιακά παιχνίδια, αλλά δεν κοροϊδεύετε κανέναν πλέον. Κανέναν απολύτως και δεν μπορείτε να κοροϊδέψετε κανέναν.

Λέτε «μονομερής διαγραφή του χρέους». Πω, πω! Αυτοκτονία. Καταστροφή. Αφήνουμε το «μονομερής διαγραφή του χρέους». Εσείς ανακινείτε θέμα διαγραφής του χρέους; Εγώ δεν το έχω ακούσει ποτέ. Είναι ένα χρέος που πνίγει τη χώρα, άδικο, βαθύτατα ταξικό χρέος, μη βιώσιμο κατά κύριο λόγο. Δεν έχω δει να ανακινήσετε ποτέ θέμα διαγραφής χρέους ή μεγάλου μέρους του χρέους τουλάχιστον. Δεν το έχω δει. Γιατί δεν το διεκδικείτε; Πείτε μου.

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ζητά από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από τη Γερμανία και υπάρχει μια σχετική αντιπαράθεση– ένα νέο κούρεμα του χρέους. Δεν συζητάω για το παλιό γιατί δεν ήταν κούρεμα. Ήταν υπερχρέωση της χώρας.

Εσείς γιατί δεν το κάνετε; Εσείς γιατί δεν ζητάτε; Πείτε μου, γιατί δεν διεκδικείτε ότι πρέπει να γίνει αυτό και να εξηγήσετε και τους λόγους; Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο είναι πιο μπροστά από εσάς; Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο θα προασπίζει τα εθνικά μας συμφέροντα;

Να σας πω γιατί δεν ζητάτε και δεν τολμάτε και έρχεστε εδώ να μας λέτε ότι είναι αυτοκτονία η διαγραφή χρέους; Γιατί είστε παραδομένοι. Είναι μια Κυβέρνηση η οποία είναι απολύτως παραδομένη στην τρόικα και στους πιστωτές. Και αυτό δεν είναι προπαγανδιστικός λόγος. Προκύπτει αβίαστα από όλα τα πράγ-

ματα και από τις εξελίξεις μέχρι σήμερα. Δεν διεκδικήσατε ποτέ τίποτα. Και στα εργασιακά που θέλετε να εμφανίσετε ότι κάτι υποτίθεται, πετύχατε, έχετε πετύχει μια τρύπα στο νερό. Διότι το μνημόνιο βαδίζει από το κακό στο χειρότερο. Άγριο και αγριότερο γίνεται κάθε που περνάει ο χρόνος και μετά από κάθε υποτιθέμενη διαπραγμάτευση, γίνεται χειρότερο.

Και τα εργασιακά δεν είχαν θεθεί. Τα εργασιακά μετά από ένα σημείο μπήκαν στη συζήτηση. Μπήκαν για να κάνετε αυτά τα εσωτερικά παιχνίδια, όταν έχει διαλυθεί όλο το εργασιακό τοπίο στη χώρα. Δεν διαπραγματεύεστε τίποτα. Δεν λέω ότι η διαπραγμάτευση μπορεί να δώσει απάντηση, αν δεν έχετε το σθένος να προβάλλετε μια εναλλακτική πρόταση πέρα από τις τρoικανές δόσεις και τα μνημόνια. Αν δεν έχετε τέτοια πρόταση, η διαπραγμάτευση θα είναι ανεπιτυχής έτσι κι αλλιώς. Αλλά ούτε και αυτή δεν την αποτολμάτε.

Δεν διεκδικείτε λοιπόν το χρέος. Γιατί δεν το διεκδικείτε; Είναι βιώσιμο αυτό το χρέος; Μπορεί να υπάρξει στοιχειώδης προοπτική για αυτήν τη χώρα αν δεν υπάρξει μια πολύ μεγάλη διαγραφή του χρέους; Υπάρχει καμμία προοπτική;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Να σας απαντήσω τώρα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τι να μου απαντήσετε, κύριε Στουρνάρα; Δεν μπορείτε να απαντήσετε σε αυτά τα πράγματα. Αν έχετε απάντηση σε αυτό το πρόβλημα να μας την πείτε. Ποια είναι η απάντηση; Να πληρώνουμε το χρέος κανονικά; Πείτε μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μείμαράκης): Να ολοκληρώσετε και μετά να σας απαντήσει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Η απάντησή σας είναι να πληρώνουμε κανονικά το χρέος. Φτάσατε στο σημείο να μας πείτε ότι ο EFSF σας δανείζει με χαμηλότερο επιτόκιο από ό,τι δανείζουν σε άλλες χώρες. Το μνημόνιο, οι δανειακές συμβάσεις που έχετε με βάση το μνημόνιο, με τι επιτόκιο είναι; Ο EFSF δανείζει για τις τράπεζες. Μην μας το εμφανίζετε εδώ πέρα ως επιτυχία.

Και να ξέρετε ότι από το επιτόκιο του κερδίζουν οι πλούσιες χώρες της Ευρωζώνης. Δεν το γνωρίζετε; Δεν το γνωρίζετε ότι από το επιτόκιο του EFSF κερδοσκοπεί σε βάρος μας η Γερμανία και μια σειρά από άλλες χώρες που δυστυχώς έχουν αρνητικά επιτόκια μέσα στην κρίση; Να χαίρεστε αυτήν την Ευρωζώνη και τη δομή της. Έχουν αρνητικότερα επιτόκια, όταν αυτήν τη στιγμή η Ελλάδα βλέπει τα επιτόκια να έχουν εκτιναχθεί στα ύψη. Και μη μας λέτε ότι πέφτουν. Τι πάει να πει ότι πέφτουν; Αέρας κοπανιστός είναι αυτό, ότι πέφτουν, διότι δεν έχει καμμία αξία αυτή η πτώση ή το ανεβοκατέβασμα. Είναι στα ύψη. Μιλάμε για επιτόκια απροσπέλαστα.

Και δεν μου λέτε, πώς είναι δυνατόν να κερδοσκοπούν πάνω στο ελληνικό χρέος ορισμένες χώρες; Γιατί δεν θέτετε αυτό το θέμα; Πώς είναι δυνατόν η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να συνεχίζει να δανείζει με 1% τις τράπεζες και η Ελλάδα να φτάνει να δανειζεται μέχρι και με 5,5%; Πώς τα απαντάτε αυτά τα θέματα; Πείτε μας την απάντηση.

Και έρχεστε εδώ πέρα να μας πείτε ότι οι αποκρατικοποιήσεις τώρα είναι ανάπτυξη. Καλά, πού ζείτε; Με συγχωρείτε δηλαδή, γιατί θα τρελαθούμε. Αποκρατικοποιήσεις τώρα γίνονται, κύριε Στουρνάρα, στη χώρα αυτή; Τώρα γίνονται; Αποκρατικοποιήσεις γίνονται από τις αρχές της δεκαετίας του '90. Δεν κάνουν τίποτε άλλο οι κυβερνήσεις από το να αποκρατικοποιούν. Έχετε δει να μειώνεται το χρέος από τις αποκρατικοποιήσεις, όπως μας είπατε; Μετά από κάθε αποκρατικοποίηση, μετά από όλη αυτήν την πολιτική των αποκρατικοποιήσεων, το χρέος έχει ανέβει στα ύψη και η οποία ανάπτυξη εμφανίστηκε με αυτό το χρέος αυτήν τη στιγμή εξανemizεται και η Ελλάδα βαδίζει στον πάτο. Για ποια αναπτυξιακή προοπτική των ιδιωτικοποιήσεων μας μιλάτε;

Οι επιχειρήσεις που πωλούνται, κύριε Στουρνάρα, δεν είναι προβληματικές επιχειρήσεις. Είναι επιχειρήσεις όλες ακμαίες, δυναμικές, κερδοφόρες και με προοπτική. Το ιδιωτικό κεφάλαιο δεν αγοράζει ποτέ προβληματική επιχείρηση. Πρώτα θα την εξυγιάνει το δημόσιο, θα την καταστήσει κερδοφόρα, θα της δώσει προοπτική και τότε θα έρθει να αγοράσει, μόνο τότε αγοράζει. Προβληματικές επιχειρήσεις παίρνει από τον ιδιωτικό τομέα μόνο το δημόσιο, για να τους ξεφορτώσει από τα βάρος. Επομένως, αυτό που χάνει το δημόσιο με τις αποκρατικοποιήσεις είναι ακρι-

βώς η αναπτυξιακή διάσταση που δίνουν αυτές οι επιχειρήσεις στη χώρα, τα έσοδα που αποκομίζει το δημόσιο από αυτές τις επιχειρήσεις τις κερδοφόρες. Εάν αθροίσετε τα έσοδα που έχουν απολεσθεί από τη δεκαετία του '90 από τα κέρδη αυτών των επιχειρήσεων από το δημόσιο, είναι δυσανάλογα από όποιο θετικό αποτέλεσμα μπορεί να έχουν επιφέρει αυτές οι επιχειρήσεις με φορολογία στο δημόσιο.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι και για τα έσοδα είναι καταστροφή οι ιδιωτικοποιήσεις. Αλλά δεν τις κάνετε ούτε για τα έσοδα ούτε για την ανάπτυξη ούτε φυσικά για να μειώσετε το χρέος. Άλλωστε όλα αυτά τα χρόνια μέσα από τον ειδικό λογαριασμό των αποκρατικοποιήσεων ξέρετε ότι αυτό δεν πήγαινε για το χρέος. Πήγαινε για άλλου είδους πελατειακές ρουσφετολογικές δαπάνες. Δεν τις κάνετε γι' αυτά όμως τις ιδιωτικοποιήσεις. Για ένα λόγο τις κάνετε, για λόγους νεοφιλελεύθερου δογματισμού, για να υπηρετήσετε το δόγμα και κυρίως για να εξυπηρετήσετε ιδιωτικά συμφέροντα.

Βλέπετε τι μας λέγατε για την «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ»; Η «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ» ήταν ο μέγας καταστροφάς του κράτους. Βεβαίως, για τα νοσηρά φαινόμενα ευθύνεστε εσείς, όχι εσείς προσωπικά, οι κυβερνήσεις. Τώρα τι γίνεται; Το δημόσιο μονοπώλιο της «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ» το αντικατέστησε ένα ιδιωτικό μονοπώλιο. Η «ΑΕΓΕΑΝ» εξαγόρασε την «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ». Δείτε τα κόμιστρα που έχουν πάει στις αερομεταφορές. Δείτε τα κόμιστρα που τα έχετε φτάσει, στα ύψη. Σε λίγο δεν θα μπορείτε να πηγαίνετε στη Θεσσαλονίκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Μόνο που δεν τα πληρώνουμε εμείς πλέον. Τα πλήρωνε ο κοσμάκης όλα αυτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μην θορυβείτε παρακαλώ.

Πληρώνετε τις άγονες γραμμές. Πληρώνετε άγονες γραμμές, τις οποίες δεν θέλατε να τις δώσετε ως επιδότηση στην δημόσια «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ». Και αυτά όλα θα εκτιναχθούν στα ύψη με το μονοπώλιο το οποίο κατασκευάστηκε. Αλλά αυτός ήταν ο στόχος σας. Δεν ήταν ο στόχος σας να δημιουργήσετε ανταγωνισμό στην αγορά. Ο στόχος ήταν να φύγει από το δημόσιο ο εθνικός αερομεταφορέας και να πάμε σε έναν ιδιωτικό μονοπωλιακό αερομεταφορέα, ο οποίος θα λειτουργεί σε βάρος της ελληνικής οικονομίας και με τη ληστεία των Ελλήνων πολιτών.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ πολύ. Μια κουβέντα μόνο για τον ΕΟΠΥΥ και τη μεταφορά που κάνετε των ταμείων των μηχανικών και των τραπεζοϋπαλλήλων.

Κανείς δεν θα είχε αντίρρηση για μία δημιουργική, εποικοδομητική ενοποίηση των ταμείων, αν αυτή η ενοποίηση οδηγούσε σε όρους ενίσχυσης των ασφαλιστικών υπηρεσιών στους εργαζόμενους, ενίσχυσης συνολικά. Εδώ έχετε κάνει μία αποθήκη που βουλιάζει τον τομέα υγείας. Δεν προσφέρει πλέον καμμία υπηρεσία, ούτε καν τα φάρμακα και επιβαρύνει συνεχώς τους πολίτες, τους ασφαλισμένους, που δίνουν λεφτά από την τσέπη τους.

Επομένως, αυτό που θέλετε να κάνετε δεν είναι να βοηθήσετε στην ενοποίηση και επομένως, με όρους δικαιοσύνης, να βοηθήσετε τους ασφαλισμένους. Αυτό που θέλετε να κάνετε είναι να βουλιάξετε και αυτά τα υγιή ταμεία και να τα βάλετε στη μαύρη τρύπα του ΕΟΠΥΥ, όπου ούτε και αυτοί που είναι μέσα θα ελαφρυνθούν και αυτοί που θα μπουν θα χάσουν, για να πάνε όλοι στον πάτο προς όφελος των ιδιωτικών συμφερόντων του τομέα της υγείας, τα οποία ανθούν.

Αυτή είναι η πολιτική σας, αυτές είναι οι επιλογές σας. Να τις πάρετε πίσω. Ειδικά αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα τερατούργημα, είναι αντισυνταγματικό. Είναι ένα τερατούργημα που η εφαρμογή του δεν μπορεί να περάσει από τον ελληνικό λαό. Ούτε οι ιδιωτικοποιήσεις σας θα περάσουν, ούτε τα δημόσια ακίνητα που εκχωρείτε, ούτε οι άλλες ρυθμίσεις, ιδιαίτερα με το πετρέλαιο θέρμανσης. Θα ακυρωθούν στην πράξη από τους αγώνες του ελληνικού λαού, που θα ανατρέψει και εσάς και θα επιβάλει μια καινούργια αντιμνημονιακή προοδευτική πορεία για τη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μείμαράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δικτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της Αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την

ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα επτά μαθητές και μαθήτριες και δυο εκπαιδευτικοί από το Δημοτικό Σχολείο Ροϊτικών Αχαΐας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει για μία παρέμβαση-απάντηση ο κύριος Υπουργός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το κούρεμα του χρέους γίνεται με δύο τρόπους. Ο πρώτος τρόπος είναι να μειώσεις την ονομαστική αξία. Λες δηλαδή ότι χρωστάω δέκα, δεν χρωστάω δέκα, χρωστάω πέντε. Με τον τρόπο αυτό επιφέρει ζημιά στον αντισυμβαλλόμενο. Δεν το δέχεται εύκολα. Αν το κάνεις μονομερώς, δεν πρόκειται να σου ξαναδανείσει ποτέ λεφτά. Ειδικότερα, αν το κάνεις στη Γερμανία σήμερα...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Διαπραγμάτευση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Να τελειώσω, σας παρακαλώ.

Ο δεύτερος τρόπος που έχει ακριβώς το ίδιο αποτέλεσμα σε όρους καθαρής παρούσας αξίας, είναι να μειώσεις το επιτόκιο και να επεκτείνεις τις δόσεις αποπληρωμής. Αυτόν τον τρόπο διεκδικούμε σήμερα. Το αποτέλεσμα είναι ακριβώς το ίδιο. Δεν επιφέρει άμεση ζημιά, δηλαδή στα βιβλία του αντισυμβαλλόμενου δεν επιφέρει ζημιά. Είναι ένας τρόπος περισσότερο συναινετικός και τον διεκδικούμε. Πιστεύω ότι κάτι θα πετύχουμε. Ήδη, στα προηγούμενα δάνεια έχουμε πετύχει μία μείωση επιτοκίου.

Έρχομαι τώρα στο δεύτερο ερώτημά σας. Ποιο είναι το επιτόκιο που παίρνουμε από τον EFSF; Είναι το κόστος της χρηματοδότησης του EFSF συν δώδεκα μονάδες βάσης. Είναι πάρα πολύ χαμηλό ήδη.

Πράγματι, η ΕΚΤ δεν δανείζει κατευθείαν τις ελληνικές τράπεζες. Τις δανείζει μέσω του ELA, του συστήματος αυτού, με υψηλότερο κόστος. Αυτό το κάνει μέχρι όπου το ελληνικό πρόγραμμα ξαναγυρίζει σε βιώσιμη τροχιά και ελπίζω να γίνει μόλις πάρουμε την επόμενη δόση.

Τέλος, όσον αφορά τον ΕΟΠΥΥ, θέλω να σας πω ότι κάνετε λάθος. Η Ελλάδα έχει ένα από τα υψηλότερα επίπεδα παροχής ιατρικών υπηρεσιών. Είμαστε περίπου δέκατοι στον κόσμο ...

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Δείτε τα στοιχεία του Διεθνούς Οργανισμού Υγείας. Ο Έλληνας πολίτης απολαμβάνει ένα από τα χαμηλότερα ποσοστά, αυτό που λέμε co-payment, δηλαδή συγχρηματοδότησης στον κόσμο. Όταν στην Πορτογαλία, ο Πορτογάλος πολίτης πληρώνει 36% από την τσέπη του, στην Ελλάδα ο Έλληνας πολίτης πληρώνει λιγότερο από 12%.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τσίπρας έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, η χώρα βρίσκεται σε ένα τραγικό αδιέξοδο και θα τολμούσα να πω ότι είμαστε δέσμοι μιας στρατηγικής που εσείς εισηγήθηκατε στην Κυβέρνηση.

Είστε εμπνευστής αυτής της στρατηγικής, της στρατηγικής της μη διαπραγμάτευσης, κύριε Στουρνάρα.

Κύριε Υπουργέ, βρισκόμαστε σε πλήρες αδιέξοδο και το αδιέξοδο αυτό αντανakλάται στους τριγμούς και στους κλυδωνισμούς που υφίσταται τούτη την ώρα η Κυβέρνησή σας. Όχι βεβαίως ότι τα πράγματα είναι εύκολα, όχι ότι θα μπορούσαμε με μαγικό τρόπο, από τη μία μέρα στην άλλη να ξεπεράσουμε την κρίση. Όμως αναλάβετε ως Κυβέρνηση, με προεκλογικές δεσμεύσεις και υποσχέσεις επαναδιαπραγμάτευσης και με οριακή πλειοψηφία, τη διακυβέρνηση του τόπου και λίγες μέρες αφότου ανέλαβε αυτή η Κυβέρνηση τα καθήκοντά της, έχασε ο Πρωθυπουργός τα περί επαναδιαπραγμάτευσης, έχασε ο κ. Κουβέλης τα περί απαγκίστρωσης και ο κ. Βενιζέλος τις δυνατότητες που έχουμε να ξαναδοούμε το μνημόνιο και δέχθηκαν κι οι τρεις τη δική σας στρατηγική της μη διαπραγμάτευσης και της πιστής

εφαρμογής των δεσμεύσεων και υποχρεώσεών μας. Εμείς την ονομάσαμε αυτήν τη στρατηγική «στρατηγική του καλού και υπάκουου μαθητή». Και μάλιστα μας είπατε ότι αυτή είναι η μόνη στρατηγική που μπορεί να πετύχει, διότι μόλις εμείς εκπληρώσουμε πλήρως όλα τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις μας θα αλλάξει το κλίμα και μετά θα μας δώσουν κι αυτά τα οποία θέλουμε να ζητήσουμε. Και σήμερα αποδεικνύεται πόσο αδιέξοδη ήταν αυτή η πολιτική.

Καμώνονται βέβαια κάποιοι ότι τάχα δεν κατάλαβαν. Καμώνονται ότι τώρα ξαφνικά βλέπουν ότι αυτή η στρατηγική είναι αδιέξοδη.

Άκουσα πριν από λίγο τον αξιοσέβαστο πρώην Πρόεδρο της Βουλής κ. Κακλαμάνη να παίρνει το λόγο και να σας εγκαλεί και να λέει ότι πρέπει να διαπραγματεύεστε με τον κ. Σόιμπλε απευθείας και ο Πρωθυπουργός με την Καγκελάριο, όταν πρώτοι εμείς θέσαμε το ζήτημα να μην δει η Κυβέρνηση τους δευτεροκλασάτους. Δεν είναι υποτιμητικό. Αυτός είναι ο ρόλος τους. Είναι υπάλληλοι των επιτροπών αυτών που έρχονται στη χώρα μας. Έχουν ένα ρόλο πολύ συγκεκριμένο. Όμως εγώ δεν μένω στο ότι είναι δευτεροκλασάτοι. Μένω στο ότι έχουν αποτύχει όλα τα σχέδια που έχουν φέρει σ' αυτήν τη χώρα εδώ και δυόμισι χρόνια. Δεν προέβλεψαν την ύφεση καμμία φορά. Διαικώς τους ξέφευγε η ύφεση.

Κι εσείς τα ίδια λέγατε τότε. Εσείς τότε βγαίνατε και λέγατε ότι το 2012 θα έχουμε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Εν πάση περιπτώσει όμως, αντί να ζητήσετε απευθείας πολιτική διαπραγμάτευση εγώ σας πρότεινα τότε να ζητήσετε μία έκτακτη Σύνοδο Κορυφής. Εσείς επιλέξατε τη λύση και το δρόμο της τεχνοκρατικής διευθέτησης με τους απεσταλμένους της τρόικας εδώ, αλλά στην πραγματικότητα τι κάνατε; Κρύψατε από τον ελληνικό λαό –κι αυτό βγαίνει τώρα στη δημοσιότητα, γι' αυτό πέφτουν οι μάσκες– ότι πολιτική επαφή και διαπραγμάτευση είχατε αλλά όχι με τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τους θεσμικούς εταίρους. Είχατε με τη γερμανική κυβέρνηση και την κ. Μέρκελ. Τι είδους επαφή; Όχι διαπραγμάτευση αλλά συνεννόηση και συμφωνία υποταγής είχατε.

Προσέξτε τώρα εδώ. Θα αναφερθώ μετά στα θεατρικά δρώμενα που βλέπουμε το τελευταίο διάστημα στην πολιτική ζωή του τόπου, γιατί θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό που βγήκε χθες από την απέλπιδα προσπάθεια του κ. Βενιζέλου, ο οποίος έχει ηθικά και πολιτικά απαξιωθεί. Άκουγα πριν από λίγο και τον προκάτοχό του κ. Παπακωνσταντίνου, στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής να μας λέει ότι το cd της κ. Λαγκάρντ το παρέδωσε στη Γραμματέα του και χάθηκε! Πού πήγε αυτό το cd; Δεν ξέρει κανένας.

Κοιτάξτε ή αυτοί που μας κυβερνάνε και εσείς που συνεχίζετε είστε τόσο ανίκανοι και ανάξιοι να κυβερνήσετε αυτόν τον τόπο, σ' αυτές τις δύσκολες στιγμές ή μας δουλεύετε ψιλό γαζί. Ποιους αλήθεια κρύβετε τόσα χρόνια; Ποιους προστατεύετε να μην φορολογηθούν τη στιγμή που έχει εξοντωθεί η πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας; «Χάθηκε» λέει, «το έχασε η γραμματέα του». Να βρούμε τη γραμματέα να μας εξηγήσει πού πήγε το cd με τους δύο χιλιάδες μεγαλοκαταθέτες που έβγαλαν τα λεφτά τους σε μια μόνο τράπεζα στο εξωτερικό, χωρίς να ξέρουμε αν αυτά έχουν φορολογηθεί νομίμως. Δεν έχετε ως Κυβέρνηση καμμία πλέον ηθική αξία. Έχετε απαξιωθεί.

Επανερχομαι όμως, στο σημαντικό. Βγαίνει, λοιπόν, ότι στις 20 Οκτωβρίου έκανα αίτηση κατάθεσης εγγράφων, γιατί αυτό το έγγραφο το θέλουμε πρωτότυπο και την απάντηση της ελληνικής Κυβέρνησης. Ελπίζω, να ακούει ο κύριος Υπουργός, αν και δεν είναι στην Αίθουσα...

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Η Κυβέρνηση υπάρχει.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου): Ελπίζω να ακούει και ο ίδιος ο Υπουργός γιατί περιμένω να μας εγχειρήσει αυτό το έγγραφο όχι στις προβλεπόμενες διαδικασίες, εννοώ να το κάνει τάχιστα. Γιατί μπορεί να το κάνει και σε ένα μήνα, όπως γνωρίζετε.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Μόνο που αυτό το έγγραφο δεν έχει σχέση με την Κυβέρνηση.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου):

δας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου): Έλεγα, λοιπόν, ότι αυτό το έγγραφο αποδεικνύει –και οι μάσκες πέφτουν– ότι εδώ δεν υπάρχει θεσμικό πλαίσιο Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Έχουμε μια συμφωνία ανάμεσα στην Ελλάδα, την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και άρα, υπάρχουν περιθώρια διαπραγμάτευσης στο θεσμικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή έχουμε μια διμερή συμφωνία ανάμεσα σε Ελλάδα και Γερμανία; Αυτό είναι ένα ερώτημα.

Τι είδους έγγραφο είναι αυτό που αποστέλλεται από τη γερμανική κυβέρνηση, από τον Υφυπουργό των Οικονομικών και ζητά στον ειδικό λογαριασμό για τα έσοδα να προστίθενται και τα έσοδα από τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας;

Ουσιαστικά, δηλαδή ζητά τη δημοσιονομική διακυβέρνηση της χώρας. Ουσιαστικά δηλαδή, αυτό που ζητά είναι και με το νόμο η Ελλάδα να γίνει μια αποικία χρέους της Γερμανίας και των εταίρων, πρωτίστως της Γερμανίας όμως. Πρόκειται για τον απόλυτο εξευτελισμό, όχι μόνο της ελληνικής Κυβέρνησης, αλλά και ολόκληρου του ευρωπαϊκού θεσμικού πλαισίου. Είναι ο εξευτελισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυτό το έγγραφο. Με ποιο δικαίωμα η Γερμανία; Έχουμε καμμία διμερή συμφωνία, την οποία δεν γνωρίζουμε;

Δεν υπάρχει η τρόικα. Ξεχάστε το. Δεν υπάρχει Ευρωπαϊκή Ένωση, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Υπάρχει η κ. Μέρκελ και ο κ. Σόιμπλε που δίνουν εντολές στην οικονομική τους αποικία.

Και θέλω ειλικρινά να γνωρίζω –και για αυτό, κύριε Υπουργέ, ζητώ να την καταθέσετε εγγράφως– την απάντηση που δώσατε. Να καταθέσετε εγγράφως την απάντηση! Και αν δεν την καταθέσετε –που σημαίνει ότι δεν απαντήσατε εγγράφως– τότε νομίζω ότι τα πράγματα είναι ακόμη χειρότερα για σας.

Βεβαίως, είναι υποκριτικό να έρχεται τώρα και να λέει αυτά ο κύριος Βενιζέλος. Τον καλωσορίζω βέβαια, κύριε Χρυσόχοιδη, τον Αρχηγό σας στην επικίνδυνη και καταστροφολογική ρητορική του ΣΥΡΙΖΑ, ότι είναι προτεκτοράτο η Ελλάδα. Τέτοια μας λέτε. Όταν τα λέμε εμείς αυτά, μας λέτε ότι είμαστε επικίνδυνοι και καταστροφολόγοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Αλλά είναι πάρα πολύ αργά για δάκρυα. Και είναι πάρα πολύ αργά για δάκρυα, διότι ο ίδιος ο κ. Βενιζέλος έφερε αυτόν τον νόμο –πώς να το κάνουμε;– και ψήφισε τον Φλεβάρη το ν. 3986/2011, όπου και τα χρήματα βεβαίως από τις δόσεις, αλλά και τα έσοδα από τις αποκρατικοποιήσεις θα μπαίνουν σε ειδικό λογαριασμό του Υπουργείου Οικονομικών για την εξυπηρέτηση του χρέους. Άρα, όταν τον εισηγούνταν και τον ψήφισε, τότε δεν υπήρχε θέμα προτεκτοράτου; Τώρα ανακάλυψε ότι γινόμαστε προτεκτοράτο;

Και το ίδιο και ο κ. Κουβέλης. Βεβαίως, δεν ψήφισε τον προηγούμενο Φλεβάρη το δεύτερο μνημόνιο ο κ. Κουβέλης και η Δημοκρατική Αριστερά.

Βεβαίως, τότε αυτή η στάση δεν οδηγούσε τη χώρα έξω από το ευρώ, όπως τώρα η ανεύθυνη στάση του ΣΥΡΙΖΑ που δεν ψηφίζει αυτά τα μέτρα. Τότε ήταν υπεύθυνη στάση.

Όμως, εν πάση περιπτώσει, από τον Ιούνιο και μετά συμμετέχοντας η Δημοκρατική Αριστερά στη συγκυβέρνηση με μνημόνιο προφανώς και με κυρίαρχο επιχείρημα ότι καταρρέουμε και δεν θα πάρουμε την περιβόητη δόση, υιοθέτησε όλη τη λογική των προηγούμενων μνημονίων και έρχεται να ψηφίσει και τα επόμενα μέτρα! Δεν ξέρει η Δημοκρατική Αριστερά ότι ο βασικός κορμός αυτών των απαιτήσεων για τα εργασιακά έχει ήδη ψηφιστεί από το Φλεβάρη;

Υπάρχει μια λαϊκή παροιμία που λέει ότι φάγαμε το γάιδαρο και τώρα θα τοινήσουμε στην ουρά. Μήπως τοινάμε στην ουρά, ακριβώς διότι θέλουμε να καταπιεί ο λαός αμάσητο το γάιδαρο των 13,5 δισεκατομμυρίων –και πλέον– ευρώ περικοπές σε μισθούς και σε συντάξεις;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Έρχομαι όσο μπορώ πιο σύντομα στα θέματα του νομοσχεδίου, διότι είναι πάρα πολύ σοβαρά θέματα. Δεν είναι δηλαδή, μόνο το πακέτο που θα φέρετε κάποια στιγμή. Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, εγώ έχω ξαναπεί ότι εσείς έχετε τον κυνισμό ενός τρα-

πεζίτη και το φανατισμό ενός νεοφιλελεύθερου και λέτε τα πράγματα πιο ωμά για να καταλαβαίνουμε και εμείς οι απλοί και αδαείς, διότι καμιά φορά όταν έχουμε αυτούς τους πολιτικούς αρχηγούς εδώ που τα περιπλέκουν λίγο τα πράγματα, μας θολώνουν το τοπίο.

Εσείς, λοιπόν, είπατε χθες ότι η διαπραγμάτευση έκλεισε και σας κάνουν ό,τι θέλουν και το ξαναείπατε και σήμερα. Τώρα, ποιον να πιστέψει ο ελληνικός λαός; Τον κ. Βενιζέλο και τον κ. Κουβέλη που ξαφνικά καμώνονται ότι διαφωνούν ή εσάς; Δεν ξέρω. Μια απάντηση θα δώσει η Κυβέρνηση σε αυτό.

Όμως, «ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα». Ξέρετε, στη ζωή δεν μπορεί να κρυφτεί για πολύ καιρό η αλήθεια. Δεν μπορεί να κρυφτεί η αλήθεια! Ιδού, λοιπόν! Αν πραγματικά διαφωνείτε, δεν έχετε παρά να καταψηφίσετε και εν τέλει να μας πείτε αν το πρόβλημα είναι αν προκαλούν ύφεση και ανεργία οι ρυθμίσεις των εργασιακών. Βεβαίως και προκαλούν. Τα 13,5 δισεκατομμύρια που θέλετε να τα περάσετε αμάσητα, τι προκαλούν; Δεν προκαλούν ύφεση και ανεργία;

Κύριε Υπουργέ, οι μνημονιακές κυβερνήσεις από τον κ. Παπανδρέου, τον κ. Παπαδήμο και τώρα η Κυβέρνηση του κ. Σαμαρά παρέλαβαν κράτος και θα παραδώσουν στην επόμενη κυβέρνηση μια αποικία χρέους.

Ξέρετε, ώρες-ώρες έχω την αίσθηση –διότι είναι προφανές ότι αυτή η εξευτελιστική εκποίηση κερδοφόρων επιχειρήσεων για είκοσι-είκοσι ένα εκατομμύρια, όπως παραδείγματός χάριν η εκποίηση της εταιρείας «ΔΩΔΩΝΗ» ή του ΟΠΑΠ, για να πάρει το ελληνικό δημόσιο τα δύο χρόνια κερδοφορίας και λειτουργίας του, δεν συμβάλλει κάπου– ότι ένας από τους λόγους που γίνεται αυτό, πέραν δηλαδή του λόγου της λεηλασίας και κάποιων συμπερομένων που έχουν εμφολωρήσει, είναι η επόμενη κυβέρνηση, η οποία θα έλθει με τη στήριξη του λαού για να ανορθώσει τη χώρα και την οικονομία, να στερηθεί σημαντικών εργαλείων για την ανόρθωση της χώρας και της οικονομίας.

Αυτός είναι ένας από τους επιπρόσθετους λόγους που εμείς στα θέματα των ιδιωτικοποιήσεων έχουμε σηκώσει πάρα πολύ ψηλά τους τόνους και όχι μόνο τους τόνους. Βρισκόμαστε διαρκώς μέσα και έξω από τη Βουλή με κάθε δυνατότητα που έχουμε, για να ελέγξουμε τη νομιμότητα.

Πρέπει να σας πω ότι μια σειρά από διαδικασίες που έχουν πραγματοποιηθεί είναι έξω και πέρα από το πλαίσιο της νομιμότητας, ακόμα και η ίδια η διαδικασία για το διορισμό διοίκησης στο ΤΑΙΠΕΔ. Οι νόμοι που εσείς ψηφίζετε αν δεν σας βοηθούν να ολοκληρώσετε το καταστροφικό σας έργο, τόσο το χειρότερο για τους νόμους!

Και έρχεστε εδώ με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, λες και βρισκόμαστε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και νομοθετείτε με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και με διαρκή μικρά αλλά σημαντικά κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα!

Εμείς, λοιπόν, θα ελέγξουμε τη νομιμότητα με κάθε τρόπο και με κάθε μέσο. Θεωρούμε ότι αυτό που γίνεται, η κατάργηση του ελάχιστου ποσού του ελληνικού δημοσίου σε ΕΛΠΕ, ΔΕΗ, ΟΠΑΠ, ΟΔΙΕ, ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ, ΕΛΤΑ είναι ένα έγκλημα σε βάρος των υπόλοιπων γενεών. Όπως επίσης πιστεύουμε ότι δεν πρόκειται περί απόσυρσης του κράτους, αλλά πρόκειται περί απόσυρσης κάθε δυνατότητας ανάκαμψης και ανόρθωσης της οικονομίας το επόμενο διάστημα.

Δεν πουλάτε μόνο κερδοφόρους οργανισμούς. Πουλάτε τα λιμάνια της χώρας. Παραχωρείτε ακόμα και ολόκληρη την παραλιακή ζώνη και τους αιγιαλούς για ενενήντα εννέα χρόνια δίχως δικαίωμα ελεύθερης πρόσβασης των πολιτών στην παραλιακή ζώνη. Αλήθεια, αναρωτιέμαι, θα ψηφίσουν αυτά τα μέτρα, θα ψηφίσει αυτό το άρθρο του νομοσχεδίου η Δημοκρατική Αριστερά και το ΠΑΣΟΚ; Εντάξει, η Νέα Δημοκρατία. Στο κάτω-κάτω πάντοτε είχε και αυτήν την αντίληψη, την κοσμοθεωρία περί του φιλελευθερισμού, που πρέπει οι αγορές να είναι πάνω από την κοινωνία. Θα τα ψηφίσετε εσείς αυτά; Φαίνεται, όμως, ότι θα τα ψηφίσετε.

Αυτό που πάτε να κάνετε δηλαδή, με δύο λόγια είναι να εφαρμόσετε πιστά το μοντέλο της Ανατολικής Γερμανίας –αυτό που έφτιαξε η Τρόικα τότε στην Ανατολική Γερμανία– εδώ στην Ελλάδα το 2012.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα χθες τον Πρωθυπουργό κ. Σαμαρά για πρώτη φορά μετά από σύσκεψη πολιτικών Αρχηγών να κάνει δηλώσεις. Βέβαια, η επίκλησή του δεν είχε αποδέκτη τον ελληνικό λαό, αλλά τους δύο κυβερνητικούς του συνεταίρους και ο στόχος του ήταν να σώσει όχι τη χώρα βεβαίως, όπως λέει, αλλά την Κυβέρνησή του που καταρρέει.

Ευτυχώς, όμως, για την αλήθεια δεν μπορεί να συνεχιστεί για πολύ αυτό το παιχνιδάκι. Και επειδή ο κύριος Πρωθυπουργός χθες μίλησε για τόλμη, ότι την Ελλάδα θα σώσουν αυτοί που τολμούν, έχω να πω ότι έχουμε έναν Πρωθυπουργό που δεν τολμά εδώ και τρεις μήνες να έρθει στο ελληνικό Κοινοβούλιο και να αντιπαρατεθεί πρόσωπο με πρόσωπο με την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Δεν τολμά να έρθει εδώ και να μιλήσει στη Βουλή!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Είναι αυτός που θα τολμήσει και θα σώσει τον ελληνικό λαό; Τι είδους τόλμη είναι αυτή;

Βεβαίως, επαναλαμβάνω ότι έπεσαν οι μάσκες. Φάνηκε για ποιο λόγο πήγε στην κ. Μέρκελ, ζητώντας άφεση αμαρτιών, και για ποιο λόγο υποδέχθηκε εδώ την κ. Μέρκελ, στρώνοντας κόκκινα χαλιά, τη στιγμή που λίγες μέρες πριν υπήρχε μία σημαντική συνάντηση ανάμεσα στον Ολάντ και σε Αρχηγούς κρατών του Ευρωπαϊκού Νότου και απουσίαζε ο κ. Σαμαράς.

Διάλεξε στρατόπεδο ο κ. Σαμαράς. Αυτή είναι η τόλμη του. Πράγματι αυτό θέλει τόλμη. Θέλει τόλμη κάποιος που προεκλογικά όλο το προηγούμενο διάστημα που ήταν στην Αξιωματική Αντιπολίτευση να καμώνεται τον αντιμνημονιακό και μέσα σε μια νύχτα να γίνεται ο βασικός εγγυητής και υποστηρικτής του μνημονίου και αυτής της καταστροφικής πολιτικής. Και θέλει τόλμη να πάει στην κ. Μέρκελ και να σκύψει ευλαβικά το γόνο. Είναι τολμηρό, πράγματι!

Αναρωτιέμαι όμως, ώρες-ώρες γιατί το κάνει αυτό; Γιατί το κάνετε αυτό; Από αδυναμία το κάνετε όχι από στρατηγική, από αδυναμία και φόβο. Διότι, προφανώς η λίστα Λαγκάρντ που έχασε ο κ. Βενιζέλος στο συρτάρι του και έχασε ο κ. Παπακωνσταντίνου δίνοντας τη στη γραμματέα του, δεν είναι η μόνη λίστα μεγαλοκαταθετών σε τράπεζες του εξωτερικού. Υπάρχουν και άλλες λίστες και σε γερμανικές τράπεζες όπως βεβαίως, υπάρχει και η μοναδική –γιατί έγινε μόνο σε γερμανικό δικαστήριο– κατάθεση του κ. Χριστοφοράκου για τη λίστα της «SIEMENS», που επί χρόνια η «SIEMENS» δωροδοκούσε το πολιτικό προσωπικό αυτής της χώρας.

Από φόβο, λοιπόν, φτιάχνετε τον άξονα υποταγής της διμερούς αυτής συμφωνίας ανάμεσα σε Ελλάδα και Γερμανία και ανέχεστε να μετατρέπεται η χώρα μας σε ένα οικονομικό προτεκτοράτο, πράτοφανές για χώρα Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι δεν έχετε το ανάστημα να το ορθώσετε υπερήφανα και αξιοπρεπώς για τον ελληνικό λαό μπροστά στην κ. Μέρκελ και να της πείτε ότι εμείς έχουμε –τουλάχιστον μας έχει μείνει– αξιοπρέπεια και δεκδικούμε αυτός ο λαός να μην οδηγηθεί στην αγχώνη.

Αυτή είναι η αλήθεια, από φόβο όχι από στρατηγική, διότι αν είχατε στρατηγική, κύριε Υπουργέ, θα έλεγε κανείς ότι κάπου μπορεί να οδηγηθεί αυτή η κατάσταση.

Εμείς, λοιπόν –και κλείνω, κύριε Πρόεδρε– θα επιμένουμε. Εμείς θα επιμένουμε μέσα στη Βουλή να απευθυνόμαστε όχι στα κόμματα, αλλά σε καθένα ξεχωριστά, όπως σε καθένα ξεχωριστά από τους ψηφοφόρους σας απευθυνόμαστε το τελευταίο διάστημα. Ξέρουμε και βλέπουμε ότι αυτός ο κόσμος που φοβήθηκε τον Ιούνιο, φοβήθηκε, γιατί του είπατε ότι θα έρθει ο ΣΥΡΙΖΑ και θα φύγουν οι επιχειρήσεις και φεύγει η μία μετά την άλλη με εσάς. Φοβήθηκε, γιατί του είπατε ότι θα έρθει ο ΣΥΡΙΖΑ και δεν θα έχουν καταθέσεις οι τράπεζες και πια έχουν εξανεμιστεί οι καταθέσεις, γιατί όλοι τρώνε από τα έτοιμα. Φοβήθηκε, γιατί του είπατε ότι θα έρθει ο ΣΥΡΙΖΑ και δεν θα έχει φάρμακα και τώρα πεθαίνουν οι καρκινοπαθείς, διότι ο ΕΟΠΥΥ, όπως είπατε πιο πριν, κύριε Υπουργέ, στέκεται μια χαρά, διότι είμαστε δέκατη χώρα στον κόσμο.

Σε αυτόν τον κόσμο, λοιπόν, που φοβήθηκε και ψήφισε ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία, εμείς απευθυνόμαστε και τον κοιτάμε στα μάτια και ξέρουμε ότι και πολλοί από τους Βουλευτές σας θα θέλουν να τον κοιτούν στα μάτια, όσο και αν επιδείτε την απειλή της διαγραφής. Είναι προτιμότερο κάποιος να μπορεί να κοιτάει

στα μάτια τον κόσμο που τον στέλνει στη Βουλή, παρά να μπορεί να κοιτάει στα μάτια υποταγμένες πολιτικές ηγεσίες. Γι' αυτό θα απευθυνθούμε σε καθένα και σε καθενιά από τους Βουλευτές ξεχωριστά και θα τους ζητήσουμε να πάρουν την ευθύνη της συνειδήσής τους, να σταματήσουν τον κατήφορο της εκποίησης της δημόσιας περιουσίας και της εξαθλίωσης της χώρας.

Είμαστε βέβαιοι ότι αυτή η κακόγουστη παράσταση θα λάβει τέλος. Ελπίζουμε ένα αίσιο τέλος για το λαό μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κύριε Υπουργέ, θέλετε να μιλήσετε τώρα ή να ακούσετε τον κ. Καμμένο και να απαντήσετε συνολικά;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Εντάξει, θα μιλήσω μετά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Το λόγο, λοιπόν, έχει ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες ήταν μια μέρα πολύ σημαντική για την παγκόσμια επιστημονική κοινότητα, για τους οικονομολόγους, τους νομπελίστες, διότι ο πάνσοφος πρώην Πρωθυπουργός της Ελλάδος ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου, edίδασκε στο Χάρβαρντ –τον είδαμε σήμερα στο διαδίκτυο, διότι τα κανάλια δεν έπαιξαν ακόμα τη διδασκαλία του– όπου καθήμενος επάνω σε μία μεγάλη chesterfield καρέκλα, εμπνευσμένος από το μεγαλείο της πολιτικής του, που διέλυσε μία χώρα μέσα σε δύο χρόνια, που τίναξε στον αέρα την Ευρώπη, που έπαιξε το ρόλο των φίλων του κερδοσκόπων, απάντησε στο ερώτημα μιας Ελληνίδας φοιτήτριας, μάλλον μιας μεταπτυχιακής φοιτήτριας, από ό,τι κατάλαβα.

Στο ερώτημα για ποιο λόγο δεν ζήτησε, με τα οικονομικά στοιχεία τα οποία είχε στην αρχή της διακυβερνήσεώς του, να πάει, να μειωθεί το χρέος και να διαγραφεί μονομερώς μέρος του χρέους εκείνη την εποχή, η απάντησή του ήταν εξαιρετική. Είναι μία απάντηση που θα πρέπει πρώτα απ' όλα να ακούσουν οι οικονομικοί εισαγγελείς, μία απάντηση που θα πρέπει να ακούσει η Βουλή των Ελλήνων.

Η απάντηση, λοιπόν, ήταν ότι δεν τον άφησε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, λοιπόν, έδωσε την εντολή στον τότε Πρωθυπουργό τον κ. Γεώργιο Ανδρέα Παπανδρέου, να κάνει αυτό που έκανε, δηλαδή, να ζητήσει τη βοήθεια του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Όμως, στη συνέντευξη που αποκαλύφθηκε στον «ALPHA» στην εκπομπή του Λάκη Λαζόπουλου –και ήταν ένα κομμάτι το οποίο δεν είχε παιχτεί στη γαλλική τηλεόραση– ο ίδιος ο Ντομνίκ Στρος Καν ανέφερε ότι ο κύριος Πρωθυπουργός, πριν καν μιλήσει στη Βουλή, από το Σεπτέμβριο του 2009 είχε αρχίσει τις συζητήσεις για να βάλει τη χώρα στο Μηχανισμό Στήριξης! Και εδώ, το θέμα είναι τι ισχύει από τα δύο, διότι από τη μία μεριά λέει ότι του επέβαλε αυτήν την πολιτική η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και από την άλλη μεριά αποδεικνύεται ότι συνομιλούσε με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο! Και όλα αυτά, πριν μιλήσει στο Καστελόριζο, δηλαδή πριν δυσφημίσει τη χώρα, πριν απογειωθούν τα spreads! Όλα αυτά, πριν αφήσει να πουληθούν τα CDS του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου στην τιμή του 1,3 δισεκατομμυρίων ευρώ! Όλα αυτά, πριν αλλοιώσει τα στατιστικά στοιχεία με τον κ. Παπακωνσταντίνου, με τη βοήθεια του κ. Γεωργίου, τον οποίο διατηρεί και η σημερινή Κυβέρνηση στην Εθνική Στατιστική Υπηρεσία!

Εδώ, λοιπόν, έχουμε ένα έγκλημα, το οποίο διαπράχθηκε, διαπράττεται και συνεχίζεται με την ίδια ακριβώς πολιτική. Και τότε άκουγε κανείς τον κ. Παπανδρέου και τον κ. Παπακωνσταντίνου να απειλούν τον ελληνικό λαό ότι αν δεν υπογραφεί το πρώτο μνημόνιο μέσα στη Βουλή, δεν θα έχουμε να πληρώσουμε τους μισθούς του Νοεμβρίου. Και οι μισθοί του Νοεμβρίου πληρώθηκαν και οι μισθοί του Δεκεμβρίου πληρώθηκαν και τα δώρα των Χριστουγέννων πληρώθηκαν –υπήρχαν ακόμα τότε– και συνέχιζε να λειτουργεί το κράτος και μέρος της δόσης του πρώτου μνημονίου ποτέ δεν ήρθε στην Ελλάδα!

Το ίδιο ακριβώς έκανε ο κ. Σαμαράς, πριν από τις εκλογές του Μαΐου και του Ιουνίου. Μας έλεγαν ότι δεν πρόκειται να πληρωθούν οι μισθοί και οι συντάξεις απειλώντας τους συνταξιούχους και τους εργαζόμενους τον Ιούλιο, τον Αύγουστο, κοκ. Και η δόση αυτή για την οποία θα συζητήσουμε τις επόμενες μέρες, δεν έχει έρθει ακόμα! Πληρώθηκαν οι μισθοί και οι συντάξεις και τον Ιούνιο και τον Αύγουστο και το Σεπτέμβριο και τον Οκτώβριο! Πληρώθηκαν και ομόλογα τα οποία έληγαν!

Και έρχεστε εσείς σήμερα, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, να απειλήσετε πάλι τον ελληνικό λαό και να πείτε «16 Νοεμβρίου τελειώσαμε»! Ποιον απειλείτε; Σε ποιον απευθύνετε; Ποιον δουλεύετε; Εδώ, σας παρακολούθησα να κάνετε μία ομιλία διαβάζοντας ένα κείμενο. Ξέρετε, στη Βουλή αυτό απαγορεύεται. Εδώ στη Βουλή, μόνο στις προγραμματικές δηλώσεις μπορείτε να διαβάζετε. Θα μιλάτε απ' αυτά που γνωρίζετε, για να δώσετε κάποια στοιχεία. Και το Κοινοβούλιο λειτουργεί, ακόμα και αν ο Πρωθυπουργός αρνείται!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΨΥΧΑΡΗΣ: Και οι Βουλευτές το κάνουν αυτό!

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Κύριε Ψυχάρη, μη διαμαρτύρεστε. Καινούργιος είστε στη Βουλή.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Ο κανόνας είναι ότι δεν ακολουθείται από τους Βουλευτές αυτό το πράγμα! Τι λέμε τώρα;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Ακούστε λοιπόν. Έρχεστε εδώ πέρα μέσα και για δεύτερη φορά συλλαμβάνεστε να λέτε ψέματα. Το πρώτο ψέμα που είπατε είναι ότι δεν υπήρχε αίτημα της τρόικας για τα νησιά! Και ήρθε ο κ. Μουσουρούλης Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής και σας διέψευσε! Ήρθε εδώ ο κ. Στυλιανίδης και είπε το αντίθετο!

Χθες το πρωί, το Υπουργείο Οικονομικών έλεγε ότι δεν υπάρχει αίτημα από τη μεριά των Γερμανών, προκειμένου να γίνει ειδικός λογαριασμός που θα τον χειρίζονται ξένοι! Δηλαδή, θα παραιτηθούμε της εθνικής κυριαρχίας! Θα παραιτηθούμε της διακυβερνήσεως! Η Κυβέρνηση θα εκτελεί εντολές ξένων, για να διαχειρίζεται τα χρήματα του κράτους! Και εσείς το διαψεύσατε! Και το βράδυ, ο κ. Πάγκαλος, προκειμένου να διασωθεί, έδωσε στη δημοσιότητα την πραγματική επιστολή «Ενισχυμένη Διακυβέρνηση και Μηχανισμοί Ελέγχου», αυτό το περίφημο «non paper», το οποίο περιλαμβάνει αυτόν ακριβώς το λογαριασμό, τον οποίο διαψεύσατε εσείς το πρωί!

Σας λέω, λοιπόν, ότι αυτό είναι ποινικό αδίκημα! Δεν είναι μόνο πολιτικό ολίσθημα! Δεν μπορεί ο Υπουργός Οικονομικών της χώρας να συνεχίζει και να λέει ψέματα στον ελληνικό λαό και να διαψεύδεται την ίδια μέρα! Θα πείτε την αλήθεια στη Βουλή, κύριε Υπουργέ! Θα πείτε την αλήθεια! Και η αλήθεια είναι ότι έχετε συμφωνήσει και ειδικό λογαριασμό! Έχετε συμφωνήσει και λογαριασμό τον οποίο θα διαχειρίζονται από τη Γερμανία!

Έχετε ήδη συμφωνήσει ότι ακόμα και τα έσοδα που θα ερχόντουσαν από τις αποκρατικοποιήσεις, τις οποίες σήμερα συζητούμε, θα μπουν σε αυτόν τον ειδικό λογαριασμό, αλλά θα μπουν εκεί και τα πιθανά έσοδα από τον ορυκτό πλούτο που θα μπορέσει η Ελλάδα να εξορύξει, αν προχωρήσει πράγματι ο καθορισμός της ΕΟΖ και οι διεθνείς διαγωνισμοί. Μιλώ για το πετρέλαιο που έλεγε ο κ. Παπανδρέου από τις Βρυξέλλες ότι δεν υπήρχε, και εν συνεχεία το ανακάλυψε στην Έκθεση Θεσσαλονίκης. Γι' αυτό το πετρέλαιο μιλάμε.

Αυτόν το λογαριασμό, λοιπόν, τον έχετε συμφωνήσει, όπως έχετε συμφωνήσει και όλα τα μέτρα κι εσείς και το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ πριν τις εκλογές. Και μάλιστα ο Πρωθυπουργός και ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ έχουν υπογράψει και προσωπική επιστολή για το σύνολο των μέτρων και των εργασιακών και των πάντων. Έχουν δεσμευτεί προσωπικά ότι θα τα περάσουν κι έρχεστε εδώ και παίζετε ένα πολιτικό παιχνίδι στον ελληνικό λαό, λέγοντάς μας ότι θα σωθούμε, ότι θα αρχίσει η ανάπτυξη.

Εγώ σας ερωτώ: Εάν είναι να έρθει η ανάπτυξη, γιατί δεν κάνετε τις αποκρατικοποιήσεις, αφού έρθει η ανάπτυξη και θα έχουν αποκτήσει αξία οι εταιρείες αυτές τις οποίες πωλείτε ή αυτά τα φιλέτα του δημοσίου τα οποία πωλείτε; Μήπως γιατί τα έχετε συμφωνήσει με κάποιους συγκεκριμένους αγοραστές; Φοβούμαι πως ναι, με συγκεκριμένους αγοραστές και σε εξευτελι-

στικές τιμές.

Ο κ. Σαμαράς στην Έκθεση Θεσσαλονίκης –την περσινή βεβαίως, γιατί φέτος έφυγε γρήγορα– μίλησε για τον ΟΠΑΠ και είπε ότι εμείς δεν θα ανεχθούμε το ξεπούλημα και ξεπούλημα είναι αν πωληθεί ο Οργανισμός λιγότερο από τρεις φορές ή τέσσερις ακόμα –είπε– από τα κέρδη του προηγούμενου έτους.

Ξέρετε ποια ήταν τα κέρδη του ΟΠΑΠ το 2011; Πεντακάσια εκατομμύρια ευρώ. Η σημερινή χρηματιστηριακή αξία ποια είναι; Τετρακάσια πενήντα. Δεν είναι ξεπούλημα λοιπόν, κατά τα λόγια του κυρίου Πρωθυπουργού; Δεν είναι απλώς ξεπούλημα, αλλά είναι ξεπούλημα και με συγκεκριμένο αγοραστή, τον οποίο σας περιγράψαμε.

Το ίδιο ακριβώς ισχύει και για το Ελληνικό στο οποίο βιαστήκατε να βγάλετε τους βατραχανθρώπους του Λιμενικού, να βγάλετε και να αλλάξετε όλη την παραλία, να τουμπάρετε κάθε περιβαλλοντική μελέτη που υπήρχε σε σχέση με τον αιγιαλό και την παραλία και να τη δώσετε σε εταιρεία του Κατάρ που από πίσω είναι Έλληνες εφοπλιστές, που σας χρηματοδότησαν πριν τις εκλογές. Αν βγούμε ψεύτες, θα ζητήσουμε συγγνώμη, αλλά έτσι είναι. Μέχρι και τα σχέδια φέρατε, τα οποία δεν τα φέρατε για να ψηφίσει η Βουλή, τα φέρντε σε τροπολογία που αύριο θα συζητήσουμε κι ακόμα δεν την ξέρουμε. Αυτό είναι το ξεπούλημα.

Το ίδιο γίνεται με τη ΔΕΗ, το ίδιο γίνεται με τον ΟΔΙΕ, το ίδιο γίνεται με όλη τη δημόσια περιουσία. Δίνετε τα ασημικά πριν προχωρήσετε στην ολοκληρωτική παράδοση της χώρας και του ελληνικού λαού και των εργαζομένων, πριν φέρετε το μεσαίωνα, πριν φέρετε τέτοιου είδους μέτρα που θα οδηγήσουν στην πλήρη ύφεση και το ξέρετε. Δεν θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας τα νέα μέτρα, θα οδηγήσουν σε ύφεση, σε λουκέτα.

Εξάλλου οι Βουλευτές σας τα λένε ότι ας κλείσουν και οι επιχειρήσεις, ας κατασχεθούν τα σπίτια, όπως είπε ο κ. Βορίδης, για να κερδίσουν οι τράπεζες. Ποιες τράπεζες;

Οι τράπεζες –κι εδώ σας ρωτώ ευθέως και θέλω μετά την απάντησή σας– πόσα δισεκατομμύρια εγγυήσεις έχουν που λήγουν μέσα στο 2013; Πόσα δισεκατομμύρια εγγυήσεων λήγουν το 2013 και πού θα βρείτε τα λεφτά αυτά; Είναι ή δεν είναι πάνω από 35 δισεκατομμύρια ευρώ οι εγγυήσεις που λήγουν το 2013 στις τράπεζες; Ποιος θα τις καλύψει; Τα χρήματα τα οποία τώρα θα έρθουν –δεν είναι χρήματα, είναι εγγυήσεις– θα πάνε στις τράπεζες. Πόσα θα μπουν στην αγορά; Πόσα από αυτά θα μπουν στην αγορά; Πόσα θα πάνε στον ΕΟΠΥΥ, που έχετε υποσχεθεί; Πόσα θα πάνε σε οργανισμούς που δεν μπορούν πια να πληρώσουν τις συντάξεις;

Χθες ήρθαν εδώ οι συνταξιούχοι εφημεριδοπώλες. Τελειώνει το Ταμείο. Γιατί; Γιατί διαπράξατε το άλλο έγκλημα, το έγκλημα το οποίο διέπραξε ο κ. Σαμαράς με τον κ. Βενιζέλο από κοινού με τον κ. Κουβέλη –τότε ήταν και ο κ. Καρατζαφέρης μέσα– το περίφημο PSI, το κούρεμα. Ποιο κούρεμα; Το κούρεμα των Ελλήνων, το κούρεμα των ασφαλιστικών ταμείων, των νοσοκομείων, των πανεπιστημίων, των μετοχικών ταμείων, των Ελλήνων ομολογιούχων κι όχι το κούρεμα των τοκογλόφων.

Μπορεί τώρα να έχετε την πλειοψηφία και να αλληλοκαλύπτεστε, μπορεί να τα βρίσκει ο κ. Σαμαράς με τον κ. Βενιζέλο, για να μην βγει η υπόθεση των υποβρυχίων και για τον κ. Σάφα που αποκρατικοποίησε και εκείνος σαν Υπουργός Εθνικής Άμυνας. Και έκαναν και συμφωνία για δύο νέα υποβρύχια και τώρα είναι δεμένα τα υποβρύχια. Το Πολεμικό Ναυτικό δεν έχει τα υποβρύχια. Αυτά τα φωνάζαμε στην Επιτροπή Εξοπλισμών. Ο κ. Τσοχατζόπουλος είναι φυλακή γι' αυτό. Το συνέχισαν και επόμενοι Υπουργοί. Και ο κ. Βενιζέλος υπέγραψε ξανά.

Αυτού του είδους οι συμφωνίες μπορεί να μετράνε μεταξύ της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, αλλά δεν μετράνε ούτε για τον ελληνικό λαό ούτε για τη Βουλή των Ελλήνων ούτε για την ελληνική δικαιοσύνη. Και εδώ θέλω να είμαστε απόλυτα σαφείς. Διαπράττονται εγκλήματα! Διαπράττονται κακουργήματα! Και αυτά τα κακουργήματα δεν μπορείτε να τα συμψηφίσετε.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, σας είδα τελευταία φορά στη Βουλή των Ελλήνων, όταν φέρατε το θέμα της «SIEMENS», όταν φέρατε την περίφημη τροπολογία της «SIEMENS». Και είχατε φέρει αυτήν την τροπολογία για να την ψηφίσει η Βουλή των Ελλήνων. Και

όταν είδατε ότι η Δημοκρατική Αριστερά είπε «εγώ δεν ψηφίζω», αποσύρατε την τροπολογία και πήρατε εσείς επάνω σας προσωπικά τη συμφωνία που είχε υπογράψει ο προηγούμενος Υπουργός Οικονομικών και χαρίσατε 2 δισεκατομμύρια στην εταιρεία «SIEMENS». Γιατί; Για να υποδεχθεί η κ. Μέρκελ τον κ. Σαμαρά.

Σας λέω, λοιπόν, ότι αυτά είναι ποινικά αδικήματα, κύριε Υπουργέ. Επίσης, σας λέω ότι θα πρέπει να μιλήσετε στον ελληνικό λαό και να πείτε όλη την αλήθεια για την οικονομία. Θα πρέπει να πείτε ότι υπάρχουν και Εταιρείες Ειδικού Σκοπού. Τι συμβαίνει με την Εταιρεία «ΤΙΤΛΟΣ»; Το swar που εσείς τότε ως σύμβουλος του κ. Σημίτη κάνατε; Πού βρίσκεται εκείνο το swar; Έχει γίνει Εταιρεία Ειδικού Σκοπού; Αυτή η Εταιρεία Ειδικού Σκοπού έχει περάσει το χρέος αυτού του swar στην Εθνική Τράπεζα;

Και επειδή δεν ξέρω, σας ρωτώ το εξής: Μήπως έχουν εκδοθεί και CD's για την Εταιρεία Ειδικού Σκοπού «ΤΙΤΛΟΣ»; Μήπως το ίδιο συμβαίνει και για την Εταιρεία Ειδικού Σκοπού «ΑΙΟΛΟΣ»; Μήπως το ίδιο συμβαίνει και για τις άλλες Εταιρείες Ειδικού Σκοπού για τα διόδια; Τι ανοιχτές τρύπες υπάρχουν;

Και έχουν αρχίσει και σας παίρνουν χαμπάρι και οι Γερμανοί για τις συμφωνίες που κάνετε ξεπουλώντας δημόσια περιουσία σε φίλους σας. Φαίνεται και οι περισσότεροι από εσάς. Όποιος αυτήν τη στιγμή ψηφίσει την παράδοση της λειτουργίας της χώρας και την εθνική κυριαρχία σε ξένες δυνάμεις, ακόμα και αν αυτές είναι προσωρινά συμμαχικές ή σε άλλες, έχει προσωπική ευθύνη. Εγώ σας καλώ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Αφήστε τις απειλές!

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Αφήστε, κύριε Μπούρα.

Κύριε Μπούρα, σαν Γραμματέας Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ήμασταν πολλά χρόνια μαζί. Θα πρέπει να ξέρετε ότι το «ψηστήρι» δεν φτάνει. Αυτά που λέτε ιδιωτικά, θα πρέπει να τα πούμε και δημόσια και θα πρέπει να ξέρουμε ότι ο καθένας αναλαμβάνει την ευθύνη του, διότι εδώ έχουμε πέντε χιλιάδες ανθρώπους που έχουν αυτοκτονήσει. Έχουμε ανθρώπους οι οποίοι δεν μπορούν να ζήσουν πια στη χώρα και φεύγουν μετανάστες. Έχουμε το 80% των επιχειρήσεων να κλείνει! Και ο καθένας έχει προσωπική ευθύνη. Και πρέπει εδώ, η Βουλή των Ελλήνων να λειτουργήσει κάποια στιγμή ως Βουλή των Ελλήνων. Και ο καθένας ψηφίζει κατά συνείδηση και όχι να διαγράφεται για την πρόθεση ψήφου.

(Στο σημείο αυτό κοιτάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

Αυτό είναι απίστευτο! Παραβιάζεται το άρθρο 60 του Συντάγματος. Απειλείται ο Βουλευτής και διαγράφεται γιατί εξέφρασε πρόθεση. Ούτε ο κακοποιός δεν δικάζεται με πρόθεση διενέργειας του εγκλήματος. Αυτό υπάρχει μόνο στον ειδικό αντιπροσωπικό νόμο. Εάν πω ότι θα σκοτώσω κάποιον, δεν μπορεί να με δικάσει κανείς. Εδώ πήγατε και διαγράψατε Βουλευτή, κατά παράβαση του άρθρου 60 του Συντάγματος, γιατί εξέφρασε πρόθεση να λειτουργήσει κατά τη συνείδησή του. Αυτό είναι απειλή και εκβιασμός! Αυτό είναι φασισμός!

Επίσης φασισμός είναι ακόμα να κρατάτε τη λίστα Λαγκάρντ σε ξεχασμένα ντουλάπια. Βγάλτε τους όλους. Υπάρχει ή δεν υπάρχει συγγενικό πρόσωπο Αρχηγού κόμματος;

Υπάρχει ή δεν υπάρχει επιχειρηματίας που συνδέεται με χρηματοδότηση κομμάτων; Ποιοι είναι επιτέλους αυτοί που έβγαλαν έξω τα λεφτά παράνομα, αν τα έβγαλαν παράνομα; Γιατί τους καλύπτουν όλοι; Πώς θέλετε ο ελληνικός λαός να πιστέψει τους πολιτικούς, όταν κρύβετε την αλήθεια από τους πολίτες;

Έχετε μία τελευταία ευκαιρία. Βγείτε και πείτε την αλήθεια. Ο ελληνικός λαός θα συγχωρέσει ό,τι έγινε μέχρι τώρα. Διαφυλάξτε την εθνική κυριαρχία της χώρας, όπως έχετε υποχρέωση να το κάνετε από το Σύνταγμα και τους νόμους.

Εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, θα είμαστε και εδώ και έξω από τη Βουλή κάνοντας αγώνα, προκειμένου να καταφέρουμε επιτέλους η βούληση του ελληνικού λαού να εκφράζεται στη Βουλή των Ελλήνων και η ελληνική Βουλή να προασπίζει την

εθνική κυριαρχία της χώρας και να μην παραδίδεται στις απειλές και στους εκβιασμούς των πιστωτών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος - Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ο κ. Στουρνάρας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα απαντήσω πρώτα στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Τσίπρα και μετά στον κ. Καμμένο.

Ο κύριος Τσίπρας είπε ότι ακολουθώ την πολιτική του καλού και υπάκουου μαθητή. Εγώ θα έλεγα ότι ακολουθώ την πολιτική ενός ρεαλιστή που έχει συναίσθηση της κατάστασης και δεν είναι αιθεροβάμων. Είπατε ότι έπρεπε να συγκαλέσουμε έκτακτη Σύνοδο Κορυφής. Αν είχαμε εμείς το δικαίωμα να κανονίσουμε την ατζέντα, θα το κάναμε, όμως δεν το έχουμε. Ξέρετε πόσο δύσκολο είναι να γίνει κάτι τέτοιο. Εγώ χαίρομαι που κάνετε προσπάθεια να δείξετε σήμερα ένα φιλοευρωπαϊκό προφίλ, όμως ξέρετε πόσο δύσκολο είναι αυτό που λέτε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου): Να ζητήσετε είπα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Χρησιμοποιήσαμε όμως την κανονική Σύνοδο Κορυφής προχθές και είπαμε το πρόβλημά μας και νομίζω ότι το άκουσαν.

Όσον αφορά το αίτημα του κ. Σόιμπλε για ειδικό λογαριασμό που αναφέρατε κι εσείς και ο κ. Καμμένος, πράγματι αυτό είναι μία γερμανική εμμονή που δεν είναι καινούργια. Είναι γερμανική εμμονή ετών, από τότε που ξεκίνησε το μνημόνιο. Πράγματι ο κ. Σόιμπλε έθεσε ξανά αυτό το θέμα στο προηγούμενο Eurogroup πριν από περίπου δύο εβδομάδες και του απάντησα ότι πρώτον δεν γίνεται δεκτό από μας και δεύτερον ότι δεν το δέχεται η τρόικα. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο δεν δέχεται τέτοιου είδους λογαριασμό, άρα η ιστορία αυτή έχει τελειώσει, είναι στη σφαίρα της φαντασίας και της θεωρίας.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου): Γιατί έστειλε έγγραφο;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Εντάξει, έστειλε έγγραφο, τι να κάνουμε; Δεν μπορούμε να του το απαγορεύσουμε. Του απάντησα στο Eurogroup και θα του απαντήσω ξανά στο επόμενο Eurogroup ότι αυτό το πράγμα δεν γίνεται. Σας επαναλαμβάνω ότι δεν το θέλει ούτε η τρόικα. Ήταν παρούσα η τρόικα όταν το έθεσε αυτό.

Είπατε ότι έχω το φανατισμό ενός νεοφιλελεύθερου. Κάνετε λάθος. Εγώ είμαι «εραστής» του σκανδιναβικού προτύπου. Πιστεύω σ' ένα κοινωνικό κράτος που θα απλώνει ένα «δίχτυ ασφαλείας», όμως πιστεύω ότι η οικονομία πρέπει να δουλεύει ελεύθερα. Άρα λοιπόν δεν είμαι νεοφιλελεύθερος, είμαι οπαδός του σκανδιναβικού μοντέλου.

Η διαπραγμάτευση συνεχίζεται ή όχι; Κοιτάξε να δείτε: Αύριο στο euro working group πρέπει να ενημερωθούν οι εκπρόσωποι των Υπουργών της Ευρωζώνης για το πού έχουμε φτάσει, άρα σε πολύ μεγάλο βαθμό η διαπραγμάτευση έχει περατωθεί, όμως ακόμα και τώρα προσπαθούμε να πετύχουμε βελτιώσεις διότι την επόμενη εβδομάδα και εφόσον έχουμε την έγκριση από το Eurogroup, έστω και με teleconference, θα πρέπει να καταθέσουμε στη Βουλή ένα νομοσχέδιο με τα προαπαιτούμενα και βέβαια τον προϋπολογισμό, αν θέλουμε να πάρουμε τη δόση έγκαιρα. Αν δεν θέλουμε τη δόση, μπορούμε να κρατήσουμε τη διαπραγμάτευση επ' άπειρον.

Μου έκανε εντύπωση ο κ. Καμμένος που αναρωτήθηκε γιατί διαβάζω. Διότι έτσι κάνω πάντα. Δεν μπορώ να λειτουργήσω διαφορετικά. Είμαι καθηγητής εδώ και τριάντα χρόνια και το θεωρώ ασέβεια προς το ακροατήριο αν δεν έχω ένα χαρτί μπροστά μου. Αν πράγματι το ελληνικό Κοινοβούλιο έχει τέτοιους κανόνες, νομίζω ότι πρέπει να τους αλλάξει. Δεν έχω δει πουθενά Βουλευτές να μιλάνε χωρίς χαρτί. Σαφώς όμως έχουμε διαφορετικό στυλ από τον κ. Καμμένο. Εσείς φωνάζετε, εγώ μιλάω με χαμηλούς τόνους, εγώ διαβάζω, εσείς δεν διαβάζετε. Είναι θέμα στυλ, είναι

θέμα αξιών.

Μου είπατε ότι είπα ψέματα για το ότι η τρόικα ζήτησε νησιά. Μα, είχα μπροστά μου την τρόικα όταν ήλθε ο εκπρόσωπος Τύπου του Υπουργείου μου και μου ελέγχθη αυτό το πράγμα και τους ρώτησα και οι άνθρωποι δεν καταλάβαιναν τι τους έλεγα. Είπα ότι θα το διαψεύσω. Μου είπαν ότι είναι αυτονόητο ότι δεν ζήτησαν κάτι τέτοιο.

Μου είπατε επίσης για το λογαριασμό. Ισχύει η ίδια απάντηση που έδωσα στον κ. Τσίπρα για την ιδέα του κ. Σόιμπλε.

Όσον αφορά τις εγγυήσεις που έχουν πάρει οι τράπεζες, να ξέρετε ότι γι' αυτές πληρώνουν προμήθεια. Το δημόσιο φέτος θα πάρει γύρω στα 500 εκατομμύρια απ' αυτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ας πάρει τις προνομιούχες μετοχές πρώτα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ως προς τη «SIEMENS», απλώς τελείωσα μια εκκρεμότητα που υπήρχε στο γραφείο μου. Τώρα μπορούμε να προχωρήσουμε σε συνεννόηση με τη «SIEMENS» και να γίνουν οι επενδύσεις που προβλέπονται στη συμφωνία. Δε μου αρέσει να αφήνω εκκρεμότητες στον επόμενο και το μεθεπόμενο.

Είπατε ότι ξεπουλώ, ξεπουλάμε –δεν ξέρω αν εννοούσατε εμένα ή την Κυβέρνηση– δημόσια περιουσία σε φίλους μου ή σε φίλους μας. Θέλω να σας πω ότι είμαι αυτοδημιούργητος, δεν έχω πολιτική ατζέντα, ότι είμαι εδώ από πατριωτικό καθήκον. Είναι απαράδεκτο αυτό που λέτε.

Όσον αφορά στη λίστα Λαγκάρντ, περιμένετε. Ο οικονομικός εισαγγελέας μου ζήτησε να την ξαναζητήσω από τη γαλλική κυβέρνηση πράγμα το οποίο έκανα. Την περιμένω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα τι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν την συνεδρίαση αφού ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δώδεκα σπουδαστές πανεπιστημιακών ιδρυμάτων Αμερικής οι οποίοι φιλοξενοούνται από το αρκαδικό κέντρο στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων τους.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω από ένα ζήτημα το οποίο θεωρώ εξαιρετικά σημαντικό. Νομίζω ότι ίσως είναι και ένα θέμα τάξεως.

Απευθύνθηκαν δυο πολιτικοί Αρχηγοί στους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και στους Βουλευτές που στηρίζουν την Κυβέρνηση υπομνύοντάς τους τα καθήκοντά τους, τη συνειδησή τους, τις συνέπειες των πράξεών τους. Θέλω να είμαστε όλοι εδώ απολύτως συνεννοημένοι.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Εμείς που κάνουμε τις δύσκολες επιλογές, τις επιλογές με κόστος, προφανώς τις κάνουμε έχοντας συνείδηση των ευθυνών μας και των καθηκόντων μας. Οι άλλοι που κάνουν τις επιλογές του λαϊκισμού και της ανευθυνότητας έχουν συνείδηση των επιλογών τους;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί τελικά αυτοί στους οποίους επάγεται το πολιτικό κόστος έχουν σκεφθεί και δυο και τρεις και πέντε και δεκαπέντε φορές την κάθε τους πράξη και την κάθε τους ενέργεια. Οι άλλοι που ακολουθούν τον εύκολο δρόμο της θωπείας της λαϊκής ομήγυρης, τον εύκολο δρόμο της δήθεν αντιστάσεως, της προσχωρήσεως σε πάσης φύσεως αιτήματα, άραγε έχουν συνείδηση των ευθυνών; Όχι μόνο τώρα. Δεν είναι καινούργιο αυτό. Αυτό είναι μια ιστορία δεκαετιών στην ελληνική Βουλή. Δε συμβαίνει τώρα. Όχι σε εμάς, λοιπόν αυτές οι παραινήσεις.

Και επειδή ο κ. Τσίπρας είχε την ευγενή καλοσύνη να απευθυνθεί στις Κοινοβουλευτικές μας Ομάδες, εγώ έχω άλλη μια παραινήση να κάνω γιατί εγώ μπορώ να δω κάτι που έρχεται. Εγώ λέω το εξής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Προφανώς είναι μια Κυβέρνηση τριών κομμάτων. Και προφανώς είναι μια Κυβέρνηση

στην οποία τα τρία αυτά κόμματα έχουν διαφορετικές ιδεολογικές, πολιτικές ταυτότητες και διαφορετικά αξιακά πρόσημα σε πολλά ζητήματα. Προφανώς αυτή η διαφορά καθιστά το πολιτικό εγχείρημα μοναδικό για τα ελληνικά δεδομένα, σύνθετο, περίπλοκο και απαιτητικό. Αυτό είναι αλήθεια. Μέχρι στιγμής όμως, σε εξαιρετικά δύσκολα ζητήματα, η Κυβέρνηση έχει αποδείξει ότι μπορεί να προχωρά.

Κι εγώ σας λέω να μην επενδύετε στην αποσύνθεση της κυβερνητικής συνοχής, γιατί – κοντός ψαλμός αλληλουσία - θα διαψευστείτε συντόμως.

Θα σας πω, όμως, μιας και αναφερθήκατε σε εμάς, μιας και ο κ. Τσίπρας αναφέρθηκε σε εμάς, λίγο και την *altera pars*. Γιατί, νομίζω, ότι εσείς επίσης πρέπει να αποφασίσετε τι θα κάνετε με τους δικούς σας δρόμους.

Θα είστε, άραγε, με την Ευρώπη που τη λέτε «νεοφιλελεύθερη» κι έχει συγκεκριμένες ταυτότητες, ή θα είστε εκτός;

Θα είστε, άραγε, με τη ευρώ στο οποίο προσχωρείτε, που, όμως, έχει συγκεκριμένες δεσμεύσεις για να επιτύχει τη χρηματοδότηση, ή θα δώσετε χρηματοδοτικές λύσεις με τη δραχμή;

Θα είστε, τέλος, με μία Ευρώπη η οποία, με συγχωρείτε, έχει ελευθερία κίνησης κεφαλαίων, αν δεν το ξέρετε, με συγχωρείτε, έχει ελευθερία κίνησης εργασίας, αν δεν το ξέρετε, με συγχωρείτε, έχει συγκεκριμένους όρους με τους οποίους διαρθρώνει το τραπεζικό της σύστημα και δεν νομίζω ότι θα ρωτήσουν το ΣΥΡΙΖΑ για να αλλάξουν την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα; Θα είστε με αυτήν την Ευρώπη ή θα πείτε, «δεν μας αφορά» και θα πάτε στο δικό σας φανταστικό; Το σέβομαι πολύ. Δεν υπάρχει, όμως, καμμία περίπτωση, με αυτά που λέτε, να μείνετε όχι στην Ευρωζώνη, αλλά ούτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εσείς θα επιλέξετε. Εγώ εύχομαι να μη βρεθείτε στη δύσκολη ώρα των κυβερνητικών ευθυνών. Διότι τότε θα επιλέξετε. Και τότε όλοι όσοι εξ υμών –δεν λέω ότι είστε όλοι, λέω ότι είναι κάποιοι– φαντασιώνονται ένα νεοκομμουνιστικό μοντέλο, θα διαπιστώσουν ότι στην Ευρώπη δεν υπάρχει και θα ακολουθήσουν μία τελείως διαφορετική πολιτική. Και τότε θα δείτε τα φαινόμενα αποσυνθέσεως, της δικής σας, σε χρόνο μηδέν. Διότι εμείς, τουλάχιστον, ξέρουμε και πού είμαστε και ποια είναι η πραγματικότητα και κυρίως τι θέλουμε να υπηρετήσουμε.

Παριστάνετε ότι το κάνουμε εξ ανάγκης; Τίποτα δεν κάνουμε εξ ανάγκης.

Παριστάνετε –το άκουσα– ότι υπάρχει απομείωση της εθνικής κυριαρχίας; Εδώ δεν είναι η εθνική κυριαρχία; Το Κοινοβούλιο δεν είναι η εθνική κυριαρχία; Δεν μπορεί το Κοινοβούλιο ανά πάσα στιγμή να καταγγείλει όλες τις συμβάσεις; Ας τις καταγγείλει. Ας πάρουμε μία απόφαση να τις καταγγείλουμε. Και τα μνημόνια και τη χρέη και τις διαγραφές και τις δανειακές. Ποια απομείωση της εθνικής κυριαρχίας; Καμμία απομείωση της εθνικής κυριαρχίας. Εδώ είναι η εθνική κυριαρχία. Απλά ο ελληνικός λαός επέλεξε να μείνει στην Ευρώπη, να μείνει στο ευρώ, να δώσει εντολή στον Αντώνη Σαμαρά, να δώσει εντολή στη συγκεκριμένη Κυβέρνηση. Αυτό είναι επιλογή του κυρίαρχου λαού.

Έχετε τα δικαιώματά σας ως Αντιπολίτευση. Όχι, όμως, ότι δεν υπάρχει εθνική κυριαρχία! Έτσι επιλέγει ο ελληνικός λαός. Έτσι επιλέγει το Κοινοβούλιο. Έτσι εκφράζεται και αυτό υλοποιείται.

Άκουσα για τον Πρωθυπουργό που δεν τολμά να έρθει στη Βουλή. Να μη στεναχωριέστε καθόλου, γιατί συντόμως ο Πρωθυπουργός θα είναι κοντά σας και θα απαντήσει καταλυτικά και καταγιστικά γι' αυτά τα περίπου αυτονόητα.

Λέτε, όμως, «Πρωθυπουργό που δεν τολμά» τον Πρωθυπουργό ο οποίος ανέστρεψε την εικόνα της Ελλάδος στην Ευρώπη μέσα από δύσκολες διαπραγματεύσεις; Λέτε για Πρωθυπουργό που δεν κάνει διαπραγμάτευση και τον είχατε ξοφλημένο σε όλα τα σημεία εξαρχής και διεκδικεί αποτελεσματικά την επιμήκυνση, που ήταν και το βασικό ζητούμενο; Γι' αυτόν τον Πρωθυπουργό λέτε ότι δεν τολμά, ο οποίος έχει θέσει το ένα μετά το άλλο τα μεγάλα ζητήματα και ο οποίος έχει κατακτήσει αυτήν τη στιγμή την αξιοπιστία της χώρας, που αυτή η αξιοπιστία επιτρέπει την πρόοδο του προγράμματος, αλλά και το να τεθούν σε συζήτηση όλα αυτά τα μεγάλα ζητήματα του χρόνου;

Εσείς θα τα βάλετε τα ζητήματα του χρόνου; Τα ζητήματα του

χρέους θα τα βάλετε σε μία λογική μονομερούς διαγραφής; Σοβαρά; Και την επόμενη μέρα το πρωί, φυσικά, όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης – γιατί αυτές είναι οι δανειστριες χώρες – θα γυρίσουν στους φορολογούμενους τους και θα πουν: «Ξέρετε, αποφάσισε η Ελλάδα μονομερώς να μη μας πληρώσει ξανά τίποτα.»

Εσείς πιστεύετε ότι σε αυτή την Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θέση η Ελλάδα; Σε αυτές τις χώρες, στις οποίες θα γυρνούν οι κυβερνήσεις η μία πίσω από την άλλη να λένε, «Ξέρετε πια δεν μας πληρώνουν τίποτα»; Και νομίζετε ότι το χρέος αυτό είναι που συζητάμε την εξαίεσή του; Δεν συζητάμε τέτοια πράγματα. Κανείς δεν συζητάει τέτοια πράγματα. Φυσικά κανείς δεν συζητάει τέτοια πράγματα! Συζητάμε, ενδεχομένως, για τις δευτερογενείς αγορές ομολόγων. Συζητάμε, κατά το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, για τα διακατεχόμενα ομόλογα από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Συζητάμε για τον τρόπο υπολογισμού του χρέους ανάμεσα σε ιδιωτικό και δημόσιο. Υπάρχει μια δημόσια συζήτηση για αυτά τα θέματα.

Δεν έχω ακούσει κανέναν –μα κανέναν– σε κανένα διεθνή οργανισμό, οικονομολόγο να μιλάει για μονομερή διαγραφή χρεών προς τα άλλα κράτη. Δεν το έχω ακούσει από κανέναν. Από εσάς το ακούω αυτό.

Και αυτός είναι ο υπεύθυνος δρόμος που θα ακολουθήσει ο ελληνικός λαός και θα σας επιλέξει αύριο ως Κυβέρνηση να κάνετε αυτά; Αυτά θα κάνετε; Αυτά να τα πείτε τώρα για να ξέρουν όλοι πού οδηγούνται. Διότι, βεβαίως, αντιλαμβάνεστε όχι πια μόνο την οικονομική διάσταση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική διάσταση, βεβαίως, είναι κρίσιμη, είναι σημαντική και είναι μεγάλη. Εδώ, δεν μιλάμε πια γι' αυτό. Εδώ, μιλάμε για τη διεθνή απομόνωση της χώρας. Μιλάμε για τις γεωπολιτικές επιπτώσεις μιας τέτοιας πολιτικής. Μιλάμε για την πλήρη αποξένωσή μας από όλο το διεθνές περιβάλλον. Μιλάμε για συντριπτικές επιπτώσεις σε όλα τα επίπεδα. Οι κοπτόμενοι για την εθνική κυριαρχία, ακολουθώντας αυτήν την πολιτική διακινδυνεύουν την εθνική υπόστασή του τόπου. Αυτά δεν μπαίνουν στο τραπέζι; Δεν θα μιλήσουμε για αυτά;

Άκουσα να μας εγκалаί κάποιος, γιατί –νομίζω ήταν ο κ. Καμμένος– προβέβημε –λέει– σε προληπτική διαγραφή. Ας συνεννοηθούμε. Δεν υπάρχει περίπτωση σ' αυτό το μεγάλο δρόμο, σ' αυτές τις κεντρικές επιλογές, σε αυτά τα μεγάλα ζητήματα να υπάρξουν αποκλίσεις. Όποιος αποκλίνει είναι δικαίωμά του, διαλέγει, όμως, το δρόμο του. Δεν μπορούμε να συνοδοιπορούμε κάποιον οι οποίοι θα φέρουμε τις ευθύνες και κάποιον άλλοι οι οποίοι είναι ανεύθυνοι. Εγώ δεν λέω, μπορεί να έχουν τις απόψεις τους. Αυτές οι απόψεις, όμως, είναι προφανές ότι πια είναι διαφορετικές και τραβάνε μια άλλη πορεία.

Η έννοια, λοιπόν, της διαγραφής δεν είναι μια έννοια φρονηματοσύνης. Η έννοια της διαγραφής είναι μια πολιτική δήλωση πρόθεσης. Δηλώνουμε την αποφασιστικότητά μας να ακολουθήσουμε ένα συγκεκριμένο δρόμο. Όσοι διαφωνούν με αυτόν το δρόμο είναι δικαίωμά τους, αλλά δεν είναι μαζί μας. Εκείνοι ακολουθούν το δικό τους δρόμο. Άρα, λοιπόν, πού είναι το πρόβλημα;

Και για να συνεννοηθούμε, τώρα, αντιστρόφως: Αν αύριο δηλαδή ο κ. Μαρίας, για παράδειγμα, ψήφισε τα μέτρα, θα παρέμενε στο κόμμα του κ. Καμμένου; Το ρωτάω αυτό, για να συνεννοηθούμε ανάποδα. Υπάρχει η αντίστοιχη δημοκρατικήτητα;

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Μάκη, αυτό δεν

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Το γνωρίζω, κύριε Μαρία. Ξέρω πόσο αφοσιωμένος είστε στις αριστερές σας πεποιθήσεις. Από εκεί και πέρα, όμως, δεν είναι αυτό, το οποίο αμφισβητώ. Σας έφερα ως παράδειγμα μόνο και μόνο για ένα λόγο: Για να πω ότι προφανώς όταν υπάρχουν διαστάσεις και αποκλίσεις απόψεων μέσα στα κόμματα, χωρίζουν οι πολιτικοί δρόμοι.

Άκουσα καταγγελίες, κύριε Υπουργέ. Άκουσα «έχετε φίλους, στους οποίους προτίθεστε να πουλήσετε ακίνητα, την περιουσία, εταιρείες του δημοσίου». Αυτές οι κουβέντες είναι βαριές. Όποιος έχει παρακαλώ πολύ να πει κάτι συγκεκριμένο, να μας

το πει, γιατί θέλουμε πολύ να ενημερωθούμε για αυτά, για τους φίλους του κυρίου Υπουργού, για τους φίλους τους δικούς μου, για άλλους φίλους. Θέλουμε να τα ξέρουμε, όμως. Μη μιλάμε γενικώς. Μην πετάμε λάσπη στον ανεμιστήρα. Θέλουμε ονόματα και διευθύνσεις παρακαλώ πολύ. Θέλουμε να ξέρουμε το ποιος, το πού και το πότε. Όποιος έχει να μας πει κάτι συγκεκριμένο, να μας το πει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιτρέψτε μου, γιατί τελειώνει ο χρόνος, να πω πως άκουσα μια συνολική ανάλυση από τη Γενική Γραμματεία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος που αναφερόταν στο ζήτημα των αποκρατικοποιήσεων.

Επιτρέψτε μου να πω ότι κατανοώ απολύτως τη συγκεκριμένη θέση. Καταλαβαίνω πολύ καλά, τι λέει η κ. Παπαρήγα. Η κ. Παπαρήγα λέει: «Εμένα δεν με ενδιαφέρουν οι αποκρατικοποιήσεις, δεν πιστεύω στο ιδιωτικό μοντέλο οικονομίας, δεν με ενδιαφέρει πόσο θα πουληθούν, δεν με ενδιαφέρει η διαδικασία της πώλησης, δεν θέλω να πουληθούν». Αυτό είναι ξεκάθαρο, είναι σαφές και κρυστάλλινο. Συνεννοηθήκαμε πλήρως.

Εμείς λέμε από την άλλη μεριά: «Πιστεύουμε στην οικονομία της αγοράς, θέλουμε τις ιδιωτικοποιήσεις, τις θέλουμε, πράγματι, με μια διαφανή διαδικασία, τις θέλουμε στο καλύτερο δυνατό τίμημα, αλλά σε τελική ανάλυση η φιλοσοφία μας είναι η φιλοσοφία της οικονομίας της αγοράς». Το καταλάβατε κι αυτό; Είναι κι αυτό σαφές.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Εμείς να φεύγουμε, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Γι' αυτό λέω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ησυχία.

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Θα σας πω...

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: ... ό,τι ερχόμουν σε εσάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ολοκληρώστε, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Άρα, λοιπόν, τα πράγματα είναι σαφή ένθεν και ένθεν. Εσείς έρχεστε τώρα και λέτε ποιο είναι το τίμημα. Θα είναι ξεπούλημα. Έχετε προσδιορίσει κανένα τίμημα, κύριε Υπουργέ; Να ξέρουμε. Εσείς, πού το ξέρετε ότι θα είναι ξεπούλημα; Εικάζετε. Το τίμημα δεν το ξέρετε. Το τίμημα δεν το ξέρουν, αλλά εικάζουν ότι θα είναι ξεπούλημα. Για να συνεννοηθούμε εδώ.

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριοι συνάδελφοι, θέλετε τον κ. Βορίδη κι άλλο στο Βήμα, για να καταλάβω κι εγώ;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Είναι σαφές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τελείωσε ο χρόνος σας, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ.

Αν, λοιπόν, το τίμημα είναι καλό, δεν είναι δύο χρόνων, είναι τεσσάρων, να το δώσουμε; Δεν σας νοιάζει το τίμημα, την αποκρατικοποίηση δεν θέλετε. Πείτε, λοιπόν, ότι το πρόβλημά σας δεν είναι η διαδικασία. Πείτε ότι το πρόβλημά σας δεν είναι η διαφάνεια, αλλά το ότι δεν θέλετε να γίνει καμμία αποκρατικοποίηση ποτέ, γιατί στην πραγματικότητα είστε ένα μιτασιόν ΚΚΕ. Και διερωτώμαι, όταν υπάρχει το ορίτζιναλ, τι το θέλουμε το μιτασιόν;

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το λόγο έχει ο κ. Χρυσόχοιδης με τον οποίο ολοκληρώνεται και η συνεδρίαση.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε φορά που ανοίγει η συζήτηση για τα δυόμισι τελευταία χρόνια στη χώρα και πώς έγινε η πολιτική και οικονομική διαχείριση της κρίσης, αντιλαμβάνεται κανείς ότι υπάρχει ένα χάσμα στρατηγικών επιδιώξεων ανάμεσα στα κόμματα, στις πολιτικές δυνάμεις της χώρας με μια κρίσιμη διαφορά. Η κρίσιμη διαφορά είναι ότι υπάρχει από την πλευρά μιας μερίδας των πολιτικών δυνάμεων

της χώρας μια πολύ συγκεκριμένη στρατηγική που μπορεί να έχει λάθη, αδυναμίες, ελλείμματα και από την άλλη υπάρχει ένα έλλειμμα πολιτικής, ένα έλλειμμα στρατηγικής, υπάρχει η λογική του κ. Καραμανλή της πρώτης πενταετούς διακυβέρνησης του «όλα τα κιλά, όλα τα λεφτά» και σε ορισμένες περιπτώσεις και της δικής μας προεκλογικής περιόδου «λεφτά υπάρχουν». Αυτό κάνετε και εσείς σήμερα. Ούτε «τα κιλά και τα λεφτά» υπάρχουν, ούτε «λεφτά» υπάρχουν. Υπάρχει μόνο μία πραγματικότητα, ότι η χώρα του 2009 είχε ένα έλλειμμα της τάξεως των 35 δισεκατομμυρίων ευρώ. Και θα παρακαλέσω πολύ να πούμε την αλήθεια, κοιτώντας στα μάτια τον ελληνικό λαό για το ποιος θα μας δώσει κάθε φορά και ποιος θα μας δίνει κάθε φορά τα όποια 35 δισεκατομμύρια λείπουν από τον προϋπολογισμό, αν υπάρχει κανένας λαός, κανένα έθνος πλουσιότερο ή φτωχότερο από εμάς που θα πληρώνει τα δικά μας ελλείμματα.

Είναι 12.000 ευρώ, ανά οικογένεια, αυτά που λείπανε και τα οποία κάθε φορά τα συμπληρώναμε με δανεισμό. Εάν, λοιπόν, σήμερα οι Αρχηγοί της Αντιπολίτευσης ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ή ο κ. Καμμένος ή ο οποιοσδήποτε άλλος από εμάς εδώ έχει μία λύση να μας πει πώς θα βρεθούν τα χρήματα τα οποία χρειάζονται για να πληρωθούν τα φάρμακα στη χώρα, να πληρωθούν οι επιχειρήσεις που τους χρωστάει το κράτος, να πληρωθούν μια σειρά από υποχρεώσεις σε νοσοκομεία και σε σχολεία για να λειτουργήσει το κράτος, τότε θα έρθω και εγώ μαζί του.

Επίσης ακούω τον τελευταίο καιρό κάτι πρωτοφανή πράγματα, κάτι πρωτοφανείς θεωρίες, οι οποίες λένε «Είδατε τον κ. Σόμιπλε; Ο κ. Σόμιπλε είπε ότι δεν θα βγει η Ελλάδα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από την Ευρωζώνη». Ναι, προσθέτοντας όμως το εξής. Ότι αν εμείς δεν θέλουμε, μπορούμε να μην είμαστε κάλλιστα στην Ευρωζώνη.

Επίσης ακούγεται τελευταία από κάποιους «πονηρούς» να λένε «εάν τυχόν πάθει οτιδήποτε η Ευρωζώνη θα χαθούν 17 τρισεκατομμύρια από τον Νότο». Τότε γιατί η Ισπανία συνεχίζει και προσφεύγει στον μηχανισμό; Κάθε εβδομάδα παίρνουν επώδυνα μέτρα για τον λαό τους. Οι Πορτογάλοι το ίδιο. Οι άνθρωποι διαμαρτύρονται συνεχώς. Γιατί οι Ιταλοί παίρνουν μέτρα; Γιατί οι Γάλλοι ετοιμάζονται να πάρουν μέτρα; Τι είναι όλο αυτό; Και ποιοι είναι οι σύμμαχοί σας στην Ευρώπη οι οποίοι έχουν διαμορφώσει μία νέα πραγματικότητα και οι συνομιλητές σας οι οποίοι αρνούνται να εφαρμόσουν αυτές τις πολιτικές; Αυτό το έλλειμμα στρατηγικής, λοιπόν, αυτή η ανυπαρξία στρατηγικής που αναφέρεται σε μία άλλη στρατηγική η οποία δεν υφίσταται ποτέ, συμπληρώνεται από αυτό που ακούσαμε σήμερα εδώ από τον κ. Καμμένο, αυτό το οποίο κάνει κακό στη δημοκρατία. Είναι οι περήφηνες θεωρίες συνομοσίας. Από το ότι μας ψεκάζουν, μέχρι το γεγονός ότι ο κ. Παπανδρέου προσέφυγε στο ΔΝΤ και ήταν ο εχθρός της πατρίδας, γιατί έτσι σχεδίαζε ο κ. Παπανδρέου να μας πάει στο ΔΝΤ επειδή το ήθελε και στη συνέχεια ήθελε να κερδοσκοπήσει κιόλας!

Αυτά είναι σοβαρά πράγματα; Αυτός που τα λέει ή αυτοί που τα λένε θα γυρίσουν επάνω τους σε λίγο όλα. Αναρωτιέμαι αν και στην Ισπανία και στην Πορτογαλία υπάρχουν κάποιοι παρόμοιοι σαν τον κ. Παπανδρέου που πάνε τη χώρα στο ΔΝΤ, γιατί είναι στο ΔΝΤ και αυτές. Μα, είναι σοβαρά πράγματα αυτά;

Εν πάση περιπτώσει, όποιος έχει οτιδήποτε, επειδή εξετάζουν τα θέματα οι εισαγγελείς, να τελειώνουμε γρήγορα και να υπάρχουν απαντήσεις. Έτσι νομίζετε και έτσι νομίζουν ότι θα φύγουμε από την κρίση;

Επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μπω λίγο στα θέματα του νομοσχεδίου, γιατί επιτέλους πρέπει να μιλήσουμε για την πραγματική ζωή και την πραγματική οικονομία. Γιατί σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Ισπανικό κράτος δανειζεται με 7,5%, αν δεν κάνω λάθος, το ιταλικό κράτος δανειάζεται με 5,5%, οι ιταλικές επιχειρήσεις, η «FIAT» για παράδειγμα, δανειάζεται με 12%, ενώ η «VOLKSWAGEN» δανειάζεται με 2% γιατί ακριβώς υπάρχει όλη αυτή η σκληρή πραγματικότητα στον Ευρωπαϊκό Νότο.

Πρέπει να δούμε, λοιπόν, με ποιον τρόπο θα βγούμε από την κρίση και να πείσουμε τους Έλληνες πολίτες ότι είμαστε υπηρέτες του για να ξεπεράσουμε την κρίση και όχι δημιουργοί θεω-

ρώων, προκειμένου να τους ξεγελάσουμε και να οδηγήσουμε τον κόσμο περαιτέρω στον θυμό. Είδατε πού οδηγεί ο θυμός. Είδατε πού οδηγεί ο φανατισμός. Είδατε πού οδηγεί ο παραλογισμός. Οδηγεί στο φασισμό, στο ναζισμό, στα άκρα. Οδηγεί, όπως είπε κάποιος Βουλευτής του ελληνικού Κοινοβουλίου, σε εμφύλιο πόλεμο. Αν θέλετε να πάμε εκεί ας συνεχίσουμε αυτήν την τακτική.

Να σταματήσουμε, λοιπόν, το «όλα τα κιλά, όλα τα λεφτά» ή το «λεφτά υπάρχουν». Δεν υπάρχουν λεφτά, διότι δυστυχώς γι' αυτό ακριβώς ερχόμαστε σήμερα να συζητήσουμε. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κεντρικό ζήτημα σε μία χώρα και σε μία κοινωνία είναι η πραγματική οικονομία. Επηρεάζει τη ζωή των ανθρώπων και επηρεάζει ταυτόχρονα την ισχύ, τη δύναμη μίας χώρας. Αν μία χώρα δεν είναι οικονομικά ισχυρή, δεν θα είναι και κοινωνικά ισχυρή, δεν θα είναι και εθνικά ισχυρή. Είναι μία εποχή όπου ο καπιταλισμός έχει υποτιμήσει την πραγματική οικονομία. Σκεφτείτε ότι έχουμε 70 τρισεκατομμύρια δολάρια πραγματική οικονομία και 700 τρισεκατομμύρια δολάρια χρηματοπιστωτική οικονομία. Δυστυχώς ένα από τα μοντέλα της εικονικής πραγματικότητας και της εικονικής οικονομίας υπήρξε η Ελλάδα. Φούσκες, ρηχή ανάπτυξη, κρατισμός, έλλειμμα ανταγωνιστικότητας, έλλειμμα εξωστρέφειας, παρασιτισμός, φοροδιαφυγή, μαύρη οικονομία και βεβαίως ανεργία για τους καλά μορφωμένους νέους μας.

Έλλειψη ανταγωνιστικότητας. Εγώ είμαι παιδί μιας γενιάς της παραγωγής και της εργασίας. Πρέπει να σας πω ότι τιμώ και σέβομαι βαθύτατα τους ανθρώπους της παραγωγής και του μόχθου. Και για μένα η εργασία είναι περηφάνια. Όχι η απασχόληση, η εργασία είναι περηφάνια, είναι υψηλή ανθρώπινη αξία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Έχετε δουλέψει;

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Πάρα πολύ, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, δεν έχετε το λόγο, κύριε συνάδελφε. Συνεχίστε, κύριε Χρυσοχοΐδη.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Εσείς μάθατε να ισοπεδώνετε τους πάντες και να αποκαλείτε τους Βουλευτές με διάφορους επιθετικούς προσδιορισμούς γιατί νομίζετε ότι έτσι είναι οι πολίτες. Αλλά σε λίγο αυτοί που σας παρακολουθούν, οι θιασώτες, θα καταλάβουν τι ρόλο παίζετε και τι ζημιά κάνετε και σ' αυτούς τους ίδιους. Γιατί η ζημιά που κάνετε στη χώρα είναι πολύ μεγάλη και δεν είναι μόνο πολιτική για το φασισμό σας. Κυρίως είναι οικονομική ζημιά και κινδυνεύει η δημοκρατία στον τόπο εξαιτίας σας.

Η παραγωγή, λοιπόν, είναι διάκριση για όποιον ασκεί παραγωγική δραστηριότητα. Εμείς χάσαμε αυτές τις αξίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα μας. Και τις χάσαμε και ως υλικό πλούτο και ως ανθρώπινο πλούτο, ως ανθρώπινες αξίες με κρισιμότητα σφάλμα τον κρατισμό. Μεταφράμε δραστηριότητες από τον ιδιωτικό τομέα, την επιχειρηματικότητα σε ένα δυσκίνητο, αντιπαραγωγικό, γραφειοκρατικό κράτος, το οποίο ήταν φρένο σε κάθε αναπτυξιακή προσπάθεια. Κυρίαρχη, όμως, αντίληψη δυστυχώς κατέστη κάτι το οποίο δεν υπήρχε στην Ελλάδα. Αυτή η καταναλωτική μανία με δανεικά και εισαγόμενα είδη πολυτελείας.

Θα σας θυμίσω –γιατί πρέπει κάθε φορά στην αυτοκριτική μας να μην επαναλαμβάνουμε ποτέ τα λάθη μας– ότι το 2008 η κυβέρνηση του κ. Καραμανλή έφερε διάταξη που κινητροδοτούσε, μείωνε τους δασμούς και τα τέλη εισαγωγής σε αυτοκίνητα πάνω από 2.000 κυβικά, με το ισοζύγιο των συναλλαγών να είναι σε ιστορικό υψηλό, δηλαδή, χαμηλό σε ό,τι αφορά τις εξαγωγές και υψηλό στις εισαγωγές.

Να σας δώσω ένα παράδειγμα. Το αισθάνομαι ως ανάγκη γιατί πολλές φορές εδώ αναφερόμαστε στην τρόικα, στους υπαλλήλους, στους κουτόφραγκους. Η Ελλάδα του 1980 είχε 25% του ΑΕΠ εξαγωγές. Ναι, κύριοι συνάδελφοι, το 25% του ΑΕΠ της χώρας ήταν εξαγωγές. Η οικονομία ήταν πολύ ισχυρή. Επίσης, είχαμε οκτώ εκατομμύρια επισκέπτες. Η Αυστρία, η οποία μήθε δεκαπέντε χρόνια μετά στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το 1995, είχε το 1980 25% ΑΕΠ εξαγωγές και δώδεκα εκατομμύρια τουρίστες. Σήμερα, ξέρετε, πώς είναι τα πράγματα; Ξέρετε το ισοζύγιο συναλλαγών μας. Τώρα μειώνεται λόγω της κρίσης. Ήταν -16%. Ούτε στον εμφύλιο πόλεμο, στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο δεν είχαμε τέτοια μεγέθη. Σήμερα έχουμε περίπου δεκαπέντε εκατομμύρια

επισκέπτες. Η Αυστρία έχει σήμερα 45% του ΑΕΠ εξαγωγές, δηλαδή, το μισό ΑΕΠ της είναι εξαγωγές και επίσης έχει τριάντα δύο εκατομμύρια επισκέπτες, δύομισι φορές παραπάνω από την τουριστική Ελλάδα. Και αυτήν τη στιγμή μετακαλούν Έλληνες έμπειρους σερβιτόρους να δουλέψουν στην Αυστρία.

Νομίζω ότι αυτό το οποίο γινόταν τόσα χρόνια πρέπει να το κλείσουμε αυτήν τη στιγμή και να αποφασίσουμε να πάμε σε μια οικονομία χωρίς καμμία ψευδαίσθηση και ουτοπίες, χωρίς τις ανύπαρκτες, μηδενικές στρατηγικές που αναπτύσσονται εδώ, να πάμε σε μια οικονομία βάθους, παραγωγής, εξωστρέφειας και τελικώς εργασίας. Όπως ακούσατε έχουμε ένα καλό νέο, το επιχειρηματικό περιβάλλον όπου ανέβηκε η Ελλάδα είκοσι δύο θέσεις.

Ορθώς, λοιπόν, έρχονται αυτές οι ρυθμίσεις. Ορθότατα! Άκουσα τον ειδικό αγορητή του ΚΚΕ να λέει για τον ΟΤΕ. Γιατί; Ο ΟΤΕ σήμερα είναι μία υγιέστατη επιχείρηση. Υπάρχει η εργασιακή ειρήνη και προς τιμήν και των συνδικαλιστών και των εργαζομένων. Έχει μειωθεί ο δανεισμός.

Εδώ ακούμε πρωτοφανή πράγματα. Υπερασπίζετε το κράτος-λοταρία, το κράτος-τζογαδόρο, με είκοσι μισθούς το χρόνο που παίρνουν εργαζόμενοι, τη στιγμή που έχουμε συνταξιούχους των 300 ευρώ. Είκοσι μισθούς το χρόνο παίρνουν οι υψηλόμισθοι υπάλληλοι και αυτούς υπερασπίζεστε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς τους δώσαμε;

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Εσείς τους υπερασπίζεστε. Γι' αυτό λέω ότι επιτέλους πρέπει να μάθουν οι Έλληνες και οι Ελληνίδες τι υπερασπίζεστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Γιατί τους δώσατε τότε; Κάντε μια αυτοκριτική κάποτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, αυτό που είναι ζητούμενο σήμερα είναι δύο πράγματα. Πρώτον, να τρέξουν γρήγορα οι αποκρατικοποιήσεις, όχι στη λογική απλώς του τιμήματος. Εγώ νομίζω ότι δίνουμε εξετάσεις ως πολιτικό σύστημα σε ό,τι αφορά τη διαφάνεια. Το θέμα της διαφάνειας πρέπει να είναι αδιαπραγμάτευτο. Σε ό,τι αφορά τις αποκρατικοποιήσεις, τις ιδιωτικοποιήσεις αυτές καθ' αυτές, το θέμα δεν είναι μόνο το τίμημα, αλλά κυρίως τι θέσεις εργασίας και τι επενδύσεις θα κάνει ο νέος ιδιοκτήτης που θα έρθει. Δεύ-

τερον, πρέπει γρήγορα να βελτιώσουμε το επιχειρηματικό περιβάλλον στη χώρα περαιτέρω, να σταθεροποιήσουμε τη χώρα πολιτικά και κοινωνικά. Είναι κρίσιμο το ζήτημα της εικόνας της χώρας προς τα έξω, η κοινωνική ειρήνη, η κοινωνική συνοχή, έτσι ώστε να προσελκύσουμε μεγάλες ξένες επενδύσεις, γιατί αυτές είναι το κλειδί για να βγούμε από την κρίση που μας δέρνει τα τελευταία δύομισι χρόνια.

Σας ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Κύριοι συνάδελφοι, σας έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 11 Σεπτεμβρίου 2012, της Παρασκευής 21 Σεπτεμβρίου 2012, της Δευτέρας 24 Σεπτεμβρίου 2012 και της Τετάρτης 26 Σεπτεμβρίου 2012 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τρίτης 11 Σεπτεμβρίου 2012, της Παρασκευής 21 Σεπτεμβρίου 2012, της Δευτέρας 24 Σεπτεμβρίου 2012 και της Τετάρτης 26 Σεπτεμβρίου 2012 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.17' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 24 Οκτωβρίου 2012 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση της από 6 Σεπτεμβρίου 2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Τροποποίηση του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του νόμου 3986/2011 "Επείγοντα μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015" (Α'152), όπως ισχύει» (Α'174), της από 7 Σεπτεμβρίου 2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Κατάργηση ελάχιστου ποσοστού Ελληνικού Δημοσίου σε ΕΛΠΕ, ΔΕΗ, ΟΠΑΠ, ΟΔΙΕ, ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ, ΕΛΤΑ, Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς, Θεσσαλονίκης, Αλεξανδρούπολης, Βόλου, Ελευσίνας, Ηγουμενίτσας, Ηρακλείου, Καβάλας, Κέρκυρας, Λαυρίου, Πατρών και Ραφήνας, καθώς και κατάργηση του άρθρου 11 του ν. 3631/2008 (Α'6)» (Α'175) και άλλες διατάξεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

